İLAHİYATÇILAR SİRKİNİN CANBAZLARI

İLAHİYATÇILAR SİRKİNİN CANBAZLARI

Dr. Seyfi SAY

GÖKPINAR KİTAPLARI

İSTANBUL 2023

Bismillâhi’r-Rahmâni’r-Rahîm.

Elhamdülillâhi Rabbi’l-‘âlemîn.

Ve’s-salâtü ve’s-selâmu ‘alâ Rasûlinâ Muhammedin ve ‘alâ âlihî ve sahbihî ecma’în.

İÇİNDEKİLER

DEVLETÇİLİK ELEŞTİRİSİNDEN DEVLETÇİLİK PUTHANESİ HADEMELİĞİNE…

Artistik pozlarla konuşma ve süslü laflarla edebiyat paralama dışında bir meziyetinin bulunmadığı anlaşılan Prof. Mustafa Öztürk'ün meğer epeyce bir "**gönüllü müridanı**" varmış.

Yaşar Nuri Öztürk öldüyse ne gam, Mustafa Öztürk gibiler var..

Bu vatandaşa ***Star*** ve ***Karar*** adlı gazetede köşe açmışlar, televizyon ekranlarını gevezelikleri için devreye koymuşlar, bütün bunlar yetmemiş bir de **"birileri"** onun adına facebook hesabı, blog sayfası vs. açarak yazı ve konuşmalarını "millete" ulaştırmayı vazife bilmişler.

Bir mürid "hizmet" aşkı ve "derviş fedakârlığı" ile..

Ancak, Mustafa şarlatanının beş para etmez konformist, eyyamcı, menfaatperest ve boş kafalı bir "yalaka" olduğu sadece şu mesajından bile belli:

> Mustafa Öztürk @ozturktefsir
>
> Dindarlığınla hiç ilgilenmiyorum. Allah'la olan hukukun beni ilgilendirmez. Biri devlete tasallut ettiğinde benimle köprüye geliyor musun, ona bakıyorum. Ticaretine, ahlâkına bakıyorum; güvenilir. Bunlardan sonra şöyle inanmışsın, böyle inanmışsın; bana ne!
>
> 23:53 – 11 Mar 2018

*

Lafa, **"Dindarlığınla hiç ilgilenmiyorum**" diye başlamış..

Fakat, yazılarına, mesajlarına, tv ekranlarındaki konuşmalarına bakıldığında, hem bugünkü, hem de geçmişte yaşamış müslümanların dindarlığını yerin dibine batırmaktan başka bir iş yapmadığı görülüyor.

Sadece **günahkârlığı, fıskı, fücuru yaşam biçimi** kabul etmiş "**kalbi temiz müslümanlar**"ın dindarlığıyla sorunu yok.

Onların dindarlığına karşı çok saygılı..

*

İkinci cümlesine geçelim: **"Allah'la olan hukukun beni ilgilendirmez."**

Riyazü's-Salihîn'de de yer alan sahih hadîste "**Allah için sevme ve Allah için buğzetme**"den sözedilir.

Bu, imanın kemâl noktasıdır.

Osman Gazi'nin Orhan Gazi'ye olan nasihatlerinde de geçtiği gibi, müslüman, *kendisini yaratan Allahu Teala'nın "hukukunu" tanımayanın,* kullara karşı hiç hakşinas olamayacağını bilir.

Ve şu hadîs:

> Temim ed-Darî **(Radiyallahu Anh)** şöyle dedi:
>
> "Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem): **(** *'Din nasihattır'* buyurdu. Biz, Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'e: −Kimin için nasihattır? dedik. Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem): −*'Allah için, Kitabı için, Rasulü için, Müslümanların imamları ve onların geneli için'* buyurdu."
>
> (***Müslim,*** İman, 95/55; ***Ebu Davud,*** 4944**;** ***Tirmizî,*** 1990).

Sürekli “ahlâk” vurgusu yapan Mustafa Öztürk şarlatanının, bu hadîsin **müslümanın ahlâkını** anlattığını anlayacak kadar aklı, imanı, irfanı ve izanı var mı?

Buradaki nasihat **hayırhahlık ve samimiyet**tir. Öğüt değildir. Allahu Teala’ya karşı samimi olunur, fakat O’na öğüt verme diye birşey düşünülemez.

Allahu Teala’ya karşı hayırhah ve samimi olan bir insan, mümin bir insan, bir başkasına **“Allah’la olan hukukun beni ilgilendirmez”** diyebilir mi?

Ki, Allahu Teala’nın kullar üzerindeki hakkı, kendisine şirk koşulmamasıdır.

> İbrahim’de ve onunla birlikte bulunanlarda sizin için güzel bir örnek vardır. Hani onlar kavimlerine, “Biz **sizden ve Allah’ı bırakıp taptıklarınızdan uzağız**. Sizi tanımıyoruz. Siz **bir tek Allah’a inanıncaya kadar**, sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret belirmiştir” demişlerdi. … Onlar şöyle dediler: “Ey Rabbimiz! Ancak sana dayandık, yalnız sana yöneldik. Dönüş de ancak sanadır.”
>
> (Mumtehine, 60/4)

*

İnsanların Allahu Teala ile olan hukukunu önemsemeyen Mustafa şarlatanının önem verdiği şey ise şu:

> **“Biri devlete tasallut ettiğinde benimle köprüye geliyor musun, ona bakıyorum.”**

Yani adamın **değer ölçüsü** bu.. İnsanların Allahu Teala’ya karşı hayırhah ve samimi olmaları değil..

Putu, devleti..

Aynı adam, **15 Temmuz** darbe girişimi öncesinde ise şunları yazabilmiş:

> **Sâdeddin Köpeklik ve Postalseverlik Geleneği**
>
> Selçuklular ve Osmanlılardan bugüne değin Anadolu coğrafyasında entrika, kumpas ve ihanet girişimlerinin ardı arkası kesilmiyor. Hırsızın çok kere evin içinde olması ve bu yüzden kapının kilit tutmaması nedendir, tam olarak bilinmiyor. Bu **kötü gelenek** kısmen **devlet babacılık**, törecilik ve **örf-i sultânîcilik**le, kısmen de **İran/Acem devlet geleneği** ve **Bizans** müesseselerinden etkilenmişlikle ilgili olabilir. Son derece önem arz eden bu konunun etraflıca araştırılması gerekir. Türklerin İslam'ı kabul ettikleri günden bu yana dinî değerlerin ferdî düzeyde çok etkili olduğu ve dönüştürücü rol oynadığı tartışma götürmemekle birlikte, kurumsal düzeyde, bilhassa **devlet geleneğinde İslam'ın yüzey cilalamaktan ve çok kere de istismar konusu olmaktan fazla bir işlev görmediği** söylenebilir.
>
> (http://mustafaozturkarsivi.blogspot.com.tr/2016/08/sadeddin-kopeklik-ve-postalseverlik.html)

Evet, Mustafa şarlatanı, **15 Temmuz**'dan sonra **"devlet babacılık, örf-i sultanicilik (devlet örfü/geleneği/yasası), devlet için İslam'ı istismar"** moduna geçmiş durumda..

İnsanların Allahu Teala'nın "hukuku"nu önemsiyor olması umurunda değil.. Umursadığı tek şey, "devlet için köprüye gitmek"..

Bir tek, *"**Kâbe** Arab'ın olsun, bize devletluların köprüsü yeter"* demediği kalmış.

Köprüye gidiyorsan, mesele yok.. ***"Bunlardan sonra şöyle inanmışsın, böyle inanmışsın; bana ne!"*** Evet, aynen böyle diyor.

Ha, sözünü ettiği “bunlar” sadece köprüye gitmekten ibaret değil. Bir de şarlatan Mustafa’nın ticarette “kazık” yememesi önemli. Ayrıca bir de rüşvet-i kelâm olarak “ahlâk” temcit pilavını tekrarlamış: ***“Ticaretine, ahlâkına bakıyorum; güvenilir.”***

Devletin için köprüye gidiyorsan, Mustafa’yla ticaretinde ona “kazık atma” ahlâksızlığını da yapmıyorsan, Allahu Teala’nın hukukunu sonuna kadar çiğneyebilir, kâfir, müşrik, dinsiz imansız, ateist, herşey olabilirsin.

Allahu Teala’ya, onun peygamberlerine, kitaplarına inanmışsın, inanmamışsın, ne önemi var ki?! Devletine iman ettin mi, onun için köprüye gittin mi, sen onu söyle!

Yüzyıllar geçmiş bu coğrafyada değişen sadece şu olmuş:

“Sâdeddin Köpeklik ve Postalseverlik Geleneği” gitmiş, yerine **“Mustafa yoz Türklük ve Devletlulara Tapıcılık Yeniliği”** gelmiş..

İSMAİLAĞA CEMAATİ, CÜBBELİ AHMET, SİYASAL İSLAM VE SİYASAL DİNSİZLİK

Ekran "bağımlısı" Cübbeli Ahmet, ***Habertürk TV***’de Fatih Altaylı’nın sunduğu Teke Tek programına katılmış.

Daha doğrusu, merhum Mahmut Efendi'nin yeğeni Sadettin Ustaosmanoğlu tarafından köşeye sıkıştırılan Cübbeli'ye Altaylı can simidi uzatmış.

Ne de olsa eski "kanka"lar.

Programı izlemiş değilim.

Ancak, ***odatv.com*** Cübbeli'nin bazı laflarını aktarmış:

> Cübbeli Ahmet, şu anda **Siyasal İslam**’a karşı uyarılar yaptığını aktararak ***Akit*** gazetesi ve çevresinin yanı sıra hem cemaat içerisinde hem de diğer cemaatlerden kendisine yönelik saldırıların olmasının sebebinin bu olduğunu anlattı.
>
> Daha önce FETÖ’nün “Dinlerarası Diyalog” projerelerine yönelik yaptığı uyarı dönemlerinde benzer saldırılar aldığını hatırlatan Cübbeli Ahmet, şimdi de Vahabilik ve **Siyasal İslam** uyarısını yapmasının ardından tepkiler gördüğünü anlattı.

*

Malum, Cübbeli, yeni yetme, sonradan görme Kemalistlerden.

Çiçeği burnunda Atatürkçü.

Acer Kemalistliğiyle Siyasal İslam karşıtlığı birbiriyle uyumlu.. Tutarlı adam.

Sadece tutarlı değil, aynı zamanda kurnaz.

Hinoğlu hin.

*

Hinoğlu hinliği, hiç alâkası yokken lafı FETÖ'ye getirmesinden belli..

Sadettin Ustaosmanoğlu ve arkadaşları ondan bin misli fazla FETÖ karşıtıydılar.

Kendisinin **FETÖ'cülerle "diyaloğu"** vardı, onların yoktu.

Şu sıralarda FETÖ düşmanlığı izdihama dönüştüğü, **"zamanın ruhu"** gereği herkes avaz avaz "Ben de FETÖ'ye düşmandım, hatta 15 yıl önce içimden Fethullah'ın sahtekâr olduğu düşüncesini geçirmiştim" türünden beyanlarda bulunduğu için, bu yükselen dalga üzerinde sörf yapmaya çalışıyor.

"FETÖ karşıtlığım doğru olduğuna göre, Siyasal İslam karşıtlığım da doğrudur" şeklinde **mantıken yanlış, fakat duygusal bakımdan etkileyici** bir mesajı insanların **bilinçaltına** gönderiyor.

Aynı zamanda, "FETÖ'cüler nasıl hainseler, Siyasal İslamcılar da aynı potansiyele sahiptir" **subliminal mesajını** veriyor.

Söylemediği ise şu, kendisinin Siyasal İslam lafını hiç ağzına almadığı yıllarda **FETÖ, Siyasal İslam'ın baş düşmanı** olarak hizmet veriyordu.

Fethullah ve Cübbeli.. Aynı dağın yeli..

Islandıkları yağmur aynı.

*

Siyasal İslam kavramını açalım.

Siyasetin ta kendisi olan devletin emrine verilmiş İslam (hem de İslam devleti ya da laik/dinsiz devlet olup olmadığına bakmaksızın verilmiş İslam), Siyasal İslam'dır.

Devletin (rejimin istihbaratının, gizli servisinin, kurumlarının, Siyasal Partiler Kanunu'na göre kurulan partilerinin) emrine girmeyen, referans olarak ***Kur'an*** ve Sünnet'i esas alan İslam ise, mücerret/yalın/katışıksız/sahih/has halis İslam'dır.

Ve bu Cübbeli'nin şu anda savunduğu İslam, **laik rejimin** emrindeki Siyasal İslam'dır.

İstismar edilen, kullanılan İslam.

*

Kişisel ya da kolektif (**millî**, ırkî, devletsel) siyasî emeller, kaygılar, hedefler söz konusu olmaksızın...

Sırf Allahu Teala'nın kitabı ***Kur'an***'da emir buyurulduğu için...

(Siyasal tanımı içine giren) emir ve yasaklar konusunda hassasiyet sergileyen insanların duyarlılıkları, özü itibariyle **dinî**dir.

Özü bakımından **siyasal** nitelik taşımaz.

Mesela sırf Allahu Teala'nın emri olduğu için **başını örten** bir kadın veya genç kız, siyasal bir tavır sergilemiş olmaz.

Fakat, başkalarının indî ve ben-merkezli siyaset anlayışı çerçevesinde bu, onlara siyasal bir tavır olarak görünebilir.

Bu, başını örtenin değil, başörtüsü karşıtının sorunudur.

Burada başörtüsü özü itibariyle **dinî** bir konuyken, **başörtüsü karşıtlığı hem özü hem de şekli/formu bakımından siyasaldır.**

Bu, dine hayat hakkı tanımayan **Siyasal Dinsizlik**'tir, dinsizlik siyasetidir.

*

Türkiye'de şu anda **Siyasal İslam** hükümferma durumda.

Daha doğrusu, **Siyasal Dinsizlik'le koalisyon** kurmuş durumdalar.

Laiklik **birleştirici** ya, onun istediği türden bir "birlik ve beraberlik" ruhuyla gül gibi geçinip gidiyorlar.

Evet, bugün **Siyasal Dinsizlik'le elele vermiş Siyasal İslam**'la yönetiliyoruz.

Din istismarıyla..

Çünkü din, **laik** (yani dinsiz, dini olmayan) siyasetin (siyasî bir kurum olan devletin) emrine sunulmuş durumda.

Bu yüzden, laik (dinler arasında tarafsız) olan devlet için ölen kişi (inancına, niyetine bakılmaksızın) **şehid** ilan ediliyor, cenazesinde bol keseden **Cennet müjdesi** veriliyor.

Fakat aynı kişi, yaşarken **"mücahid" olamıyor.**

Yaşarken cihaddan, Allah yolunda
savaşmaktan, **zalim/saldırgan/mütecaviz** kâfirlerle mücadeleden söz etse **Siyasal İslamcı terörist** olarak mahkemelerde sürüm sürüm sürünür, Halis Bayancuk ve Alparslan Kuytul'dan bin beter hale düşer.

*

Evet, İslam, *"Biz siyasetmiş, konjonktürmüş, siyasî dengelermiş, şuymuş buymuş bilmeyiz, **mevzubahis olan Allahu Teala'nın emri ve Resulü'nün sünneti ise gerisi teferruattır**"* denilmesini gerektirir.

Hz. Ebubekir r.a. (Allahu Teala bizi onun şefaatine nail eylesin, onunla haşreylesin) böyle diyenlerin ilkiydi.

En kritik zamanda, *"Resulullah s.a.s. vefat etti, belirsizlik var, Üsame komutasındaki orduyu Suriye'ye gönderme, burada tut"* diyenlere, "Ben Allah Resulü'nün yola çıkardığı orduyu geri çevirmem" dedi.

"Zekât vermemek için başkaldıranlara şimdilik göz yum, siyasî ve askerî bakımdan muhataralı bir dönemdeyiz" diyenlere, "Ben, Resulullah s.a.s.'e verdikleri bir deve yularını bile vermeyenle savaşırım" diye konuştu.

Siyaset yapmadı, **din** ne diyorsa onu yaptı.

Bu da bir siyasetti, fakat niyet, siyasî değildi.

Hz. Ebubekir'in tutumu formu bakımından siyasal olmakla birlikte, özü itibariyle siyasal değildi.

*

Cübbeli'nin katıldığı programla ilgili aynı haberde, *“ 'Araştırmalara göre Türkiye'de **selefiliğin oranı** %3,6'ya kadar yükseldi. 8-10 ilde selefi oranı %10'u buluyor' ifadelerini kullanan Cübbeli Ahmet..."* şeklinde bir ifade de yer alıyor.

Bunu ilginç buldum.. Çünkü, **Pew Research Center** adlı bir Amerikan kuruluşu her yıl İslam ülkelerindeki **Şeriat'le** yönetilmek isteyenlerin oranına ilişkin kamuoyu araştırması yapıyor.

Afganistan'da oran yüzde 90'larda..

Genelde bütün İslam ülkelerinde yüzde 50'nin altına pek düşmüyor.

Türkiye'de ise oran yüzde 9 civarında..

Ancak, ***Kur'an***'daki (hırsızın elinin kesilmesi gibi) spesifik emirler gündeme geldiğinde oran yüzde 3'e kadar düşüyor.

*

Habere dönelim..

Cübbeli şöyle konuşmuş:

> Dış güçlerin yönettiği bir kadro varsa diyalog olamaz. Bizimkilerin devamlı tavsiyesi, büyütmeyelim, abartmayalım. FETÖ meselesini ilk burada yaptık. Fatih Bey sağ olsun bizi çıkarmaya cesaret etti. O zaman FETÖ'cüler çok uğraştı. O güvenle çıktık Mahmut Efendi Hazretleri de "Çık" dedi. Ertesi gün gittim, tebrik etti. Onun tasvipi olmasa cesaret edemezdim. İslami camianın tümü o zaman beni fitne ile suçladı. Bana yapmadıkları kalmadı.

İlk cümleden başlayalım..

"Dış güçlerin yönettiği bir kadro varsa diyalog olamaz" ise, bugünkü "Aman da AB üyesi olalım, **Avrupa'dan (dış güçler tarafından) yönetilelim"** diyen devletle nasıl bir diyaloğun olacak?

Lafta Peygamber Ocağı olan TSK, NATO'ya girmekle **dış güçler** tarafından (Afganistan'da olduğu gibi belli konularda ve kısmen de olsa) yönetilmeyi kabul etmiş..

MİT'in sicil kaydı daha berbat.. Tek Parti döneminin son yıllarından Menderes döneminin son aylarına kadar ve de 27 Mayıs Darbesi'ni izleyen yıllarda, resmen değilse de fiilen **CIA'in emrine** girmiş..

O kadar girmiş ki, MİT'i (o zamanki adıyla MAH'ı) yöneten, CIA, yani **dış güçler**; ve de devletin başındaki isim, Menderes, yıllarca bundan haberdar edilmemiş..

Etmez, ne de olsa "milli" bir kurum, yerli ve milli, "**milli piyango**"da olduğu gibi isminin başında "milli" var.

Demek ki, Cübbeli'ye göre, bu AB heveslisi, "Aman da bizi **dış güçler** yönetsin" diyen laik devletle müslümanın diyaloğu olmaz.. Olmamalı..

Ama görünüşe göre Cübbeli'nin **diyaloğu** gayet iyi.. "**Devlet sevicisi**" olmayı bile başarmış.

*

Fatih Bey onu televizyona çıkarmaya **cesaret** etmişmiş..

Fatih Bey dediği Fatih Altaylı, *MİT'le irtibatlı olduğu* MİT eski yetkililerinden **Mehmet Eymür** tarafından açıklanmış bir isim..

Burada bir ara verip geçmişe gidelim..

1980'li yılların ikinci yarısı..

Vefa Yayıncılık tarafından çıkarılan ***İslâm, İlim ve Sanat, Kadın ve Aile*** ile ***Gülçocuk*** dergilerinin yayın kurulu toplantısındayız.

Toplantıyı merhum **Prof. Dr. Mahmud Esad Coşan** Hoca yönetiyor.

Şöyle birşey demişti:

> "Benimle röportaj yapmak istiyorlar, kabul etmiyorum. Çünkü bunlar ya bizi vasıta yapıp tirajlarını (reytinglerini) arttırmak, bizi kullanmak, ya da bizi ihbar etmek (bize karşı birilerini harekete geçirmek) için bunu yapıyorlar."

Soru şu: Fatih Altaylı mı Cübbeli'yi kullanıyor(du), Cübbeli mi Fatih'i?..

(Cevabı iki şıkka hapsetmeyelim, "İkisi de birbirini" şeklinde bir üçüncü şık mevcut).

*

Medyatik Cübbeli, hocasından izin almışmış..

"Ben bu konuda icazetliyim, her zaman çıkar konuşurum" demeye getiriyor:

> Fatih Bey sağ olsun bizi çıkarmaya cesaret etti. O zaman FETÖ'cüler çok uğraştı. O güvenle çıktık **Mahmut Efendi Hazretleri** de "Çık" dedi. Ertesi gün gittim, tebrik etti. Onun tasvipi olmasa **cesaret edemezdim.**

Cesaret edemezdi, o kesin..

Fakat, bence Mahmut Efendi ona izin vermekle iyi yapmamış.

(Mahmut Efendi'nin ilminin bulunduğundan, önemli hizmetler yaptığından şüphe yok.. Ancak, masum bir peygamber, hatadan masun bir kul değildir. Bundan 10-11 yıl önce onunla ilgili bir rüya görmüş ve bu rüyadan hareketle onun siyasî konulardaki tutumuna itibar etmemek gerektiği sonucuna varmıştım. Tabiî ki bu rüya delil olmaz, benden başkasi için de bağlayıcılığı yoktur. Şunu da belirtelim, değil Mahmut Efendi gibi zatlar, peygamberler bile eksik bilgi ile yanlış kararlar alabilirler. Nitekim Peygamber Efendimiz s.a.s. ayet-i kerime ile **"Bir fasık bir haber getirdiğinde araştırın"** ikazına muhatap olmasına yol açan bir karar almıştı. [Peygamberlerin hataları mutlaka düzeltilir, aksi takdirde başka eylem ve söylemleri de "yanlışlığı muhtemel" hale gelirdi. Ulemanın ise böyle bir garantisi yok.] Mahmut Efendi'nin izin vermesi Cübbeli'nin yaptığı işin mutlaka doğru olması anlamına gelmeyeceği gibi sonuçlarının hayırlı olacağını düşünmek için de yeterli değildir.)

*

Cübbeli'nin ilgili haberdeki ifadelerine dönelim:

> FETÖ meselesi... Şimdi hükümetçi olan adamlar [benim uyarılar yaptığım zaman], "Saptırıyor" diye telefonla [konuştuğum televizyon programına] bağlandı. "Bu adamlar din hainidir, **devlet sevicisi** olamaz" diyordum.

Din haini..

Devlet sevicisi..

Vehbi'nin kerrakesi böylece ortaya çıkmış oluyor.

Adamın kıstası/ölçütü/mihengi/mi'yarı bu: **Devlet sevicisi** olmak..

Sonra da Siyasal İslam'dan bahsediyor.

Siyasal İslam bundan başka birşey midir, a kabak kafa?!

Seni sevici seni!..

Seni devlet sevicisi seni!..

Devletini de al git, İslam'dan elini ve dilini çek!

Git başka yerde, Siyasal Dinsizlik bahçesinde ve Kemalizm balosunda sev devletini!..

*

Cübbeli'nin başka zırvaları da var:

> Diyanet'in DEAŞ raporu var. Ondan sonra Türkiye'de Selefiliğin durumunu Hilmi Demir Hoca, ben sizin kanalda dinledim. 2020'de Selefiliğin nüfusa oranının 3.6'ya kadar yükseldiğini söylüyor. Bazı vilayetlerde yüzde 8-10. Bu vilayetlerdeki durum... Orada hangi hocanın da dinlendiği söyleniyor.

> Diyelim AK Parti'nin fazla olduğu yerde Nihat Hatipoğlu. **Ben Türkiye ikinciliğini kaybetmemişim.** Konya, Adıyaman... 10 vilayet ismi veriliyor bu raporda. Yüzde 8-10 ne demek biliyor musunuz? Ben burada sokağa çıktığım zaman yüz kişiden 8'i, 10'u benim kanımı, canımı, karımı helal sayıyor. yani beni gavur sayıyor. Bundan büyük nasıl tehdit olacak? Orada kim fazla dinleniliyor, misal **Nurettin Yıldız**.

Nurettin Yıldız'ı ihbar ediyor.

DEAŞ, CIA'in aparatıydı, kullandı attılar.

Selefîliğe gelince.. **Selefîler**, tıpkı (İmam Matüridî'yi okumadan) Matüridîyiz diyenler gibi, yekpare bir grup değil..

Selefî olmak, **özü itibariyle** yanlış birşey değildir, gereklidir, şarttır. Matüridî ve Eş'arîler de özü itibariyle selefîdir, selefin (Allah Resulü'nün ashabının) yolunda gitme iddiasında ve arayışındadır.

Bu anlamda **selefî olduğunu** (Matüridî ve Eş'arî olmadığını, onların sonradan tartıştıkları konulara girmeyip salt selefin söyledikleriyle yetindiklerini) **söyleyen sufîler** de mevcuttur.

Mesela Halid-i Bağdadî rh.a...

Türkiye'deki bütün Nakşîlerin tarikat silsilesi Mevlana **Halid** rh. a.'e dayanır.

Bediüzzaman Said-i Nursî'nin belirttiği gibi, yaşadığı asrın müceddididir.

Osmanlı coğrafyasında İslamî duyarlılığı ayağa kaldırmıştır.

Bugün yapılan hizmetlerin büyük çoğunluğu onun toprağa attığı tohumların yeşermesinin ürünüdür.

O, (Türkçe tercümesi yayınlanmış olan) ***Mektubat***'ında yer alan bir mektubunda açıkladığı gibi **itikaden selefiîliği** benimsemişti.

Bunu, (mektuplarını derleyen) yeğeni Şeyh **Esad Sahib** de belirtiyor, itikaden selefî olduğunu söylüyor.

*

Sanırım Sadettin Ustaosmanoğlu Cübbeli için "Kezzabî" (çok yalan söyleme tutkunu) olduğunu söylerken abartmıyor.

Çünkü, selefî olmak, kâfirlerin **mutlak olarak** canlarının, kanlarının, karılarının helal sayılmasını gerektirmez.

Halid-i Bağdadî rh. a. bunu mu savunuyordu?!..

Mesela şu anda Türkiye Cumhuriyeti, bazı **PKK'lıların kanlarını ve canlarını "helal"** sayıyor.

Ama her PKK'lının değil.. Silahı eline alıp fiilen savaşan, asker öldüren PKK'lının..

Ayrıca, böylesi PKK'lının kanı ve canı herkes için de "helal" değildir, bunun için **"yasal yetkili"** güvenlik görevlisi olmak gerekir.

Mesela Cübbeli, katil bir PKK'lıyı sokakta görüp teşhis etse, yapabileceğinin en fazlası devlete ihbardır, kendisi öldüremez ya da hapsedemez.

*

Mutlak (kayıtsız şartsız) olarak her kâfirin kanı ve canı müslümana helal olmaz..

Şeriat'e göre **eşyada genelde mübahlık öne çıkarken, insanda ise (her konuda) haramlık esastır.**

Eşyanın **haram** olması belirli şartların varlığıyla ortaya çıkar, insanın canı ve kanının **helal** olması da bunun gibidir. (Mesela, haksız yere cinayet işleyen kişi kısas olunur. Ya da İslam devletinde, evet laik devlette değil İslam devletinde, bir müslüman, baştan beri kâfir olan değil bir müslüman, küfrünü ilan eder, sonra da **tevbeye davet edildiği halde** küfrünü ilan etmekte ısrar ederse, aklî melekeleri yerindeyse **mahkeme kararıyla** ve **yasal/resmî görevliler** eliyle idamla cezalandırılır. Bu, laik devletteki "**vatan hainliği**" suçunun muadilidir. Vatan denilen taş toprak nerde, o vatanın, yerlerin ve göklerin yaratıcısı Allahu Teala nerde!.. Bu ülkede İstiklal Harbi yıllarında **Atatürk'e biat etmeyi kabul etmeyip Osmanlı Devleti'ne sadakatini sürdürdüğü** için "vatana ihanet" suçuyla az adam asılmadı. Atatürk nerde, onu Ali Rıza ile Zübeyde'nin çocuğu olarak yaratan Allahu Teala nerde!)

Hiçbir selefî böyle aptalca, Şeriat'e açıkça aykırı birşeyi savunmaz, savunamaz. (Selefî olduklarını söyleyenlerin de ciddî hatalarına ve cahilliklerine rastlanıyor, fakat bu, onlardan değil.)

Ha, selefîliği içeriden bozmak ya da imajını yerle bir etmek için aralarına sızmış **ajanlar** böyle şeyler söyleyemez mi?..

Söyleyebilirler.

Ancak, Cübbeli gibi iftiracı ve kışkırtıcı yaygaracıların bulunduğu yerde böylesi ajanlara ihtiyaç da kalmaz, o da ayrı mesele..

"GÜNCELLEMECİ" İLAHİYAT ŞOVMENİNİN "AÇIK BÜFE" MEZHEBİ

Cumhuriyet gazetesi, ülkemizin ilahiyat sirkinin yeni yetme şovmenlerinden biriyle röportaj yapmış.

Odatv de hemen alıntılamış.

Objektife pişmiş kelle gibi sırıtan bu şovmenin adı **İbrahim**. Soyadı lavaş vezninde **Maraş**.. (Maraş gibi kahramanlıkla özdeş bir ismi hak etmiyor.)

Kendisi küçük, aklı zayıf mı zayıf, fakat unvanı büyük: Prof..

Adamın laflarına, akademik çalışmalarına bakıyorsunuz, buna kaliteli bir lisenin diplomasının bile fazla geleceği kanaatine varıyorsunuz.

*

Bu sırıtkan şovmen, söz konusu röportajda "Osmanlı son dönemindeki medrese artık **kokuşmuş** bir yapıdaydı" diyor.

Kokuşmuşmuş..

Kokuşmuş olan sen misin yoksa medrese mi?.. O koku, senin dimağından, içinde bulunduğun akademikimsi yapıdan geliyor olabilir mi?..

Osmanlı medresesi son döneminde bile **Şeyhülislam Mustafa Sabri Efendi**, Zahidü'l-Kevserî, **Bediüzzaman**, Ömer Nasuhi Bilmen, **Babanzade Ahmed Naim**, Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır gibi dünya çapında dev âlimler yetiştirdi..

Bana medrese sonrası dönemde yetişmiş bunlar çapında bir ilim adamı göster, gösterebiliyorsan!

*

Dolayısıyla bu şovmen, medreselerin kapatılmasını olumlu bir gelişme olarak görüyor.

"**... kurulan yeni devlette Atatürk'ün isabetle aldığı karardır tevhidi tedrisat**" diyor.

Tevhid-i tedrisat, öğretimin birleştirilmesi/tekleştirilmesi demek oluyor.

Bundan da maksat, İslamî eğitim ve öğretimi yasaklamaktı.. Yapıldı.

Ancak doğuda medreseler, gayri resmî olarak (devlet tarafından desteklenmeden, engellenmeye çalışılarak, yeraltında) varlığını sürdürdü.

Halil Günenç gibi değerli âlimler oralarda yetişti.

*

Bu acemi şovmen, Ankara İlahiyat'ta görev yaptığı için, kendi **"cemaat"ini (grubunu, tarikatını, okulunu, ekolünü, çetesini, artık her neyse)** övmekten, **cemaatçilik (ekolcülük, okulculuk, grupçuluk, tarikatçılık, mezhepçilik)** yapmaktan da geri kalmamış.

Sözleri şöyle:

> **"Ankara Ekolü**'nün temel özellikleri; ilmi objektiflik, bütün ilmi görüşlere yer vermesi, mezheplerüstü bir anlayışa sahip olması, akılcı, hayatla beraber giden bir din anlayışına sahip olması ve eleştirel ilmi bakışıdır. Bu bakış evrensel bir ilmi bakış olarak diğer İlahiyatlara da yansımıştır."

Objektifliği kendisinden menkul.

Kokuşmuş medreselerin aksine, vatandaşın nümune-i imtisal **cemaati (ekolü, tarikatı)** bütün ilmî görüşlere yer veriyormuş.

Oysa, asıl medreseler, bütün ilmî görüşlere yer veriyor, tenkid süzgecinden geçirip muarızlarının iddialarını cevaplandırıyorlardı.

Bütün ilmî görüşlere yer vermek, hepsini onaylamayı gerektirmez.

*

Bu şovmenin **ekol dediği cemaati (ya da tarikatı) aynı zamanda** mezhepler üstü bir anlayışa sahipmiş, öyle diyor..

Mezhebli olmamaları anlamına geliyor bu. Mezhebli olmayı **mezhepçilik** olarak adlandırıyorlar.

Bu az gelişmiş zekâya "mezhepler üstü bir anlayış"ın da **tanım gereği** bir mezheb olacağını öğretmeyi sağlayacak pedagojik formasyona sahip olabilmek çok zor.

Adam daha mezhebin ne demek olduğundan habersiz, mezhepler üstü anlayıştan söz ediyor.

Bunun, bir **siyasetçinin siyaset üstü bir anlayışla politika yapma iddiasında** bulunması türünden bir saçmalık olacağını kavraması nasıl sağlanabilir, bilemiyorum.

Böylesi bir söylemin de, (geri zekâlılıktan ya da arsız kurnazlıktan kaynaklanan) "siyaset üstülüğü kendinden menkul" bir siyaset olacağını bir anlayabilse gerisi gelir de, anlayabilir mi?.

*

İmdi, dinî ilimler alanında her yaklaşım, ister özgün olsun ister olmasın, mezheb olmaktan kurtulamaz.

Adam ehl-i keyf ya, "**açık büfe mezheb**" istiyor, adına da "**menüler üstü (abur cubur) yemek**" gibi "mezhebler üstü anlayış" diyor.

"Yaklaşım"ın özü şu: "Yok abi, bu sabah Hanefî mezhebini canım çekmedi, şuradan az pişmiş Bektaşîlik, biraz da az acılı Alevîlik alayım, yanında Batınîlik sosu da olursa iyi gider.. Hanbelîlik mi, aman aman kalsın, mideme oturur. İçecek olarak da evvela Atatürkçü yenilik alayım.."

Sözünü ettiğin o "mezhepler üstü anlayış" da bir mezheb oluyor taş kafa, yemek artıklarının döküldüğü çöp kovasındaki karman çorman karışım kabilinden **ilkesiz, esassız, mantıksız, usulsüz** "Saldım çayıra, Mevlam kayıra" türünden bir mezheb..

Uyduruk bir batıl mezheb.. Heva ve heves mezhebi.

Sen Türk mahkemesinde yargılanırken, "Hâkim bey, ben '**kanunlar üstü hukuk**' taraftarıyım; tamam benim yediğim halt Türkiye'de suç, fakat birçok ülkede değil, ben bu davada "**yasalar üstü anlayış**"la yargılanmak istiyorum. Beni 'yasalar üstü bir anlayış'la yargılayın lütfen, '**yasacı**' bir anlayışla Türkiye'nin yasalarıyla yargılamayın" diyebiliyor musun?!

Dedin diyelim, ve de hâkimler senin için '**kanunlar üstü anlayış**'la bir hüküm verdiler, yani bir nevi **yasama** faaliyetinde bulundular ('yasa yapıcı' gibi davrandılar), o hükmün kendisi, **fiilen** bir 'yasa' işlevi görmüş olmayacak mıdır, sakar kâşif?!

Yani "yasa üstü" davranmak için yukarıya, üste sıçrasalar bile tepe üstü düşüp tekrar yeni icat bir yasaya kafalarını toslamaları kaçınılmazdır. Yerçekimi burada da hükmünü icra ediyor.

Bunu bile anlayamayan bir **akılsız akılcılık** bize lâzım değil, almayalım, kalsın.

Mezhep üstücü anlayış diye işi divaneliğe vurduğunda, kendi mezhebini kendin icat etmiş olursun..

Kendi **çakma mezheb**ini **mezhep üstücü anlayış** olarak pazarlamaya kalkışman ise ya aşırı kurnaz bir **akademikimsi dolandırıcı ve yankesici** olduğunu, ya da ancak Afrikalı maymunlarınkiyle yarışabilecek düzeyde kıt bir zekâya sahip bulunduğunu gösterir.

Böylesi bir akademikimsi şovmene kimsenin çıkıp, "Lan oğlum bak git, sen bu kafayla ilahiyatta bırak prof. unvanıyla hocalık yapmayı, öğrenci olmayı bile hak etmiyorsun" dememiş olması ne kadar acıdır!

*

"Hayatla beraber giden bir din anlayışı"ndan da söz ediyor bu beyni kokuşmuş şovmen..

Bu kafayla bir de **"İlahiyat dediğimizde işin içine felsefe, sosyoloji, psikoloji, pedagoji gibi modern bilimler de giriyor"** diyor.

Senin okuduğun sosyolojinin içine Melih Gökçek bile tükürür. Daha **normatif** olan (hayata çekidüzen veren) ile **olgusal** olan (hayattan öğrenilen) arasındaki farkı bile kavrayamamışsan, okuduğun o sosyolojinin Lafonten masallarından farkı nedir?

Ha bir de "**eleştirel ilmî bakış**"tan söz ediyor.

Ne var ki, eleştirellik biçerdöveri, Atatürk, Cumhuriyet, Tevhid-i Tedrisat, modern okullar vs. söz konusu olduğunda, hurdacıların bile dönüp bakmaya tenezzül etmeyeceği bir paslı demir yığınına dönüşüyor.

Bu pas yığınının üstüne bir de "**evrensel ilmî bakış**" levhası dikiyor utanmadan.

Haklı!.. Ahmaklık da, utanmazlık da, arsızlık da, kepazelik de evrenseldir.

Hele de insanın aynadaki kendi yamuk görüntüsüne hayran olması, kendini övmeyi ilmî faaliyet zannetmesi.. Bu marazî gurur ve şuur, her çağın evrenseli..

*

Bu şahıs şunu da söylemiş:

> "2000'ler geldiğimizde İlahiyat Fakültelerinde binlerce yüksek lisans, doktora çalışmaları yapıldı, klasik kaynaklar neşredildi, tercüme edildi ve ciddi bir ilmi birikim oluştu."

Doğdudur, binlerce yüksek lisans ve doktora çalışması yapılmıştır.

Bunlar içinde değerli olanlar da kuşkusuz vardır.

Ancak, değer taşıyan pekçoğunun, o **kokuşmuş** denilen medreselerin ürünleri üzerine yapılanlar olduğu kesindir.

Bu İbrahim Lavaş'ın (yani Maraş'ımsının) yüksek lisans tezinin konusu da bir **medreseli**: Tokatlı Molla Lütfi.

Bir makale hacmini aşmayan bu zayıf tezde niye "kokuşmuş" medresenin bir mensubunun hayatını, eserlerini ve felsefesini konu edinmiş?

Klasik kaynakların yayınlanmasından da söz ediyor.

O klasik kaynaklar, medresenin değil de Tevhid-i Tedrisat'ın mı birikimi?

*

Şu laflar da onun:

> "Bu dönem, Türkiye'den **Arap** dünyasına çok sayıda lisansüstü öğrenci gönderildi. Önümüzdeki yıllarda onların dönmesiyle acıyı daha çok hissedeceğiz. Çünkü **oradaki zihniyetle bizimki hiçbir zaman aynı olmadı.** Eskiden yurt dışı dediğimizde **ABD'ye Avrupa**'ya gönderiyorduk. Arap ülkelerine de dil için elbette gönderelim, ama bilimsel metodoloji için **Batı**'ya göndermeliyiz, çünkü Batı bilimin merkezi. Batı'daki mevcut

zihniyeti tevarüs ederek özümseyip yeniden bizim zihnimizle üretmeden hiçbir şey yapamayız.”

Fakat bu şahıs, yüksek lisans tezi kadar zayıf olan doktora tezi için Batı'ya değil, doğuya, Asya'ya yönelmiş.

Konusu İdil-Ural Türkleri'ndeki **dinde yenilikçilik (güncellemecilik)** hareketi..

Evet adam akılcı olduğunu söylüyor, fakat bir meziyeti daha var: **Irkçı.. Kavmiyetçi..**

Türk olursa al, Arap olursa at!

Mezhepler üstü olabiliyor, fakat **ırklar üstü** olamıyor. Orada yenilikçi kafanın sigortaları atıyor, devreler yanıyor.

Adamdaki "**ilmî bakış**"ın derinliğine bakın da gözünüz ilmî ciddiyet görsün: **Arap dünyasındaki zihniyetle bizimki** hiçbir zaman aynı olmamışmış..

Dolayısıyla şimdi de sırt çevirmeliymişiz.

Gözardı etme gerekçesi çok sağlam!

Adamdaki ilim zihniyetine bak da gözün ilim görsün vatandaş!

Şu objektiflikteki sıradışılığı, yenilikçiliği, **bütün ilmî görüşlere yer** vericiliği, **hayatla beraber giden** anlayışı görüyor musunuz!

Aynı zamanda akılcı da.. Nasıl olmasın ki, akılcılık bunun babasından kalmış genetik miras.

Doğrudur, bu kafanın zihniyeti, Arap dünyasındaki (Peygamber Efendimiz s.a.s. ve ashabı zamanındaki de dahil) zihniyetle hiçbir zaman aynı olamaz.

Bu zihniyet ancak papazların zihniyeti ile aynı olabilir.

*

Adamdaki mezhep üstücülüğün, her ilmî görüşe açıklığın su koyverdiği, kayış kopardığı yerlerden biri, şu cümlesinde ortaya çıkıyor:

Batı'daki mevcut zihniyeti tevarüs ederek özümseyip yeniden bizim zihnimizle üretmeden hiçbir şey yapamayız.

Zihniyeti alıyor ama, zihin yine aynı kalıyor. "Benim kafamı kesip çöpe atın, yerine bir Batılınınkini yerleştirin" demiyor.

Yenilikçiliği "Organ nakli babından **beyin ve zihin nakli** de yapalım" deme noktasına henüz ulaşmamış.

Sadece Batı'daki **mevcut zihniyeti** tevarüs etmekle yetiniyor.

Onu miras olarak alıyor.

Batılı bunun babası, bu da reşit olmamış çocuk, gözü açılmadık sığırcık yavrusu.. "Amca sana baba diyebilir miyim?" modunda peşinde dolanıyor.

Eleştirmeden, sorgulamadan, düşünmeden, teslimiyetle, taklitçilikle onun zihniyetini "tevarüs" ediyor.

Bir de tutup eleştirel düşünceden söz etmese de kendisini rezil kepaze etmese, kafasının bir buzağınınkinden bile daha az gelişmiş olduğunu ortaya koymasa sanki ölür!

*

Bu paspal "zihniyet"in zırvalarının yeri bir **mizah** dergisiyken, "bir bilim adamıyla röportaj" havasında bir gazetede yayınlanması da Türkiye'ye özgü bir garabet.

İbrahim Lavaş'ın (Maraş'ımsının) her mantıksızlığını ve komikliğini burada konu edinirsek bu yazı küçük bir kitapçık cesametine ulaşacak gibi görünüyor.

O yüzden röportaj adını verdikleri "zırvalar seçkisi"nin sırtına bu noktada tekmeyi indirip kendi yolumuza gidelim.

DERİN EŞEK ŞAKASI

Mustafa Öztürk'ün takkesinin düşüp manevî kelinin ortaya çıktığı gönlerde **İsmail Saymaz** adlı aymaz gazeteci, bir WhatsApp grubunda yapılan onunla ilgili bir paylaşımı gündeme getirmişti.

Söylediğine göre, bir ilahiyatçı, Öztürk'e ulema tarafından tevbe teklif edilmesini, etmezse katlinin gerektiğini yazmıştı.

Söz konusu ilahiyatçı kendisini şöyle savunmuştu:

> Sayın İsmail Saymaz bey, tarafsız gazeteci iseniz niçin cımbızlayarak aktarıyorsunuz. Gülücük ve esprili niye kesip işinize geleni alıyorsunuz.
>
> … Biz de bir ironi olarak bir mizah olarak paylaştık. Hali pür melalimiz anlamında…

İroniymiş, mizahmış..

Sen neyle "dalga" geçiyorsun?

Alay konusu yaptığın şey **ulema** nosyonu ve **tevbe** mefhumu..

Ve de İslam'ın (ancak İslam devletinde geçerli olan, *laik putperest devletlerin* **vatan putuna ihanet** suçuna karşılık gelen) mürtedliğe dair **hüküm**leri..

*

Bu ülke, "**Mevzubahis olan vatansa gerisi teferruattır**" sözünün ayetmiş gibi tekrarlandığı bir ülke..

Vatan, fakat cehaletin, **cahiliyenin vatanı**.

Mevzubahis olan vatan putuysa insan canı da, cinayet de teferruat olabiliyor.

Doğru olan şudur: "**Mevzubahis olan haksa, hakikatse, adaletse, gerisi teferruattır.**"

Evet, vatan kavramı soyut bir **put**tur.

Anlaşılması için tarihten bir örnek verelim.

Osman Gazi'nin arkadaşlarından Abdurrahman Gazi'yi rüyasında gördüğü için Aydos Kalesi'nin Türkler tarafından **feth**edilmesini sağlayan kale kumandanının kızı, **vatana ihanet** suçunu işlemiş oluyordu.

Ölçü, **hak-batıl** ayrımı değil de vatana, daha doğrusu vatandaşlara **körü körüne bağlılık** haline geldiğinde, vatan kavramı bir **put** olur.

*

Böyle olmakla birlikte, bu boş vatan kavramı için "vatana ihanet" diye bir suç icat edilmiştir.

23 Nisan 1920 tarihinde açılan TBMM'nin altı gün sonra, 29 Nisan günü çıkardığı yasanın adı Hıyanet-i Vataniye Kanunu idi.

Kanunun birinci maddesinde "*… Büyük Millet Meclisinin meşruiyetine (itaat edilecek makam olduğuna) isyanı mutazammın (içeren) kavlen (sözlü) veya fiilen veya tahrîren (yazılı) muhalefet veya ifsadatta bulunan kesân (kişiler), hain-i vatan addolunur*" deniliyordu.

Görüldüğü gibi denklem şöyle: Vatan eşittir TBMM.

TBMM'nin açılımını yaparsak denklem şöyle oluyor: Vatan eşittir milletvekili denilen adamlar.

Bu milletvekillerinin Mustafa Kemal'in bağlıları olduğu kabul edilirse denklem şuna dönüşüyor: **Vatan eşittir Mustafa Kemal**.

Bu durumda vatana ihanet denilen şey de, Mustafa Kemal'e biat etmemek anlamına geliyor.

Peki fiilen vatana ihanetin (pratikte Mustafa Kemal'e biat etmemenin) cezası ne?

İdam. Öldürülmek.

*

İşte İslam'da bu vatana ihanetin muadili Allahu Teala'ya ihanetten ibaret..

Mürtedin katlinin ardındaki mantık bu..

Ancak bu, Türkiye gibi laik ülkeleri ilgilendiren bir mesele değil.. İslam devletine özgü bir durum..

Dolayısıyla Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarını ilgilendirmiyor.

Ayrıca Mustafa Öztürk için "İmam etmiş miydi ki mürted olsun?!" diyenler bile çıkabilir.

O yüzden, söz konusu ilahiyatçının yaptığı mizah, tam bir eşek şakası demek oluyor.

Neyle dalga geçiyorsun sen?

Böyle hem dinî hem dünyevî açıdan netameli, kıldan ince kılıçtan keskince hassas konularda mizah olur mu?!

Senin o WhatsApp grubunda ajan provokatör olarak ortaya bir "yem", bir "zarf" atmadığından, birilerini oltaya çekmek, konuşturup "ofsayta düşürmek" istemediğinden nasıl emin olalım?

Ve sonradan “kıvırabilmen” için o gülücük vs. savunma mekanizmasının önceden planlanmış olmadığını, mizah ve ironi bahanesinin baştan düşünülmemiş olduğunu nerden bilelim?

Evet, o “mizah”ınla başka birilerini **provoke** etmek, **konuşturmak**, ortalığı kızıştırmak istemediğini nerden bilelim?.

Böyle bir gruptaki böyle bir mesaj ***Postmodern Cihad*** kitabını yazmış bir kulağı kesiğe ulaştırılıyorsa, o gruptaki en az bir kişinin **görevli** olduğu, aralarındaki yazışmaları bir yerlere ulaştırdığı anlaşılır. Belki mesajı yazan kişinin bizzat kendisi, belki bir başka görevli..

Ve bir şey daha anlaşılır: Mustafa Öztürk’ün **derin** birileri için çok değerli ya da verimli ve kullanışlı bir malzeme olduğu.

*

Bu **İsmail Saymaz** aymazı ya bu işlerden hiç anlamayan bir angut, ya da bu “**derin oyun**“un bir parçası..

İsmail angutunun “derin oyuncu” olduğu, **2010** yılında üstlendiği rolden ve yazdığı (yazdırılmış) ***Postmodern Cihad: Tarikat Siyaset Adalet Üçgeninde Erzincan Davası*** adlı postmodern kitaptan belli..

Bu aymaz şahıs, aynı konuda bir başka **sosyal medya mesajını** daha gündeme getirmiş, ***Odatv*** de bu pası alıp gole, yani habere dönüştürmüştü.

İsmail taşeronu şunu diyordu:

> “İlahiyatçı Mustafa Öztürk hakkındaki fetva tek değilmiş. Meğer **Balıkesir Havran Müftüsü Ahmet Mehmetalioğlu**, daha sonra sildiği **Facebook paylaşımı**nda, Prof. Öztürk‘ü kafir ilan edip ‘Peygamberimiz olsa bunu öldürürdü’ diyor. Bu müftü kimdir ki Allah adına hüküm veriyor”

Söz konusu müftü, Mustafa Öztürk için **“Peygamberimiz olsaydı büyük ihtimalle bunu öldürtürdü”** diye yazmış.

Kesin konuşmamış, “büyük ihtimalle” demiş.

Öyle birşey yaşanmazdı, çünkü bu **Mustafa Öztürk münafığı**, “Peygamberimiz olsaydı”, böyle konuşmazdı.

Bu dangalak ancak Peygamber Efendimiz s.a.s. için “Arap oğlu”, ***Kur’an*** için “Arap oğlunun yaveleri” demiş olan **Kamal Atatürk**‘ün **laik** Türkiye’sinde böyle anırabilir.

Peygamberimiz s.a.s.’in olduğu Medine’de değil..

Ha, başka bir ülkede olması durumunda da kimse bu yerli malı milli ilahiyatçıyı kaale alıp bahis konusu yapmazdı..

*

Söz konusu müftününki bir infaz çağrısı değil..

Fakat, ***Odatv***‘deki sahtekâr ve ar damarı çatlamış **ahlâksızlar** o ifadeleri çarpıtmaktan utanmıyorlar.

Ve de, İsmail angutu, silinmiş mesajı gündeme getiriyor.

Tabiî ki, bu tür mesajları kimlerin **kopyalayıp arşivleyeceği, gerektiğinde hizmete sunacağı** malum..

HALİD-İ BAĞDADÎ, ŞEYH ŞAMİL, VE CÜBBELİ ZAHMET

"Dağlar Şamil'in heykelleridir."

Lesley Blanch

Cübbeli Zahmet, ***Habertürk TV***'de Türkiye'nin Nabzı Özel programında şu ifadeleri kullanmış:

> **Şeyh Şamil**, **Mevlana Halid**'e bağlı. Orada kartal diye lakaplanmış büyük mücahit. Bizim tarikat anlayışımızda köşeye çekilin, zikir yapın, memleket işgal olmuş, savaşa katılmayın diye bir şey yok. **Mevlana Halid**, Buhara, **Maturidi ekolü**.

Cübbeli Cehalet, cahilliği anlaşılmasın diye, bilmediği konularda da kafadan atıyor.

Dinleyicilerinin "yutacağından" emin. Çünkü, bu tür konuları bilenler Cübbeli Cehalet'i dinleme zahmetine zaten katlanamazlar.

Büyük işkence..

Saçlarını başlarını yolmak zorunda kalırlar.

Evet Cübbeli, Halid-i Bağdadî k. s.'yu tanımıyor, bilmiyor.

Kafasında, kendisine göre bir "olması gereken Halid-i Bağdadî" var, masal formatında onu anlatıyor.

*

Bir defa, Halid-i Bağdadî rh. a., kesinlikle **Matüridî** değildir.

Bir mektubunda şöyle demektedir:

> “Bu miskin kulun mezhebi **selef**lerin mezhebi, Sıddıkiyye olan tarikatı da, sahabe ve tabiîn büyüklerinin yolu olduğundan, onların yasakladıkları şeylere dalmak [kader, irade vs. konularını tartışmak] ona zor gelir.”
>
> (Esad Sahib, ***Mektubat-ı Mevlâna Halid***, haz. Dilaver Selvi ve Kemal Yıldız, İstanbul: Umran Yayınları, 1993, s. 138.)

Halid-i Bağdadî rh. a.'in mektuplarını biraraya getirmiş olan yeğeni ve Nakşî şeyhi Esad Sahib, eserde yer alan son mektubun yazılmış bulunduğu zat (Allame Muhammed Emin Süveydî) hakkında şu bilgiyi vermektedir:

> “Kendisi **itikadda selefî**, [amelî] mezhebde Şafiî, meşrebte Nakşibendî ve Halidî idi.”
>
> (***A.g.e.***, s. 315.)

Yani bu **"ılımlı Kemalist"** ahir zaman fenomeninin ifadelerinin aksine, Nakşbendî tarikatından olmak, itikadda **Selefî** olmaya engel değildir.

Ve her Selefî de **Mücessime**'den olacak, veya **İbn Teymiyye**'ci olacak diye birşey yoktur.

*

Bununla birlikte Halid-i Bağdadî rh. a., (selefin tutumunun aksine) itikadî konuları genişçe tartıştığı mektuplarında **Eş'ariyye** paralelinde görüşler ortaya koymuştur.

Matüridiyye değil.

*

Gelelim İmam Şamil rh. a.'e..

Şeyh Şamil’le ilgili en güvenilir kaynak, onun kâtipliğini yapan **Muhammed Tahir el-Karahî** adlı bir âlimin Arapça olarak tuttuğu notlar..

Mehmed Âkif bu kitabı hacca gittiği sırada Şeyh Şamil’in vârislerinden alıp Türkiye’ye getirmiş ve **Tahirü’l-Mevlevî** tercüme ederek Osmanlıca olarak (yani eski harflerle) yayınlamıştı.

(Kitabın Osmanlıca'sını 1986 yılında Beyazıt Kütüphanesi kataloğunu karıştırırken tesadüfen görmüş, asıl araştırdığım konuyu bir yana bırakıp, ilgimi çektiği için alıp incelemiştim. Ve o günlerde şöyle bir rüya görmüştüm: Beyazıt Kütüphanesi'nin eski binasının avlusundayım ve Karahî'nin kitabı önümde açık bir şekilde duruyor, fakat boyu yarım metreyi bulan bir uzunlukta.. Ve Prof. Dr. Mahmud Es'ad Coşan hoca, bana, "Bu kitabı sadeleştirip yayınlat" diyor. Bunun üzerine kitabın fotokopisini alıp okumuş, sonra da, onunla ilgili olarak ***Kitap Dergisi***'ne bir tanıtım yazısı yazmıştım. Bir yıl sonra kitap, Tarık Cemal Kutlu tarafından yayınlandı. Bendeki fotokopiyi de, ***Kitap Dergisi***'ndeki yazımı okumuş olan Hacı Ahmet Özdemir'e vermiştim, bugünün Akparti milletvekili Prof. Dr. Özdemir'e. O, kitabın ilmî bir neşrini yaptı.)

*

Söz konusu kitap, 19’uncu yüzyıl başlarında Dağıstan’ın Rus egemenliği altına girdiği dönemi anlatarak söze başlıyor.

İmam Şamil gibi Gimrili olan **Gazi Muhammed**’in önce köy köy gezerek halkı direnişe davet ettiğini, sonra da, etrafında toplanan İmam Şamil gibi birkaç arkadaşıyla beraber, kendisine mukavemet eden köyleri cezalandırmaya başladığını görüyoruz.

Ne yazık ki, en çok sorun çıkaranlar da, köylerdeki **imamlar ve kadılar** oluyor.

İlim bakımından İmam Şamil’den üstün olan (Ki bunu bizzat İmam Şamil söylüyor) **Gazi Muhammed**’in gece gündüz demeden çaba sarfettiği ve bir süre

sonra, üzerine silahlı birlikler gönderen **Ruslar**’a karşı savaşmaya başladığı ve onlar tarafından şehit edildiği biliniyor.

*

Gazi Muhammed, tarihte eşine az rastlanan bir mücahitti.

Ne yazık ki, ilk mücadele ettiği, ona ilk zorluk çıkaran kişiler, Ruslar değil..

Gâvur işbirlikçisi "ılımlı" hoca taifesi..

Gazi Muhammed'in şehadetinden sonraki süreçte İmam Şamil cihada devam ederken, ona, bu tip hocaların yanı sıra, bazı tarikat şeyhleri de muhalefet ettiler ne yazık ki.

GARİP DENKLEM: SEZEN AKSU ARTI MUSTAFA ÖZTÜRK ÇARPI YASİN AKTAY BÖLÜ DEVLET BAHÇELİ EKSİ ALPARSLAN KUYTUL

Prof. Yasin Aktay, ***Yeni Şafak*** gazetesi yazarı.. Akparti'de genel başkan yardımcısı olarak görev yapıyor.

Akparti'nin resmî sitesine göre, **İnsan Haklarından Sorumlu Genel Başkan Yardımcısı** sıfatını taşımakta.

Ancak, **Alparslan Kuytul**'un başında bulunduğu Furkan Vakfı mensuplarının bir protesta gösterisi sırasında uuğradığı haşin muamele konusunda nedense sesi çıkmadı..

Belki de, Alparslan Kuytul ile arkadaşlarının **insan** olmadığını dünüyordur.. Ne bileyim..

Ancak, bu arkadaşımız, hanende **Sezen Aksu** ve ilahiyatçılar sirki canbazı **Mustafa Öztürk** gibi kulağı kesikler söz konusu olduğunda acayip insansever hale geliyor.

Mesela onlar hakkında şunları yazabilmişti:

> Ardından **yine beş yıl önce yapılmış bir şarkının sözleri** yine bugün bir şekilde birileri tarafından keşfedilip gündemimize sokuldu. Söze bakılır elbet söz mü diye, bir de söyleyene bakılır tabi. **Sözde birçok vecih var. Başka türlü de anlaşılabilir. Söyleyendense o kötü anlamlar beklenmezse hayra yormak da mümkün. Neden küçük bile olsa bir ihtimal varsa daha efdal olan o hayra yorma seçeneği değil de en kötü seçenek tercih ediliyor?** 5 yıl önce bir ok bugün hedefine varsın diye mi atılmış? **Bir saldırı, bir hakaret, bir düşmanlık varsa 5 yıl neden beklenmiş?** Bir hakaret değil de bir isyan, bir şekva edebiyatı var halbuki

ilk bakışta, bu bile ayırt edilmeden direk hakaret algısına bir söz nasıl mahkûm edilebilir?

Müzikte, şiirde **“kadere isyan”**, **“Tanrıya şikayet”, “sitem”edebiyatı** karamsar toplumsal ortamlarda insanların bir haleti ruhiyesine denk düşebiliyor. **Bu edebiyattan inanç değerleri adına hemen hakaret algılamanın ve incinmeye karşı kendinden menkul tazmin hakkına sarılmanın anlamı yok. İnsanların Allah’la ilişkilerine başka insanlar vekil değil.** Bunu bizzat Allah-u Teala kitabında defalarca buyurur. İnsanlar kendilerini Allah’a soğutan tecrübeler yaşamış olabilir, sizin gibi inanmıyor olabilir hatta hiç inanmıyor olabilirler. **Bizim gündemimize bir anda saldıralım diye getirenler bizde sanırım sınırsız ve ölçüsüz bir iktidar gücü vehmetmemizi sağlıyorlar önce.** İnsanlar farklı inançlarda olabilir, Allah hakkındaki inanç ve tecrübeleri farklı olabilir, **Peygamberlerine inançları da onlara saygı protokolleri de farklı olabilir.** Bir Müslüman kendi farkını kendi güzel sözüyle, insanlara herşeyden önce şefkatli, engin gönüllülüğüyle, Allah inancının pratiğine, hayatına, ilişkilerine yansıyan şekliyle ortaya koyar. İnanan inanır, inanmayan inanmaz. Ötesi yok. (…)

Şahsen **Mustafa Öztürk**’ün temsil ettiği düşünceleri veya iddiaları hayatım boyunca eleştirdim, ama hep akademik düzeyde. Söylemek gereksiz umarım, bana göre son derece zayıf ve yanlış bir duruşu vardı, üslubundan zaten hiç bahsetmiyorum. Ancak yine kendine göre mahrem bir ortamda yapılmış ve yıllar sonra malum şekilde sızdırılan bir konuşması üzerine harekete geçen kontrolsüz güç yüzünden onun iddiaları üzerine kalem oynatamaz hale geldim. **Bir Müslüman olarak kendi iddialarımı, kendi düşüncelerimi veya eleştirilerimi ifade ederken delillerimin, argümanlarımın gücüne güvenmektense iktidar veya ideolojik establishment güvenliğine yaslanmayı kendi İslam inancıma zül addediyorum çünkü.**

*

Görüldüğü gibi, fazileti, takvası, edebi, yüksek insanî hasletleri, ilim ve irfanı herkesin malumu olan **Sezen Aksu**'nun cahilce ve küstahça lafları mevzubahis olunca, hemen tuzluğu alıp koşturuyor.

Hemen, **"küçük bile olsa bir ihtimal varsa daha efdal olan o hayra yorma seçeneği**"ne, denize düşen yılana sarılır hesabı sarılıyor.

Hanende Sezen hanım ise burnundan kıl aldırmıyor, "hayra yorma" fırsatı vermeye **tenezzül etmiyor** ama olsun, Yasin gibi avukatları hazır ve nazır. Hem de **"şefkatli ve engin gönüllü"** halde.

Ancak, Yasin efendi, konu **haksız yere coplanan başörtülüler** olunca, vınnn diye ortadan kayboluyor. Meydanı **polisin copuna** ve **Bahçeli'nin küfürlerine** bırakıyor.

Şefkat ve engin gönüllülük… Ara ki bulasın..

Evet, Furkancılar söz konusu olunca, **akademik Yasin efendi** insan haklarından sorumsuz ak kemik hale geliyor. Soluğu Ukrayna'da alıyor.

Yeni Şafak'taki köşesinde **Devlet Bahçeli**'nin ağzına biber sürmesini geçtik, ona konuyla ilgili bir **"efdal seçenek"** nasihatinde bile bulunmuyor.

*

Söylediğine göre, **Mustafa Öztürk**'ün temsil ettiği düşünceleri hayatı boyunca hep eleştirmişmiş..

Ona göre, Mustafa'nın son derece **zayıf ve yanlış bir duruşu** varmış..

Üslubunun ise hiç iler tutar tarafı yokmuş.

Ama, ona yönelik tepkileri usulsüz bulduğu için artık ona karşı **kalem oynatamıyormuş.**

Kalem oynatmasa rahatsız olmayacağız da, bu şark kurnazı omurgası çarpık tip, ifadelerinin de gösterdiği gibi, Mustafa'nın **beleş avukatlığına** soyunmuş durumda.

Avukat Yasin, sözlerini şöyle sürdürüyor:

> **"Öztürk'ü bu en ucuz yolla bertaraf edenlerse onun ortaya attığı sorulara makul cevap veya düşünce üretebiliyorlar mı? Üretemiyorlar tabii.** Geriye İslam düşüncesini pekâlâ derinleştirebilecek, boyutlandırabilecek en demonik soruların hiçbir tedbirle karşılaşmadan en serbest dolaşım imkanına kavuşması kalıyor."

Yamuk omurgalı avukata göre, ilahiyatçı artist Mustafa'nın öyle dehşetengiz soruları varmış ki, karşıtları ona "**makul**" cevaplar veremiyorlarmış.

Çünkü üretemiyorlarmış.. Bu denklemde üretme, Mustafa'ya has bir haslet oluyor.

Bu kadarını angut Mustafa bile söyleyemedi.. Böylesi avukata şapka çıkarılır.

CÜBBELİ SOYTARININ SAHABEDE ARADIĞI "FAZİLET"

Odatv'nin haberine göre, Cübbeli Felaket şöyle konuşmuş:

> Sen zannetme ki "içki kumarım yok, şuyum buyum yok, zinam yok, eşcinsel, lezbiyen değilim e o zaman tamam". Bir vakit namazın farzını kaçırmak zina yapmaktan da büyük günahtır. Adam öldürmekten de büyük günahtır. Şirkten sonra gavurluktan sonra namazın terkinden fazla günah yoktur.
>
> Namaz kılmayanın orucu da zekatı da kabul olmaz.
>
> Madem oruç tutuyorsun namaza da başla demek istiyorum."

Bundan kırk küsur yıl önce **Hüsnü Aktaş**, ***Millî Gazete***'de **Yusuf Kerimoğlu** müstearıyla bir fıkıh köşesi hazırlamaktaydı. Onun da bir yazısında böyle bir fetvası yer alıyordu.

Sonraki yıllarda **Mehmed Zahid Kotku rh. a.** hazretlerinin kitaplarını okurken, şu anda ismini hatırlayamadığım bir eserinde tam aksi yönde ifadelere rastlamıştım. Bu tür laflar söylemenin doğru olmadığını ifade ediyordu.

*

Yine şu anda ismini hatırlayamadığım bir sahabî, Resulullah s.a.s.'e (hatırladığım kadarıyla) şuna benzer bir soru yöneltmişti: "Ya Rasulallah, ben cahiliyede darda kalanlara yardım ederdim, yemek yedirirdim, köle azad ederdim vs.. Allah katında bunların da bir değeri var mı?"

Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem, "**Sen bu sayede** (bu iyiliklerin sayesinde) **müslüman olmuşsun** (hidayete mazhar olmuşsun)" buyurdu.

Peygamberler dışında günahsız insana rastlamak mümkün değildir. En müttekî insanın bile büyük değilse bile birtakım küçük günahları olur, olabilir.
Ancak, **iyilikler kötülükleri giderir**. (İtikadı bozuk, küfür sözleri bile bile söyleyen kişinin bu hatasını ameller ortadan kaldırmaz. İyiliklerinin karşılığını ancak bu dünyada görebilir.)

Bahtiyar insan, iyiliği kötülüğünden, (itikadı bozuk olmamak, Şeriat'i benimsemiş olmak, münafık olmamak şartıyla) sevabı günahından fazla olan insandır.

*

Namaz ayrı, oruç ayrı bir ibadettir. Namaz kılmazsan orucun, oruç tutmazsan namazın kabul olmaz şeklindeki sözler doğru değildir.

Ki Cübbeli Cehalet, zekâtı da buna dahil ediyor. Ona göre, namaz kılmayanın orucu ve zekâtı kabul olunmazmış.

İbadetlerin kabul olunmasına engel olan şeyler arasında, **mutlak** olarak başka bir günahı işliyor olmak geçmez. Bunda temel etken, **ihlassızlık**tır. Bir de onun **usulüne (Şeriat'e) uygun olarak yapılmaması**dır.

Oruç, **İslam'ın (müslümanlığın) beş temel şartı**ndan biridir. Oruç tutan bir müslüman zaten Kelime-i Şehadet'i de söyler. Böylece, İslam'ın şartlarından hiç değilse ikisini yerine getirmiş olur. Zekât da veriyorsa, üçünü yerine getiriyordur.

Sabır, imanın yarısıdır. Oruç da sabrın yarısıdır. Oruç, iman alâmetidir.

*

Cübbeli Soytarı'nın sözlerine dönelim..

Namazın önemini mi vurgulamaya çalışıyor, yoksa **zina**, **adam öldürme** gibi büyük günahları önemsiz hale getirmeye mi uğraşıyor, bu sözlerine bakarak kestirmek zor.

Bu soytarı, “**Sahabe de zina yapmıştır**” diye de konuşmuştu.

Sanki bütün sahabîler zina yapıyormuş, sanki istismar ettiği olayın kahramanı olan sahabî tevbe etmemiş, kendiliğinden itirafta bulunup recmedilmesini istememiş gibi.

*

Olaya bir de şöyle bakalım:

İmdi, evli bir kişinin zina yaptığı dört “adil” şahitle sabit olduğunda, **İslam devletinde**, recm ile cezalandırılır. Peki bir namazı terk ettiği anlaşıldığında bu dünyadaki cezası nedir?

Bir kimse bir başkasını öldürürse, kısas uygulanır, öldürülür. “Tevbe ettim” demesi de onu kurtarmaz.

Peki, kaçırılmış namazlar için niçin **kaza namazı** var?

SEN HÂLÂ ANLAMADIN MI, MUKTEDİRLER "GÜNCELLENMİŞ" DİN ADAMI İSTİYOR

Daha doğrusu **Fethullah** gibi din adamı istiyorlar da, haddini bilecek, CIA'in değil **MİT**'in emrinde olacak..

Güç zehirlenmesi yaşamayacak.

Mesela Mustafa Öztürk gibi olacak..

Kur'an hakkındaki (küfür olan) zırvalarından dolayı tepki alan Mustafa Türkiye'yi terk edeceğini söylemişti. O günlerde, şu anki iktidarın çok önemli bir adamının onu arayıp teselliği ettiği, Türkiye'de kalmasını istediği kulağımıza gelmişti.

Yani "Ekmek derdindeki hekimler defolup gidebilirler, ***Kur'an***'ı yalanlayan **Luther Mustafa** ise **İslam'ı güncelleme** işi için bize lazım".

Yasin Aktay efendi de politikayı kavramış, rüzgârı arkasına alarak koşmayı, suyun aktığı istikamete yüzmeyi öğrenmiş..

Derin ilahiyatçılık ve derin ilahiyatçılar..

İngiliz ilk eve inkılapları güdümlü bu derin ilahiyatçılık, Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in tek mucizesi olarak ***Kur'an***'ı kabul ediyor.

Onu da inkâr edecek gibi duruyorlar da, ortada koskoca kitap var, "***Kur'an*** diye birşey yok ki" demeleri mümkün değil.

Onun için imansızlıklarını Mustafa gibi "**özel hayat**"larında dile getiriyor, milletin önünde münafıklık yapıyorlar. (**Ömer Özsoy** hariç, o, herkesin içinde küfrünü ilan etmişti.)

*

Mucize inkârcılığı geçen asrın, yani 20. yüzyılın başlarında Arap dünyasında başlamıştı..

Bunlar, hararetle, Peygamber Efendimiz s.a.s.'in tek mucizesinin ***Kur'an*** olduğunu, başka mucizesinin bulunmadığını savunuyorlardı.

Konuyla ilgili hadîsleri, ***Kur'an***'daki mucize ile ilgili ayetlerle çelişme iddiasıyla, kabul etmiyorlardı.

Halbuki, Peygamber Efendimiz s.a.s.'in pekçok mucize (bin kadar) gösterdiği sabitti.. Bu konuda **tevatür** (rivayette inkâr edilemez kesinlik) oluşmuş durumdaydı.

(Her ne kadar bu mucize rivayetleri genelde sınırlı sayıda rivayetçiler vasıtasıyla bize ulaşmışsa da, hepsi bir araya geldiğinde **mütevatir haber** ortaya çıkmaktadır. Örnekle açıklayalım: Diyelim ki bin kişi bize bir adamın yaptığı bir tabloyu yani resmi gördüğünü söylüyor. Ve aynı resimden değil, her biri farklı resimlerden söz ediyor. Bu durumda, o kişinin ressam olduğu tevatürle sabit olur. Ama, tek tek eserlerinin durumu tevatürle sabit olmaz. Çünkü, mesela yaptığı bir tabiat resmiyle ilgili rivayet tek kanaldan gelmiştir. Ancak, o kişinin resim yapan biri olduğu konusunda, bin ayrı rivayetçinin şahitliği ile, kesin bilgi oluşur. Peygamber Efendimiz s.a.s.'in mucizelerinin durumu da budur.)

*

Said Ramazan el-Butî, konuyla ilgili olarak şöyle demektedir:

> "Bu söz ve düşünceye bugünkü pekçok kitaplarda rastlamak mümkündür. Aslında bu işin başında, **hazırlanmış, yetiştirilmiş kişiler** vardır. Onlar bu işi tezgâhladılar **propaganda**sını yaptılar, onun için isimleri 'din ıslahatçıları' olarak lanse edildi."

(Said Ramazan el-Bûti, ***Yaratıcının Varlığı Yaratılanın Görevi – İslam Akaidi***, çev. Mehmet Yolcu ve Hüseyin Altınalan, İstanbul: Madve, 1986, s. 229.)

Arap dünyasında durum bu da, **Türkiye**'de farklı mı?

Türkiye'de de, laik/dinsiz devletin derinlerine bağlı "bu işin başında, **hazırlanmış, yetiştirilmiş kişiler**" yok mudur?!

Ve, malum derin odaklar tarafından, bu hazırlanmış, yetiştirilmiş kişilerin reklamını/**propaganda**sını yapmak için **ayrıca görevlendirilenler** bulunmuyor mu?!

Hatta bazen, **sözde bu kişilere tepki** gösteriyor gibi ortaya çıkan, fakat gerçekte onları gündeme getirip dikkatlerin odağına yerleştiren "sözde sivil görevliler" istihdam edilmiyor mu?!

Bunlar, karşı çıkarken, eleştirdikleri görüşleri asla çürütme çabası içine girmiyorlar, **sadece itirazda bulunarak gündeme gelmesini** sağlıyorlar.

Oynanan oyun, her yerde, üç aşağı beş yukarı aynı..

*

Türkiye'de yapılan tartışmaları anlamak için, Arap dünyasında yaşananları iyi bilmek gerekiyor.

Said Ramazan el-Butî'yi okumaya devam edelim:

> Bu akımın İslam dünyasındaki doğuşu, **İngilizlerin Mısır'ı işgal** etmesi tarihine kadar uzanmaktadır.
>
> İngilizler o gün Mısır'ı işgal ettiklerinde yalnız askerî güçlerine dayanarak tam manada bir istikrara kavuşamayacaklarını biliyorlardı….

Her zaman olduğu gibi burada da bir düşünce akımını devreye sokmaya ve ondan yararlanmaya çalıştılar. Bu düşünce akımıyla **müslümanların düşüncelerini değiştirmeye**, onların dine bağlılıklarını, sadece ona dayanmalarını ve onun uğruna kendilerini feda etmelerini ortadan kaldıracak bir yumuşaklığa ulaştırmayı hedeflemişlerdi. Ve Avrupa'nın hayat sistemlerini en üst düzeyde kabullenebilecek bir Batı düşüncesine sahip olunmasını temine gayret etmişlerdi.

İşte bu amaçla harekete geçen Britanya (İngiltere), içtimaî ve dinî ıslahat dedikleri programlarını uygulamaya koyuldular…..

Bu gelişme ve ıslahat programı ise şöyle olacaktı. İslam ümmeti ve Arap halkı arasında hissedilmeye başlanan, zayıflama ve geri kalma noktası üzerinde durulacak, Avrupa'nın, bilimsel alanlardaki ilerlemelerine dikkat çekilecekti….

Bunun (ıslahatın) o anki planı şuydu: İslam'ın ve Arapların düşünce önderlerine uyarıda bulunularak, İslam aleminde bu tür bir bilimsel gelişmenin meydana gelmesinin, İslam akidesi ve İslam dininin, … (Batı'da kabul gören) bilimsel düşünceyle aynı paralele getirilmesiyle ancak mümkün olacağı telkin edildi.

(Bu Batı'ya ait) Bilimsel düşünceler ise, dinî düşüncenin modern bilimsel kalıplarla anlaşılmayan veya onların sahasına girmeyen gaybî hakikatlerin ağından kurtarılmasını zorunlu bir olgu olarak değerlendirir.

Bu çağrıya hemencecik kapılanların başında, gönüllerinde iman tahtı kurmamış bulunan, imanî gerçeklerin akıllarında tam yerleşmediği kimseler ile, genel manada Avrupa'nın modern bilimsel kalkınmasında, özel anlamda ise Batı medeniyetine **meftun ve kuyruk olmaya hazır** olan kimseler bulunuyordu. İşte daha önceden var olan **imanî zaafları** ve yeni imtihanın tesiriyle onlar, habire çabalayarak şunu anlatmaya ve kavratmaya

çalışıyorlardı: Avrupa'nın kalkınması gibi bir kalkınmamızın oluşması, ancak ve yalnız olarak dinin akaidle ilgili bulunan pekçok temel kurallarından kurtulmamızla mümkün olacaktır.

İngilizler, azımsanmayacak ölçüde bir grup müslüman Arap düşünürünü kullandıklarından hazırlamış bulundukları planı tatbik etmede zorluk çekmediler."

(***A.g.e***., s. 229-31.)

Mısır'da durum bu..

Peki ya Türkiye?..

O Türkiye ki, Mısır'da olmayan birşeyi yaşamış, **Atatürk ilke ve inkılapları**na sahne olmuş..

Alfabe, ezan, kılık-kıyafet, takvim vs. herşey değişmiş..

Sadece değiştirilse neyse, eskisi **yasak**lanmış..

Sadece yasaklansa neyse, yasağa uymayanlar **idama kadar uzanan cezalar**la karşılaşmışlar..

*

İki kişiyi asmanız, bir şekilde öldürmeniz, canı tatlı iki milyon kişiyi muti hale getirir.

Zamanla biraz yumuşama olmuş, idamlar vs. rafa kaldırılmış, herşeyin **askerî güç**le halledilemeyeceği, başka çalışmaların da yapılması gerektiği derin kuytularda fark edilmiş..

Kaleyi içten fethetmenin, hedef kitleyi içeriden çökertmenin yolları aranmış..

Ulaşılmak istenen hedef çağdaş uygarlık düzeyi ya da **muasır medeniyet seviyesi** olduğu için, bu seviyenin yaşayan ve görünür timsali olan **İngiltere gibi ülkelerin strateji ve taktiklerinden istifade** edilmesi yoluna gidilmiş..

Ve, **kullanılmaya hazır sözde müslüman düşünürler, ilahiyatçılar, din adamları, gazeteciler, dava adamları vs.** bulmuşlar..

Bulamadıklarında kendileri **yetiştirmişler**..

CÜBBELİ TAKKELİ ATATÜRKÇÜLÜK

Soner Yalçın bir yazısında şöyle diyordu:

Bir gün…

“Cübbeli” müstear adıyla bilinen İsmailağa cemaatinin önde gelen vaizi **Ahmet Mahmut Ünlü** telefonla beni aradı:

-“Atatürk konusunda **Odatv’ye** röportaj vermek istiyorum!”

Şaşırdım. Ben tek söz etmeden ekledi:

-“Milletimizin kafasını çok karıştırıyorlar.”

Barış Pehlivan, Cübbeli Hoca’nın evine gidip röportaj yaptı. **Cübbeli** dedi ki:

–“Vatanı Mustafa Kemal kurtarmış. Bunu kurtarana nasıl düşman olacaksın? **Sevmemenin** ne anlamı var?

–“ Hilafeti bile kaldırırken çok üsluplu mesela. O günkü şartları bilmeyen kâr zarar hesabı yapamaz…

–“ Hocamız **Mahmut Efendi’nin** hocası **Hacı Aşıkkutlu Efendi’ye** izin beraatı (belgesi) var Atatürk’ün… Gitmiş Ankara’ya, Atatürk onunla görüşmüş, demiş ki; ‘biz neden izin vermeyelim, senin gibi insanların Kur’an okutmasına…’

–“Atatürk anlarsa ki; bu adam hakikaten istismarcı değil, din adamı, Kuran okutacak, vermiş ona izin… **Kaç tane böyle benim tanıdığım yer var…**

-“Mesela, tefsir yazdırması… **Buhari’yi** tercüme ettirmesi… Bu millet ne okuduğunu anlasın, demesi… **Elmalılı Hamdi Yazır** gibi o gün için en ehlisünnet birine yazdırması… **Diyanet’i** kurması, desteklemesi…

-“Burada namaz kılıyoruz, burada Kur’an okuyoruz, zikir yapıyoruz. **Allah,** bunda emeği geçen, fedakârlık eden, tüm ecdadımıza rahmet eylesin. **Atatürk’e düşmanlık** yaparak yıpratmanın kimseye faydası yok…”

*

Evet, Cübbeli soytarı, (sonradan, milleti çocuk yerine koyarak kendisine “baba-dede Türk” makamından Atatürk soyadını seçen) Ali Rıza oğlu Mustafa’yı **sevmek gerektiğini** düşünüyor.

Ve seviyor.

Nedeni, vatanı kurtarmış olması..

Ancak, **Mustafa Kemal**, Cübbeli gibi düşünmüyor.

Mesela, İstanbul’u fetheden **Osmanlı** hakkında, Cübbeli üslubuyla, *“Bu vatan, **ecdadımızın fethettiği vatanlar**; bize vatan yapmışlar. Bunu vatan yapana nasıl düşman olacaksın yahu? **Sevme**menin ne anlamı var? Yapılan ortada”* demiyor.

Şunu diyor (**Kültür Bakanlığı**‘nın sitesinden aktarıyoruz):

“Egemenlik ve saltanat hiç kimse tarafından hiç kimseye, **ilim icabıdır diye**; görüşme ile, münakaşa ile verilmez. Egemenlik, saltanat kuvvetle, kudretle ve **zorla** alınır. **Osmanoğulları, zorla Türk milleti’nin egemenlik ve saltanatına el koymuşlardı**; bu musallat olmalarını altı asırdan beri devam ettirmişlerdi. Şimdi de, Türk Milleti **bu mütecavizlerin**

hadlerini ihtar ederek, egemenlik ve saltanatını, **isyan ederek** kendi eline açıkça almış bulunuyor. Bu bir olupbittidir. Söz konusu olan; millete saltanatını, egemenliğini bırakacak mıyız, bırakmıyacak mıyız? Meselesi değildir. Mesele zaten olupbitti haline gelmiş bir hakikati ifadeden ibarettir. Bu, mutlaka olacaktır. Burada toplananlar, Meclis ve herkes meseleyi tabiî görürse, fikrimce uygun olur. Aksi takdirde, yine gerçek gerektiği şekilde ifade olunacaktır. Fakat **ihtimal bazı kafalar kesilecektir**. 1922 (***Nutuk*** II, S. 691)"

*

Tabiî bunlar, **sadeleştirilmiş** ifadeler.. Aslını da aktaralım:

"Hâkimiyet ve saltanat hiç kimse tarafından hiç kimseye, **ilim icabıdır** diye; müzakere ile, münakaşa ile verilmez. Hâkimiyet, saltanat kuvvetle, kudretle ve zorla alınır. **Osmanoğulları**, zorla Türk milletinin hâkimiyet ve saltanatına, vazıulyed olmuşlardı; **bu tasallûtlarını altı asırdan beri idame eylemişlerdi**. Şimdi de, Türk milleti **bu mütecavizlerin hadlerini ihtar ederek**, hâkimiyet ve saltanatını, **isyan ederek** kendi eline, bilfiil, almış bulunuyur. Bu bir emrivakidir. Mevzuubahs olan; millete saltanatını, hakimiyetini bira kaçak mıyız, bırakmıyacak mıyız? meselesi değildir. Mesele zaten emrivaki olmuş bir hakikati ifadeden ibarettir. Bu, behemehal, olacaktır. Burada içtima edenler, Meclis ve herkes meseleyi tabiî görürse, fikrimce muvafık olur. Aksi takdirde, yine hakikat usulü dairesinde ifade olunacaktır. Fakat ihtimal bazı kafalar kesilecektir."

(M. Kemal Atatürk, ***Nutuk***, C. 2, İstanbul: Türk Devrim Tarihi Enstitüsü – Milli Eğitim Basımevi, 1969, s. 690-691.)

İmdi, bizler vatanı kurtardı diye Atatürk'ü illa da **sevmek** zorundaysak, Atatürk'ün kendisi neden **bu toprakları bize vatan yapan ecdadı** sevmiyor?

Sevmemeyi geçtik, onları **tasallut ve tecavüz** ile suçluyor?

*

Aramızdan bazıları **Atatürk'ün yaklaşımından etkilenerek aynı bakış açısıyla Atatürk'ü de eleştiri konusu yaparsa, onu da tasallut ve tecavüz ile suçlarsa,** ***"Zorla Türk milletinin hâkimiyet ve saltanatına, vazıulyed olmuştur"*** **derse**, ne diyeceğiz?

"İşte gerçek Atatürkçü bu" mu diyeceğiz?

Atatürk'ün bizzat kendisi, yukarıya aldığımız sözlerinin ilk cümlelerinde, kendisine bu suçlamanın yapılmasına imkân verecek bir mantık ortaya koyuyor.. *"**Hâkimiyet ve saltanat hiç kimse tarafından hiç kimseye, ilim icabıdır diye; müzakere ile, münakaşa ile verilmez. Hâkimiyet, saltanat kuvvetle, kudretle ve zorla alınır**"* diyor.

Zorla alınırsa, hakimiyet ve saltanat konusunda "**ilim**" geçersizse, **"Hayatta en hakiki mürşit ilim"** bu bahiste devre dışı kalıyorsa, **müzakere ve görüş alışverişi**ne lüzum yoksa, hakimiyet ve saltanat **ilim**le değil kuvvetle, kudretle ve **zorla** alınıyorsa, **Osmanlı'yı da zor kullandığı için kötülememesi gerekir.**

Fakat öyle yapmıyor, **kendisiyle çelişecek şekilde**, hem hakimiyetin ilimle, müzakereyle değil zorla alınacağını söylüyor, hem de **Osmanlı**'yı böyle yaptığı için yerden yere vuruyor.

*

Atatürk'ün laflarının kendi içinde tutarsız, çelişkili ve mantıktan uzak olduğu açık.

Ya da, Falih Rıfkı Atay'ın ***Çankaya*** kitabında onun için kullandığı ifadelerle konuşmak gerekirse, Atatürk'ün lafları "**terimsiz, tarifsiz ve zikirsiz"**, "**metodlu ve ilmi bir tefekkür eksikliği"**yle malul.

Adam mantıklı düşünmeyi başaramamış. Dinleyici ve izleyicileri ondan da mantıksız oldukları için bunu (Falih Rıfkı gibi birkaç istisna dışında) anlayamamış.

Anlayan birçok kişi de, başı belaya girmesin diye söyleyememiş.

Fakat bugün bunu, **usulü dairesinde** söylemek, **ilim icabı**dır.

Evet, bir taraftan hakimiyet için **ilm**e, görüş alışverişine gerek olmadığını, işin **zor**la halledileceğini söyleyen Atatürk, önce Osmanlı'yı tam da bunu yaptığı için suçluyor, sonra da, **"İhtimal bazı kafalar kesilecektir"** diyerek işi getirip tekrar "zor"a bağlıyor.

Ve bunu da "***hakikat*in usulü dairesinde ifadesi**" olarak nitelendiriyor.

*

Atatürk Osmanlı'yı sevmek zorunda değilse, biz neden Atatürk'ü **sevmek zorunda** olalım?!

Sırf Atatürk düşmanlığıyla suçlanmamak için herkes Atatürkçü olmak, Atatürk'ün her lafına gökten inmiş vahiy gibi iman etmek zorunda mı?!

Atatürk'ü, **Atatürkçülerin istediği** gibi yalan dolan, hurafe ve efsanelere göre değil de bilimsel şekilde **olduğu gibi** tanımak ve tanıtmak yanlış mı?!

*

Cübbeli, söz konusu röportajında şöyle diyor:

> "Şimdi, burada bir vatan toprağındayız; burada bu insan uyumamış, yememiş, içmemiş. Bu bir fedakarlık ister. Kaç yaşında vefat etti… Çok

> yaşamış bir insan değil. Cepheden cepheye hizmet etmiş… O günkü şartlarda, o günkü zorluklar içerisinde bunu yapmış."

Uyumamış, yememiş, içmemiş değil.. **Gayet güzel içmiş..** Fakat o bahse girmeyelim..

Vefatının erken olmasına gelince..

Pek de erken sayılmaz..

Cübbeli yaşlandı.. İnsan yaşlandıkça, bütün yaşları erken görmeye başlar.. Başlıyor..

Fatih Sultan Mehmet kaç yaşında vefat etti?.. 49.. **Yavuz Sultan Selim** 51-52.. Abdülmecid 39 yaşında hayatını kaybetti.. I. Ahmet, IV. Murat vs. çok daha genç yaşta yaşamlarını yitirdiler..

Cepheden cepheye hizmete gelince.. Bu, o dönemin şartlarından kaynaklanıyor.

Önce **Balkan Harbi, sonra Birinci Dünya Savaşı, ardından da İstiklal Harbi** yaşanınca, sadece Mustafa Kemal değil, bütün bir subay kadrosu ve askerler cepheden cepheye koşmak zorunda kaldılar.

Yüzbinlerce insan hayatını kaybetti.. Mustafa Kemal, o yüzbinler arasında yer almıyor.

*

Cübbeli, sözlerini şöyle sürdürüyor:

> "Hilafeti bile kaldırırken çok üsluplu, çok usturuplu mesela. Şimdi o günkü şartları bilmeyen, o gün onun karşılaştığı şeyleri bilmeyen, kâr zarar hesabı yapamaz. O tercihi neye göre yaptı, akıllı olacağız; yani her şey istediği gibi tozpembe miydi dünyada? Yeni kurduğu bir devlet, her şeyi kabul

> ettirebilecek durumda mıydı… Düyun-u Umumiye'sinden, oradan, buradan, her türlü baskı altında. Kaç sene geçmiş, 100. senesine yaklaşıyoruz. Bakın en ufak bir şeyden nezle oluyoruz, grip oluyoruz. Yani dolayısıyla bugünkü en zor şartlarda bunu yapabilmiş."

Üslup ve usturup meselesinin özünü "**İhtimal bazı kafalar kesilecektir**" politikası oluşturuyor.

Tabiî bir de **Ali Şükrü Bey** hadisesi var..

Ali Şükrü Bey'i öldüren **Topal Osman**, Atatürk'ün muhafızlarının başıydı.

Topal Osman bunu kendiliğinden mi yapmıştı, yoksa, "emir kulu" olması hasebiyle birisinden emir mi almıştı, bu konuda açık bir belge yok.

Fakat, böylesi bir olayın yaşanması durumunda herkesin **kendi zihninde (doğru veya yanlış) bir senaryo üreteceği** ve kendince dersler çıkaracağı da aşikâr.

Bir kişi ölür, ve yüz bin kişi bundan kendince bir ders çıkarır ve susar.

Ancak, mesele bundan ibaret değil. Atatürk döneminde çıkarılan bir **Takrîr-i Sükun Kanunu (Sükunun Yerleştirilmesi Yasası)** ve kurulan **İstiklal Mahkemeleri** ile icra-yı faaliyete geçen **darağaçları** var.

Üslup ve usturup..

*

Devam ediyor Cübbeli soytarı:

> Bizim hocamıza, yani Mahmut Efendi'nin hocasına, Hacı Aşıkkutlu Efendi'ye beraatı var, izni var. Of'un köyünde, gidin orada kursta Atatürk'ün izni var. Gitmiş Ankara'ya, demiş; 'ben Kuran okutacağım,

Jandarma basıyor…' Tabii bin türlü olay var memlekette. Kimin ne yaptığı belli değil.

Atatürk onunla görüşmüş, demiş ki 'tamam!' 'Biz neden izin vermeyelim, senin gibi insanların Kuran okutmasına…'

Mahmut Efendi bile çocukluğunda, o iznin altında okumuş. Verilen iznin yani, hocasına izin vermiş.

Yeni bir devlet kurulmuş, karşı ataklar var, burada bazı tedbirler almak gerekiyor. Bu tedbirleri alırken de bazı şeyler de hata payı oluyor. Ulaşım yok, eskisi gibi, şu yok, bu yok. Oradan bir haber geliyor, jurnal oluyor, ispiyon oluyor, şu, bu…

Ama anlarsa ki; bu adam hakikaten istismarcı değil, din adamı, Kuran okutacak; vermiş ona izin… Kaç tane böyle benim tanıdığım yer var.

İmdi, **"Beraet-i zimmet asıldır"** şeklindeki ***Mecelle*** kaidesi aslında evrensel bir hukuk ilkesidir ve **masumiyet karinesi** olarak bilinir.

Aksi ispat edilmedikçe herkes masum ve masundur.

Ayrıca, **özgürlükler kaide, yasaklar ise istisnadır**.

Masumiyet karinesi gereği her insan (***Kur'an*** öğretmek gibi) iyi amellerinde samimi ve iyi niyetli kabul edilir, ona (aksini gösteren bir **delil** bulunmadıkça) **istismarcı** suçlaması yöneltilemez.

Bir insan, iyi bir ameli yaparken **samimi ve iyi niyetli olduğunu ayrıca ispat etmek zorunda** da değildir.

İnsanlar bu şekilde **ihlas edebiyatı ve gösterişçiliği**ne zorlanamazlar.

Cübbeli mantıksızlığa göre, bütün bir milletin payına suizan, onlara suizan beseyen Atatürk'ün payına ise hadsiz hesapsız hüsnüzan düşüyor.

"Bu taksimi kurt yapmaz…" Ancak Cübbeli gibi sahtekârlar yapar.

Millet için yapılan suizan, delilsiz kanıtsız, ispatsız iddiadan ibaret. Atatürk'ün yaptıkları ise ortada. Delil, şahit istemiyor. Herşey açık.

Ve "laik rejimin **son model Bel'am**'ı" bütün bu gerçekleri görmezden geliyor

*

Cübbeli'nin verdiği örnekte, yasağın kural, hak ve hürriyetin ise istisnaya dönüştüğünü görüyoruz.

"Beraet-i zimmet asıldır" ilkesinin yerini **"Suçluluk asıldır"** hukuksuzluğu alıyor.

Buradan anlaşılıyor ki, **Cübbeli Cehalet**, hukuk bilgisinden mahrum olduğu gibi, İslam'ı da bilmiyor. Akıl ve izandan nasibi ise hiç yok.

Ayrıca, senin hocan ile onun hocasının bir kutsallığı da yok..

Âşıkkutlu merhuma izin verilmiş olması bir lütuf mudur?

Onun zaten sahip olduğu bir hakkı ona tanıman, iyilik midir?

*

Cübbeli, sözlerini şöyle sürdürüyor:

> Yani, Atatürk o günkü şartlarda, o günkü imkansızlıklar içerisinde, bu vatanı kurtarmış. Burada namaz kılıyoruz, burada ***Kuran*** okuyoruz, zikir yapıyoruz. Allah o gün, bu işte emeği geçen, zerre kadar uykusundan

fedakarlık eden, tüm ecdadımıza, gazilerimize, şehitlerimize, rahmet eylesin.

Bugün Müslümanlık adına, İslam adına, yapılan **her bir ibadetin sevabından** o günkü İstiklal Savaşı'nı yapanlar, Kurtuluş Savaşı'nı yapanlar, bu savaşlarda zerre kadar emeği geçenler hisse alır.

Şimdi buna düşmanlık yaparak yıpratmanın kimseye faydası yok.

Şunu unutmamak gerekiyor: Cumhuriyet'in ilk yıllarında ***Kur'an*** okutan pekçok kişi takibata uğradı.

Benim çocukluk ve gençliğimde bile, özellikle askerî darbe dönemlerinde insanlar **zikir** vs. için herhangi bir evde toplandıklarında bir tedirginlik yaşarlardı.

Bugüne gelince.. Türkiye'de namaz kılınıyor, zikir yapılıyor da, mesela **Hollanda'da, Almanya'da, ABD'de, hatta Rusya'da** bunlar yapılmıyor mu?! Mesela Hollanda'da bir **İslam Üniversitesi** yok mu?!

Yani bunları başa kakmanın bir anlamı var mı?

Bu kadarı da olmayacaktıysa, İstiklal Harbi niçin yapıldı?

ALLAHU TEALA’YA BAŞ KALDIRDILAR, ATATÜRK’E İSE, PUT YAPIP TAPTILAR

Pozitivizm denilince ilk akla gelen isim olan ve Durkheim’la birlikte sosyoloji disiplininin kurucusu kabul edilen Auguste **Comte**‘a göre, insan zekâsı sırasıyla **üç hal**/aşama/evre geçirmiş bulunuyordu:

Teolojik (tanrısal), metafizik (fizik ötesi), pozitivist (olgucu).

Buna göre, tarihteki **ilk aşamada** her olay doğrudan Tanrı’dan biliniyor, Tanrı’ya bağlanıyordu.

İkinci aşamada, olaylar muhayyilenin ürettiği ya da sathî bir gözlem veya akıl yürütmeye dayanan etkenlere bağlanmaya başlandı. Mesela insanların ve toplumların kaderlerinin **burçlar**la ilişkili görülmesi, sağlığın insan bedenindeki farklı sıvıların (kan, safra vs.) terkibi ve imtizacına bağlı olduğunun düşünülmesi gibi.

Üçüncü aşama ise, bilimsel araştırma metotlarına dayanıyordu.

Tabiî ki bu yaklaşım birçok eleştirinin hedefi oldu. Mesela, geçen yüzyılın önemli siyaset bilimcilerinden Gaetano **Mosca**, Türkçe’ye ***Siyasî Doktrinler Tarihi*** adıyla tercüme edilen kitabında, bu üç halin aynı dönemde, aynı coğrafyada ve aynı toplumda bile bir arada görülebileceğini belirtir. En “uygar” bilinen toplumlarda bile bugün de pekçok batıl inanca sahip insanlara rastlanabilmekte, burçlardan ve **yıldız falları**ndan medet umulabilmektedir. Öte yandan, en “ilkel” kabul edilen ve teolojik hali yaşadığı varsayılan toplumların da kendilerine göre bir **pozitivist/olgucu bilgi birikimi** mevcuttur, öyle ki, bu bilgilere sahip olmasalar, özellikle de **vahşî doğa**da yaşamlarını sürdürmeleri mümkün olmazdı. Hatta bu açıdan, o ilkel kabul edilen insanlar, uygar insanlara göre daha üstün durumdadırlar.

*

Tabiî ki burada temel hata, Comte'un bariz bir biçimde dile getirmemekle birlikte, zımnen yaklaşımına temel yaptığı bir **varsayım**dan kaynaklanıyor: Teolojik düşünce ile pozitivist/olgucu bakış açısı birbiriyle zıt, uzlaşamaz şeylerdir.

Aslında değildir.

Evet, Türkiye'de, Cumhuriyet'in ilk yıllarında, **Mustafa Kemal**'le birlikte, tavır, tutum ve davranış olarak değil, fakat **zihniyet ve inanç** olarak Comte'cu bir pozitivizm egemen hale geldi.

Fakat, aynı şey, ABD için hiçbir zaman geçerli olmadı.

Bu yüzden, **Türk parasının üstünde bir tür yeni tanrı figürü olarak Atatürk resmi yer alırken, Amerikan parasının üstünde "In God we trust" (Biz ancak Tanrı'ya dayanırız) yazısı** yer almaya devam etmiştir.

ABD'nin en meşhur dışişleri bakanlarından Henry **Kissinger**, *"**Stratejik üstünlük Tanrı'ya mahsustur**; insanlık onunla ne yapabilir?"* diyebilmiştir. (Ernest Volkman, ***Casuslar, Askerler ve Amerikan İstihbaratı: Karanlığın Savaşçıları***, çev. A. Türk ve H. Çetin, İstanbul: Truva, 2006, s. 288.)

Ve Türkiye pozitivizmi, "**Kâbe Arab'ın olsun / Çankaya bize yeter**" hezeyanları eşliğinde, varsayımsal teolojik dönemin en ilkel **putperestliği**ni yeniden üretmiştir.

Bugün şahit olduğumuz ölçüsüz, abartılı ve aşırı Atatürk güzellemeleri de bunun "ilkel" bir tezahüründen ibaret.

*

28 Şubat sürecinden sonra "dindar" bilinen kesimde de yavaştan yavaştan bir **Atatürkçüleşme, Atatürk'e tapınma** furyası başladı.

Buna **laikleşme** ve *millilik-yerlilik* adı da
verilen **milliyetçileşme/ırkçılaşma/devletçileşme** eşlik etti.

Doğal olarak, bu "dindar"lar (Nasıl dindarsalar?) **İslamcılığı terk ettiler.**

Terk etmekle kalmayıp, ona saldırmaya da başladılar.

Bundan, Milli Nizam Partisi ile başlayan **Erbakan** liderliğindeki siyasal hareket de payını eksiksiz biçimde aldı.

Bugün, söz konusu hareketin başında, Atatürk güzellemeleri yapan, **İslamcı olmadığını ilan eden bir Temel Karamollaoğlu** var.

Bunun salt **söylem düzeyi**nde benimsenen bir anlayış
olduğuna, **takiyye** yapıldığına inananlar bulunabilir.

Zaten, elinizde sadece bir söyleminiz var, onu da bu hale getirdikten sonra, sizin varlık sebebiniz diye birşey kalır mı?

Böylesi bir durumda, yokluğunuz varlığınızdan daha hayırlıdır.

Ve, bu şartlarda böyle bir takiyye kesinlikle caiz de değildir.

*

"**Sonradan görme, mahcup Atatürkçüler**"den biri olarak kabul edilebilecek isimler arasında yer aldığı anlaşılan **Fehmi Koru**, bir yazısında şunları söylemiş:

> Atatürk'ün 'din' konusu üzerinde derin ve ayrıntılı düşündüğü okumalarından ve aktarılan konuşmalarından anlaşılıyor. Cumhurbaşkanı olarak başında bulunduğu toplum için '**sahih bir İslam**' anlayışı arayışı içerisinde olduğu, ***Kur'an-ı Kerim***'in Türkçe mealinin **Mehmet Akif**'e, tefsirinin **Elmalılı Hamdi**'ye emanet edilmesinden, sağlam hadis kaynağı

olarak da ***Sahih-i Buhari***'nin tercümesi görevinin Diyanet'e verilmesinden de belli oluyor….

"**Türkçe ezan**' ve '**Türkçe Kur'an**' gibi günümüz ortamında rahatsızlık veren kavramların devreye sokulması bile, o dönemde **din ile toplum arasında bir köprü o**luşturma arayışı olarak da görülebilir….

İstese, eş-zamanlı (**Sovyet Rusya**'da) ve sonraları başka ülkelerde (mesela Arnavutluk'ta) olduğu gibi '**dinsizlik**' anlayışını devlet sistemi haline dönüştürebilecek güce sahip olan Atatürk bunu yapmamış, tam tersine ***Kur'an***ın ve İslam'ın temel kaynaklarının kitleler arasında yayılmasını sağlayacak bir Türkçe dini altyapı oluşturulmasını sağlamıştır.

Bu uygulamayla, İslam'ın ancak onunla başka bir dil (Arapça) aracılığıyla ilişki kurabilenlerin ilgi alanı olması **tekelinin kırılması**na ve **geniş kitlelerin** de dinleri hakkında ilk elden bilgi sahibi olmasına yol açmıştır….

Buradan çıkan sonuç şu: **Birazcık kurnaz** olduğunu bildiğimiz **Fehmi Koru** ya aslında çok saf ("az zeki"), ya da bütün bir toplumu aptal zannediyor (ki bu ikinci seçenek de esas itibariyle "az zeki" olmakla ilişkilidir).

Ancak, cennet vatanımız en az onun kadar "az zeki" kurnaz tipler bakımından fakir sayılmaz.

Yani Koru, sevinmesi gerekiyor üzülmesi mi bilemem, rakipsiz değil.

Örnek: **Cübbeli** Zahmet, Atatürk'ün İslam'a hizmetlerini anlatırken şunları söyleyebilmişti:

"Mesela, **tefsir** yazdırması… ***Buhari***'yi tercüme ettirmesi… *Bu millet ne okuduğunu anlasın*, demesi… **Elmalılı Hamdi Yazır** gibi, en iyi ilmi, o gün için en ehlisünnet, Mâtürîdî Hanefiye ekolünden olan birine

> yazdırması… **Diyanet**'i kurması, Diyanet'e bütçe ayırması, Diyanet'i desteklemesi…"

*

Koru'nun öne sürdüğü gibi Atatürk, din konusunda derin ve ayrıntılı düşünmüş müdür bilmiyorum, fakat bu konularda **çok bilgisizce ve yetersiz bir muhakeme ile** konuştuğu kesin..

Mesela, **ABD Büyükelçisi Charles E. Sherrill,** kendi ülkesinin dışişleri bakanlığına gönderdiği bir **resmî rapor**da, Mustafa Kemal'le arasında geçen bir konuşmaya ilişkin olarak şunları yazmış bulunmaktadır:

> "Türk halkının uzun zamandan beri ezberden okuduğu bazı Arapça duaların gerçek manasını anladığı zaman **tiksineceğini** söylüyor. ***Kuran***'dan alınan Arapça bir bölüm okudu. Bu surede Hz. Muhammed'in amcası [Ebu Leheb] ile amca kızının yaptıkları bir şeyden ötürü cehenneme gidecekleri yazıyor. (**Tebbet Suresi**) *'Düşünen bir Türkün böylesi bir duayı okumaktan elde edeceği dini ilhamı veya dine ilgi göstermesini tahayyül edebilir misin?'* dedi. Daha sonra umumi ve şaşırtıcı bir beyanda bulunarak Türk halkının gerçekte hiçbir şekilde dindar olmadığını, aralarından camilere giden az sayıda kişinin alışkanlıktan veya yüksek sesle söylenen duaların cezbine kapılarak camiye gittiğini ileri sürdü."

Sadece Mustafa Kemal değil, başka pekçok cahil kişinin, Tebbet Suresi'ndeki **"Ebu Leheb'in elleri kurusun"** ifadesini bir **beddua** gibi düşündüğü bilinmektedir.

Halbuki bu, bir **ilahî ferman**dır. Ebu Leheb, elleri kuruyarak ölmüş, vücudu daha yaşarken kokmaya başladığı için defnedememişler, ölüsünün üstüne duvar yıkmışlardır.

Emir kipi ile **dua kipi**, gramatik olarak aynı formdadır, fakat böylesi bir ifade *yüksek bir mercîd*en aşağıya yöneldiğinde **emir**, aşağıdan yukarıya yöneldiğinde ise **dua, tazarru, niyaz** olur.

Halktan bir zavallı, padişah için "**Öldürülsün**" derse beddua olur, sultan onun için derse, fermandır.

Atatürk'ün din konusundaki düşüncesinin "derin ve ayrıntılı" değil, cahilce, sığ ve basmakalıp olduğu kesin.

*

İlginç ya da tuhaf olansa şu: **Falih Rıfkı Atay** bile, Atatürk'ü Fehmi Koru kadar yüceltmemişti. ***Çankaya***'sında şunları yazmıştı:

> " 'Sevmek mi, acımak mı?' diye bir bahis açtı. **Metodlu felsefe etüdleri yaptığını zannetmiyorum**. Sözleri **terimsiz, tarifsiz ve zikirsiz**di. Ama sık sık derine inen bir felsefi düşünüş, ince bir zekanın ve titiz bir sağduyunun devamlı kontrolü altında bir mantıkçılık, duyduklarını kolayca tutup kavrayan sonra hepsini hoş bir sentez içinde yoğuran bir muhakeme, **metodlu ve ilmi bir tefekkür eksikliği**nin boşluğunu örtmekte idi."

Görüldüğü gibi, Mustafa Kemal'in konuşmalarından, "metodik bir felsefe araştırması" yapmış olduğu sonucuna varılamıyordu.

Sözleri **terimsiz**di, yani bilimsel terimleri kullanarak konuşamıyordu, son tahlilde avamın dili ile konuşuyordu. Ve, kullandığı kavramların *efradını câmi, ağyarını mani* **tanım**larını yapıyor değildi, bu yüzden de sözleri **zikirsiz**di, yani tezekkür ve tefekkür konusu yapılamıyordu.

Evet, zekî idi, muhakeme ve mantıklı düşünme melekelerine sahip olduğu sonucuna varılabiliyordu, fakat düşüncesi/tefekkürü dağınıktı, onda **metodik ve ilmî bir tefekkür** yoktu.

*

Gelelim Atatürk'ün "**sahih bir İslam anlayışı**" arayışına..

Meal, tefsir ve hadîs şerhi projelerinin böylesi bir arayıştan kaynaklanmadığı aslında açık.

Fehmi Koru'nun '**Türkçe ezan**' ve '**Türkçe *Kur'an***' uygulamalarını ***din ile toplum arasında bir köprü*** *oluşturma arayışı* olarak görmesine ise ancak gülünür. Böylesi bir görme bozukluğunu bugünkü optik teknolojisinin gidermekten aciz kalacağı kesindir.

Atatürk'ün **Sovyet Rusya ve Arnavutluk**'ta görülen türden bir dinsizlik rejimi ihdas etmesine gelince.. O günkü konjonktür ve uluslararası dengeler buna müsait değildi.

Eğer Türkiye Cumhuriyeti **Lozan**'da Sovyet Rusya ile yapılan bir antlaşma sonunda kurulsaydı, bu olabilirdi. Fakat Türkiye'nin Lozan'daki muhatapları İngiltere ile Fransa idi. Onlar da, müttefikleri **Çarlık Rusyası**'nın yerine kurulan bu yeni devletin rejiminin bir benzerinin Türkiye'de kurulması yanlısı değildiler. İstedikleri şey, Türkiye'de **dinin reforme edilmesi**,
Avrupa'daki **protestanlık** hareketlerine benzer şekilde **dinin milli, yerli ve "Türk'e has"** hale getirilmesiydi.

*

Fehmi Koru bir de, "*İslam'ın ancak onunla başka bir dil (Arapça) aracılığıyla ilişki kurabilenlerin ilgi alanı olması* ***tekeli***"nden söz ediyor.

Böyle bir tekel yoktu ki..

Fehmi Koru bilmeyebilir, fakat Türkçe tefsir yazılmıştı, yazmak isteyenin elini tutan da yoktu.

Ayrıca, Türkçe dünya kadar dinî kitap vardı.

Osmanlı döneminde Türkçe, sayılamayacak kadar çok dinî kitap yazıldı. Kütüphaneler bunlarla dolu.

Fazla Türkçe tefsir yazılmamış olması ise, bu yönde bir yasağın bulunmasından kaynaklanmış birşey değildir.

Mesela **Ebussuud Efendi**'nin tefsirini ele alalım.. Muhteşem bir tefsirdir. Türkçe yazamazdı, çünkü ilgili **terminoloji/ıstılahat** tamamen Arapça ve bunların önemli bir bölümünü Türkçeleştirmek neredeyse imkânsız, aynen aktarmanız gerekiyor. Dolayısıyla, o gün için Arapça tefsir yazmak, Türkçe yazmaktan hem daha mantıklı hem daha kolay..

Aynı durum, merhum Elmalılı'nın tefsiri ***Hak Dini Kur'an Dili*** için bile bir ölçüde geçerli. Onun sadeleştiril**memiş** ilk baskısını halkın eline verin bakalım, kaç kişi anlıyor? (Sadeleştirilmiş halini de pekçok kişi, yeterli bilgi altyapısına sahip değilse doğru anlayamaz ya, her neyse..) Hemen hemen herkes, birçok yerde, sanki Arapça bir metin okuyormuş gibi okuyacak, anlayamayacaktır.

Yanlış anlama değil, hiç anlamayacaktır.

*

Evet, Fehmi Koru **masal** anlatıyor.

Atatürk'ün yaptığı şey şuna benzer: Bütün konservatuarları, müzik okullarını, müzik icra edilen ve öğretilen cemiyet ve dernekleri kapatıyor, eski müzik

kitaplarını yasaklıyor, bunları bulunduranları **polis ve jandarma ile takip** ettiriyor, nota eğitimi verenleri **tutuklattırıyorsunuz**.

Fakat, meşhur **üç tane müzisyene** üç ayrı müzik kitabı yazdırıyor ve yayınlattırıyorsunuz.

Bununla da, sözde müzik ile halkı buluşturmuş oluyorsunuz.

Müziği birkaç müzisyenin **tekel**inden alıp halka mal ediyorsunuz.

Böyle güzel bir masal bugüne kadar yazılabilmiş değil. Fakat **Atatürk devrimleri** konusunda Fehmi Koru yazmış durumda.

Az başarı değil.

*

Bir çiçekle de yaz gelmez. Üç çiçekle de..

Din âlimi yetiştiren okulların yasaklanmasını geçtik, vatandaşın dinî eğitim ve öğretim görmesine engel oluyorsunuz, insanlar **dinî kitaplarını ya yakıyor ya da biryerlere gömüyor**, ve siz böylece dinî bilgi ile halkı buluşturmuş oluyorsunuz..

Bir zaman geliyor ki, memlekette cenaze namazı kıldıracak, ölü gasledip tekfin edecek, İslamî usullere göre mezara koyacak din görevlisi kalmıyor.

Efendim, üç tane kitap hazırlatılmışmış..

Sanki, Elmalılı'nın tefsiri ile ***Buharî*** şerhi her eve beleş dağıtılıyordu..

Bunlar kaç tane basılmıştı?.. Kaç kişi almıştı, alabilmişti?.. Alan kaç kişi okumuştu, okuyabilmiş, anlayabilmişti?

*

İşte asıl **tekelcilik** budur.. İnsanların dinî ilimleri öğrenmesini yasaklıyorsunuz, dini **aslî kaynaklar**ından öğrenmeyi sağlayan Arapça öğrenimini ve medrese tahsilini de ortadan kaldırıyorsunuz, yazılmış sadece üç tane Türkçe kitap ile **Türkçe'nin ve Türkçe üç kitabın tekelini** topluma dayatıyorsunuz. Dayatmak istiyorsunuz.

Sonra da bunun adı güya **tekel yıkma** oluyor.

Gerçekler ancak bu kadar tersyüz edilebilir.

NEO KEMALİZM (TAKKELİ ATATÜRKÇÜLÜK) VE DEVLETİN DİNİ

Hürriyet yazarı Ahmet Hakan, bir yazısında "Cübbeli'nin Süleymani Nefretinin Kaynağı Ne?" diye soruyordu.

Cevabı şöyle:

> SÜLEYMANİ'nin ardından **"Gebermiş zındık"** diye yazmış Cübbeli.
>
> Ve tabii daha neler neler…
>
> Ağzına ne geldiyse veryansın etmiş.
>
> *
>
> DEAŞ'lı **zındıklar** için böyle gürül gürül
> konuşmayan **Cübbeli**'nin, **Süleymani**'nin ardından saydırmasının bir anlamı var.
>
> *
>
> **Süleymani**'nin Halep katili olması, Suriye'de birçok masumun kanına girmesi falan hikâye Cübbeli için.
>
> Çünkü Cübbeli için önemli olan bunlar değil, önemli olan Süleymani'nin mezhebi…
>
> Katil Şii olunca… Bizim Cübbeli de açılıyor da açılıyor.
>
> *
>
> Şiileri Müslüman bile saymayan bu mezhepçi yaklaşım, başımıza türlü belalar açabilir.

Uyarmadı demeyin.

*

Cübbeli'nin tavrının ardındaki asıl etken, **mezhepçiliği** değil, biraz geç çiçek açıp meyve vermiş **devletçiliği**..

Ve de, çiçeği burnunda **Kemalistliği**..

Müşahhas/somut isimlendirmeleri bırakıp İslamî terminoloji/ıstılahat çerçevesinde genel bir adlandırma yapmak gerekirse, asıl etken, Cübbeli'nin artık **cahilî** (zındık demiyoruz) **asabiyet davası**nın (ve **kavmiyetçiliğin/ırkçılığın bilinçli veya bilinçsiz**) bir neferi haline gelmiş olması.

Bu açıdan, **Kasım Süleymani** ile Cübbeli gibi "**taçlı, hırkalı**" zevat arasında bir fark yok.

Tutumları arasında **mahiyet** değil, **derece** farkı var.. İlki **kılıcını** kullanıyordu, ikincisi müktesebat ve konumu gereği sadece **dilini** kullanabiliyor.

Tabiî, bu açıdan bakıldığında, Cübbeli Ahmet ile ***Hürriyet*** yazarı **Hakan Coşkun Ahmet** arasında da fazla bir fark bulunmadığını söylemek gerekir.

Coşkun Ahmet "laik/dinsiz devlet"in "**gökten inmemiş**" (Atatürk'ün ses tellerinin ürünü), fakat birilerine göre **evrensel** nitelikte, yani "tarihsel" olmayan, belirli bir zaman ve mekâna özgü olmaktan ârî, **ebedî** geçerlilik taşıyan ve ***Kur'an*** ayetleri gibi "**değiştirilemez, değiştirilmesi teklif dahi edilemez**" ilkelerinin faziletini keşfederek konuşup yazanlardan.

Cübbeli Ahmet ise, pratikte önem taşımayan bir devlet-düzen ayrımı çerçevesinde düzene "dolaylı" destek verenlerden.

*

Evet, bu şahıslar, dönüp dolaşıp “devletin laikliğini”, yani **dinsizliğini** (açıkça ya da zımnen) onaylama (veya fazla önem taşımayan bir arıza olarak görme) noktasına gelmiş tipler.

Hakan Coşkun Ahmet bunu açıkça yapıyor, Cübbeli Ahmet ise dolaylı biçimde, az mahcup eda ile, “**Anlarsın ya..”** kıvamında..

Bu ülkede 40-50 yılda çok şey değişti, **İslam davası**nın (davetinin/çağrısının) içi boşaltıldı.. **Cahilî (cahiliyete özgü) asabiyet** davası ise güçlendi.

Sözde **Millî Görüş** “**kod adı**” altında İslam’ı/Şeriat’i savunan bir siyasal hareketin son genel başkanı, İslam düşmanı emperyalistlerin dilini (kavramsal çerçevesini) kullanarak “İslamcı değilim, müslümanım” diyebiliyor. Sanki ayette, **” *‘Ben İslamcı değilim, müslümanım’* diyenden daha doğru sözlü kim olabilir”** buyurulmuş gibi.

“**Müslümanım**” ifadesini ayetten alıyorlar, fakat orada durmuyorlar,”**İslamcı değilim**” ilavesini yaparak, onlara akıl veren **şeytanları**na hürmetlerini sunuyorlar..

Böylece, şirk okyanusunun Allahu Teala’ya ortak koşma limanında son bulması mukadder bir rota üzerinde denize yelken açıyorlar.

Akıllarınca “Müslümanız” diyerek Allahu Teala’yı, “İslamcı değiliz” diyerek de İslam düşmanı Batılıları, onların “yerli ve milli” laik acentalarını ve bilcümle **tağutları** razı ve memnun edecekler.

Böylece hem dünyalarını hem de ahiretlerini yoluna koyacaklar, şiş de kebap da yanmayacak.

*

Son keşifleri ise, **Hz. Ali** adına **uydurulmuş** “**Devletin dini adalettir**” palavrası..

Bu uydurma laf çerçevesinde düşünülürse, Türkiye'nin anayasasına göre devletin dini bulunmadığı için, yani devlet dinsiz olduğu için, adaleti de yok demektir.

Gerçekteyse, adalet, devletin **görev**i olabilir ancak, **din**i değil.

Adalet, din olsaydı, meriyetteki (yürürlükteki) adaleti sağlama iddiası taşıyan **yasalar**ı da dinin "**kutsal kitab**"ı kabul etmek gerekirdi.

Bunun anlamı, meriyetteki yasaları (yani **pozitif hukuk**u) koyan, vaz' eden kişilerin, söz konusu dinin **tanrıları** kabul edilmesi **putperestliği**dir.

Bu durumda, **"Devletin dini adalettir"** sözünü kabul eden kişiler için, müslüman kalmanın, imanı korumanın yolu, devletin Şeriat (İslam) devleti olması olur.

Bir başka deyişle, müslüman kalabilmelerinin (tek kapıya çıkan) iki yolu bulunuyor: Ya, İslam'ı uygulamayan devleti **devlet** değil **haydut çetesi** kabul edeceklerdir, ya da **adalet**ten kasıtları salt Allahu Teala'nın emir ve yasaklarının (İslam Şeriatı'nın) uygulanması olacaktır.

ALİ KÖSE, TRT EKRANINDA CEMAATLERİ NASIL LİNÇ ETTİ?

Haber7.com yazarı Ferman Karaçam, bir süre önce, bazı sözleri yüzünden tepki alan zamanın **Marmara İlahiyat Dekanı Ali Köse**'yi savunan bir yazı kaleme almıştı.

Yazısının başlığı şöyleydi: "Ali Köse ve Linç Kültü".

Yazı şöyle başlıyordu:

> 15 Temmuz hain işgal girişiminin dördüncü yıl dönümünde ***TRT*** bir program düzenledi.
>
> Bu nefis programa, bazı konukların yanında, **Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dekanı Sayın Profesör Ali Köse** de katıldı.
>
> Konuşmaların sonunda, Sayın dekana da son sözleri soruldu, o da, konuşmasının başından beri süregelen intizam, mana ve intibakı iyice güçlendirmek ve **devletin dikkatini çekmek** açısından **"Bir FETÖ gitti, bin FETÖ geldi"** diyerek programını bitirdi.

*

Görüldüğü gibi, Karaçam, yazısına ilk düğmeyi yanlış ilikleyerek başlamış..

Bir defa, bu devletin **"dikkatinin çekilmesine**" ihtiyacı yok.

15 Temmuz'dan sonra "**tarda sayılan**" ve de bu yetmezmiş gibi "**tarda olmadığı halde araziden toplanan**" şaşkın tavukların sayıca bolluğuna bakıldığında bu, gün gibi ortada..

Zaten, Başkan Cumhurbaşkanı Reis Erdoğan da, darbe teşebbüsünün hemen ardından, "**Biz devletiz, burası Çatladıkapı Muhtarlığı değil**" diyerek gerekli

müjdeyi vermiş, tavukların yüreklerinin gümbür gümbür cûş u hurûşa gelmesini sağlamıştı.

*

Evet, devlet, Ali Köse'nin fakültesinin "saftirik" bir öğrencisi değil..

Köse gibi, **"istihbaratçı", araştırmacı gazeteci ya da "siyasetçi"** olmayan, Karaçam'ın anlattığı hayat hikâyesine göre **bilimsel çalışmalardan, *Kur'an* ve hadîs okumaktan başını kaldırmaya vakti olmamış** bir şahsın, "devletin dikkatini çekmeye" kalkışması, devleti (siyasetçi ve bürokratları) aptal, kendisini de zekâ küpü ilan etmesi anlamına gelir.

Köse'nin oradaki sözlerinin tek bir anlamı var: **Derini ve yüzeyseliyle devlet erkânına** resmen **dalkavukluk ve yağcılık** yapıyor.

Ve bunu yaparken, sadece cürm-ü meşhud halde yakalanmış olan **FETÖ**'yü değil, çoğu hakkında yeterli bilgiye sahip olmadığı açık olan "**bin (rakamla 1000) topluluğa**" kuru zan ile **iftira** atıyor.

Bir FETÖ gitmişmiş, **bin FETÖ gelmişmiş**..

Şu bin taneden **995'i kalsın**, sadece beş tanesini bu palavracı dalkavuk açıkça söylesin.

Hani geçmişte FETÖ'ye açıkça tepki göstermemiş oldukları için şimdi saçlarını başlarını yoluyor, önlerine gelen her duvara başlarını vurup **ağıt seansları** düzenliyor, koro halinde "Alçak FETÖÖÖÖÖ, bunu da mı yapacaktıııın? Oy anam ooooy, vay alçaklaaar, vaktinde anlayamadıııık" diye ortalığı velveleye veriyorlar, biri susuyor diğeri bağırıp çağırmaya başlıyor ya..

İşte şimdi fırsat önlerinde..

O yeni bin FETÖ'den **sadece beş tanesini** saysınlar.

Ki yarın bir gün, ne olur ne olmaz bir aksilik olursa (Ki, kehanetlerine göre, olması eli kulağındadır), "Biz zaten demiştik, vallah bizde günah yohtir, biz dovleti uyarmıştih babo" diyebilsinler.

*

Karaçam, sözlerini şöyle sürdürüyordu:

> Bu programın ardından, sosyal medya denen **yarasa**lar **mağara**sının **izbe kovukların**a gizlenmiş **FETÖ artıkları**, kendilerini suret-i haktanmış gibi göstererek Ali Hoca'yı linç etmeye kalktılar.

Mağaralardaki yarasaların neler yazdıklarından haberim yok.

Fakat, Ali Köse dalkavuğunun laflarından rahatsız olmak için **FETÖ artığı** olmak gerekmiyor.

Çünkü, bu dalkavuk şahıs, FETÖ'yü bahane ederek hiç alâkasız kesimleri **itham etmiş, şaibe altında bırakmış durumda.**

Malum, **müddeî, iddiasını ispatla yükümlüdür.**

Yani, suçlanan kesimler, kendilerinin **masum** olduklarını ispat etmek zorunda değiller.

Fakat Ali Köse dalkavuğu, iddiasını ispatla yükümlüdür.

Bu sadece bugün **evrensel kabul görmüş bir hukuk kuralı** değildir, ***Mecelle***'de de yer alan, Resulullah s.a.s.'in hadîslerinde ve Hz. Ömer'in beyanlarında da geçen **temel bir şer'î yargılama ilkesi**dir.

Ali Köse, bir ilahiyatçı olarak bunu da bilmiyorsa, bütün diplomalarını yırtıp yeniden ilkokul birden öğrenim görmeye başlasa iyi olur.

*

Malum, Köse, ***TRT*** ekranında, (*"devlete karşı* ***cemaatçilik*** *ya da cemaatlere karşı* ***devletçilik*** *"* yapmayan, salt mevcut verilere göre fikir beyan eden) **tarafsız bir bilim adamı** gibi değil de, devletçiliği faşizm ideolojisine rahmet okutturacak bir fanatizmle benimsemiş bir istihbaratçı gibi "**Bir FETÖ gitti, bin FETÖ geldi**" diye konuşmuştu.

Böylece, ***dinî duyarlılığı*** *bulunan herhangi bir topluluk ya da grup* içinde yer alan, yahut onlara sempati duyan herkesi, **FETÖ gibi yok edilmesi gereken *tehlikeli bir düşman*** gibi göstermiş oluyordu.

Sorun şurada: Bir bilim adamı, bir akademisyen, sosyolog bilinen bir ilahiyat dekanı böyle konuşursa, **belirli bir "resmî ideoloji" ezberini ayet ve hadîs gibi kutsal bellemiş** istihbaratçılar ve siyasetçiler ne yapmaz?

*

Hukukta, **masumiyet ya da masuniyet karînesi** diye bir kavram vardır.

Aksi ispatlanmadıkça her insan ve grup, suçsuz kabul edilir.

Ve, birilerine herhangi bir suç, cürüm ya da kabahat izafe edildiğinde, suçlananların kendilerini temize çıkarmak için çaba göstermesi gerekmez.

En temel bir hukuk ilkesi olarak, **ispat yükümlülüğü**, iddiacıya aittir.

İddiasını ispat edemeyen, **iftiracı** konumuna düşer.

Ve, söz konusu iddiaları, kendi aleyhine **belge** olur.

Bir FETÖ gidip **bin** FETÖ gelmişse, **Cumhurbaşkanı Erdoğan** da, **İçişleri Bakanı Soylu** da, bu hükümette etkili ve yetkili konumları işgal eden herkes de, milleti aldatmışlar demektir.

Aslında Köse, baltayı taşa vurmuş, “**bin FETÖ**” diyerek “dinî duyarlılıklarıyla bilinen gruplara” taş atıyorum derken **Erdoğan ile ekibini taş yağmuruna tutmuş** durumda.

*

Karaçam, Köse’yi epeyce bir övmüş, yere göğe sığdıramamış.

Belki övgüye değer özellikleri vardır, bilemem..

Ancak, *“**Ali Köse** iyi bir adamdır, zaten abisi mücahit, babası da dervıştir, kendisi de Avrupa’da okumuş, akademik unvanları teker teker almıştır, üstelik İngilizce’yi de bilir, o halde Türkiye’deki ‘**bin cemaat’in yüzbinlerce mensubunu** dilediği gibi suçlayabilir”* şeklindeki bir mantığın savunulabilir tarafı yoktur.

Yani bu ülkede bir tek Ali Köse mi iyi, **“bin adet cemaat”e mensup insanların hepsi** de kötü mü?

Hani, “cemaatlerden bazısı, bir kısmı” filan deseydi, hadi neyse..

*

Ehl-i kitapla ilgili ayetlere baktığımızda, Allahu Teala’nın, ***Kur’an***‘da yahudi ve hristiyanların birçok olumsuz özelliğini belirtirken, **“onların çoğu, ehl-kitaptan bir grup, kitap ehlinden bir bölümü, kitap ehlinden öylesi vardır ki”** gibi kayıtlar getirmiş olduğunu fark ederiz.

Hepsinin birden hedef alındığı ifadeler sınırlıdır.

Müslüman topluluklar (cemaatler, gruplar vs.) ve onların mensupları, ehl-i kitaptan daha mı kötü?

İçlerinden hiç mi iyi ve mutedil insan çıkmıyor?

Hepsinin bedeninde bir **canavar FETÖ ruhu** mu yuva yapmış?

Karaçam'ın dediği gibi, sosyal medyada Ali Köse **linç** edilmiş mi bilmem, fakat kendisi, **bin** topluluğun/cemaatin yüzbinlerce mensubunu **devletin televizyonunda linç** etmiş durumda.

*

Karaçam, bir yanlışa kulp takayım derken lafı hiç olmadık noktalara getirmiş..

Mesela, ***"İslam dünyasında ve özellikle Afganistan'da gruplar, topluluklar veya cemaatler Müslüman olduğu halde niçin birbirini kırıyor?"*** diye soruyor.

Yani ne demek istiyorsun, gâvur mu olsalardı?

Her ülkenin tarihinde böyle şeyler vardır.

Mesela ABD, Abraham Lincoln döneminde bir iç savaş yaşadı.

Avrupa'da **30 Yıl Savaşları** gibi kanlı iç çatışmalar vuku buldu.

Fransız Devrimi, Ekim Devrimi vs. diye kutsanan olaylar bile sonuçta bir iç çatışma ve kargaşadan ibarettir.

Evet, Afganistan'da bir iç savaş var.. Çünkü bir **Sovyet işgali** yaşandı. Ve yabancı devletler olaya müdahil olup **her biri farklı bir grubu desteklemeye**, onu ötekiler karşısında güçlü tutmaya çalıştı.

Mesela Türkiye, sırf **etnik köken**inden dolayı, eski bir komünisti, Raşid Dostum'u destekledi. (Şu anda da bu şahıs, **ABD destekli** Afganistan hükümetinin has adamı durumunda.)

*

Bir ülke **işgal**e uğradığı zaman, iç çatışmalar da yaşanır.

Mesela Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunu ele alalım..

Mustafa Kemal başlangıçta **Yunan'**a tek kurşun bile sıkmadı. Sadece, kendisine **biat** etmeyenleri tepeledi.

Kendisine **biat** etmeyenler otomatikman **vatan haini** sayılıyor ve **idam** ediliyordu.

Mesela, **Çerkez Ethem**'e, *"Bırak şimdi Yunan'ı!.. Bir Yunan saldırısı tehdidi yoktur (Gerçekten de İngilizler'in belirleyip "Burayı geçmeyeceksiniz" dedikleri Milne Hattı'ndan dolayı o sırada yoktu), hadi bakalım şu* ***Çapanoğlu****'nu ez"* dediler.

Tabiî filmin, **Şeyh Said** isyanı gibi devamı da var.

Şu anda bile, mesela bir Nijerya'dan, bir Malezya'dan bakan kişi, *"Türkiye'de Türkler de, Kürtler de müslüman, fakat* ***devletin güvenlik güçleri ile bir Kürt örgütü arasında bitmeyen bir çatışma*** *söz konusu, üstelik bu örgütle iltisaklı kabul edilen bir parti epeyce oy alıp Meclis'e giriyormuş; Türkiye de dahil olmak üzere İslam dünyasının her yerinde savaş var, kan dökülüyor"* demez mi?

Sen kendini ne sanıyorsun, sütten çıkmış ak kaşık mı?

Niye illa da konuyu **Afganistan'a getirip oradaki vatanını, bağımsızlığını ve imanını savunan insanların müslümanlığına** laf sokuşturuyorsun?

Laiklik sayesinde Türkiye cennet mi, süt liman mı?

Sonra, Türkiye şu anda **Suriye ve Libya'**da, **hristiyan, yahudi ya da budist** olduklarını söyleyenlerle mi çatışıyor?

Dışarıdan bakan için bu olaylar da "**müslümanlar arası çatışma**" değil mi?!

*

Karaçam, Köse'sini savunmak için **FETÖ'nün günahlarını** sayıp dökmüş..

Ancak, şunu unutuyor: **Su-i misal, emsal olmaz.**

Mesela tarihte pekçok **yalancı peygamber** türemiştir. Hatta Peygamber Efendimiz s.a.s.'in daha sağlığında, "Peygamberlik işinde ekmek var" diyerek peygamberliğini ilan eden şarlatanlar ortaya çıktı.

Ve bunlar, Peygamber Efendimiz s.a.s.'in bin bir çile ile, yıllarca en büyük sıkıntılara katlanarak oluşturduğu ashab halkasının aksine, çok kısa bir zamanda pekçok bedevî kabilesini etraflarında topladılar. (Çünkü **vaad var, yasak yok**.. Abdest namaz yok, zekâtla paradan olma yok, fakat faizle zenginleşme var, zina-fuhuş serbest, kumar baş tacı, içki-ayyaşlık zaten her devrin çağdaşlık alâmeti..)

Evet, yalancı peygamberlere bakarak nasıl hak peygamberlere savaş açılamazsa, **FETÖ** gibi örneklere bakılarak da, bütün cemaat ve gruplar hedefe konulamaz.

Bunu sadece **din düşmanları** yapabilirler.

*

Karaçam'ın şöyle cümleleri de var:

> FETÖ, **kırk yıl boyunca bizi dinle kandırıp**, ülkenin en zeki ve yetenekli çocuklarını devşirip, robotlaştırıp, mankurtlaştırıp CIA'nin, MOSSAD'ın emrine verip, Türkiye'yi bombalatmadı mı?
>
> Devlete sızdılar.
>
> **Grup, din, bağlılık taassubuyla** devletin içinde devlet olup ülkenin tapusunu bir dolara satmaya kalktılar.
>
> Dahası, iki neslimizi heder edip, **dine ve dindara olan saygıyı, sevgiyi zedelediler**.

Peki, FETÖ bunu, **MİT**'in ve devletin diğer kurumlarının, farklı hükümetlerin ve siyasetçilerin desteği olmadan mı yaptı?

Hayır!

Tam aksine, **Hüseyin Gülerce** ve **Latif Erdoğan** gibi eski FETÖ'cüler ile 2007-2011 yılları arasında **Genelkurmay İstihbarat Başkanı** olarak görev yapmış bulunan **Korgeneral İsmail Hakkı Pekin**, Fethullah'ın "devletin adamı" olduğunu açıkladılar.

Yani FETÖ dinamiti, bir **devlet projesi**ydi, sonunda elinde patladı.

Karaçam'ın lafları ile FETÖ gerçeklerini yan yana getirdiğimizde ortaya çıkan sonuç şu:

Bu **laik devlet**, bu milletin çocuklarını **Fethullah vasıtasıyla dinle aldattı.**

Öyle sanıyorum ki şimdi kendimize şu soruyu sormalıyız: Bu millet, laik devlet tarafından şimdi kimler vasıtasıyla dinle aldatılıyor?

Tabiî, bu **CIA ve MOSSAD** muhabbetine girmişken, **28 Şubat süreci**nde **MİT ile TSK komuta kademesi**nin bunlarla bir olup **kendi hükümetine kan kusturmuş** olduğunu da hatırlamak gerekiyor.

*

Cemaatler, topluluklar eleştirilmez diye birşey yok. Elbette eleşitirilebilirler.

Fakat bunun, "**açık eylem** ve **söylem**ler" üzerinden yapılması gerekir.

Yani **somut/müşahhas vakıalara, olgulara ya da açık beyanlara** dayanması icab eder.

Ki, bu tür alenî beyanlar, söyleyeni bağlar.

Ali Köse'nin açıklamalarında böyle birşey yok.. Birilerinin çalışma tarzları, faaliyet biçimleri ya da yazılı/sözlü açıklamalarına dair **hiçbir somut veri** mevcut değil.

Onun yerine, **paranoya ve vehim** kavramlarının tam da denk düştüğü bir **komplo teorisi** var.

Ve bu komplo teorisine, ilim adamı diye bilinen hiç kimseye yakışmayacak bir **muhbirlik/ispiyonculuk** eşlik ediyor.

Üslup, mahallesindeki öfkelendiği çocuklara **"Sizi abime söyliicem, sizi dövdürüceem"** diyen, sonra da "abi"sine, "Hadi abi şunların kafasını gözünü patlat!" diyen haşarı ve kavgacı çocuk üslubu..

Evet, ilim adamı diye biliniyorsun, ilahiyatta hoca bile değil dekan olmuşsun, prof. unvanını taşıyorsun, **varsa gördüğün bir yanlış, otur somut/müşahhas örnekler vererek tenkit et, eleştir.**

Hayır, vatandaş bunu yapmıyor, **Hitler'in Goebbels'inin** çalışma tarzını akla getiren **istihbarat algı operasyonları**ndan farksız bir üslupla bütün cemaat ve toplulukları hedef tahtasına yerleştiriyor.

*

İmdi, **devlete sızmak** gibi bir düşüncesi olmayanlar, **iktidara "yağ"** çekmezler, ayrıca, FETÖ'nün bir zamanlar nail olduğu türden **"derin" ve "örtülü" destek** almak için **devletçilik** de yapmazlar.

Devlete sızmak gibi bir düşüncesi olmayanlar Türkiye'de, ya (kendilerince **"sivil" faaliyet** göstermek istediklerinde) Alparslan Kuytul ve benzerleri gibi başlarını belaya sokuyorlar, ya da "Allah layığınızı versin, bizi şerrinizden korusun!" deyip köşelerine çekiliyorlar.

Devletle ve devletlularla hoş geçinmek için kırk takla atanlara gelince, devlet (**siyasetçiler ve derin bürokratlar**) onların yününden, derisinden, sütünden, etinden, hatta ölüsünün kemiğinden bile faydalanıyor, fakat bir taraftan da sopayı başlarından eksik etmiyorlar.

Ali Köse gibileri TV ekranlarında konuşturarak onlara gözdağı veriyor, “Bak haddinizi bilin, sınırı aşmayın, uslu çocuk olun, yerli-milli (Milli Piyango gibi milli) hayır faaliyetlerinin ötesinde bir vizyonunuz olmasın” mesajını veriyorlar.

CUMHURİYET BAYRAMI'NI KUTLAYAN CÜBBELİ ATATÜRKÇÜLÜK (NEO KEMALİZM)

Erdoğan, yeni hizmet binasının açılış töreninde **MİT**'e epeyce bir övgüde bulunmuş.

Mesela, *"MİT **Libya**'da üzerine düşen görevleri **hakkıyla** yerine getiriyor"* diyor.

Üç-dört yıl önce de, **15 Temmuz** darbe teşebbüsünü **kendisinin eniştesi** ile hemen hemen aynı saatlerde öğrenebilmek gibi muhteşem bir istihbarat başarısı sergilediği ileri sürülen MİT için, darbe teşebbüsünden sadece 20 gün sonra, TRT ekranlarında, ***"İstihbarat örgütü yıpratılacak bir örgüt değildir"*** diye konuşabilmişti.

O tarihten iki yıl önce, Haziran 2014'te ise, *"Herkes zannediyor ki biz Irak'ta bir şey yapmıyoruz. Irak'ta çok şey yapıyoruz biz. **Bütün kılcal damarlara kadar girdik** çalışmamızı yapıyoruz"* diyerek, MİT'in başarısını ilan etmişti.

Hiç kuşkusuz MİT, sadece Libya ya da Irak'ta değil, **yurtiçinde** de görevlerini hakkıyla yerine getiriyor.

Mesela **28 Şubat**'ta (ABD'nin ve Masonların da yönlendirme ve yardımıyla) yerine getirmiş, böylece gelecekteki "gömleksiz" AKPARTİ iktidarının önüne kırmızı halı sermişti.

*

Sadece bu kadar da değil..

MİT'in, yurtiçindeki atardamarlar, toplardamarlar ve de kılcal damarlar vasıtasıyla, kimi çevrelerin "**dinci, İslamcı**" olarak nitelendirdikleri toplulukların "laikçi" hale

gelmelerinde dinamo, motor ve katalizör rolü oynadığını fark etmemek için insanın dört yaşındaki bir çocuk zekâsı ile hayatını idame ettiriyor olması gerekir.

Mesela **İskenderpaşa Cemaati**..

Bu cemaatin başındaki **Nureddin Coşan** adlı şahsın kurduğu **Sağduyu Partisi**'nin internet sitesinde şu satırlar yer almaya devam ediyor:

> KARŞI DURDUKLARIMIZ: İnanıyoruz ki **din**, ideoloji, ırk, hayat tercihi vb. farklılıkları, **karşı saflar oluşturmamalı**; Hıristiyan ile Müslüman, devletçi ile liberal, Türk ile Kürt, Rusya-sever ile İran-sever pekala birlikte huzur içinde yaşayabilir. Biz karşı durduklarımızı saygısız-saygılı, ahlaksız-ahlaklı, zalim-zalim olmayan yani sagduyusuz-sagduyulu ekseninde belirliyoruz.

Bu satırları yazan geri zekâlıya göre, kullanmayı beceremediği beyni yerine şeytanî heva ve heves ile azgınlaşmış işkembesinin ürettiği "saygısız-saygılı, ahlaksız-ahlaklı, zalim-zalim olmayan" "**karşı saflar**"ı makbulmüş, fakat **din** ekseninde oluşturulmuş **mümin-kâfir karşı saflarının teşkiline** itibar etmemek gerekiyormuş.

Tabiî ki burada, **saygı, ahlâk ve zulüm** kavramlarının muhtevasını ve sınırlarını din belirlemiyor; çünkü din belirlese, "karşı saflar"ı, bunların adına "**sagduyu**" dedikleri **"solduyu" (beyinsizlik)** değil, **İslam** tayin eder.

Dinin "karşı saflar" oluşturmasına razı değiller, fakat kendileri, bu zırvaları içeren cümlelerinin başına "KARŞI DURDUKLARIMIZ" başlığını atabiliyorlar.

Kendilerinin birilerine ve birşeylere "karşı" durup "karşı saf" oluşturma **yetki**si var, fakat dinin, yani Allahu Teala ile Resulü'nün yok..

Bu da sapıtma değilse, sapıtma nasıl birşeydir?

*

Sağduyu (gerçekte **Solduyu) Partisi**'nin internet sitesinde şu satırlar da yer alıyor:

> SİYASİ KONUMUMUZ NEDİR?
>
> **Klasik teorilerde** siyasi konumlar, devletin ekonomiye ve bireysel yaşantıya ne derecede müdahil olduğuna göre belirlenmektedir. Ülkemizde daha geçerli olan ise, konumların **şimdiye dek 'millet' tanımlarımızın üzerinden yapıldığı iki unsura; dini değerlere (İslam)** ve milliyetçiliğe (Türk milliyetçiliği) nasıl baktıklarına göre belirlenmesidir.
>
> BİZİM ESAS ALDIĞIMIZ SİYASİ EKSENLER: Biz, partilerin liberal, devletçi, milliyetçi, sag veya sol olmalarından daha önemli konum belirleyicileri olduğunu düşünüyoruz. Bunlardan ilki **bağımsızlık**larıdır. İkincisi ise **kendi düşünce eksenleri içerisinde**, bakışlarında ve uygulamalarında ne kadar **sagduyulu** olduklarıdır.

Akıl ve mantık denilen nimetten zerre kadar hisse almış biri, bu sözlerin **küfür** olduğunu anlar.

İslam'ın (yani Allahu Teala'nın) **"millet"** tanımı ekseninde belirlenen "**siyasî konum**"u beğenmiyorlar da, bundan daha önemli konum belirleyicileri olarak "**bağımsızlık**" adını verdikleri içi boş laf ile "**sagduyu**" dedikleri "solduyu"yu benimsiyorlar.

Bu satırları yazan geri zekâlı mı daha sapıktır, yoksa bunları okuyup da aklını başına alıp bu zırvaları yazanlarla arasına mesafe koymayanlar mı? Karar vermek zor.

*

Bugünkü dünya konjonktürüne bakıldığında, **ABD** ile **Rusya**'dan daha "**bağımsız**" devlet bulunmadığı kesindir. Fakat bu bağımsızlık, solduyucu ahmakların beğenmediği **İslam** (yani **dinî değerler**) açısından bakıldığında, "**hevasını tanrı edinmek**" (Furkan, 25/43) ve şeytana tabi olmaktan başka bir anlam taşımıyor.

Ancak, solduyuculara göre, bu önem taşımıyor. ABD ile Rusya'nın bağımsızlıkları önemli, ki o, tamam.. Bir de "*(küfür olan)* ***kendi düşünce eksenleri içerisinde****, bakışlarında ve uygulamalarında* ***sagduyulu"*** olurlarsa, yani "**sagduyulu küfür**" üzere olurlarsa, tam da bu solduyucuların istediği "siyasî konum"a gelip yerleşmiş olacaklarmış.

*

MİT'in, kimi çevrelerin "**dinci, İslamcı**" olarak nitelendirdikleri toplulukların "laikçi" hale gelmelerinde oynadığı rolden bahsediyorduk.

Eski MİT'çi **Mehmet Eymür**, **Fatih Altaylı**'nın MİT'le olan bağlantısını açıklamıştı.

Peki, onun **Cübbeli Ahmet**'i ekranlara taşıyarak popüler hale getirmesini "tavşanın suyunun suyu" kabilinden de olsa **MİT'le bağlantılı** kabul edebilir miyiz? Ya da, edemez miyiz?

Ki bu Cübbeli Ahmet iki ay kadar önce, 29 Ekim'de, cübbe, takke ve gür sakalından beklenmeyen bir kıvraklıkla acayip bir akrobatik hamle yaparak **cumhuriyet bayramı tebriği** yayınlamıştı:

> "Vatanımızın küffârın işgâlinden kurtarılması netîcesinde gerçekleşen **Türkiye Cumhûriyeti Devleti**'nin kuruluşunun 96. Sene-i devriyesini tebrîk eder, dînî ve millî değerlere dayanan **kuruluş felsefesi**ne sadâkatle pâyidâr olmasını Cenâb-ı Mevlâ'dan niyâz ederim. Bu vesîleyle vatanımızın halâsında ve **devletimizin teşkîlinde** emeği geçen tüm şehîd ve gâzîlerimize Yüce Rabb'imden ğarka-i ğarîk rahmetler talep ederim."

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin, vatanın **Yunan** işgalinden kurtarılması neticesinde gerçekleştiği doğrudur.

Fakat, kuruluş felsefesinin **dinî ve millî değerlere** dayandığı iddiası yanlıştır.

Cumhuriyet, dinî gayelerle ilan edilmedi.

Evet, Cumhuriyet'in ilanının değil, Millî Mücadele ya da İstiklal Harbi'nin "icra felsefesi" **dinî ve millî değerlere** dayanıyordu. Daha doğrusu **öyle zannediliyordu**.

Daha sonraki süreçte **İstiklal Mahkemeleri**'nde kalem kıracak olan **Mazhar Müfit Kansu**'dan dinleyelim:

> "**Erzurum Kongresi'nin bittiği**, 7 Ağustos 1919 **gece**si Mustafa Kemal Paşa, Süreyya Bey (Yiğit) ile dertleşmesini sürdürürken, aniden beni uyandırıp yanına çağırdı. Bir süre, sonra aramızda şöyle bir konuşma geçti:
>
> "- Mazhar not defterin yanında mı?
>
> "- Hayır Paşam!
>
> "- Zahmet olacak, ama bir merdiven inip alacaksın. Hadi al gel!
>
> "… Hemen aşağıya indim.… Defteri getirdiğimi görünce, sigarasını bir kaç nefes üst üste çektikten sonra; 'Ama, defterin bu yaprağını hiç kimseye göstermeyeceksin. Sonuna kadar mahrem kalacak. Bir ben, bir Süreyya, bir de sen bileceksin ! Şartım bu!' dedi. Süreyya da, ben de; 'Buna emin olabilirsiniz Paşam!' dedik…. 'Pekâlâ, yaz! Zaferden sonra **şekl-i hükümet (hükümetin şekli) Cumhuriyet olacaktır**!… Bu bir. İki!; **Padişah ve Hanedan hakkında zamanı gelince icap eden muamele yapılacaktır**. Üç!; **Tesettür (örtünme) kalkacaktır**! Dört!; Fes kalkacak, medeni milletler gibi **şapka** giyilecektir!' Bu anda, gayri ihtiyari kalem elimden düştü. Yüzüne baktım. O da benim yüzüme baktı. Bu bakış, gözlerin bir

takılışta birbirlerine çok şey anlatan konuşmasıydı. Paşa ile zaman zaman senli benli konuşmaktan çekinmezdim. ‘Neden durakladın?’ deyince, ‘Darılma ama Paşam, sizin de hayalperest taraflarınız var.’ dedim. Gülerek; ‘Bunu zaman tayin eder. Sen yaz!’ dedi. Yazmaya devam ettim: ‘Beş!; **Lâtin (Avrupa) hurufu (harfleri) kabul edilecek!**” deyince ‘Paşam, kâfi, kâfi’ dedim ve biraz da hayal ile uğraşmaktan bıkmış bir insanın edasıyla, ‘**Cumhuriyet**in ilânına kadar muvaffak olalım da üst tarafı yeter!’ diyerek defterimi kapadım, koltuğumun altına sıkıştırdım ve inanmayan bir adamın tavrı ile; ‘Paşam, sabah oldu! Siz oturmaya devam edecekseniz bana müsaade edin!’ diyerek yanlarından ayrıldım.”

(Mazhar Müfit Kansu, ***Erzurum’dan Ölümüne Kadar Atatürk’le Beraber*,** C. 1, Ankara, 1966, s. 131 vd.)

Cumhuriyet’in ilanı, sonradan **Atatürk İlke ve İnkılapları** (Hilafet’in ilgası, Şeriat’in aşağılanması ve yerine laikliğin benimsenmesi, dinî eğitim ve öğretimin yasaklanması, ***Kur’an*** harflerinin yasaklanması, şapka devrimi, Ezan’ın Türkçeleştirilmesi vs.) olarak adlandırılan felsefe çerçevesinde, böylesi bir felsefeye dayanılarak gerçekleştirildi.

Nasıl gerçekleştirildi?

İlim ve irfan, dinî ve millî değerler esas alınarak değil..

Şöyle:

“Hâkimiyet ve saltanat hiç kimse tarafından hiç kimseye, **ilim icabıdır diye**; **müzakere [fikir alışverişi, görüşme] ile**, münakaşa ile **verilmez**. **Hâkimiyet**, saltanat **kuvvetle, kudretle ve zorla alınır**. Osmanoğulları, zorla Türk milletinin hâkimiyet ve saltanatına, vazıulyed [el koyan] olmuşlardı; bu **tasallûtlarını** [hakimiyetlerini] altı asırdan beri idame eylemişlerdi. Şimdi de, Türk milleti bu mütecavizlerin

[saldırganların] hadlerini ihtar ederek, hâkimiyet ve saltanatını, **isyan** ederek kendi eline, bilfiil, almış bulunuyor.

"**Bu bir emrivakidir** [oldu bittiye getirmedir]. Mevzuubahs olan; millete saltanatını, hakimiyetini bırakacak mıyız, bırakmıyacak mıyız meselesi değildir. Mesele zaten emrivaki olmuş [olup bitmiş] bir hakikati ifadeden ibarettir. Bu, behemehal, olacaktır.

"**Burada içtima edenler [toplananlar], Meclis ve herkes meseleyi** tabiî görürse, fikrimce muvafık olur. Aksi takdirde, yine hakikat usulü dairesinde ifade olunacaktır.

"Fakat **ihtimal bazı kafalar kesilecektir**."

(M. Kemal Atatürk, ***Nutuk***, C. 2, İstanbul: Türk Devrim Tarihi Enstitüsü, Milli Eğitim Basımevi, 1969, 9. b., s. 690-691; Atay, ***Çankaya III***, s. 149.)

Demek ki, Cumhuriyet'in ilanı, gericilik kabul edilen dinî ve millî değerlere değil, "**çağdaş uygarlık seviyesi**"ne ulaşmayı amaçlayan bir felsefeye dayanıyordu.

Ve bu felsefe, Cumhuriyet'in ilan edildiği gün **bayram** yapılarak çok daha açık ve net bir biçimde ortaya konulmuştur.

Cumhuriyet 1923'te ilan edildi, bayram olarak kutlanması kararı ise, devletin **laik** gidişatının artık tamamen açığa çıktığı 1925 yılında alındı. 2 Şubat 1925'te, Dışişleri Bakanlığı'nın yaptığı bir kanun teklifi ile 29 Ekim'in bayram olması önerildi. 19 Nisan günü ise teklif TBMM tarafından kabul edildi.

Devlet, bayramsız da devlettir.. Fakat, bu bayramı Cübbeli gibi tebrik etmek, **mevcut düzeni/rejimi onaylamak**tır. Devlete sahip çıkmak değildir.

Kanun gereği bu bayramı kutlamak zorunda olan (müslüman) devlet memurları belki (niyetlerine göre) mazur sayılabilirler, fakat buna hiç de mecbur olmayan

Cübbeli gibi biri böyle bir tebrik mesajı yayınlıyorsa, bunun anlamı, saçma devlet-düzen ayrımına kendisinin de inanmaması, düzeni benimsemiş olmasıdır.

Evet, vatanın İstiklal Harbi ile Yunan ve İngiliz **küffar**ından temizlendiği doğrudur. Fakat Cumhuriyet'le birlikte memlekette Şeriat yerine **küffarın ahkâmı** (hükümleri, yasaları) hükümferma oldu.

Küffar (İslam'ı beğenmeyenler) bir de **Türk** olursa çift katlı ekmek kadayıfı oluyordu.. Ohh kekâ, hem küffar ahkâmı, hem de "yerli ve milli **Türk küffar**". Kör kâfirin istediği bir göz, Allah vermiş iki göz..

Bundan alâsı Şam'da kayısı..

*

Cübbeli Ahmet, gelen tepkiler üzerine kendisini şöyle savunmuştu:

> Bizim devletin kuruluşunu tebrikimize itirâzı olanlar **devlet ve düzen arasındaki farkı** fark edemeyecek kadar basîretsizseler, biz ne yapalım?! **İlk Meclis**'in ekseriyetinin din adamlarından oluştuğu, Buhârî hatimleri ile açıldığı ve **devletin anayasasında resmî dîninin İslâm olduğu** unutulmamalıdır.
>
> Şapka kânunu ve buna karşı çıkan bâzı ulemânın îdâmı gibi nâhoş hâdiseler ise kuruluştan yıllar sonra meydana gelmiş olup **o günkü düzen**le alâkalı konulardır. Yine böylece 1938'de yâni devletin kuruluşundan on beş sene sonra anayasaya giren lâiklik ise devletle özdeşleşmiş bir şey olmayıp ancak **düzeni temsil** etmektedir. **Düzene karşı çıkmak ise devleti reddetmeyi îcâb etmez**, dolayısıyla devlete sâhip çıkılmalı, İslâm'a muhâlif düzenlere ise itirâz edilmelidir. Aksi takdirde Suriye ve Irak gibi komşularımızda ne can, ne mal, ne ırz, ne de din güvenliğinin kalmadığı görülmektedir.

Dolayısıyla devlete karşı çıkanlar, hdp ve pkk ile aynı safta bölücülüğe hizmet ettiklerini unutmamalıdır.

Bizim tebrîkimiz ise; **zâten Osmanlı devleti yıkılmışken, halîfe mevcut değilken** ve kâfirler memleketimizin vilâyetlerini işgâl etmişken, Çanakkale ve Kurtuluş Savaşları'yla onların püskürtülmesi netîcesinde devletsiz kalan milletin muhâfazası maksadıyla Müslüman Türk milleti tarafından tasvîb edilerek kurulan devlet ile alâkalıdır ve bu devlet devâm etmekte olup **"Devlet-i Ebed Müddet"** tâbiri de bu mânâda kullanılmaktadır. Ama **ârızî olan düzenler** bugünkü başkanlık sisteminin getirilmesinde de görüldüğü gibi değişmeye elverişlidir. Bu yüzden **devlet ile düzeni birbirine karıştıranlar** büyük yanlışa düşmüş olurlar!

Devletsiz ve vatansız kalanların dinlerini de yaşayamadıkları ve nâmuslarını dahî koruyamadıkları en yakın komşularımızda net bir şekilde görülmekteyken devlete karşı açıklamalarda bulunmak Müslüman ferâsetiyle bağdaşmaz!

Cübbeli Komedyen ya da Şaklaban'ın ifadeleri bunlar..

Bu komik adamın, **devlet-düzen ayrımı** çerçevesinde, Çınaraltı Kahvehanesi kültür düzeyinde bir **devlet ve siyaset felsefesi ürettiği** görülüyor.

Aynı ayrımı, İngilizperest **Mehmet Şevket Eygi** de yapıyor, bir taraftan İslamcılar'a lanet okurken diğer taraftan İngiltere'deki sınırlı sorumlu Şeriat mahkemeleri için övgüler sıralıyordu.

Devlet ve düzen ayrı ya, işi, Avrupa Müslümanları'nın **İngiltere Kraliçesi**'nin hakimiyeti altında bir **halife** seçmeleri uçuk-kaçık-sapık teklifine (mezhepsiz içtihadına) kadar vardırmıştı.

Cübbeli, henüz yolun başında..

Evet, bu komik şahsın şunu anlaması gerekiyor: Devlet ayrı, rejim ayrı ise, mesela müslüman olan bir **Alman**, şöyle mi düşünecektir: "*Devlet ayrı, düzen ayrı.. Düzene karşıyım, fakat devletime bağlıyım."*

Devlet ve düzen ayrımı, gerçeklikte var olan bir ayrım değildir, **zihinsel bir soyutlama**dan, salt zihinde var olan bir ayrımdan ibarettir. Gerçeklikte ikisi aynı şeydir.

Ki bu, Cübbeli'nin cumhuriyet bayramı tebriğinin muhtevasında da kendisini göstermektedir; bu tebrik ile, "düzen" de dolaylı biçimde aklanmakta ve onaylanmaktadır.

*

Fatih Altaylı'nın komik çömezi şunu da söylüyor:

> **"İlk Meclis**'in ekseriyetinin din adamlarından oluştuğu, ***Buhârî*** hatimleri ile açıldığı ve **devletin anayasasında resmî dîninin İslâm olduğu** unutulmamalıdır."

Müşrik **Mekke şehir devleti** de, kuruluşu itibariyle bir **peygambere** dayanıyor: Hz. İsmail a. s...

O toplumda putçuluk sonradan başladı..

Yine de aralarında **hanîfler** (tevhid ehli) kalmıştı.

Peygamber Efendimiz s.a.s., "Devlet ayrı, düzen ayrı.. Ben, devletime bağlıyım" mı diyordu?

Evet, Mekke'den hicreti, Medineliler'in davetinden sonra oldu.. Fakat ondan önce Resulullah s.a.s. Ukaz Panayırı'nda bütün Arap kabilelerine tek tek başvurup onlardan iman edip kendisini barındırmaları teklifinde bulunmuştu.

*

1924 Anayasası'ndaki "devletin resmî dini" kaydına gelince..

Önemli olan şu anki durumdur.. Mesela herhangi bir kimse İslam'ı bırakıp **dinsiz** ya da **ateist** olsa, o kişiyi, *"Ama eskiden onun **nüfus cüzdanının din hanesinde** İslam yazıyordu"* diye ancak bir geri zekâlı savunabilir.

Ya da milleti geri zekâlı zanneden bir şarlatan..

Dinsiz devletten yana olan devletçi taife, anayasada İslam kaydının yer almasına razı olmayacak, bu konuda milim geri adım atmayacak, asla taviz vermeyecek, fakat Cübbeli gibi soytarıların aldattığı müslüman millet, "Fî tarihinde anayasada resmî din olarak İslam gözüküyordu" diye ahmak tesellisi ile kendisini avutacak..

Muhteşem bir dönme dolap..

*

Cübbeli soytarısı bir de **Osmanlı Devleti**'nin yıkılmış olduğunu söylüyor.

Osmanlı'yı yıkan, Cumhuriyet'in ilanıydı. İstenilseydi, cumhuriyet ilan edilmezdi. Fakat o zaman, **Mustafa Kemal** cumhurbaşkanı sıfatı ile devletin başına geçemezdi. Dolmabahçe Sarayı'nda o değil, Osmanlı sülalesinden biri yaşar ve vefat ederdi.

Bir de, "Halife mevcut değilken" diyor. Halife mevcut değildi de, **Abdülmecid** kimin yerine halife yapılmıştı?

Devlet-i ebed müddet lafına gelince.. Bu laf, ne ayetlerde geçer ne hadîslerde.. Birilerinin uydurmasıdır..

> “Allah ile birlikte başka bir tanrıya tapıp yalvarma! O’ndan başka tanrı yoktur. **O’nun zâtından başka her şey yok olacaktır.** Hüküm O’nundur ve siz ancak O’na döndürüleceksiniz.” (Kasas, 28/88)

Ancak, ***Kur’an***‘a göre değil, **MİT’in üretip ajanları vasıtasıyla üfürdüğü hurafelere** göre düşünen Cübbeli soytarısı farklı kanaatte..

Ona göre, devlet, **ebed-müddet**tir, ebedîdir, *“**ârızî olan düzenler** bugünkü başkanlık sisteminin getirilmesinde de görüldüğü gibi değişmeye elverişlidir”*.

Cübbeli gibiler, **“basiret” sahibi ilan ettikleri cehennemliklerin felsefesi ve üslubu** ile konuşmaya ne de meraklılar:

> İnsanları, kendilerine azabın geleceği gün ile uyar. Zira o gün zalimler, “Ey Rabbimiz! Yakın bir süreye kadar bizi ertele de senin çağrına uyalım ve peygamberlerin izinden gidelim” diyecekler. Onlara şöyle denilecek: “Daha önce siz, **sonunuzun gelmeyeceğine** yemin etmemiş miydiniz?” (İbrahim, 14/44)

Cübbeli’nin bir başka demagojisi de şu cümle:

> “Devletsiz ve vatansız kalanların dinlerini de yaşayamadıkları ve nâmuslarını dahî koruyamadıkları en yakın komşularımızda net bir şekilde görülmekteyken devlete karşı açıklamalarda bulunmak Müslüman ferâsetiyle bağdaşmaz!”

Mesela **Doğu Türkistanlılar** da böyle mi düşünmelidir?

“Devlet ayrı, düzen ayrı; mevcut devlete bağlıyız, düzenine karşıyız” mı demeliler?

İster **İslam devleti** olsun, isterse **küfür devleti**, bir yerde siyasal otoritenin bulunması önem taşır. O yüzden bir hadîs-i şerîfte **“Sultanın (devletin) bulunmadığı yerlere gidilmemesi”** tavsiye edilir.

Almanya'da yaşayan Türkler için Almanya kendi devletleri de, vatanları da olmayabilir, fakat orada bir devlet bulunduğu için, o devletle aralarında, **belirli hak ve hürriyetlerini** garanti altına alan bir **sözleşmeleri/anlaşmaları** mevcuttur.

Bu, vatanını ve devletini terk edip **mülteci/sığınmacı** konumunda olanlar için de böyledir.

Muhammed Hamidullah gibi **"vatansız" (heimatlos/haymatlos)** statüsünde yaşamış olanlar, yaşayanlar için de böyle..

*

Ayrıca, küfür devletlerinin (ya da zalim devletlerin) bizzat kendileri bazen **düzen/rejim karşıtlarının can, mal ve namusu için tehdit** haline gelebilir.

Alenen ya da örtülü yöntemlerle (gizli servisler eliyle) tehlikeli ilan ettikleri rejim/düzen muhaliflerini **öldürebilirler**. (Mesela **İttihat ve Terakki** Çetesi, iktidarda olduğu dönemde İstanbul'da iki muhalif gazeteciyi güpegündüz sokak ortasında fedaileri eliyle katletmiş, böylece iki bin gazetecinin kendisine sansür uygulamasını, "düzen" açısından suya sabuna dokunmaz yazılar yazmasını sağlamıştı.)

Namus için de aynı durum söz konusu..

Laik devletlerin, kimi zaman muhaliflerini (kadın olsun, erkek olsun) şantajla kullanabilmek için **namus tuzakları** kurdukları bilinen birşey..

Şantaj alenen yapılmadığı için toplumun haberi olmuyor, o başka.. (Mesela MHP'nin üst yönetimi hakkındaki şantaj kasetleri şantaj için değil, kamuya açık "**itibar suikasti**" ya da **infaz** için kullanılmıştı. İnfaz edilmeyen, farklı odakların şantajına maruz kalanlar ise, şantajcıların önündeki oryantal icracılar olarak rollerini ifa etmeye ve itibarlı vatandaşlar olarak vatana ve millete hizmet sunmaya devam ederler.)

*

Cübbeli, **Ehl-i Sünnet şampiyonluğu** yaptığına göre, şu satırları da okumalıdır:

> ***el-Hülasa***'da şöyle varid olmuştur: Kim ki, bir mecusiye nevruz günü (ilkbaharın birinci günü ki, martın dokuzuncu günüdür) bir yumurta hediye etse kâfir olur. Çünkü böyle yapmakla **küfründe ona yardım** etmiş, azgınlığını teşvik etmiş olur. Yahut hediye vermekle onlara hediyeleşmekte **benzemiş** olur.
>
> Bunun aksi ifadesi şöyledir ki, eğer aynı günde müslümana hediye verse kâfir olmaz. Bu meselenin incelenmesi gerekir, çünkü bunda da **benzemek** vardır. Ancak **bu güne mahsus olmasında kasıt** bulunmazsa bu durum hariç.
>
> ***Mecmaü'n-Nevazil***'de varid olmuştur ki, mecusiler nevruz günü eğlenmek için toplanırlar, bunları gören müslüman da, ***"Koydukları bu adet ne güzel bir adettir"*** derse, o kimse kâfir olur. Çünkü o kimse, bunun **İslam sîret ve adetini çirkin göstermesini** tazammun etmesiyle beraber küfrün koyduğu ve kâfirlerin benimsedikleri şeyi güzel görmüştür. [Böylece, hadîste bildirildiği şekilde Allahu Teala'nın yaptığı değişikliği kötü görmektedir.]
>
> ***Fetava-yı Suğra***'da varid olmuştur ki, kim ki nevruz günü birşey satın alsa, bundan evvel aynı şeyi satın almazdı ise ve bu satın alışı ile **nevruz gününe tazim ve hürmeti murad** ederse o kimse kâfir olur. Çünkü o kimse **kâfirlerin bayramına tazîm** etmiştir. Eğer alışı o güne tesadüf eder de, o günün nevruz günü olduğunu bilmezse kâfir olmaz. Şârih, "O günün nevruz olduğunu bilirse ve fakat başka bir sebepten dolayı satın alırsa, bu sebepler de ziyafet vermek ve benzeri gibi hususlar olursa, o kimse kâfir olmaz derim" diyor.

Bir kimse birine nevruz günü hediye verse ve bununla **o güne tazim** etmeyi murad ederse o kimse **kâfir olur**. Eğer bir kimse, nevruz gününe ait olan birşeyi isterse onun küfre düşmesinden korkulur.

el-Yetîme'de zikredilmiştir ki, bir kimse nevruz günü hiçbir müslümanın satın almadığı birşeyi o güne tazim için satın alırsa kâfir olur.

Ebu Hafs el-Kebîr'den rivayet edilmiştir: Bir adam Allah'a elli sene ibadet edip nevruz günü gelir de o güne tazim etmeyi kastederek bazı müşriklere birşey hediye ederse, o kimse yüce olan Allah'a küfretmiş olup, elli sene içinde yapmış olduğu ibadet ve taat boşa gider. Çünkü o toplantıda **küfrü ilan** etmek vardır. Ve oraya çıkan da onlara yardım etmiş gibi olur. Kâfirlerin toplantı yerine çıkmaya kıyas etmekle, mecusilerin nevruz gününe çıkmayı, o günde onların yaptıklarına uymayı da ele alarak, bu hususun da küfrü mucip olduğunu söyleriz.

(Aliyyü'l-Karî, ***Fıkh-ı Ekber Şerhi***, çev. Hüseyin S. Erdoğan, s. 479-480.)

KADERSİZ ABDÜLAZİZ BAYINDIR

İlahiyatçılar camiasının kıdemli yüzkaralarından Prof. Dr. Abdülaziz Bayındır'ın, bir televizyon programında kendisini arayan bir kişiyle arasında şöyle bir telefon görüşmesi olmuş:

–Siz diyormuşsunuz ki, "Allah bir kimsenin evlenene kadar kimle evleneceğini bilmez".

– Onu ben demiyorum, onu Allah kendisi söylüyor. Allah bunu nereden kararlaştırmışsa sana emreder mi "Şununla evlen, bununla evlenme", ne manası kalır?

–Yani kiminle evleneceğimizi bilmez mi?

–Hayır! Böyle olacak olsa emretmesinin manası var mı?!

–Peki bunun dayanağı nedir?

–**Kur'an-ı Kerim'de** çok sayıda ayet var bu konuda. Ayetlere yanlış anlamlar vermişlerdir.... Bu tür ayetlere genellikle **Süleyman Ateş** doğru mana verir. Ali İmran 140-142'nci ayetler. Bu bir.. İkincisi de Tevbe Suresi 16'ncı ayeti....

–Bu konuda bir ders yapacak mısınız?

–Hayır ama bir kitap yazacağım. Çünkü millet hep **kaderci**olmuş. Kaderdeki iman esası olmuş. Dolayısıyla insanların hoşuna gidiyor **aklını kullanmamak**.... Allah, senin cehenneme gideceğini bile bile seni yarattıysa, bundan sonra seni neden sorumlu tutuyor?!

–Peki bu konuda **mezhep imamları**nın görüşü nedir?

–Yaa mezhep imamlarını boş ver kardeşim. Onların **Kur’an**’la bir alâkaları yoktur zaten.

*

Abdülaziz’in sözünü ettiği ayet mealleri ise (**Süleyman Ateş**’e göre) şöyle:

Eğer size bir yara dokunduysa, o topluluğa da benzeri bir yara dokunmuştu. O günler... onları biz insanlar arasında çevirip dururuz (kâh bir kavme, kâh ötekine gâlibiyet veririz; bazen bir topluma iyi veya kötü günler gösteririz, bazan ötekine). Allâh inananları ortaya çıkarmak, sizden şehidler edinmek için (zamanı kâh lehinize, kâh aleyhinize çevirmektedir). Allâh, zâlimleri sevmez.

Ve inananları iyice özleştirmek, kâfirleri de mahvetmek için (günleri insanlar arasında böyle çevirmektedir).

Yoksa siz, Allâh, içinizden cihâd edenleri (sınayıp) bilmeden, sabredenleri (sınayıp) bilmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? (Ali İmran, 3/140-142)

Yoksa siz, Allâh içinizden cihâd eden ve Allah'tan, Elçisinden ve mü'minlerden başkasını kendisine sırdaş edinmeyenleri bilmeden, bırakılacağınızı mı sandınız? Allâh yaptıklarınızı haber almaktadır. (Tevbe, 9/16)

Abdülaziz’in ifadelerine bakıldığında, asıl amacının **kaderi inkâr** olduğu görülüyor.

Allahu Teala’nın geleceği bilmesinin bile **kader** (takdir etme) anlamına geleceğini düşündüğü için, O’nun (c. c.) geleceği bilmemesi gerektiği sonucuna varıyor.

Delil olarak da, yukarıdaki ayet meallerinde geçen ifadeleri öne sürüyor.

Ancak, Allahu Teala, şunu da bildirmektedir:

> Dileseydik, herkese hidayetini verirdik, (herkesi doğru yola iletirdik). Fakat benden "Mutlaka cehennemi, cinlerden ve insanlardan bir kısmiyle tamamen dolduracağım!" **kararı çıkmıştır**. (Secde, 32/13)

Evet, Allahu Teala, insanlar ve cinler Cehennem'e girmeden, onların Cehennemlik olacağını bilmektedir. Hatta bunu kararlaştırmış, **takdir** etmiştir. O insanların ve cinlerin **kader**i böyledir.

Böyle olmakla birlikte, Allahu Teala, onlara, iman etmeyi ve salih amel işlemeyi **teklif** etmiş (onları mükellef tutmuş), karşılığında Cennet vaad etmiştir. Onların Cehennemlik olduklarını, iman etmeyeceklerini bile bile..

Bununla birlikte, Allahu Teala'nın **kader**inde bir zulüm de yoktur.

*

Böylesi bir kader inancının, **insan aklının sınırlarını** aştığı doğrudur. Allahu Teala, insanlara, **aklı** bu kadar vermiştir.

Eğer müslümansanız, **kader**e inanır ve Allahu Teala'nın kaderinde zulüm olmadığını da kabul eder, buna da yürekten inanırsınız.

Kadere inanmamaya gelince, kimse kimseyi **zorla** müslüman yapamaz. İsteyen inanır, istemeyen inanmaz.

Abdülaziz efendi de, kadere inanmıyor. Hatta, Allahu Teala'nın geleceği bildiğine de **inanmıyor**.

Secde Suresi'ni okurken aklını nereye gönderiyor, onu da bilmiyorum, merak da etmiyorum. ("Aklı var mı ki bir yere göndersin?!" derseniz, cevap bulamam.)

*

Abdülaziz Bayındır'ın, insanların ***Kur'an***'ı yeterince bilmemelerinden yararlanan bir "bilim sahtekârı" olduğu söylenebilir.

Kur'an'ı biraz bilen ve kafasını da kullanmayı becerebilen herkes, Abdülaziz Bayındır'ın "kendisine özgü keşifleri"nin gerçekte saçmalık olduğunu anlar.

Allahu Teala geleceği hem takdir eder, hem de bilir. Bu ikisi, birbirinden ayrılmaz.

Mesela, Hud Suresi'nin 36'ncı âyetini alalım:

> **"Nûh'a vahyolundu ki: Kavminden daha önce iman etmiş olanlardan başka, artık hiç kimse iman etmeyecek. O hâlde, onların yapmakta oldukları şeylerden dolayı üzülme."**

Şimdi bu âyet-i kerîme, Allahu Teala'nın geleceği bildiğini göstermiyorsa, neyi gösteriyor?

Bayındır, bu âyeti hiç mi görmedi?

Gördüyse, okurken aklı neredeydi? ("Aklı var mı ki bir yere gitsin?" derseniz, sizin bileceğiniz birşey.)

*

Öte yandan, kafası karışık birtakım tiplerin, "Allahu Teala şayet yazdıysa geleceği bilir, yazmadıysa geleceği bilmez" dediklerini duyuyoruz.

Bunlara göre, Allahu Teala, yazmak suretiyle, Nuh a. s.'ın kavminin iman etmesine izin vermemiş, onları küfre mahkum etmiş oluyor.

Halbuki başka bazı kavimler için hiçbir şey yazmıyor, onların iman edip etmeyeceklerini de bilmiyor, onları iman etme konusunda serbest bırakıyor. Fesubhanallah!..

*

Kaldı ki, bizzat ahirete ilişkin haberler, Allahu Teala'nın geleceği bildiğini göstermektedir.

Allahu Teala, ahirette kâfirlerin neler söyleyeceklerini haber vermektedir. Geleceği biliyor ki, haber veriyor. Yoksa, Abdülaziz'e göre, Allahu Teala, ahiret hakkında tahminde mi bulunuyor?

Tahminler bazen isabetli olur, bazen de olmaz. Abdülaziz'e göre, Allahu Teala'nın ahiretle ilgili olarak verdiği haberlerde yanılıyor olabilmesi gerekiyor. Öyle ya, beyefendinin inancına göre Allahu Teala geleceği bilmez. Bilmediğine göre, ancak tahmin yürütüyor olması lâzım.

Oysa, Allahu Teala, geleceği, bilmenin de ötesinde, bizzat takdir etmektedir:

> **"Hiçbir kimse Allah'ın izni olmadan ölmez. Ölüm belirli bir süreye göre yazılmıştır. Kim dünya menfaatini isterse, kendisine ondan veririz. Kim de ahiret mükâfatını isterse, ona da ondan veririz. Biz şükredenleri mükâfatlandıracağız."** (Al-i İmran, 3/145)

Evet, ölüm, "belirli bir süreye göre yazılmıştır".

Allahu Teala, kimin ne zaman, nerede ve ne şekilde öleceğini bildiği gibi, nasıl yaşayacağını, neler yapacağını da bilir.

(Tek derdi dünya olanlar, dünyalık bakımından mahrum kalmazlar, birşeylere ulaşırlar. "Kişisel gelişimciler"in, "Birşeyi çok isterseniz olur, isteyin" tarzındaki öğütlerinin bir ölçüde doğru çıkmasının nedeni, Allahu Teala'nın bu konudaki vaadidir.)

*

Abdülaziz, Tevbe Suresi'nin 51'inci âyeti söz konusu olduğunda ise, aklını tümden yitirmektedir:

“De ki: Bizim başımıza ancak, Allah’ın bizim için yazdığı şeyler gelir. O, bizim yardımcımızdır. Öyleyse mü’minler, yalnız Allah’a güvensinler.”

Abdülaziz dangalağına göre ise, bizim başımıza, Allahu Teala’nın yazmadığı ve bilmediği şeyler gelmektedir.

Bu gönül gözü kör, kurnaz fakat akılsız adam bir de tutup ***Kur’an***‘a dayanma iddiasında bulunabiliyor.

Bir başka âyet meali:

“De ki: Allah dilemedikçe, ben kendime bile ne bir zarar, ne de fayda verme gücüne sahibim. Her milletin bir eceli vardır. Onların eceli geldi mi, ne bir an geri kalabilirler ne de öne geçebilirler.” (Yunus, 10/49)

Dangalak Abdülaziz’e göre ise, Allahu Teala’nın, bırakın dilemeyi, kulun kendisine ne gibi bir zarar veya fayda vereceğini bile bilmesi söz konusu değildir.

Kul kendisine, Allahu Teala’nın dilemesi ve bilgisi dışında fayda veya zarar vermekte, sonra da Allahu Teala, “Bu kulum kendisine şöyle bir fayda veya zarar verdi” demektedir.

Abdülaziz’in cansiperane bir şekilde yaymaya çalıştığı batıl inancı böyle.

(Yukarıda sözünü ettiğimiz tiplere göre, ayette şöyle buyurulması gerekiyordu: “De ki: Allah dilemedikçe, ben kendime bile ne bir zarar, ne de fayda verme gücüne sahibim diyemem. Allahu Teala’nın yazmadığı hususlarda ben kendime zarar ya da fayda verebilirim. Allahu Teala da, yazmadığı için, kendime zarar mı yoksa fayda mı vereceğimi bilmez.”)

Evet, her milletin, Allahu Teala’nın takdir ettiği bir eceli vardır. Eğer bu ecel, salt kendi ellerinde olan birşey olsaydı, geri kalabilir veya öne geçebilirdi.

Fakat, Allahu Teala'nın yazdığı şey gerçekleşir.

Birtakım putperestlerin kendi devletlerine ya da milletlerine zeval bulunmadığı, devletlerinin devlet-i ebed müddet olduğu iddiası, millî bir hurafe, palavra ve dalalettir.

Acaba Abdülaziz, bu ecel konusunda Allahu Teala'nın, geleceği bilmediği halde, tahminde ya da varsayımda bulunduğunu mu düşünüyor? ("Kaderi inkâr etme dışında bir düşüncesi var mı ki, düşünebiliyor mu ki bunu da düşünsün?" derseniz, keyfiniz bilir.)

Diğer bir âyet meali şöyle:

> **"Yeryüzünde vuku bulan ve sizin başınıza gelen herhangi bir musibet yoktur ki, biz onu yaratmadan önce, bir kitapta yazılmış olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır."** (Hadîd, 57/22)

*

Pekçok kişinin, Bayındır'ın **patolojik** bir vaka olduğunu söyledikleri görülüyor.

Bence, patolojik değil, **kriminolojik** bir vaka..

Patolojik olsaydı, acırdık, "**Allah şifa versin**" derdik. Tam aksine, kafasının yanlış yorum üretmek için hiç durmadan fazla mesai yaptığını görüyoruz.

Aslında, **delil** olarak gösterdiği ayetlerin, iddiasını ispatlamaya yetmeyeceğini o da bilir. Bilecek kadar "aklı" vardır.

Burada asıl sorun şu, Abdülaziz ve onun gibi **tipler**, neden böyle yapıyorlar? Bunun ardındaki **temel saik** nedir?

Boş yere Abdülaziz'e **cevap** vermeye çalışmak yerine, bu konu üzerinde durmak daha yararlı olur.

Konuya bu açıdan bakıldığında, ortada beş ihtimal bulunduğu söylenebilir:

Bir: Abdülaziz **patolojik** bir vakadır, tımarhaneliktir.

İki: Abdülaziz, “kafayı sıyırmamışsa da”, okuduğunu anlamayan bir **ebleh**tir, **zekâ özürlü**dür.

Üç: Abdülaziz, ***Kur’an***’ın konuyla ilgili diğer ayetlerini ve iman esaslarını beyan eden Cibrîl hadîsi gibi hadîsleri bilmemektedir. **Zır cahil**dir.

Dört: Abdülaziz, **Mehmet Şevket Eygi**’nin yüzlerce, binlerce kez tekrarladığı gibi, **modernist ve mezhepsiz** bir ilahiyatçı olarak, Sabatayistlerin, Pakradunilerin ya da başka türden bir dönme taifesinin Müslümanlar’ın içine soktuğu bir ajandır.

Beş: Abdülaziz, bile bile “mahallenin delisi” **rol**ünü oynamakta, karanlık bir odak tarafından kendisine verilen **görev**i ifa etmektedir.

*

Şimdi bunları sırayla ele alalım.

Birinci ihtimali geçerli kabul edip, Abdülaziz’in **patolojik** bir vaka olduğunu düşünmek abes olur. Bu şahıs, kendisini Mehdî, kurtarıcı, peygamber, melek, tanrı vs. ilan eden biri değil. Bununki tam tersi, Allahu Teala’yı, **geleceği bilme** bakımından **hâşâ** firaset ve basiret sahibi insanlardan bile aşağı derekeye indirmeye çalışıyor.

İkinci ihtimal çerçevesinde, Abdülaziz’in bir **ebleh ya da ahmak** olduğunu düşünmek de yanlış olur. Genelde ahmakların zararı kendilerine olur, bununki ise başkalarına.. Keşke ahmak olsaydı; prof. dr. unvanını alamaz, konuşup yazmayı beceremez, böylece kimseye fazla bir zararı da dokunmazdı. Tam aksine, **hinoğlu hin** bakışının gösterdiği gibi, oldukça uyanık ve kurnaz biri.

Üçüncü ihtimal de geçersiz görünmektedir. Bununki **bilgisizlik** ya da cehaletten kaynaklanan bir kafası karışıklık değil, taammüden işlenen bir cinayet.

Dördüncü ihtimale gelince.. Bu konular aslında **Mehmet Şevket Eygi**'den sorulur. Ancak, Mehmet Şevket efendinin, nedense isim vererek hiç tartışmadığını, onun yerine "Mezhepsizler, alçaklar, modernistler vs." diyerek gölgelerle savaştığını gördük. Hani **İbn Teymiyye** ve **Muhammed bin Abdülvehhab** gibi ölmüş insanların ismini vermese, isim vermeme gibi bir hassasiyetinin ya da ilkesinin bulunduğunu düşünüp saygı duyacağız. Ama, kazın ayağı öyle değil. Şimdiye kadar hiç kimse İbn Teymiyye'nin hatalarını dile getirmemiş olsa, gerekli uyarıyı yaptığı için, yine tutumuna saygı duyacağız, ama İbn Teymiyye'nin cumhura muhalefet ettiği konular bilinmektedir ve belki bir milyon kez yazılıp söylenmiştir. Şevket bey ise, sayıyı neredeyse iki milyona tamamlamak için bütün gücünü sarfetti. Abdülaziz gibilere gelince de, suspus oldu. Abdülaziz Bayındır **kripto** mu, değil mi?.. Ne yazık ki Şevket efendi bu konuya hiç girmedi.. Biz de girmiyoruz.

Gelelim beşinci ihtimale.. Öncelikle şunu söyleyelim: Ehl-i Sünnet ulemasına göre, Abdülaziz Bayındır gibilerin yukarıya aldığımız türden ifadeleri küfürdür. Nitekim merhum Âliyyü'l-Kârî, ***Fıkhı Ekber Şerhi***'nde şöyle demektedir (çev. Hüseyin S. Erdoğan, İstanbul: Hisar Y., s. 434-435):

> "Evet, kim ki, Allah Teala'nın (bir şey) vuku bulmadan önce (onu) bilmediğine itikad ederse bunu söyleyen her ne kadar bid'at ehlinden olursa da kâfirdir."

Yani, böyle bir herzeyi, bir hristiyan ya da yahudi değil, Müslümanlar arasındaki bid'at (Ehl-i Sünnet dışı) fırkalardan birinin mensubu da söylese, kâfir kabul edilir. "Ehl-i kıble tekfir edilmez" kaidesi dikkate alınmaz.

*

Doğal olarak, “**Mezhep imamlarını boş ver**” diyen Abdülaziz efendi, Âliyyü’l-Kârî’yi dünden boş verecektir. (Nasıl boş vermesin ki, mealini aktardığımız Secde Suresi ayetini ve daha pekçok ayeti bile boş vermektedir.)

Kendisi açısından Abdülaziz, ***Kur’an***’ı mezhep imamlarından bile daha iyi anlayan müthiş bir müctehid.. Ehl-i Sünnet açısından ise, küfre düşmeyi umursamayan bir bid’atçi..

Meseleye Ehl-i Sünnet açısından bakıldığında, kâfir olmaktan hiç çekinip korkmayan Abdülaziz’in, kendisine verilmiş birtakım **karanlık görevleri** yapıyor olmasının doğal karşılanması gerektiği ileri sürülebilir. (İsteyen meseleye Abdülaziz açısından bakıp, 1400 yıldır aldatılan Müslümanlar’a Abdülaziz’in, çağdaş Türkiye’nin laik ve demokratik cennet düzeninde kurtuluş yolunu gösterdiğini düşünebilir.)

Abdülaziz, kendisine verilen Müslümanlar’ın itikadını **çağdaş zihniyet** çerçevesinde düzeltme, “çağdaş ve bilimsel düşünmeyi” sağlayacak şekilde **kaderciliğin prangalarından** kurtarma, “aklın hür ufuklarına taşıma” misyonunu kabul eder mi, etmez mi?..

“Hayır, ben böyle **gizli görevleri** kabul etmem” mi der, yoksa, “Körün istediği bir göz, Allah vermiş iki göz” diye mi düşünür?..

“Hem Müslümanlar’ı **mezhep imamları**nın ***Kur’an***’a aykırı görüşlerinden kurtar, hem de kader inancıyla uzaktan yakından hiçbir alâkası olmayan **modern odaklar**dan beslen.. Oh, çift katlı ekmek kadayıfı” diye bıyık altından güler mi?..

Hani **tilki**ye sormuşlar, “Tavuk sever misin?” diye de, “Ağzımın suyu aktığından konuşamıyorum ki” demiş ya, öyle.

*

Doğal olarak bu tür konular, **Mahir Kaynak** gibi yazarların uzmanlık alanına giriyor, fakat nedense o, İslamî kesime yönelik oyunlar konusunda bizi aydınlatmıyor.

O yüzden biz de, sadece **soru sormak** ve düşünmekle yetinmek zorunda kalıyoruz.

Tabiî meselenin bir de, **karanlık odak** boyutu var..

Karanlık odaklar, Müslümanlar'ın itikadının bozulması (ya da kendileri açısından bakıldığında "**fikri hür, vicdanı hür**" hale gelmeleri,**kadercilik** bataklığından kurtulmaları için) birtakım adamlara görevler verirler mi, vermezler mi?..

Abdülaziz'le ilgili sorulara cevap veremesem de, bu suale **hiç tereddütsüz** evet diyebilirim.

Onların, **tavşana kaç, tazıya tut** deme becerisini gösterebildiklerini biliyoruz. Bir yandan Ehl-i Sünnet inancını tahrip etmek için adamlar istihdam edebilir, tazıya tut diyebilirler, diğer yandan da, Ehl-i Sünnet'i savunanlar arasına elemanlar yerleştirip, o mecrayı da kontrol altına alabilir, tavşana kaç diyebilirler.

Filmin rejisörü açısından, hikâyenin **iyi adamları ile kötü adamları** arasında bir fark yoktur. Onun açısından iyi adam, rolünü en inandırıcı biçimde oynayan adamdır.

İyi adam, seyirci kendisini onunla **özdeşleştiriyorsa**, kötü adam da, seyircinin **nefretini ve öfkesini toplayabiliyorsa**, yönetmen açısından başarılıdır, iyidir.

Böylece, filmin **sanal** dünyasına insanlar kendilerini kaptırır, hayal dünyasına dalıp giderler.

*

Günümüzde Müslümanlar arasında **tartışılan meseleler**e de bu açıdan bakmak gerekir.

Maalesef maç, Müslümanlar'ın yarı sahasında oynanıyor. Türkiye Müslümanları'nın önemli bir kısmı ne yazık ki, **Şeriat'sız bir İslam**'ı,**ahlâk edebiyatına indirgenmiş** bir din anlayışını, laiklik ve demokrasi idealleri çerçevesinde yeniden şekillendirilen bir **fıkıh ve devlet düşüncesi**ni, **Batılılar'la birlikte İslamcılık karşıtlığı** yapan bir dindarlık tasavvurunu benimsemiş durumdalar.

İşin o tarafını hallettiler..

Şimdi iş, **itikad** aşamasında.. Saldırılan ilk kale, kader inancı..

YOZ TÜRK MUSTAFA ÖZTÜRK'ÜN İCADI: AKILSIZ AKILCILIK

Şu ilahiyatçı Prof. Mustafa Öztürk'ün bir yazısı "Mâtüridîlik meselesi" başlığını taşıyor.

Bakın ne diyor:

> **Hanefiyye, Mâtüridiyye ve Mu'tezile** ekolleri "**Ehl-i Re'y**" çatısı altında birleşir. Ehl-i Re'y tabiri dar anlamda hicrî II. yüzyılda ortaya çıkan Kûfe-Irak merkezli fıkıh ekolünü, geniş anlamda ise dinî metinleri ve hükümleri anlama/yorumlamada **akıl**, **ictihad** ve **te'vil**e önem atfeden yaklaşımı ifade eder. Ehl-i Re'yin muhalif ve muarızı konumundaki **Ehl-i Hadis** ise "Din haber (nass), eser (rivayet) ve selefi taklitten ibarettir. İslam dini kemale ermiş, dinî alanda söylenecek her şey söylenmiştir. Dinde **akıl, re'y, ictihad ve te'vil**e alan açıp yetki tanımak caiz değildir" şeklinde özetlenebilecek bir muhafazakâr anlayışı temsil eder.

İmam Matüridî hakkındaki bilgisi basmakalıp kulaktan dolma laflardan ibaret olduğu için, onun ***Kitabü't-Tevhîd***'inde Mutezile'nin bazı görüşlerinin **küfür** olduğunu söylediğinden haberi yok.

Adamın bu tasnifine göre, **Eş'ariyye ve Şafiîlik** Ehl-i Hadîs kategorisine giriyor, ve de aklı, ictihadı, re'yi ve te'vili bir tarafa atıyorlar.

Bir defa, **Hasan el-Eş'arî** rh. a. başlangıçta Mutezilî idi..

Hocası **Cübbaî** ile yaptığı ve Mutezile'yi terk etmesine yol açan meşhur tartışma da tamamen "akıl" yürütme zemini üzerinde gerçekleşmiştir.

Eş'arî olmak, aklı kullanmamak değildir. Mutezile gibi akılsızca kullanmamaktır.

Mesela **İmam Gazzalî'**yi ele alalım. Mezheben Eş'arî ve Şafiîdir. Fıkıh usûlü kitabı ***el-Mustasfa'***da şöyle der:

> *"**Akıl deliline hiçbir şekilde muhalefet mümkün değildir.**"*
>
> (***Mustasfâ – İslâm Hukuk Metodolojisi***, C. 2, çev. Yunus Apaydın, İstanbul: Klasik Y., 2006, s. 37.)

Bediüzzaman Said Nursî de mezhep bakımından aynı durumdadır. Ve o da, şunu diyor:

> "Yerleşmiş usuldendir: **Akıl ve nakil [vahiy] çatıştığında, akıl asıl alınır ve nakil tevil olunur.** Fakat o akıl, akıl gerektir."
>
> (Bediüzzaman Said Nursî, ***Muhâkemat***, İstanbul: Şahdamar Y., 2005, s. 23.)

Dikkat ediniz, "Yerleşmiş usuldendir" diyor..

İşte, Mustafa Öztürk soytarısının bilgi düzeyi.. "Yerleşmiş usul"den haberi bile yok. Klişe laflarla masal anlatıyor.

Fakat, bu dangalağın en büyük körlüğü şu: **Ehl-i Hadîs'in, tam da Ehl-i Hadîs olduğu için, içtihada karşı çıkması mümkün değildir.**

Çünkü, Muaz bin Cebel (r. a.) hadîsi, yani **nass, içtihadı gerekli kılıyor**.

Bu tür dangalaklar duyduklarını ve okuduklarını anlamaktan aciz oldukları için bir kez daha tekrarlayalım: Nass, içtihadı gerekli kılıyor.

Sen kendince **yarım aklını** öne sürüp içtihada karşı çıkabilirsin, fakat **Ehl-i Hadîs'in içtihada karşı çıkması, yöntemi/usulü gereği, mümkün değildir.**

*

Bu soytarının okurken insanı gülmek mi lazım, yoksa ağlamak mı diye tereddüde düşüren başka satırları da var:

> Ehl-i Re'y'in bu güçlü silaha akıl, ictihad ve te'ville karşı koyması çok zor, hatta imkânsızdır. Bu yüzdendir ki Ehl-i Re'y tarihî süreçte re'yciliğinden ödün verip geri çekilmiş, hatta kimi zaman kendisinin de **nassa ve nassın zahirine pek sadakatli olduğunu ispatlama ihtiyacı** hissetmiştir. Sözgelimi, fıkıh alanında İmam Ebû Hanîfe'nin namazda Kur'an kıraati ya da güncel tabirle anadilde ibadet konusuyla ilgili meşhur fetvası Hanefî fıkhının Zâhirü'r-Rivâye diye anılan en temel kaynaklarında zikredilmesine rağmen geç dönem Hanefî fakihi Merğinânî İmam Ebû Hanîfe'nin bu görüşü terk ettiğinden söz etmiş, İbnü'l-Hümâm ise bir adım daha ileri giderek namazda kıraat konusunda Hanefî mezhebinin dışına çıkmakta beis görmemiştir.

Bre dangalak, o ulema senin gibi "gelenin keyfi için din ile oynayacak, **zamanın muktedirlerine ve rejimine şirin görünmek** için hakikati eğip bükecek" adamlar mıydı ki, **birilerine kendilerini ispatlamak için** fetva versinler?!

Mesela **Şeyhülislam Mustafa Sabri Efendi**'yi ele alalım..

Kimseye yaranma derdi olmadan doğru bildiğini tek başına savunmuştur.

Onun, bu *"namazda **Kur'an** kıraati ya da güncel tabirle anadilde ibadet"* konusuna dair müstakil kitabı var.

Bu meseleyi enine boyuna tartışıyor. (Baştan sona okudum. Buyursun Mustafa dangalağı o kitaba reddiye yazsın, **yazabiliyorsa**.)

*

Mustafa Yoz Türk'ünün **İbnü'l-Hümam**'a yönelttiği, *"bir adım daha ileri giderek namazda kıraat konusunda Hanefî mezhebinin dışına çıkmakta beis görmemiştir"* lafına gelince..

Hani sen aklını kullanma edebiyatı yapıyordun, içtihattan yanaydın..

Diyelim ki Hanefî mezhebi dışına çıktı (ki aslında öyle değil), kendinle çelişkiye düşmemek için, "Aferin, aklını kullandın, mezhep taassubuna kapılmadın, kör taklitçilik yapmadın, içtihatta bulundun" demen gerekmez miydi?!

Ha, gerekmez miydi?!

Sonra, bu "**Türkçe namaz**" örneğini seçmen "hangi konjonktürel ve **derin** duyarlılıktan" kaynaklanıyor, onu da açıklar mısın?

Kimlere selam gönderiyor, hulus çakıyorsun?

*

Ancak, bu dangalak, aslında Hanefiyye ve Matüridiyye'den de memnun değil.

Neden?

Şundan: Ne kadar eğip bükmeye, sündürüp çekmeye, istismar etmeye çalışsalar da, İslam'ı "**uluslararası küfür düzeni**"nin ve onun acentası olan "**yerli-milli laik düzen**"in standartlarına uygun hale getirmelerine elverişli değiller.

Maşa olarak kullanmak için ellerine alıyorlar, elleri yanıyor.

Onun için Mustafa soytarısı şunları yazmış:

> "İslam'ın uzun tarihî tecrübede Hicaz sınırlarını aşıp evrensel ve entelektüel boyut kazanmasında Hanefîlik, Mâtüridîlik, Mu'tezile gibi re'yci ekollerin çok büyük rol oynadıkları şüphesizdir. Ancak **bugün çözmek zorunda olduğumuz sorunlar** hem dil hem paradigma hem de

> metodoloji açısından bu ekollerin **ilmî ve entelektüel kapasite**lerinin fevkindedir."

Bu ilmî ve entelektüel kapasite kimde var?

Tabiî ki Mustafa dangalağında.. Ve onun "**mezhep imamı**" konumundaki **Fazlur Rahman** sapığında..

"Bugün çözmek zorunda olduğumuz sorunlar" varmış..

Bunlar neler?

Gerek Fazlur Rahman'ın, gerekse Mustafa gibi *sürünün arka sıralarındaki* canlıların neleri sorun olarak gördükleri belli: Namaz ibadeti Türkçe yapılmalı, hırsızlık gibi suçların cezaları konusunda ***Kur'an*** ve Sünnet'e itibar edilmemeli, **demokrasi** benimsenmeli, **laiklik** içselleştirilmeli.. Vs. vs.

Bu sorunların çözümü için ne yapmak lazımmış?

Şunu:

> "Hâsılı, ille de geleneksel bir referansa atıfla konuşmak gerekirse, bugün **kendi Mâtüridiliğimizi kendimiz inşa etmek**, dolayısıyla **isim-müsemma, zat-sıfat** gibi modern dünyada menatını kaybetmiş konuları bir tarafa bırakıp içinde bulunduğumuz çağın diline ve sorun sistematiğine uygun bir **kelam dili**, paradigması ve dünya görüşü geliştirmekle mükellefiz. Bunun için de hem İslam medeniyetinin felsefe ve tasavvuf gibi hemen her biriminden, hem de genel insanlık ailesinin ilmî, felsefî ve entelektüel birikiminden istifade etmeyi vazife bilmeliyiz. Fakat bütün bunlardan önce özgürlük, çoğulculuk ve demokratik kültürü özümsemekle mükellefiz."

Buyur, kendi Matüridîliğini inşa et!

Elini tutan mı var?

Evet, Kelam dili yenilenebilir, isim-müsemma, zat-sıfat gibi konuları bir tarafa bırakabilirsiniz (ki bunlar da Eski Yunan'dan etkilenen Mutezile'nin Kelam'a soktuğu kavramsal çerçeveler)..

(Aslında bu tür meseleler farklı kavramsallaştırmalarla sürekli yeniden üretilir, mesela **göstergebilim** dedikleri modanın, hareket noktası bakımından isim-müsemma tartışmasından temelde bir farkı yoktur.

Ve mesela şimdi bir **sosyal psikoloji** kitabına baktığınızda "tutum"un bu disiplinin temel kavramlarından ve başat konularından biri olduğunu görürsünüz. Ve tutumun üç öğesinden bahsedilir: Davranışsal öğe, bilişsel öğe, duygusal öğe.

Bu kavramların geleneksel İslamî literatürdeki karşılığı amel, ilim ve hal'dir, ve üçünden birlikte söz edilir.

Ve mesela bilgi felsefesi / epistemoloji tartışmalarına baktığımızda, Popper, Kuhn, Lakatos vs. gibi isimlerin yazdıklarının bir Seyyid Şerif Cürcanî'nin ***Şerh-i Mevakıf***'ında dile getirdiklerinin yanında basit akıl yürütmeler olarak kaldığı görülmektedir.

Ancak, Mustafa gibi dangalaklar, kavramların ve kelimelerin ötesine geçip manaları çözemedikleri için böyle tumturaklı fakat içi cehaletten ibaret yazılar kaleme alabilmektedirler.)

*

Bütün bunlardan önce **özgürlük, çoğulculuk ve demokratik kültürü** özümsemekle "mükellef"mişiz.

Bre dangalak, sen hangi özgürlükten bahsediyorsun?

Mesela şimdi Türkiye'de, TBMM kürsüsünden, Türkiye'nin Şeriat'le yönetilmesi talebinde bulunmak mümkün müdür?

Bu özgürlük var mı?

Niye özgürlük çağrın bu tür "güncel sorunları" da kapsamıyor?

Bugün Türkiye'de, anayasa ve yasaları Şeriat'e uygun hale getirmeyi program olarak benimsemiş bir parti kurma özgürlüğü var mı?

(**Osmanlı'**da gayrimüslimler **zimmî** idi, gayrimüslim kimlikleri ile siyaset yapamıyorlardı. Önce, Kelime-i Şehadet getirmek, yani "Allah'ın ve Resulü'nün **ilke ve inkılaplarına bağlı** kalacaklarına" yemin etmek zorundaydılar.

Bugünkü **laik düzenin zimmîleri** ise, Müslümanlar..

Müslüman kimliği ile, İslamî değerlere, İslam hukukuna bağlı kalarak siyaset yapamıyorlar. Yasak. Önce, **Atatürk ilke ve inkılaplarına**, Şeriat karşıtı rejime sadık kalacaklarına, siyaseti o sınırlar içinde yapacaklarına, siyasete atıldıklarında **"Atatürkçülük dini"nin inananları** haline geleceklerine yemin etmeleri gerekiyor.

Bu yemini yapmazlarsa, Osmanlı'nın gayrimüslimleri gibi kös kös yerlerinde oturmaları gerekiyor. Fakat Osmanlı'nın zimmî gayrimüslimlerinden daha şanssızlar. Çünkü onlardan **Osmanlı Devleti, millet ve vatan için cepheye gidip savaşmaları** istenmiyordu.

Bu laik düzen ise, önce müslümana **"küfür yemini"ettiriyor, [İslam'a göre böyle. İslam'a göre böyle olmasaydı, İslamcılık aynı zamanda laiklik anlamına gelmiş olurdu]** sonra da "gaz" verip, "Haydi aslanım, cepheye git şehit ol. Cennet sana mübarek olsun!" diyor.

Cumhuriyet'in müslümanları, Osmanlı'nın gayrimüslimlerine kıyasla daha az vatandaşlık haklarına ve özgürlüğe sahiptir.)

Evet, bu laik Türkiye'de Mustafa gibi dini içerden yıkmaya çalışan münafıklar ile dışardan yıkmaya çalışan azgınlar her istediklerini söyleyebiliyorlar. Fakat Nurettin Yıldız gibilere **farklı iki cümle** söyleme özgürlüğü bile tanınmak istenmiyor.

Tanınmıyor.

Sonra da utanmadan arsızca özgürlük ve çoğulculuk edebiyatı yapıyorlar.

*

Bu Mustafa mülhidinin mezhep imamı Fazlur Rahman'ın, ***İslam*** adlı kitabında (ki Türkçe'ye de tercüme edildi), Allahu Teala'nın ***Kur'an***'da ahlâkî idealden taviz vermiş olduğunu söylediği biliniyor.

Bu söz, küfürdür.

Yani Fazlur Rahman'ın küfrü, kendisinin yorum gerektirmeyecek kadar açık ifadeleriyle sabittir.

Bu Mustafa soytarısı, onunla ilgili bir yazısında kerameti ve menkıbesi olarak cuma namazı kıldırdığından, **Alpaslan Açıkgenç** gibi Türk talebelerinin de yanında müezzinlik yaptığından söz ediyordu.

Namaz kılan bir kâfir.. (Papa da ***İncil*** okuyor, kendince ibadet yapıyor, fakat kâfir.. ***İncil*** de son tahlilde, tahrif edilmiş bile olsa, Allahu Teala'nın kitabı, içinde hak olan bilgiler de var.)

Allahu Teala'nın ***Kur'an***'da ahlâkî idealden taviz vermiş olduğunu söylemek, küfrün ta kendisidir.

*

İmdi, bu Mustafa gibi dangalaklara şu ödev düşüyor: **Akıllarını, re'ylerini, içtihatlarını ve tevillerini** kullanarak, ***Kur'an***'ın ahlâkî idealden nasıl taviz vermiş olduğunu göstersinler.

Kur'an'a **batılın hiçbir şekilde yaklaşamayacağını** bildiren (Fussilet, 41/42) Allahu Teala'nın **haşa yalan söylemiş** bulunduğunu, aslında ***Kur'an***'da ahlâkî idealden taviz vermiş olduğunu, yani ahlâksızlığa belirli ölçüde kapı aralamış bulunduğunu ortaya koysunlar.

Böylece **kimin kulu** olduklarını anlayalım: Allahu Azîmüşşân'ın mı, Fazlur Rahman necasetinin mi?

Evet, "**akıl**"larıyla Fazlur Rahman necasetinin lafının doğruluğunu göstersinler.

Ya da, Fazlur Rahman'ın Allahu Teala'yı ve ***Kur'an***'ı tahfif ve tahkir eden bir **zındık** olduğunu itiraf etme "**ahlâkî olgunluğu**"nu göstererek "**ahlâkî ideal**"e yaklaşma yolunda bir adım atsınlar.

*

Mustafa dangalağı, Arapça besmele bile çekmekten acizse, **namazlarını Türkçe** kılabilir (kılıyorsa tabiî). Günümüz sorunlarına çözüm bulma gibi daha artistik dertleri varsa, bu durumda, Fazlur Rahman necasetinin şu "ahlâkî ideal" sorunu ile işe başlaması yerinde olur.

Önce bunu bir çözsün. Çözme **"kapasitesi"ne sahip bulunduğunu** göstersin. Sonra diğer meselelere geçebilir.

Bekliyorum..

Evet, Mustafa, bakalım senden bir tık ya da tıs (yahut pes perdeden olsun öküz böğürtüsü) çıkacak mı..

BU DEVLET KİMİN?

Cübbeli soytarının bir zamanlar ***Habertürk TV***'de *Türkiye'nin Nabzı Özel* programında söyleyip de ***Odatv*** tarafından yazıya aktarılmış sözleri arasında şöyle bir cümle yer alıyor:

> **"Devlet hepimizin devleti, sahip çıkalım**. İstediğimizi seçelim, seçtiğimiz adamlar da **kanunları değiştirsin**."

Bunlar, ne dediğinin farkında olmayan bir zır cahilin zırvaları..

"Bu ülke hepimizin ülkesi, bu vatan hepimizin vatanı" demek mümkün olabilir.. Fakat, "Devlet, hepimizin devleti" ifadesi yanlıştır.

Hiçbir devlet, hiçbir zaman, **"herkesin devleti"** olmaz.

*

"Demokratik devlet"lerden başlayalım..

Demokratik devlet, herkesin devleti değil, "**çoğunlukta olanların**" **devleti**dir.

Böyle bir devlette, **azınlık**ta kalanların hiçbir söz hakkı olmaz.

Hiçbir talepleri **kanun** halini almaz.

Hiçbir zaman **yöneten** olamazlar.

Yönetilen olarak kalmaya mahkumdurlar.

Kendi **hak ve hürriyetleri, hukukları** (**kaderleri** demeyelim) üzerinde "malik/sahip" konumda değildirler.

Bu yüzden, gerçekte **hür/özgür** de kabul edilemezler.

*

Hürriyet nedir?

Hürriyet, başkalarının (ister **çoğunluk**, isterse mütegallibe bir **azınlık** olsunlar) senin hukukun/hakların üzerinde söz sahibi ve belirleyici olmamasıdır.

Merhum **Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır** hoca, Fatiha Suresi tefsirinde bunu şöyle ifade etmektedir:

> "Lisan-ı İslâm'da hürriyet, hukukuna malikiyet diye tarif olunur [*Keşf-i Pezdevî*], ki bunun zıddı, hukukuna başkasının malik olması demek olan **esaret ve rıkkiyet**tir. **Asl-ı hukuk ise vaz'-ı ilâhîdir.** Binaenaleyh [insan, hakları bakımından] her hangi **bir ferdin vaz'-ı beşer'i** ile tebdil, tağyir veya tasarrufa mahkûm olabiliyorsa **o artık yalnız Allah'ın kulu değildir.** Ve onda bir hisse-i *esaret* vardır. Ve artık onun vecaib ü vezaifi **mahz-ı hakk**ın icabına değil, şunun bunun **keyf ü iradesine** tâbidir."

Sadeleştirilmiş metni de verelim:

> "İslâm literatüründe [terminolojisinde] **hürriyet**, kişinin haklarına (hukukuna) sahip olması diye tanımlanır (***Keşf-i Pezdevî***). Bunun tam tersi, kişinin haklarına (hukukuna) başkasının sahip olması demek olan **esirlik ve kölelik**tir. Hakların (hukukun) aslı ise, Allahu Teala tarafından konulmuş olmasıdır. Bundan dolayı **insan, herhangi bir kişinin *Allah'ın koyduğu hukuku değiştirme, bozma veya üzerinde oynamada bulunmasına* mahkum olabiliyorsa o artık yalnız Allah'ın kulu değildir. Ve onda bir *esirlik* payı vardır.** Artık onun vecibeleri ve vazifeleri yalnız (ojektif/nesnel) hakkın gereği için değildir, şunun bunun (öznel/sübjektif/nefsanî) heves ve isteğine tâbidir."

*

Bu ifadelerin ortaya koyduğu gibi, **Allahu Teala'nın vaz' ettiği kanunlarla, Şeriat'le** yönetilmeyen bir toplum ve fertler, kendi hukukuna/haklarına sahip kabul edilemez.

Şeriat'te, kulun kula egemenliği söz konusu değildir. Çünkü, **peygamberler** bile, insanlar için "kendiliklerinden, kendi keyiflerine ve arzularına göre" kural koyamazlar.

Diğer insanlar için de, o peygamberler için de bizzat Allahu Teala kural koyar, kanun yapar. Bu kanunların bir kısmı **"kitap"**la bildirilir, bir kısmı ise **peygamberlerin sözleri** aracılığıyla..

İslam/Şeriat dışı **rejim**lerde ise, çoğunluğu ya da gücü bir şekilde ele geçirip **iktidar** olmuş **birey** (lider, elebaşı, çete reisi) ya da **grup**lar (fırkalar, partiler, gruplar, çeteler, örgütler), kendi heva ve heveslerine, çıkarlarına, arzularına ve keyiflerine göre kanun yapar, menfaatleri öyle gerektirdiğinde de bu kanunları derhal değiştirirler.

Rejimin bekasını garantiye alan **"Değiştirilemez, değiştirilmesi teklif dahi edilemez"** kanunları da vardır tabiî..

Yani Cübbeli soytarının *"İstediğimizi seçelim, seçtiğimiz adamlar da **kanunları değiştirsin"*** lafı, çocuk ruhlu ahmak taifesi için hazırlanmış "uykudan önce" programında beleş ikram edilen bir "masal bahçesi" haşhaşıdır.

*

Böyle Allahu Teala'nın yasalarıyla değil de birilerinin keyfine göre yönetilen bir devlette diğer insanların payına düşen, merhum Elmalılı hocanın belirttiği gibi, **yalnız Allah'ın kulu** olmayıp, bu tür ayrıcalıklı birey ya da gruplara kul olmaktır.

Hür değil, bir tür **esir ya da köle** olmaktır.

Bu kölelerin bir kısmı, menfaat saikiyle ya da korktuklarından, kendilerini kul edinip köleleştirmiş, hukukundan mahrum bırakıp bir tür esir edinmiş efendilerine yağ çeker, yalakalık yaparlar.

Birkaç lokma yağlı kemik elde edebilmek, ya da salt aferin alabilmek, "Hoşt!" yerine, "Aferin sana sevimli yaratık!" lafını duyabilmek için "Ben de sizdenim, sizin gibiyim" makamından gazel okumaya başlarlar.

Cübbeli örneğinde olduğu gibi.

*

Türkiye gibi laik ülkelerde müslümanlar **kendi hukuklarına/haklarına** bile malik değildirler.

"Yalnız Allah'a kulluk etme" **hak ve hürriyet**inden mahrumdurlar.

Bir ölçüde **esir** durumdadırlar. **Köle**dirler.

Yani kendi kendilerine, kendi hukuklarına bile sahip değildirler, nerde kaldı ki **devletin sahibi** olsunlar.

Devletin **imtiyazlı, mutlu ve putlu "asıl sahipleri"**, bütün bu gerçekler anlaşılmasın diye, Cübbeli gibi "kullanışlı soytarı"ları "piyasaya sürer" ve onlar vasıtasıyla milleti aldatırlar.

"Devlet hepimizin devleti, sahip çıkalım"mış..

"**Bu vatan, tarihin kara bağrında sıradağlar gibi duranların**", bu tamam..

Fakat, "**Bu *devlet,* başımızda zebani ve gardiyan gibi durup kimimizi vatansever, kimimizi de vatan haini ilan eden, ve vatan hainlerini (açık ya da gizli yöntemlerle) öldürme hakkını kendilerinde bulanlarındır"**.

Çünkü onlar, “Bu devlet hepimizin” masallarıyla aldatılan samimi müslüman halkın aksine, kendileri gibi putperest olmayanların, “**yalnız Allah’ın değil, aynı zamanda kendilerinin de kulu**” olduğunu, kendilerinin istediği şekilde inanmak zorunda bulunan bir tür **esirler/köleler** sayılmaları gerektiğini, eğitilip ıslah edilmeleri, ıslahları mümkün değilse zararlı haşerat gibi itlaf edilmeleri icab eden lüzumsuz canlılar olduklarını düşünüyorlar.

Acı gerçek budur.

*

Cübbeli soytarı, söz konusu programda, merhum Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır hocanın tefsiri ***Hak Dini Kur’an Dili*** için şunları söylemiş durumda:

> [Atatürk’ün] Elmalılı Hamdi Yazır’a tefsir yazdırması, ***Buhari***‘yi tercüme ettirmesi.. Bana karşı olanlar” **kötü niyetle tercüme ettirdi”** dediler. Ben de *“şu anda kadınlarımız çarşaf giyiyorlar. Ben de gidiyorum **Elmalılı Hamdi Yazır’ın tefsiri**ne… Atatürk buna müdahale etmemiş. Şimdi bile Diyanet **Buhari**‘yi tolere edemiyor. Atatürk tümünü tercüme edene dememiş, **‘şu hadis ne biçim hadis’ dememiş**. Biz bunlardan din adına yararlanıyoruz. Şu andaki ilahiyatçıları Atatürk’ün yazdırdığı tefsirlerle susturuyorsunuz.”*

Bay yağdanlık, isteyen kadın ABD’de de, Avrupa’da da **çarşaf** giyiyor. Bu bir lütuf mu?

Elmalılı Hamdi Yazır hoca tefsir yazmış da, peki Avrupa’da olsa, evine kapanıp tefsir yazamaz mıydı?

Yayınlatmak ise, sadece para meselesi..

Şu anda da, isterseniz ABD’de veya Avrupa’da Elmalılı tefsirini aynen basarsınız. Kimse birşey demez.

Atatürk *"Şu hadîs ne biçim hadîs?"* dememişmiş..

Ancak, **Kâzım Karabekir**'in ve Atatürk'le sohbet etmiş başkalarının beyanlarından anlıyoruz ki, Mustafa Kemal, *başka birileri "Şu hadîs ne biçim hadîs?" deme imkânına kavuşsun diye*, böyle bir tepki vermemiş, hadîslere müdahale etmemiş kabul edilmelidir.

Elmalılı'nın tefsirinin yazdırılmasına gelince..

Atatürk'ün, merak ettiğinden bazı bölümleri okuduğunu biliyoruz, fakat hepsini okumadığı, sadece bazı ayetlerin tefsirini okumakla yetindiği kesindir.

*

Asıl önemli olan şu:

Merhum Elmalılı hoca, sırf **şapka** giymiyor diye insanların alenen **asıldığı, idam edildiği** bir yönetim sırasında hakkı açıkça yazmaktan kaçınmamış..

Şapka giymiyor diye adam asmak, **çorap** giymiyor diye idam etmekle aynı şeydir. **İlkçağ ilkelliği, vahşeti ve zorbalığıdır**.

İslam'da mesela kadınlar için **başörtüsü** emri vardır, ayetle sabit..

Peki, başını örtmeyen kadının cezası nedir?

Cezası, uhrevîdir, ahirete bırakılmıştır, bu dünyada **Şeriat**'le belirlenmiş (idam, falaka vs. türünden) bir cezası yoktur.

Erkeklerin de, adab-ı muaşereti umursamayıp açılıp saçılsalar bile, vücutlarının göbekten diz kapağının altına kadar olan kısmını örtmeleri farzdır. Örtmezse cezası nedir peki? **İdam** mı edilir?

Hayır.

Yine, İslam'da "Vayy, bu adam **sarık** sarmamış, hadi **idam** edilsin" şeklinde bir olay yaşanmış mıdır?

Yaşanmamıştır..

Böylesi bir ilkellik, geri kafalılık ve vahşet, "**Cumhuriyet fazilettir**" mottosu mucibince Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin tek parti döneminin fazilet hanesinde kayıtlı..

*

Evet, demiştik ki, Merhum Elmalılı hoca, sırf **şapka** giymiyor diye insanların alenen **asıldığı, idam edildiği** bir yönetim sırasında hakkı açıkça yazmaktan kaçınmamıştır.

Cübbeli gibilere gelince..

O vahşet günleri geride kaldığı halde, **"Aziz Atatürk'çü" Erdoğan**'ın devr-i dilarasında, onun izinden giderek **Atatürkçülük** yapıyor, **hakkı batıla karıştırıyor**.

Ve, Atatürk hakkında şunları söylüyor:

> "Ben Atatürk'e hiçbir zaman dindar, namazlı abdestli adam demiyorum. Bu kişi vatanın kurtarılmasında çok büyük emek ve hizmetler sarfetmiş. **Vatanın kurtarıcısı Cumhuriyetin kurucusu** diyorum. **Aleyhinde konuşmamak lazım** diyorum."

"Dindar, namazlı abdestli adam" demiyormuş..

Yok bir de deseydin…

Peki, "**Şapka için adam astırmıştır, Şeriat düşmanlığı yapmıştır**" niye demiyorsun?

Aleyhinde konuşmamak lazımmış, çünkü vatanı kurtarmışmış..

Bu lafınla, merhum Elmalılı'nın ifadelerine göre, **şirke düşmüş** olduğunun farkında mısın:

> Şunu da unutmayalım ki, **Çanakkale, Sakarya, İnönü zaferleri**, **İzmir'in düşman işgalinden kurtarılması, Avrupalıların İstanbul'dan çıkarılmaları** hamdolsun yüce Allah'ın zamanımızda gösterip tanıttığı İslâmi âyetlerdendir. Bu savaşlarda Türkiye müslümanları öyle bir sıkıntı ve ilhas ile Allah Teâlâ'ya sığınarak çalışmışlardı ki ***"Onlar mı hayırlı, yoksa kendine yalvardığı zaman bunalmışa karşılık veren ve başındaki sıkıntıyı gideren mi?"*** (Neml, 27/62) âyeti aynen ortaya çıkmıştı. Fakat bütün bunların meydana gelişinden sonra ***"Bil ki sen, ölüleri işittiremezsin, arkasını dönüp kaçmakta olan sağırlara da daveti duyuramazsın"*** (Neml, 27/80) buyurulduğu üzere duymak istemeyen kalpsizler, **sağırlar, körler**, İslâm'ın artık bütün vaadleri olmuş bitmiş, gelecek için görevi kalmamış olduğunu iddia ederek **müslümanlığı körletmek**, Allah'ı unutup **şirk yollarına** gitmek istiyorlar.
>
> (Neml Suresi tefsiri)

Merhum Elmalılı hocanın şu ifadeleri ise daha açıktır:

> Bu noktada insanların, üzerine yaratılmış olduğu fıtratın başka değil, **yalnız, Allah'a yalvarmak** olduğunu göstermek için buyuruluyor ki: ***"Bununla beraber insanlara bir sıkıntı dokunduğu zaman bütün o güvendiklerinden ve her şeyden geçip, yalnız yaratan Rablerine gönül vererek hep O'na yalvarırlar."*** Nitekim **Çanakkale, Sakarya, Afyon savaşları** sırasında biz Türkler hep böyle olmuştuk. Demek ki fıtrat dini (yaratılışa uygun din) sadece Allah dinidir. Her zaman, baki sağlam din yalnız odur. Böyle iken sonra O, ***"onlara tarafından bir rahmet tattırıverince; o sıkıntıyı açıp bir nimet ihsan ediverince de ne bakarsın***

içlerinden bir kısmı, o Rablerine ortak koşuyorlardır”. Şükredecek yerde tutarlar da bu, **şundan oldu, bundan oldu, benden oldu, senden oldu diyerek Allah’ın lütfunu başkalarına isnad etmeye kalkarlar.**

34- *“Ki kendilerine verdiğimiz nimeti **küfran** ile, nankörlükle karşılamak için; haydin yaşayın, zevk edin bakalım, yarın bileceksiniz.”*

35- *“Yoksa biz onlara bir ferman indirmişiz de O’na **ortak koşmalarının** caiz olduğunu o mu söylüyor?”* Hayır öyle bir kitap ve delil indirilmemiştir. Fakat onlar yukarıda söylendiği şekilde bilgisizce hevaları ardında gitmişler, **keyiflerine hoş gelene veya gözlerinin korktuğuna tapmışlardır.**

(Rum Suresi tefsiri)

*

Evet, bu Cübbeli, “Allah’ın lütfunu başkalarına”, **Atatürk’e isnad** ediyor.

Allahu Teala’nın lütfunu unutuyor da, Atatürk’ü “**kurtarıcı**” ilan ediyor, “Vatanın kurtuluşu **ondan oldu**” diyor, onun için “Vatanın kurtarıcısı Cumhuriyet’in kurucusu diyorum” diyerek, taparcasına konuşuyor.

Ve, “namazsız abdestsiz olduğunu” söylediği adamın bu (Allahu Teala’nın lütfunu gözardı eden) “vatan kurtarıcılığı”ndan hareketle, onun Allahu Teala’nın yüce kitabı ile son peygamberi Hz. Muhammed s.a.s. hakkındaki yakışıksız sözlerini görmezden gelerek **“Aleyhinde konuşmamak lazım”** fetvasını veriyor.

Atatürk’ün, Allah’ın Kitabı ve Rasulü hakkında konuş***mama***sı lazım değil, burası önemsiz, fakat, müslümanların Atatürk aleyhinde konuşmaması lazım. Bu önemli..

Vay akılsız vay!

*

“Onlara şu kimsenin haberini de oku ki, kendisine âyetlerimizi verdik de onlardan sıyrılıp çıktı; bunun üzerine **şeytan onu peşine taktı**; böylece azgınlardan oldu.

“Hâlbuki dileseydik onu onlarla elbette yükseltirdik; fakat o, dünyaya meyletti ve nefsinin arzusuna uydu. İşte onun misâli, **köpeğin misâli** gibidir! Üzerine varsan da dilini çıkarıp solur, onu bıraksan da dilini çıkarıp solur! İşte âyetlerimizi yalanlayan kavmin misâli budur! Artık bu kıssayı anlat; tâ ki düşünsünler.”

(A’raf Suresi, 7/175-6)

MAĞDURUMSULAŞTIRMA OPERASYONU

Önce ***Odatv***'nin haberini okuyalım:

> Katıldığı konferanslarda cemaat ve tarikatlara yönelik eleştirileri nedeniyle hedef haline getirilen, Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Öğretim Üyesi ve AKP içindeki muhalif kanada yakın ***Karar*** gazetesi yazarı **Mustafa Öztürk**, geçen hafta Türkiye'yi terk edebileceğini ifade etmişti.
>
> Gazeteci **İsmail Saymaz** ise, sosyal medya hesabından dikkat çeken bir fotoğraf paylaştı. İsmail Saymaz, tanınmış bir grup ilahiyatçının olduğu WhatsAap grubunda, İlahiyatçı Mustafa Öztürk için, **"Ulema sorgulasın. Tövbe etmezse katledilmeli"** şeklinde fetva verildiğini yazdı.

*

Şu çok açık: Bu **İsmail Saymaz** saygısızı ya bu işlerden hiç anlamayan bir angut, ya da bu "**derin oyun**"un bir parçası..

Ancak, İsmail angutunun aktardığı mesajın sahibi olan öküzün (gerçekten varsa böyle biri) **derin odakların** adamı olduğu kesindir.

Yine eski **MİT** ajanı **Prof. Mahir Kaynak**'ın "formül"ünü hatırlayalım: Böyle bir mesaj kime fayda sağlar?

Çok açık ki **Mustafa Öztürk** dangalağına.. Ve Mustafa Öztürk'ün ilhaddan başka birşey olmayan mesajının yayılması ve yaygınlaşmasını isteyen **odak**lara..

Kime zarar verir?

Yine çok açık ki onu eleştirenlere?

Çünkü, böyle bir mesajdan sonra Mustafa Öztürk'ü tenkit etmek **tehlikeli** hale gelmiş bulunuyor.

Derin cinayet şebekeleri için Mustafa gibi dangalakların hayatının bir önemi bulunmaz..

"**Söz konusu olan vatan** adını verdikleri" şerefsiz menfaatleri ise Mustafa gibi dangalaklar da "**teferruat**tır".

Geçmişte de bu tür şeyler yaşanmıştı: **Uğur Mumcu, Bahriye Üçok** ve **Turan Dursun** gibi isimler malum odaklar tarafından katledildi, olan İslam'a, İslam Şeriati'ne oldu.

Akıldan yoksun birileri **Uğur Mumcu**'nun cenazesinde "Kahrolsun **Şeriat**!" diye uludular.

Hiç şüphesiz, Uğur Mumcu'yu katleden aşağılık şerefsizlerin asıl hedefi de o iğrenç tabloydu.

*

Mustafa Öztürk akılsızı ikinci bir **Turan Dursun** olabilir mi? Yapılabilir mi?

Burası **"son kale" Türkiye.**. Herşey mümkündür..

İkinci ya da üçüncü elden bir *sabıkalı "manyak"* ***taşeron*** ayarlanıp Mustafa dangalağına saldırtılmayacağını kimse garanti edemez.

Sonra ayıkla pirincin taşını..

Biz **İsmail angutu**nun (veya görevlisinin, bilmiyoruz) aktardığı mesaja dönelim..

O mesajı yazan öküz, hangi **ulema**dan bahsediyor?

Türkiye'de ulema denilen kesim hele de böyle bir konu için bir araya gelebilir mi?

Diyelim ki iki üç tane kendisini ulemadan zanneden zırhsız mızraksız fakat **cübbeli mercedesli Don Kişot** bir araya geldi ve böyle birşeye yeltendiler.. Mustafa dangalağını huzurlarına getirip de istintak edebilirler mi?

Ne yapacaklar, Mustafa dangalağı değil tevbe etmek, huzurlarına bile gelmeye tenezzül etmediği için hakkında **katil fetvası** mı verecekler?

Tamam o cübbeli mercedesli Don Kişot'lar fakir fukara, garip guraba hakkında dehşetengiz fetvalar verme konusunda cesurdurlar da, böyle **"cinayete azmettirme, teşvik etme ve özendirme"** suçunu alenen işleyerek kodesi boylamayı kabul etmeyecek kadar uyanıktırlar. Memlekette tek uyanık İsmail Saymaz angutu ve ***Odatv***'ciler değil.

*

Evet, İsmail Saymaz angutunun (Hayır, öküz demiyorum, öküzden daha angut), aktardığı bu mesaj **Mustafa Öztürk'ün kazanç hanesine** yazılması gereken bir algı operasyonu..

Onu **mazlum ve mağdur gösterme** kurnazlığı daha doğrusu şeytanlığından başka birşey değil..

Böylece, Mustafa dangalağına yöneltilecek sert eleştirilerin de önü alınmış oluyor.

Diyelim ki Mustafa'ya yönelik sert eleştiriler devam etti, bu durumda, şimdi böyle manyakça mesajlar gönderen **derin odaklar**ın *"İş kıvamına geldi, Mustafa'yı **yeni** Turan Dursun veya Uğur Mumcu yapalım. Ölüsü dirisinden daha çok işe yarayacak gibi görünüyor"* demeyeceklerinden emin olunamaz.

CÜBBELİ FESAT SİYASETİ

"Kamuoyundan Cübbeli Ahmet olarak bilinen Ahmet Mahmut Ünlü, canlı yayında dikkat çeken ifadeler kullandı."

Böyle başlıyor ***Odatv***'nin haberi.

Bu Cübbeli, ***Habertürk TV***'de *Türkiye'nin Nabzı Özel* programına katılmış, ***Odatv*** de orada söylediklerini haber yapmış.

*

Cübbeli'nin ifadelerinden öğreniyoruz ki, Şeyh **Mahmut Ustaosmanoğlu**, Özal'a oy verilmesini istemiş:

> … **Erbakan** Hoca ***'Özal'a [oy] atılmayacak, boşa atılacak'*** dedi. Millete 'boşa atın' dedi. **Mahmut Efendi** cenazede yakaladı bir kenara çekip, *"Bu fetvan yanlış, görüşün yanlış. Buradan bizi yönetecek insanlar seçilecek. Özal'ı sen de ben de beğenmeyebiliriz.* ***Ali Haydar Efendi*** *demiş ki, 'Boşa atan en kötüye atmış olur'."* Bu bir fetva. Bunun üzerine millet baktık boşa atacak. **Mahmut Efendi** bana *'Özal'a atılması için duyuru yap'* dediler. Benim adımı Özalcıya çıkardılar eski milli görüşçeler. **…**
>
> Biz Özal'a rey verdik. [Erbakan'ın, Demirel'in, Ecevit'in siyasî] Yasakları kalktı. Bu sefer dediler ki, ***'[Erbakancılar] barajı aşamazlar'.*** Mahmut Efendi bu kez de ***"Erbakan, Özal'a göre daha bizim çizgimizdedir"*** [dedi]. Mahmut Efendi'nin en yakınları baktık ki Özal'ın yanında kaldılar. Baktık ki, Mahmut Efendi **fıkıh olarak doğru** söylemiş, Erbakan da **siyaset olarak doğru** söylemiş. … **Biz Özal'a rey isterken** camilerde, sohbetlerde demedik. Karşıda bakıyorsunuz darbeciler var. Kendimiz özel oturumlarımızda, çay içiyoruz, muhabbet ortamlarımızda söylüyoruz. …

Evet, Cübbeli böyle konuşmuş..

Mahmut Efendi "Özal'a oy vereceğiz" demiş, o da, bunun üzerine **Özal propagandası** yapmış..

Ancaaak..

Aynı Cübbeli'nin aynı konuşmasının ilerleyen bölümlerinde şöyle dediğini görüyoruz:

> "Bir müslümanın rey verme hakkı var mı? **Esasen hiçbir hocanın, şeyhin 'şuraya rey verin' dememesi lazım.** Müslüman diyen herkesin feraseti, şuuru olması lazım. Bir insanın aklı yok mu?"

Demek ki, "Özal'a oy verin" derken hem **Mahmut Efendi**, hem de **Cübbeli çömez** yanlış yapmış.

Yani Cübbeli'ye göre böyle..

Milletin hangi Cübbeli'ye inanması lazım?

Böyle, bir lafı diğerini tutmayan, ne konuştuğundan habersiz bir adama itibar edilir mi?

Ancak, cennet vatanımızın güzide evlatları zekâ bakımından **Aziz Nesin**'i her zaman haklı çıkardıkları için, Cübbeli'nin bu tür **çelişkileri**, onun daha çok popüler olmasına yol açıyor.

Çünkü, geri zekâlıların bir bölümü, ***"Mahmut Efendi ilen Cübbeli çömez nasıl da hikmetli parti propagandası yapmışlar"*** diye hayranlık duyuyor, diğer bir bölümü ise, *"Adam doğru söylüyor yav, hiçbir hocanın başkasının oyuna-reyine karışmaması lazım. Cübbeli başka canım"* diyor.

Cübbeli'nin çorba kâsesinde geri zekâlılığın her türü için bir nane çeşidi var..

*

Tabiî bu Cübbeli'nin *"**Esasen hiçbir hocanın, şeyhin 'şuraya rey verin' dememesi lazım"*** şeklindeki sözü tam da "**laik Kemalist**" zihniyetin "içselleştirilmesi"ne karşılık geliyor.

Bu Cübbeli fazla hızlı gidiyor, bu gidişle fren tutmayacak gibi görünüyor.

Cübbeli molozun, gerçekte, *"**Esasen hiçbir hocanın, şeyhin 'şuraya rey verin' dememesi lazım"*** şeklinde konuşmaya hakkı yok. Hoca da, hoca olduğu için değil, fakat diğer vatandaşlarla birlikte aynı hak ve hürriyetlere sahip bulunduğu için, "Şuraya rey verin" diyebilir.

Cübbeli'nin söyleyebileceği sadece şudur: "Her hocanın dediğini yapmak zorunda değilsin." (Tabiî Cübbeli gibiler de buna dahil.)

*

Ayrıca doğru, **"fıkhen doğru – siyaseten doğru"** diye ikiye ayrılmaz.

Doğru tektir.. Ve o da fıkhen (yani Şeriat'e, İslam hukukuna göre) doğru olandır.

Böylesi "fıkıhtan/Şeriat'ten" sapma durumları, **"fıkıh-siyaset"** ayrımı ekseninde yapılan teorik ve doktrinal kabullere dönüştüğünde mesele salt **amelî** olmaktan çıkar, **itikadî** hale gelir.

Ve bu yolun sonu, **dini tahrif**, bid'at ve küfre kadar gider.

*

Ancak, "Kramer Cübbeli, Kramer Cübbeli'ye karşı" olduğu için, **İmam-ı Azam** örneğini vererek yine kendi kendisini çürütüyor:

> "Hz. Hüseyin başımın tacı. Niye geldi Irak'a? Orada susuz bir şekilde şehit oldu. Onu çağıranlar niye şehit olmadı? Hz. Hüseyin de halifelik biatı

almak için **siyaseten** geldi. Ehli Beyt hakdır, Hüseyin bizim imamızdır. Yezid **haksız**dı. Ebu Hanife de Ehlibeyte hak verdiği için **siyasete girdi**."

Demek ki, Hz. Hüseyin bir tür hocaların hocası olarak **"Bana rey verin, yani biat edin"** demiş.

Gerçekte, hilafet konusunda "**haklı-haksız**" ayrımı yapılmaz.

Müslümanlar bir kimsenin hilafet için **ehliyet ve liyakate** sahip bulunduğunu düşünerek **biat** etmişlerse, yapacak birşey yoktur.

Ancak, Yezid'in **fasık ve zalim** olduğunu biliyoruz. Bu yüzden, başkaları biat etti diye **Hz. Hüseyin**'in ve onun taraftarlarının da Yezid'e biat etmesi gerekmiyordu.

O devrin **"Yezid'i boş verin, Hüseyin'e rey verin, biat edin"** diyen **"hocalar"**ı da doğruyu yapıyorlardı.

İmam-ı Azam'a gelince..

Aktif siyaset yapmamıştır.. Ancak, görüşü sorulduğunda, yöneticiler ve Ehl-i Beyt hakkında kanaatini söylemiştir.

Bu, bugünkü anlayış çerçevesinde "siyasete girme" sayılmaz.

Bununla birlikte, Cübbeli cehaletin tavsiyesinin aksine, bir "hoca" olarak, "Şuna oy/destek verilebilir, şuna verilmesini tavsiye etmem" diye konuşmuştur.

*

Sözlerinin devamında Cübbeli, "Haspaya yakışıyor" kıvamında bir oryantal kıvraklık ve çifte telli standartla bir yandan "**tekfirci Selefîler"in çıkardıkları fitnelere** veryansın ederken, diğer taraftan başka birilerini tekfir edip Cehennem'e gönderiyor:

> "Ben **FETÖ'**yle, Diyalogla mücadele ederken, **hocalar bana 'fitne çıkarıyorsun' dediler**. … 2009'larda ben bu stüdyoda meydan okurken, ipimiz çekildi. **Yiğit Bulut**'un programında ipimiz çekildi. Bana dediler ki, 'sen neden böyle çıkış yapıyorsun'. Birkaç hoca biz kitap çıkardık. **'Yahudi, hristiyanlar cennete girecek diyenler cennete giremez' dedim**."

"Şöyle diyenler Cennet'e giremez" demek, **tekfir** etmek değil midir, dangalak?

*

Bu dangalağın bir de "derin devlet" sevdası var:

> **"Derin devlet vardır, olmalıdır.** Allah zeval vermesin. Derin devlet olmazsa sığ devlet çıkar. **Derin devlette din iman aranmaz. Dini imanı olmaz**, orada herkes vardır. **Allah'a da inanmayabilir**, diğeri inanamabilir. Vatan haini olmadıktan sonra. Solcusu da, sağcısı da vardır. **Derin devlette vatan, millet aranır**. Derin devlet cemaatlerin içine mutlaka adam sokmuşlardır. Bir tane boş yoktur. Simitçidir, camilerin önünde koku falan satarlar, bunlar ayak takımıdır. **Derin devlet takip etsin tabii. Burada selefisi çıkıyor, cuma kılınmazı çıkıyor. Dar'ül Harpçisi çıkıyor."**

Bu soytarı, **"Derin devlette din iman aranmaz"** diye **şeytanî fetva** veriyor.

"Dini imanı olmaz", yani dinsiz-imansız olabilir, olur, olsun diye **İblis'çe konuşuyor**.

Angut geri zekâlılar taifesi tam anlasın diye sözlerini **"Allah'a da inanmayabilir"** diyerek iyice açıp saçıyor, müstehcen küfrü, dibine kadar allayıp pulluyor.

Ve sonra, Allahu Teala'nın yerine "vatan, millet" **put**larını dikiyor: "**Derin devlette vatan, millet aranır**."

Ben de diyorum ki, senin **bu sözlerin tam küfürdür**. Sen bu kafayla Cennet'e giremezsin. Tevbe etmen, iman tazelemen gerekir.

Çünkü sen, küfre rıza gösteriyorsun. Küfre rıza ise küfürdür.

*****

Dini imanı olmayan devlet ha derin olmuş, ha sığ.. Kim ne yapsın!..

Eğer devlette (derini ve sığıyla) din-iman aranmayacaksa, ha **Türkiye**'nin vatandaşı olmuşsun, ha İsveç'in, ha **Yunanistan**'ın, ha İsrail'in, ha **Ermenistan**'ın.. İslam açısından farkı nedir?

Haa, vatan-millet açısından farkı varmış.. İsveçliler Türk değilmiş.. İsveç de Anadolu değilmiş..

Anadolu'nun kutsallığı yok, bir zamanlar **Bizans İmparatorluğu**'nun toprağıydı..

Türkler de, Resulullah s.a.s. zamanında **şamanist**ti, henüz müslüman olmamıştı.

Vatan, eğer orada Allahu Teala'nın hükmü carî ise, orada İslam hakimse, **daru'l-İslam**'dır.

Millet de, eğer müslüman/mümin ise, ancak o zaman Allahu Teala ve müminler katında bir değeri olur.

*

Sana göre, insanın değeri **takva** ile değil..

Vatan ve millete bağlılıkla..

Ve bu vatan ve millet, dinsiz imansız, Allah'a inanmayan bir "**devlet**"in hükmü altında olabilir. Olsun. (İslam'a göre insanın mükellefiyetleri "sıradan vatandaş – derin devlet mensubu vatandaş" ayrımı çerçevesinde farklılaşmaz.)

Bu durumda senin **put**un vatan, millet ve devletten başka birşey değildir.

Senin bu sözlerin apaşikâr **şirktir, küfürdür.**

Derin devletin küfrüne, Allahsızlığına, dinsizliğine, imansızlığına **razısın**..

Fakaat, başka bir müslümanın **cuma namazı** kılmamasından dolayı, bu dinsiz-imansız-Allahsız devletin (ki bu durumda, İslam açısından, otomatikman "**Şeytan'ın hizbi/grubu**" [Mücadele Suresi, 58/19] halini alıyor) o müslümanla uğraşmasını istiyorsun.

Senin **dinsiz imansız** derin devletin namazın bizzat kendisini bile önemsemiyor, ve sana göre, bu, normal karşılanması gereken birşey.

Değil namazsız, Allahsız bile olabilirmiş.

Vay Cübbeli Şeytan vay!… Vay Cübbeli İblis vay!..

Derin devlet müslümanlarla uğraşmalıymış, çünkü birileri **daru'l-harpçi** oluyormuş..

*

Devlet derini ve sığıyla **dinsiz imansız** olsun (ki Anayasa'ya göre Türkiye Cumhuriyeti, dinsizdir, yani bir dini bulunmamaktadır), ama müslümanlar "daru'l-harpçi" olmasınmış.. (Ancak, İslam'ın din tanımı açısından Türkiye Cumhuriyeti'nin de bir dini vardır, ve bu din, batıl bir putperestlikten ibarettir. Arzu edenler ***TDV İslâm Ansiklopedisi***'nin "Din" maddesini okuyabilirler.)

Cübbeli İblis'teki zihniyet bu..

Daru'l-harpçi müslümana karşı dinsiz-imansız ve de Allahsız devletinin safında..

Küfrün safında..

Dinsizlik imansızlık ve Allah'sızlık, yani **şirk ve küfür** derin devlet tarafından benimsenince küfür olmaktan çıkmaz.

(**Hayrettin Karaman** gibi "düzen"perestlere göre de Türkiye daru'l-İslam.. Ancak, daha önce de birkaç kez yazdığımız gibi. Doç. Dr. **Ahmet Özel**'in konuyla ilgili kitabını ve makalelerini okuyanlar, bunun doğru olmadığını, Türkiye'nin **daru'l-İslam** kabul edilemeyeceğini görürler.)

MUSTAFA ALDI BAŞINI GİDİYOR:
KEMALİSTLİKTEN MARKSİSTLİĞE..

Odatv kanalizasyonu, Prof. Mustafa Öztürk'ün konuşmalarında çok zengin bir maden damarı bulmuştu.

Onun cılız sesi ortalığı velveleye versin diye megafon vazifesini üstlenmiş durumdalar.

Tencere ile kapağın eşsiz uyumu..

Mustafa'nın kendi kelime dağarcığını kullanmak gerekirse, **ürümeyi** gayet iyi beceriyor, fakat kafatasında taşıdığı beyin, gırtlağından sadece anlamsız ürüme gürültüsü çıkarmaya kifayet ettiği için, sözlerinde herhangi bir **mantık ve anlam** bulunmuyor.

Odatv'nin naklettiğine göre, **"Siz benim Müslümanlığımın kıvamını, ayarını tayin etmek durumunda konumunda değilsiniz. Ben inancımı tartıştırmam"** demiş.

Gel de gülme, çünkü kendisinin ömrü başkaları için bunu yapmakla geçmiş durumda..

Üstelik, aynı konuşmasının devamında da yine bunu yapıyor.

Ama dedik ya, kafatasındaki beyin sadece **ürümeye** elverişli bulunduğundan, milleti "gıcık" eden, illallah dedirten sesler çıkarmaktan başka birşey yapmış olmuyor.

*

Evet, **“Siz benim Müslümanlığımın kıvamını, ayarını tayin etmek durumunda konumunda değilsiniz. Ben inancımı tartıştırmam”** diyen Mustafa, sözlerinin devamında hemen başkalarına din, iman ve ahlâk bakımından not veriyor, onları sınıfta bırakıyor:

> “Türkiye’de örgütlü dini yapıların derdi; **din, iman, ahlak** falan değil. Para, ekonomi **Karl Marx** ne kadar doğru söylemiş. Altyapı üstyapıyı belirler. Üstyapı dindir, kaldıraçtır, araçtır. Kitleleri bir arada tutma konsolide etme, hem mobilize etme aracıdır. Asıl olan faktör ekonomidir.”

Türkiye’deki “**örgütlü dinî yapılar**“ın birtakım sorunları olabilir.

Fakat onları ***Kur’an*** ve Sünnet’e (Şeriat’e) dayanan bir bakış açısı ve onlardan çıkarılmış hükümlerle değil de **Karl Marx**‘ın ideolojisiyle değerlendirip yargılıyorsan, sen her bakımdan onlardan daha kötüsün demektir.

Bir defa sen, onun “**Altyapı** üstyapıyı belirler, **üretim ilişkileri** ve **ekonomik yapı** altyapıdır, **kültürel hayat, hukuk, devlet, inanç dünyası, toplumun adet ve gelenekleri, ideoloji** vs. ise o altyapı tarafından belirlenen üstyapıdır” şeklindeki şablonunu benimsiyorsan, Türkiye’deki “**örgütlü dinî yapılar**“dan önce bizzat **“Kemalist-laik devlet**“i de sorgulaman gerekir.

Fakat nedense sende bu yönde bir hassasiyet kırıntısı göremiyoruz.

Yani **münafık**lığında bile tutarlı değilsin.

*

Mustafa sadece “örgütlü dinî yapılar”a değil, **“din”in bizzat kendisine** de Marxistçe bir rol biçiyor.

Ona göre, **altyapı olan ekonomi** tarafından belirlenen din, kitleleri yönlendirmek, manipüle etmek için kullanılan bir **kaldıraç**, bir **araç**..

Mustafa gibi konuşmak gerekirse, **kitleleri bir arada tutma, konsolide etme, aynı zamanda da mobilize etme aracı**..

Utanmasa, *"Marx'ın dediği gibi, **din, kitlelerin afyonudur**, onları uyuşturur"* diyecek ama, o kadarını söylemiyor, bizim irfanımıza havale ediyor.

İşte bu adam bir de utanmadan ***Kur'an*** müslümanlığından bahsediyor, tefsir yazmaya yelteniyor.

Halbuki, din anlayışında ***Kur'an*** ayetlerinin yerini Marx'ın lafları almış.

*

Evet, adamın ***Kur'an***'dan anladığı bu..

Yani aslında hiçbir şey anlamamış..

Peki **Marx**'ı anlamış mı?

Hayır, onu da tam anlamış değil..

Marx'ın o çok tekrarlanan **"Din kitlelerin afyonudur"** lafı, ***Zur Kritik der Hegelschen Rechtphilosophie*** (Hegelyan Hukuk Felsefesinin Eleştirisi) adlı kitabında geçer. İfadenin aslı şöyle:

> "Din, baskı altında ezilen mahlukun iniltisi, kalpsiz bir dünyanın vicdanıdır, tıpkı, maneviyatsız durumların ruhu oluşu gibi. O, halkların afyonudur."
>
> *(**Die Religion** ist der Seufzer der bedrängten Kreatur, das Gemüt einer herzlosen Welt, wie sie der Geist geistloser Zustände ist. Sie **ist das Opium des Volkes**.)*

Halkların afyonudur, uyuşturur, eziliyor oluşunun yol açtığı acıları hissetmemesini sağlar. Rahatlatır.

Marx, bu sözlerin yer aldığı paragraftan bir önceki paragrafta **“Bu devlet, bu toplum, dini üretmektedir”** der. (*Dieser Staat, diese Sozietät produzieren die Religion.*)

Tabiî bu, tarihî temellerden yoksun hayalî bir tablo.. **Hz. İsa**‘nın mesajını o günkü devlet ve toplum mu üretmişti, yoksa **devlete ve topluma rağmen** mi ortaya çıkmıştı? **Hz. Musa**, Mısır devleti ve toplumundan ne kadar destek görmüştü? **Hz. Nuh’un, Hz. Lut’un, Hz. İbrahim’in, Ashab-ı Kehf’in** devlet ve toplum karşısındaki durumu neydi?

Şurası doğru: **Nemrut ve Firavun** devletleri ile onların toplumları, kendi **uydurma din**lerini (**resmî deoloji**lerini) üretiyorlardı, fakat **din** denilince sadece bu uydurmalar mı anlaşılır?

Hak din diye birşey yok mudur?!

Marx’a göre yok, anlaşılıyor ki onun sadık öğrencisi **Mustafa**‘ya göre de yok..

Şimdi Çin, bugünlerde medyaya yansıdığı gibi “**İslamcı** olmayan, Çin devleti açısından **yerli ve milli, yani Çinci** bir İslam anlayışı” üretmeye çalışıyor. **İslamcı olmayan, yani kendisinden yana olmayan**, Çinci olan bir İslam. (Laik-Kemalist Türkiye’den ilham almış olabilirler.) Ama, Çin *devlet*inin ve egemen *toplum*unun karşı olduğu bir **hak din** yok mu?!

O hak din, **afyon** vazifesi görmüyor, **tutanın elini yakıyor**.

İnsanın **acı** çekmesine yol açıyor.

Tamam Marx olayın bir tarafını çözmüş, ama madalyonun arka yüzü de var.

Devlete ve topluma rağmen varlığını sürdüren **hak din**.

*

Mustafa, Diyanet’e de şöyle bir eleştiri yöneltiyor:

> “Ben bekledim acaba **tekfircilere** de söyleyecek iki çift lafı var mı diye, henüz çıkmadı. O zaman ben yarın, sözgelimi zekât üzerine bir makale yazarsam veya namaz üzerine bunun sonuç kısmını da Diyanet’in Din İşleri Yüksek Kurulu’na arz edeceğim, nasıl makalemin sonucunu beğendiniz mi, yayınlayabilir miyim diye. Oradan görüş alacağım. Ayıptır yahu. Senin ne işin var **akademideki bir ilmi görüşe dair kanaat** belirtiyorsun. **Papalığın engizisyonu** bundan farklı bir şey miydi?”

Görüldüğü gibi, “**tekfir**ciler” dediği bir zümreden şikâyetçi..

Bu vatandaş başkaları için “Türkiye’de örgütlü dini yapıların derdi; **din, iman, ahlak falan değil”** diyebilecek, fakat, başkaları onun için **“Örgütsüz Mustafa’nın derdi din, iman, ahlak falan değil”** derse, onlar tekfirciler diye damgalanacaklar.

Bu paylaşım ahlâkı **Karl Marx**‘ın felsefesiyle iyi örtüşüyor.

Vatandaş Diyanet’in görüş bildirmesinden de müştekî..

Varsın bildirsin.. Beğenmiyorsan otur cevap yaz, onların görüşlerini **delilleriyle** teker teker çürüt, olsun bitsin..

Fikirlerine güvenen insanlar tartışmaktan, fikirlerine itiraz edilmesinden, cevap verilmesinden vs. **korkmazlar**.

Tam aksine, bu tür itirazları, görüşlerinin daha geniş biçimde açıklanması için bir **vesile ve fırsat** kabul ederler.

Bunun da ötesinde, maksadı bu tür tartışmalarla **artistlik sergilemek, şöhret ve alkış avcılığı yapmak** değil de hakikatin bilinmesini sağlamak olan insanlar, sonuçta haksız çıkmaktan da rahatsız olmazlar.

Çünkü, **kendi nefsanî arzularının, şöhret ve saygınlığının** değil, **hakikatin** hizmetçisi olan insanlar, gerçekten hata etmiş olduklarını anladıkları zaman, bunun gösterilmesini kendilerine yapılmış bir **iyilik** kabul eder, yanlıştan dönerler.

*

Yani, **Diyanet**'in Mustafa gibileri eleştirmesinde gocunulacak bir taraf yok..

Mustafa **haklı** olduğuna inanıyorsa, cevap verir, kendi görüşlerini çok daha **etkili** bir biçimde dile getirir. **Haksız** olduğunu anlaması durumunda da, Diyanet'e teşekkür etmeli, bunu kendisine yapılmış bir iyilik, hak ve hakikate olan bağlılığın bir tezahürü bilmelidir.

Hayır, öyle yapmıyor, **bizzat kendisi Engizisyon gibi** fikirlere yasak getirmek, Diyanet'i susturmak istiyor. Yavuz hırsız sadece ev sahibini değil, komşularını da bastırıyor.

Kendinden emin ve mutlu bir yavuz hırsız..

Kendisinden habersiz olmak, laflarının anlamını bilmeden konuşmak böyle birşey, hiçbir şeyi değilse bile mutlu olmayı sağlar..

"Aptallar mutludur" diyenler haksız sayılmaz, ve Mustafa, mutlu olmak için gereken potansiyele fazlasıyla sahip.. Diyanet vs. zırt pırt konuşup Mustafa'nın ay ışığında "ürüdüğü" harikulade serenadının ahengini bozmamalı, Mustafa'nın mutluluğunu gölgelememelidir.

Onun, *"**Papalığın engizisyonu** bundan farklı bir şey miydi?"* diye ağıt yakmasına yol açmamalıdır.

*

Mustafa bilmese de olur, fakat, **Papalığın Engizisyonu** bundan farklı birşeydi..

Papalık, kabul etmediği görüşleri **ilmî bir zeminde,**
delillerle tartışmıyordu, **yargılıyor**, **idam**la cezalandırıyordu.

En iyi ihtimalle de **aforoz** ediyordu. Toplum tarafından lanetli insan muamelesi görülmesine yol açıyordu.

Diyanet'in açıklamasında **isim** yok, herhangi bir kimse hakkında verilmiş bir hüküm de mevcut değil.

"Örgütsüz Mustafa'nın derdi din, iman ahlâk değil; yani Mustafa için dinsiz, imansız, ahlâksız derseniz itiraz etmeyiz" gibisinden bir hüküm cümlesi, açıklamalarında mevcut bulunmuyor.

*

Ahlâksızlık ve edepsizliğin ana kanalizasyonu durumundaki ***Odatv***, Mustafa hakkında "**katliam"** emri verilmiş olduğunu da gözümüze sokuyor.

Evet, şaklabanın biri onlara böyle bir **pas vermiş**, sonra da **mizah** yaptığını söyleyerek kenara çekilmişti.

Söz konusu şaklaban, sadece ***Odatv***'ciler gibilerin yüzünü güldüren mizahında "Mustafa katledilsin" demiyordu, yargılama-tevbe-katl vs. lafazanlığı yapıyordu.

Odatv'ciler de bu şaklabanlığı istismar etmeye utanmıyorlar.

Katliam kelimesinin manasından da haberleri yok.. Ahlâksızlığa ancak böyle bir cehalet ayak uydurabilir.

ATATÜRK'ÜN SON MODEL CÜBBELİ MEDDAHI

Yeni saray soytarısı Cübbeli Ahmet'in ***Habertürk TV***'de *Türkiye'nin Nabzı Özel* programında söyleyip de ***Odatv*** tarafından yazıya aktarılmış sözlerini konu ediniyorduk.

Atatürk'le ilgili olarak şunları söylemiş:

> Ben Atatürk'e hiçbir zaman **dindar, namazlı abdestli adam** demiyorum. Bu kişi vatanın kurtarılmasında çok büyük emek ve hizmetler sarfetmiş. **Vatanın kurtarıcısı Cumhuriyetin kurucusu** diyorum. Aleyhinde konuşmamak lazım diyorum. … Elmalılı Hamdi Yazır'a tefsir yazdırması, ***Buhari***'yi tercüme ettirmesi. Bana karşı olanlar" **kötü niyetle tercüme ettirdi"** dediler. Ben de *"şu anda kadınlarımız çarşaf giyiyorlar. Ben de gidiyorum **Elmalılı Hamdi Yazır'ın tefsiri**ne... Atatürk buna müdahale etmemiş. Şimdi bile Diyanet **Buhari**'yi tolere edemiyor. Atatürk tümünü tercüme edene dememiş, **'şu hadis ne biçim hadis' dememiş**. Biz bunlardan din adına yararlanıyoruz. Şu andaki ilahiyatçıları Atatürk'ün yazdırdığı tefsirlerle susturuyorsunuz."*
>
> Devleti kurucu olarak **Selçuklu'nun, Osmanlı'nın devamı** görüyorum. Rejimler, hükümetler değişebiliyor. Evvelce **zina** yasaktı bu hükümet zamanında serbest oldu. Faize karşıyım. Hükümetle devleti eş görmeyelim. **Devlet hepimizin devleti, sahip çıkalım**. İstediğimizi seçelim, seçtiğimiz adamlar da kanunları değiştirsin.
>
> Türkçe ***Kuran***'la namaz, ezan bizi rahatsız ediyor. Öyle laflar var o tarafa delil, öyle laflar var bize delil oluyor. **Atatürk** zaten kurucu başkan. **Cumhuriyet rejiminin kurucusu.** Kurucu başkanın **aleyhine konuşmak, onu yıpratmak, uğraşmak ne İslamiyet'in razı geldiği bir**

şey olamaz. Bir tanesi kalktı 'Atatürk hafızdı' diyor. Şimdi hafız demeye de lüzum yok, içki içmiyordu demeye lüzum yok.

Cübbeli'nin bu sözlerine, **Atatürk'ü Koruma Kanunu** yüzünden, tam ve açık cevap vermek mümkün değil.

Daha doğrusu, cevap verirsiniz de başınız belaya girer..

Bu soytarı, derini ve yüzeyseliyle devleti ve kanunları, o kanunları uygulayacak kolluk güçlerini ve yargıyı arkasına almış olarak konuşuyor.

Yani kendisi, **Don Kişot** gibi zırhlı, elinde telgraf direği uzunluğunda bir mızrak, belinde keskin kılıç bulunduğu ve yürük at üzerinde olduğu halde, silah olarak değneği bile bulunmayan zırhsız ve savunmasız insanlara meydan okuyor.

Bu sözleri çerçevesinde önce **Mustafa Kemal**'in vatanı niçin ve nasıl "kurtardığını" ayrıntılı bir biçimde **tartışmak** gerekir.

Hasan Mezarcı bunu denemişti.. Başına neler geldiğini gördük.

*

Atatürk'ün tefsir (***Hak Dini Kur'an Dili***) yazdırması ve ***Buharî***'yi tercüme ettirmesine gelelim..

Niyetinin ne olduğunu, **Kâzım Karabekir**'in ifadelerinden biliyoruz.

Atatürk aleyhinde konuşmamak lazımmış.. Peki bay soytarı, neden, **"Mustafa Kemal'in de Peygamberimiz s.a.s. aleyhinde böyle konuşmaması lazımdı"** diyemiyorsun?

Çünkü, önlerinde şaklabanlık yaptığın kişiler, şayet böyle konuşursan, sana televizyon ekranlarında sululuk yapma fırsatı vermezler. Bunu gayet iyi biliyorsun.

O yüzden, karşılarında bin türlü takla atıyor, amuda kalkıyor, kaşını gözünü oynatarak komiklikler yapıyor, alçaklığın dibini buluyorsun.

*

Aslında **Osmanlı**, devlet olarak, **Selçuklu**'nun devamı sayılmaz. Devlet yapılanması, kadroları, kurumları ve ülkesi ile yeni bir oluşumdur.

Ki, Osmanlı'nın kurulduğu sırada Anadolu'da **İlhanlı Devleti**'nin sözü geçiyordu. **Anadolu Selçuklu Devleti** onların hükmü altındaydı. 1320'lerde bile Osmanlı, İlhanlı'ya bağlılık arzediyor, otoritesine **tabi** olduğunu ifade ediyordu: "Orhan Bey zamanında Orta-Anadolu hâlâ doğrudan doğruya İlhanlılara tâbi bulunuyor ve Orhan'ın ülkesi İlhanlı hazinesine vergi ödeyen serhad vilâyetleri (Ucât) meyanında sayılıyordu." (Halil İnalcık, ***Osmanlı İmparatorluğu: Toplum ve Ekonomi***, İstanbul: Eren Y., 1993, s. 324)

İlhanlı Devleti'nin Anadolu'daki otoritesinin son buluşu, Selçuklu'nun da yıkılışı oldu.

Kendilerini **Selçuklu**'nun doğal varisi olarak görenler de, coğrafî konumlarından dolayı **Karamanoğulları** idi.

Ancak, **Cumhuriyet**'in devlet olarak Osmanlı'nın devamı olduğu doğrudur. Devlet, kurumları, bürokrasisi-memurları, vatandaşları ve toprağı ile Osmanlı'nın kendisiydi. Sadece **tabela** değişti. Sonra da, yeni bir devlet izlenimi verilmek için eski köye yeni adetler getirilmeye çalışıldı.

Cübbeli'nin laflarına dönersek.. **Atatürk**'ün **rejimin kurucusu** olması nedeniyle onun aleyhinde konuşmanın doğru olmadığını söylüyor.

Bu, **rejimi** de aleyhinde konuşulmaması gereken birşey olarak görmek demektir.

Eğer rejim **kötü**yse, Atatürk kötü birşey yapmış demektir.

Yok, rejim **iyi**yse, o zaman da iyi birşey yapmış kabul edileceği açıktır.

Cübbeli **geri zekâlı**nın laflarının gerisinde şöyle bir mantık arızası silsilesi var: *"**Rejim** gayet kötü.. Allah belasını versin.. Ve bu rejimin kurucu başkanı **Atatürk**.. Rejimi kurduğu için de, Atatürk aleyhinde konuşmak **İslam**'a aykırı.."*

Ulan öküz, rejimin kurucu başkanı olduğu için Atatürk'ün aleyhinde konuşmanın yanlış olduğunu söylemek, "**Rejim gayet iyidir**" demek değilse nedir?!

Sende heybetli ve haşmetli bir işkembe olduğu açık, fakat tilkilik fışkıran gözlerinin ardındaki kafatasının içinde bir miligram beyin var mı?

*

Cübbeli'ye göre, Atatürk'ün aleyhinde konuşmak **İslamiyet'in razı geldiği birşey olamaz**mış..

Atatürk'ün (hakaret şeklinde) aleyhinde konuşmak **Atatürk'ü Koruma Kanunu**'na aykırı.. Ve bugünkü rejim, onun aleyhinde konuşulmasına **razı gelmiyor**.

Gayet açık ki, Cübbeli soytarı, **rejim**in benimsediği anlayışı ve sergilediği duyarlılığı, millete **İslamiyet** diye yutturmaya çalışıyor.

Rejimin adını İslamiyet koyuyor. Bir başka deyişle, İslamiyet diye tanıttığı şey, mevcut rejim.

İslamiyet, Allahu Teala'nın Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem **aleyhinde konuşan, ona hakaret eden** kişinin aleyhinde konuşmaya niçin razı gelmeyecekmiş?

Razı gelmeseydi, Peygamber Efendimiz s.a.s.'e hakaret eden **Ebu Leheb** için sure inmez, ve onun kıyamete kadar lanetle anılmasına yol verilmezdi.

Atatürk aleyhinde konuşulmasına **rejim** razı gelmez, gelmiyor, burası tamam. Fakat, **İslamiyet**'in razı gelmediğini söyleyebilmek için **şer'î delil** getirmek gerekir.

Mesela İslamiyet, **Cebrail** a.s. gibi melekler aleyhinde konuşulmasına razı gelmez.. **Hz. İsa** gibi peygamberler aleyhinde konuşulmasına razı gelmez.. **Resulullah'ın (s.a.s.) ashabı** aleyhinde konuşulmasına razı gelmez, gelmiyor.

Fakat, mesela **Firavun, Nemrut, İsrailoğulları** ve **Ehl-i Kitab** aleyhinde konuşulmasına razı gelmemesi diye birşey yok. Eğer böyle derseniz, ayetlerin önemli bir bölümünü ***Kur'an***'dan çıkartıp atmanız gerekir.

Peygamber Efendimiz s.a.s.'e hakaret etmiş bulunduğu birçok kişinin şahitliğiyle sabit olan **Atatürk**'ün aleyhinde konuşmanın İslamiyet'e aykırı olduğunu söyleyebilen bir kişi, en iyi ihtimalle aklını ve mantığını yitirmiş bir zekâ özürlü kabul edilebilir.

Rejim, Atatürk aleyhinde konuşulmasını yasaklayabilir; fakat bu, İslamiyet açısından kaale alınacak birşey değildir. Nasıl rejim, **laikliği** gereği Allahu Teala'nın emir ve yasaklarını hiç de umursamıyorsa, umursamamanın da ötesinde bazen aleyhinde bulunuyorsa, rejimin yasakları ve tabuları da İslamiyet'in umurunda olmaz.

Asıl sorun şu: Cübbeli soytarı (ve onun gibi düzen-bazlar), sırf rejimperestlere yaranmak için **İslamiyet'i tahrif** ediyor.

ANNESİNE İLAHİYAT'TA PROF. OLDUĞUNU SÖYLEMEYİN, ÜZÜLMESİN, BAR FEDAİSİ SANIYORDUR

Karar gazetesinin soytarı ilahiyatçısı Mustafa Öztürk, bir dönem Türkiye'de, ***Odatv***'cilerin zil takıp oynamasını sağlayan hezeyanlar üretip durmasıyla dikkat çekti.

"İnsan ve Hikmet Vakfı" takma adını kullanan Nisyan ve Nikmet Vakfı'nın **"Dünyevileşme ve Ahlak"** başlıklı panelinde yaptığı bir konuşma da yine ***Odatv*** tarafından haberleştirilmişti..

Mustafa'nın konuşmalarına bakıldığında, **münafıklık**ta maharet kesbetmiş, büyük mesafe katetmiş olduğu anlaşılıyordu.

*

Odatv, bu soytarıyı "İslamcı" olarak tanıtıyor.

Halbuki bunlar, sürekli **İslamcı** ve **dinci** olmadıklarını söyleyen adamlar.

Her fırsatta İslamcı olmadıklarını, **müslüman** olduklarını söylemeyi marifet biliyorlar.

Benim gördüğüm kadarıyla, ***Odatv*** gibi **Atatürk'ün kulu** medyanın İslamcı olarak adlandırdığı kesimde, İslamcı olduğunu söyleyen sadece birkaç kişi kaldı.

Gerisi, İslamcı olmadığını ilan etmekle meşgul..

Başı da, bir dönem, Ehlî Sünnetçi **Mehmet Şevket Eygi** çekiyordu. Rüşvet-i kelam babından önce laikçilere ve Kemalistlere olanca kibarlığıyla birkaç laf dokunduruyor, iğne batırıyor, ardından da eline geçirdiği satırla İslamcıları doğramaya başlıyordu.

“Bütün (bir kısmı veya bazısı değil) İslamcılıklar sapıklıktır” diye yazan o.

*

Halbuki bu söz, **küfür** sözdür.

Hem **lügat/sözlük** anlamı, hem de **ıstılah/terim** anlamı bakımından.

Çünkü İslamcı, sözlük anlamı çerçevesinde, “**İslam taraftarı**” demektir.

Milliyetçinin milliyet, **halkçı**nın halk taraftarı, **devrimci**nin devrim yanlısı, **Atatürkçü**nün Atatürk izleyicisi olması gibi.

Evet, İslamcı olduğunu söylemek ne farzdır, ne vaciptir. Salt müslüman olduğunu söylemen elbette yeterlidir. Fakat, İslamcılık hakkında böyle bir “sapıklık” ithamında bulunabilmen için, bu tür bir sıfatı kullanmanın **caiz olmadığını gösteren şer’î bir delil**inin bulunması gerekir.

Ve, İslamcı kelimesinde bir yanlışlık buluyorsan, **dindar, muhafazakâr** ve **mütedeyyin** gibi kelimeleri kullananlar için de aynı şeyin geçerli olduğunu görmen gerekir. Onlar için de, mesela, *“Vatandaş, dindar olduğunu söyleme, ‘Müslümanım’ de, bütün dindarlıklar sapıklıktır”* demen gerektiğini anlamalısın. (Üstelik, **dindar** gibi kelimelerde **din**den kastın İslam olduğu açık olmadığı için, İslamcı kelimesine göre daha olumsuz bir noktada durdukları kesindir.)

Evet, İslamcı olduğunu söylemek zorunda değilsin, “Müslümanım” deyip geçebilirsin. Fakat “İslamcı değilim” demen, “**İslam taraftarı değilim**” demektir.

Küfürdür.

Kısacası, İslamcı olduğunu söylemek zorunda değilsin, fakat İslamcı olmadığını söyle**me**mek zorundasın.

Aynı şey, **dinci** kelimesi için de geçerlidir. Dinci **olduğunu** söylemen şart değildir, fakat dinci **olmadığını** söylemen seni dinden çıkarır.

*

İslamcı kelimesinin **terim/ıstılah** anlamına gelince..

İslamcılık, bir siyaset bilim ve siyaset sosyolojisi terimi olarak iki anlama gelmektedir: 1. Müslümanların ümmet olarak **siyasal** birliğinin savunulması, 2. İslam'ın salt ibadet ve ahlâk boyutuyla yetinilmeyip **siyasal ve toplumsal hükümlerinin, yani İslam hukukunun (Şeriat'in)** hayata geçirilmesinin istenmesi.

Bunlara karşı olmak da **küfür**dür.

Evet, "Bütün İslamcılıklar sapıklıktır" diyen kişinin **sapık** olduğu kesindir.

Ve, yazıp söylediği şeylerin ne anlama geldiğini anlayabilecek durumdaysa, yani bunamamışsa, **kâfir** olur.

Bununla birlikte, bunaklık da bir meziyet değildir. Ayrıca, hezeyanlar savurmak için mazeret olamaz.

Böylesi sapıklar şunu anlamalılar: Bu din, oyuncak değildir.

*

Evet, ***Odatv***, ilahiyatçı Mustafa Öztürk münafığını İslamcı ilan ediyor.

Çünkü, münafık olduğunu söyleseler, sözleri geçersiz olacak.

İslamcı ilan etmeleri lâzım ki, sözleri **kalp para** muamelesi görmesin, kalpazanlığı açığa çıkmasın.

Odatv‘deki habere göre, bu kalpazan, sözlerine ***“Ya bu el âlemin diniyle, imanıyla ve imanının ölçümüyle ilgilenme yetkisini size kim veriyor”*** diyerek başlıyor.

Fakat bu soytarı, konuşmasının daha sonraki bölümlerinde, **Halid-i Bağdadî k. s.**‘nun imanını diline doluyor.

Halid-i Bağdadî rh. a.’in diniyle, imanıyla ve imanının ölçümüyle ilgilenme yetkisini sana kim verdi peki?

Yukarıya aldığımız cümlesinin ardından da, şu zırvaları sıralamış:

> Oysaki Kuran-ı Kerim’deki şehit [şahid] ve şüheda nafızları [lafızları] başkasının imanını ölçmekle görevlendirilmiş kimse değil. Herkese rol model olacak kendinde güzelliği yaşayan, temsil ettiği dini-ahlaki kimliği olabildiğince elden geldiğince bütün güzellikleri ile sergileyen ve insanlara ancak gıpta ettiren rol model kimse demek.

Peki sen kendin neden bunu yapmıyorsun da, sabah akşam başka müslümanlar hakkında **ileri geri konuşup duruyorsun**?

O zaman kendin “**rol model**” ol, kendi **fetva**n ile amel et, başkalarına örnek ol..

Hayır, Mustafa soytarısı öküz gibi böğürecek, başkaları da onun emriyle “rol model” olup kendilerini ona beğendirmeye çalışacak, o da onlara **not** verecek..

Bu salağın yaptığı şey, cemaatle namaz kılarken yanındaki konuşup namazını bozduğu zaman ona *“**Konuşma, konuşmak namazı bozar***” deyip, kendisinin çok güzel namaz kıldığını zannetme angutluğu..

Bununla birlikte, şimdiye kadar cemaatle namaz sırasında böylesi bir angutluk veya geri zekâlılığa şahit olmuş değilim..

Fakat, yazar çizer, hatip huteba taifesi içinde sayıları zibil (sebil)..

*

Bu soytarı, sözlerini şöyle sürdürüyor:

> Fakat bizde din insanın aynaya bakıp kendisiyle muhasebesini yapmayı gerektiren bir ilahi mesaj değil, başkalarına dikte edilmesi, bir kötek olarak kullanılıp başkalarının kafasının kırılması gereken bir **ideoloji** olarak bugün kullanılıyor.

Aferin palyaço, senden de bu beklenirdi.

Bu soytarı, aynı zamanda **meal** de yazmış..

Ve şimdi, söylediğine göre, tefsir yazmaya koyulmuş..

Peki bu salak, "emr-i bi'l-maruf, nehy-i ani'l-münker" **(iyilikle emretmek, kötülükten men etmek)** diye birşeyi hiç duymamış mı?

Ve de, şu ayet-i kerime mealini (ve benzerlerini) hiç okumamış mı:

> **"İşledikleri herhangi bir kötülükten birbirlerini vazgeçirmeye çalışmazlardı. Yapmakta oldukları ne kötüydü!"** (Maide, 5/79)

Evet, Mustafa zibidisine göre, insanları kötülükten vazgeçirmeye çalışanlar kötü..

Vazgeçirmek gibi bir derdi olmayanlar ise, iyi..

Bir de utanmadan "**ilahî mesaj**" edebiyatı yapmasa!

*

Bu soytarının neredeyse her cümlesi felaket.. Facia..

Yazı uzamasın diye atlayarak gideceğim..

"**Ben bazen empati kuruyorum**" diyor.

Empatisi şuymuş:

> Laikçi seküler kesimden söz gelimi Bebek'ten, Etiler'den, Caddebostan'dan, Moda'dan baktığımda bizim mahalle nasıl görünüyor diye, **kıs kıs gülüyorum**; '**şunların rezilliğine bak' diye**. Bazen televizyon programlarında benim çıktığım programlarda henüz öyle bir rezalet baş göstermedi ama sidik şişesiyle çıkıp Resül–i Ekrem'in hadisinin tartışıldığı zeminin **ben bir laikçi gözüyle baksaydım**; 'ilahiyatta ve profesör unvanı taşıyanların kendilerine peygamber diye bağlandıkları ve iman konusu olarak algıladıkları resullerini pet şişede sidik üzerinden tartışıyorlar **şu kepazeliğe bakın**' der **ve ben iğrenirdim. Ben o dine girmezdim.** Siz girer miydiniz? Şimdi bu çocukları, yeni nesilleri, bu hoyratlıklarımız, **Müslümanlık ve dindarlık eğer böyle bir şeyse 'ziyade olsun 'diyerek** kendi çocuklarımız bile bizim dünyamızdan uzaklaşıyorlar günden güne.

Evet, aslında empati yapmıyor.

Empati yapma numarası ile, içyüzünü ortaya seriyor.

İşte has halis, katışıksız, en hakiki öz münafıklık budur.

Nasrettin Hoca'nın Timur'un önünde ok atma fıkrası gibi..

Hedefi tutturamayınca *"İşte bizim Sekbanbaşı böyle atar. Ok atmaya başladığımda ben de önceleri böyle atıyordum"* demiş.

İkinciyi de tutturamayınca, *"Bizim Subaşı da böyle atıyor. Ben de onun gibiydim ama yılmadım, çalıştım"* diye sözlerini sürdürmüş.

Üçüncüsü isabet etmiş, bu defa, *"İşte Hoca Nasrettin şimdi attığı zaman böyle atıyor"* diye lafı bağlamış.

Bu şerefsiz soytarı da, “Empati yapıyorum, laikler böyle düşünür” diyor.

Sözde, oku laikler atıyor, o atmıyor.

Vay kaşar münafık vay! Vay şerefsiz vay!

Bu tür bayat hitabet numaralarıyla sen kimi aldattığını sanıyorsun!

*

Tabiî bu **şeytanî empati**, aynı zamanda bir **bilinçaltı mesaj**..

Dinleyenlere şu mesajı veriyor: *“Müslümanlık mı, dindarlık mı; rezillik ve kepazeliktir. İğrenç. İstemez, kalsın bu müslümanlık.”*

Rezillik, kepazelik ve iğrençlik senin kararmış yüreğinde ve şeytanlaşmış zihninde..

Münafık beyninde..

Ne olmuş televizyonda böyle tartışmışlarsa?

Şu **Kemalist ve de ateist prof. Celal Şengör**, kaç zamandır pislik yemenin reklamını yapıyor.

Geçenlerde de, kendi **pisliğinin tadına bakmış** olduğunu ilan etti..

Merak etmiş, denemiş, öyle diyor.. Bir ateist için dünyada **haram ve helal, temiz ve pis** diye birşey olmayacağına göre, kendisi açısından tutarlı bir davranış (Sonuçta pislik de “**doğal**” birşey)..

Peki, bu Kemalistler ve ateistler arasından biri çıkıp da, *“Yahu Müslümanlık gibisi var mı, bu ateistliğin bizi getirip bırakacağı yer bu rezillik ve kepazelik ise, böylesi iğrençliklerse,* ***lanet olsun ateistliğe****!”* dedi mi?

Müslümanlara **empati** yaptı mı?

Müslümanlara empati yapıp ateistlere **kıs kıs güldü mü**, bayram etti mi?

Bence sen, televizyondaki tartışmaları izleme, laikçi **Celal Şengör ile aynı masada birşeyler ye!**

Onun yemeğine ortak ol!

CÜBBELİ KOMEDYEN, KUTUPLAŞMA OLMASIN DİYE ATATÜRKÇÜLÜK/KEMALİSTLİK YAPIYORMUŞ

Fakat Kemalistler kutuplaşma olmasın diye **İslamcı/Şeriatçı** olmuyorlar.

Onların kutuplaşma olmasın diye İslamcı olmalarını geçtik, İslam'a saygısızlıktan bile vazgeçmiyorlar.

Onlar İslamcı olmuyor, fakat bu tuluatçı soytarı Kemalist oluyor.

Fethullah da böyleydi, dünyada kutuplaşma olmasın diye **dinler arası diyalog** yapıyordu.

Cübbeli soytarı henüz yolun başında, **Fethullah** gibi ustalaşmak için alması gereken daha çook yol var, o şimdilik yerli-milli takılıyor.

Küresel aşamaya geçmek için önce takipçi sayısını çoğaltması, devlette kök salması lazım.

Fakat bunu başarması imkânsız, çünkü Fethullah'taki yetenek bunda yok, sütçü beygirinden yarış atı performansı beklenemez.

Dolayısıyla küresel lige çıkması hayal, ömrü yerel milli ligde Atatürkçülük gygoyculuğuyla heder olup gidecek..

Atatürkçülük putunu boyayıp cilalama, tozunu alma "yerli milli" hizmetiyle yetinmek zorunda.

*

Allahu Teala Tevbe Suresi'nin 31'inci ayetinde Yahudi ve Hristiyanlar'ın **din adamlarını rabler** edindiklerini bildiriyor.

Merhum Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır Hoca, ***Hak Dini Kur'an Dili*** tefsirinde, Avrupa'da **dinde reform**, protestanlaşma ve **laiklik** ile birlikte "rableştirilen papazlar"ın yerini parlamentoların (ulusal meclislerin) ve parlamenterlerin (milletvekillerinin) aldığını söylüyor.

Evet, milletvekilleri (ve onları güden siyasal parti liderleri) **laik demokrasi dini**nin rableştirilmiş din adamlarıdırlar (papazlarıdırlar).

Bertrand Russell'ın şu cümleleri konuyu çok iyi özetliyor:

> "… Modern biçimde, mutlak otoriteye ve geleneğe körü körüne baş eğmeye iyice karşı çıkan **Locke**'la başlar bu [liberalizm doktrini/öğretisi]. [Bu doğrultuda] Daha dört başı mamur bir başkaldırma, **Katolikliğin** Kilise'ye [Kilise kurumuna] ve dahası, bazen, **Tanrı'ya verdiği yeri Devlet'e veren bir *devlete tapınma öğretisi*ne** varmıştır. **Hobbes, Rousseau** ve **Hegel**, bu kuramın ayrı görünüşlerini temsil eder [bunlar, ortaya attıkları görüşleriyle, devlet kurumuna **tanrı/mabud**, vatandaşlara da **kul/abd** rolü veren kişilerdir]. Adı geçen kişilerin öğretileri, **Cromwell, Napoleon** ve modern Almanya'da [bu satırların yazıldığı dönemdeki nasyonal/milliyetçi sosyalist **Nazi** Almanyası'nda] pratik olarak gözlenebilmiştir. Komünistlik, **kuram** [teori] olarak bu tür felsefelerden çok uzaktır [devlet kurumuna karşıdır]. [Ancak] uygulamada **devlete tapınma** sonucu olan topluluk türüne çok benzer bir türe doğru itilmiştir."
>
> (Bertrand Russell, ***Batı Felsefesi Tarihi***, C. 1, çev. Muammer Sencer, 6. b., İstanbul: Say Y., 1997, s. 103.)

Şu sözler de Russell'a ait:

> *[Batı'da Reform hareketi ve Protestanlığın ortaya çıkışı ile birlikte benimsenen laik anlayışı sonucu]* Uygulamada Devlet, daha önce **Kilise**'ye

[Kilise kurumuna] ilişkin hakkın kendinde olduğunu ileri sürmüştür *[Kilise gibi vicdanlar üzerinde baskı kurmakta, kendisini, kimin neye ne ölçüde inanacağına karar verme konumunda görmektedir]*. Hakkın *[laik ruhbanlar/papazlar olarak kabul edilebilecek devlet yöneticileri-bürokratları tarafından]* **zor** yoluyla alınması [gasbedilmesi] demekti bu.

(***A.g.e.***, C. 1, s. 101.)

*

Cübbeli Zahmet gibilerin **"rableştirilme" geleneği** açısından şanssız olduklarını kabul etmek gerekiyor.

Ortaçağ Avrupası'nda din adamı olarak arz-ı endam etselerdi **rableştirilen** taifeden olmaları mümkündü, fakat **Batı taklitçisi yerli-milli laik demokrasi**lerin **"milletvekillerini ve sayisî parti liderlerini" rableştiren** düzeninde bunlara düşen rol, bu "insan yapımı" yapımı putperestlik dininin Atatürk gibi "baş rableştirilmiş" figürlerinin ucuz meddahları olarak çığırtkanlık yapmaktan ibaret.

SAHNE İLAHİYATÇISI MUSTAFA ÖZTÜRK'ÜN SULUKULE TARZI ŞİRRETLİK VE ARSIZLIĞI

Prof. Mustafa Öztürk soytarısının ***Kur'an***'a yönelik küfür sözleri üzerine Diyanet İşleri Başkanlığı şöyle bir bildiri yayınlamıştı:

Kur'an Lafzı ve Manasıyla Nazil Olmuştur

Son zamanlarda ***Kur'an***'ın mahiyeti ve ***Kur'an***'da yer alan **kıssaların gerçekliği** konusunda kamuoyunda tartışmalara yol açan birtakım iddiaların ileri sürüldüğü görülmektedir.

Söz konusu iddialara göre ***Kur'an***'ın sadece **manası** bir öz olarak Hz. Peygamber'e indirilmiş, o da bunu **kendi kültürünün kelimeleriyle söze** dönüştürmüştür. Diğer bir iddia ise, ***Kur'an*** **kıssalarının tarihsel gerçekliğinin olmadığı, sadece bazı mesajların verilmesi için kurgulanmış anlatımlar** olduğu şeklindedir.

Bu iddialar, hem bizzat ***Kur'an-ı Kerim***'in kendi ifadelerine, hem onu insanlığa duyuran Hz. Peygamber'in açıklamalarına hem de tarih boyunca benimsenen İslam ilim geleneğindeki temel kabullere açık bir aykırılık taşımaktadır.

Yüce Allah'ın bütün insanlığa gönderdiği son mesajı olan ***Kur'an-ı Kerim***'de yer alan birçok ayet, onun bütünüyle yani hem manası hem de lafzıyla Yüce Allah'a ait olduğunu açıkça ortaya koymaktadır:

"Şüphesiz bu ***Kur'an****, âlemlerin rabbi tarafından indirilmiştir. Onu, senin kalbine uyarıcılardan olasın diye apaçık bir Arapça ile Rûhulemîn indirmiştir. (Şuarâ 26/192-195),*

“*Şüphesiz bu **Kur’an** sana, hüküm ve hikmet sahibi, hakkıyla bilen Allah tarafından verilmektedir*.” (Neml 27/6),

“*İşte, sakınsınlar yahut hatırlamalarını sağlasın diye onu Arapça bir **Kur’an** olarak indirdik ve onda uyarılarımıza tekrar tekrar yer verdik*.” (Taha 20/113),

“*İşte sana, Ümmülkurâ (Mekke) ve çevresindekileri uyarman ve hakkında asla şüphe bulunmayan toplanma gününün dehşetini haber vermen için böyle Arapça bir **Kur’an** vahyettik*” (Şura 42/7) ayetleri vahyin lafızlarının yani sözlerinin onu indiren Yüce Allah tarafından Arapça olarak belirlendiğini göstermektedir.

Kur’an’ın, gerek indiriliş keyfiyeti gerekse indirildiği lafız örgüsüyle ilgili bu doğrultuda pek çok ayet-i kerime ve hadis-i şerif bulunmaktadır. Nitekim İslam ilim geleneğinin temel kabulleri doğrultusunda Müslümanlar da tarih boyunca böyle inanmışlardır.

Kur’an’ın lafız değil sadece mana ve mefhum olarak indirildiğine delil olarak ileri sürülen “*O Kur’an, şüphesiz öncekilerin kitaplarında da vardır*.” (Şuara 26/196), “*Bunlar önceki kitaplarda, İbrâhim ve Mûsâ’nın kitaplarında da vardır*.” (A’la 87/18) ayetleri ***Kur’an*** mesajlarının özü olan tevhid ilkesinin önceki kutsal kitaplarda da bulunduğunu bildirmektedir.

İnzal aşamasında Kur’an’ın lafzı ve manası üzerinde Hz. Peygamber’in herhangi bir tasarrufunun kesinlikle söz konusu olamayacağı hususu da birçok ayette belirtilmiştir:

“*Kendilerine âyetlerimiz açıkça okunup anlatılınca bizimle karşılaşacaklarına inanmayanlar, “Bundan başka bir **Kur’an** getir veya bunu değiştir” dediler. Onlara şöyle de: “Onu kendiliğimden değiştirmeye hak ve yetkim yoktur, ben ancak bana vahyedilene uyuyorum. Eğer rabbime*

itaatsizlik edersem şüphesiz dehşetli bir günün azabından korkarım." (Yunus 10/15),

"*Sen onlara bir ayet getirmediğin vakit, "Onu da derleyip toplasaydın ya!" derler. De ki: "Ben sadece rabbimden bana vahyedilene uyarım. İşte bu* ***Kur'an****, rabbinizden gelen kanıtlardır, inanan bir topluluk için hidayettir, rahmettir.*" (A'raf 7/203) ayetleri bu gerçeği ifade etmektedir.

Şu ayetler ise Hz. Peygamber'in, ***Kur'an***'ın lafızlara dökülmesi konusunda hiçbir rolünün olamayacağı hususunda çok açıktır:

"*Eğer peygamber bize atfen bazı sözler uydurmuş olsaydı, elbette onu kıskıvrak yakalardık, sonra onun can damarını koparırdık. Hiçbiriniz buna mâni olamazdınız.*" (Hakka 69/44-47),

"*Vahyi tam alma telâşı yüzünden dilini kımıldatma. Onu zihninde toplayıp okumanı sağlama işi bize aittir. O halde onu okuduğumuz zaman sen onun okunuşunu takip et. Sonra onu anlatmak elbette bize aittir.*" (Kıyâme 75/16) Bu ayeti kerimeden vahyin indirilişi sırasında Hz. Peygamber'in, ayetleri ezberlemek için bir çaba içerisine girdiği anlaşılmaktadır. Bu durum, ayetlerin lafız ve manasıyla kendisine nazil olduğunu göstermektedir.

Hal böyleyken ***Kur'an***'ın sadece mana olarak nazil olduğu, lafzının ise Hz Muhammed'e ait olduğu şeklindeki bu şaz görüş, hiç bir İslam mezhebi tarafından kabul edilmemiştir. Bu görüşlerin bazı kitaplarda yer alması bunların benimsendiği anlamına gelmez. Nitekim İmam Matüridî, bu şaz görüşü ***Te'vilâtü'l-Kur'an*** adlı tefsirinde eleştirmiş, reddetmiş ve ***Kur'an***'ın hem lafız hem de mana olarak Allah tarafından Cebrail vasıtasıyla Hz. Muhammed'e indirildiğini net bir şekilde ifade etmiştir. (I, 74; III, 121, 541)

Kur'an kıssalarının gerçekliği olmayan kurgusal anlatılardan ibaret olduğu iddiasına gelince, bu yorum da yine bizzat ***Kur'an***'ın kendi ifadelerine ters düşmektedir. Zira ***Kur'an-ı Kerim***, kendisinin anlattığı kıssalar için dile getirilen "öncekilerin masalları/uydurmaları" nitelendirmesini birçok ayetinde reddettiği gibi (Furkan 25/5-6; Nahl 16/24-25; Kalem 68/15-16) yine pek çok ayetinde anlatılanların "gerçek ve yaşanmış" olduğunu vurgulamıştır:

"*Bunlar sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Meryem'i kim himayesine alıp koruyacak diye kalemlerini (kur'a için) atarlarken sen yanlarında değildin. (Yine bu konuyu) tartışırlarken de sen yanlarında değildin.*" (Al-i İmran 3/44),

"*İşte bu (kıssa), gayb haberlerindendir. Onu sana biz vahiy yolu ile bildiriyoruz. Yoksa onlar tuzak kurarak işlerine karar verdikleri zaman sen onların yanında değildin.*" (Yusuf 12/102),

"*Biz sana onların (Ashab-ı kehf'in) haberlerini gerçek olarak anlatıyoruz: Şüphesiz onlar Rablerine inanmış birkaç genç yiğitti. Biz de onların hidayetlerini artırmıştık.*" (Kehf 18/13)

Kur'an'ın bu apaçık beyanları da gösteriyor ki, ***Kur'an-ı Kerim*** hem lafzıyla hem de manasıyla Yüce Allah'ın katındandır ve her şeyiyle O'na aittir. Anlatılan kıssalar da gerçekten yaşanmış olaylara aittir ve gayb haberleri olarak vahyedilmiştir.

Sonuç olarak ***Kur'an-ı Kerim***, lafız ve manasıyla Allah'ın kelamıdır. Allah'ın koruması ile tek harfi bile değişmeden günümüze kadar gelmiştir ve kıyamete kadar da baki kalacaktır. Nitekim geçmişten günümüze dünyanın her tarafındaki Mushafların hiçbirinde herhangi bir farklılığın olmaması da bu hakikatin ve mucizenin en somut göstergesidir. Hz. Peygamber'den bu tarafa mucizevi bir şekilde Müslümanların zihninde yer

> etmiş olan ***Kur'an'ı Kerim***'in lafız ve manasıyla Allah'ın kelamı olduğu hususunda tereddüt uyandırabilecek söylemlerden uzak durmak bütün Müslümanların ortak sorumluluğudur.

*

Bu açıklama, Mustafa Öztürk fırıldağını rahatsız etmişti..

Yani Diyanet İşleri Başkanlığı ***Kur'an*** ve hadîslere bakıp bir kanaat sahibi olamaz mı? Bunu açıklayamaz mı?

Diyanet'in kanaatleri Mustafa fırıldağınınkine ters düşünce söylenmemeli mi?

Sen kendin birtakım *delilsiz senetsiz* sapıkça zırvaları savunuyorsun, Diyanet de senin gibilerin görüşlerine katılmadığını açıklıyor. Mesele bundan ibaret..

Bunda rahatsız olacak ne var?

Bu açıklamada özel olarak Mustafa fırıldağının hedef alındığını gösteren birşey de yok.

Küfür ve nifak odağı *Odatv*'ye göre ise varmış. Şunu yazdılar:

> Tarikatlar ve cemaatler Mustafa Öztürk'e yönelik linç kampanyası başlatırken, Diyanet İşleri Başkanlığı Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanlığı da, 19 Aralık Çarşamba günü yaptığı açıklamayla isim vermeden Mustafa Öztürk'ü hedef aldı. Yapılan açıklamanın son bölümünde, **"Hz. Peygamber'den bu tarafa mucizevi bir şekilde Müslümanların zihninde yer etmiş olan Kur'an'ı Kerim'in lafız ve manasıyla Allah'ın kelamı olduğu hususunda tereddüt uyandırabilecek söylemlerden uzak durmak bütün Müslümanların ortak sorumluluğudur"** ifadeleri kullanıldı. Diyanet'in Öztürk'e yönelik bu sert açıklamasının tarikat ve cemaatlerin baskısı ile yapıldığı da öne sürülmekte…

*

Müslümansan, bu tür **küfür** söylemlerden uzak duracaksın.

Diyanet'in söylediği bu..

Müslüman değilsen, istediğin söylemi benimseyebilirsin..

Fakat müslümansan, bu zırvaları savunamazsın..

Üstelik bir de ilahiyatçı biliniyorsan..

Bununla birlikte, Diyanet senin **susturulman** için herhangi birşey yapmış da değil. Tek yaptığı şey sana sorumluluğunu hatırlatmaktan ibaret..

*

Odatv'nin haberine göre, Mustafa fırıldağı Diyanet'in açıklamasından bir gün sonra sosyal medya hesabından şu açıklamayı yapmış:

> "Bugün gelinen nokta, dini alanda kimin neye nasıl inanması gerektiği konusunda mutlak yetkinin bir takım cemaatler ve şahıslara ait olduğunu, dolayısıyla cemaatlerden onay almamış **farklı bir dini görüşü savunma imkanının bu memlekette artık son bulduğunu** gösteriyor. Bu yüzden ilmi çalışmalara devam etme ve farklı bir fikir/görüş beyan etmenin tek yolu, yurt dışındaki bir üniversite çalışmak gibi görünüyor"

Farklı bir görüşü savunma imkânı yoksa, **peki senin bu yaptığın açıklama ne**?

Diyanet'in sözünü ettiği açıklama yüzünden hakkında **dava** mı açılmış? Senin için hapis cezası mı isteniyor?

Nurettin Yıldız olayında olduğu gibi **savcılık** harekete mi geçmiş, dava mı açmışlar?..

Yeni Şafak gibi gazetelerdeki derin kuyruklu kalemler Nurettin Yıldız'a yaptıkları gibi sana karşı da saldırıya mı geçmişler?

Tayyip efendi senin için de beyanat mı vermiş?

Ya da çalıştığın üniversite bir **soruşturma** mı başlatmış, seni işten atmayı mı düşünüyorlar?

Yazdığın **gazete**ye baskı yapılıp köşen mi elinden alındı?

Medyadaki bütün kapılar yüzüne mi kapatıldı?

Birilerinin **mafyadaki uzantıları** seni dolaylı yollardan tehdit mi etti?

Televizyonlara vs. çıkıp saçmalaman mı yasaklandı? Millete sesini duyuramıyor musun?

Can güvenliğin mi tehlikeye girdi, bu yüzden, merhum **Prof. Dr. Mahmud Esad Coşan** hoca gibi yerleşecek ülke aramak zorunda mı kaldın?

Hayır, sadece, bunun ve bunun gibi soytarıların zırvalarına Diyanet cevap vermiş.. Hepsi bu..

*

Yine ***Odatv***'nin aktardığına göre, bu fırıldak, ***Karar*** gazetesinde yer alan bugünkü yazısında, fikir özgürlüğünün bulunmadığı iddiasını çürütecek şekilde ağzına geleni söyledikten sonra, Diyanet'in açıklamasına cevap sadedinde şunları yazmış:

> Dinî alandaki her görüş en nihayet tarihî tecrübe içinde ortaya çıkıp kendine az veya çok taraftar bulmuş bir yorumdan ibarettir. Belli bir görüş ve yorumun tek hakikat gibi savunulması ve bu görüşe katılmayanların sapkın sayılması herhalde bir kişinin kendine mahsus dinî kanaatine Allah'ın da iştirak ettiği vehminden kaynaklanıyor olsa gerektir. Belli ki

> din alanında kendini konuşmaya yetkili gören pek çok kimse kendi inandığına Allah'ın da inandığını zannetmekte, bu yüzden de Allah'ın sözcüsü gibi konuşmaya kendini ehil görmektedir. Hâlbuki gerçekte herkes ya kendi kanaatini ya da gelenekten tevarüs ettiği belli bir mezhebî görüşü dillendirmekte ve fakat ne yazık ki bunu mutlak dinî hakikatle özdeş addetmektedir. Dinî bir meselede, "Bizim sahih ve sağlıklı gördüğümüz anlayış budur; naslardan anlayabildiğimiz kadarıyla meselenin aslı şudur" demek yerine, "Hak ve hakikat olan yegâne görüş budur; bunun dışındaki her görüş ve anlayış bâtıldır" şeklinde totaliter ve faşizan bir dil kullanmak, baskı ve tehdit yoluyla belli bir dinî yorumu dayatmak ve aynı zamanda cemaat inzibatlığı yapmaktan başka bir şey değildir.

*

Kifayetsiz soytarı, senin bu ifadelerin, değil ilahiyatta profesör olarak görev yapma ehliyetini taşımayı, ilkokul diplomasını bile hak etmediğini belgeliyor.

İlk cümlenden başlayalım:

> "Dinî alandaki her **görüş** en nihayet **tarihî tecrübe** içinde ortaya çıkıp kendine az veya çok taraftar bulmuş bir **yorum**dan ibarettir."

Dinî alandaki "her" görüş **yorumdan ibaret** değildir.

Ve her görüş, "**tarihî tecrübe** içinde" ortaya çıkmış da değildir.

Mesela, Peygamber Efendimiz s.a.s.'in peygamber olması hususu, bir yorumdan ibaret değildir.

Namazın farz olması bir yorumdan ibaret değildir.

Haccın farz olması hususu **tarihî tecrübe içinde ortaya çıkmış bir yorum** değildir.

Bu fırıldağın böylesi farzlar konusunda bir hassasiyetinin bulunmadığını düşünürsek, daha **hoşuna gidecek** türden örnekler vermek de mümkün..

Çapsız soytarı, insanları aldatıp sömürmenin, zulmetmenin günah olduğu hususu, salt bir yorumdan mı ibarettir?!

Bir kimse çıkıp da, *"Hayır, dinimize göre aldatıp sömürmek de sevap olabilir"* diye **başka bir yorumu** savunabilir mi?!

*

İkinci manyakça cümleye geçelim:

> "Belli bir görüş ve yorumun **tek hakikat** gibi savunulması ve bu görüşe katılmayanların **sapkın** sayılması herhalde bir kişinin kendine mahsus dinî kanaatine Allah'ın da iştirak ettiği vehminden kaynaklanıyor olsa gerektir."

Evet, bazı görüş ve yorumlar için **tek hakikat** nitelendirmesini yapmak uygun olmayabilir. Fakat başka bazı görüşlerin tek hakikat sayılması gerektiği kesindir.

Mesela, ahiret hayatı, Cennet ve Cehennem'in varlığı konusu böyledir.

Peygamberler konusu böyledir.. Birisi çıkıp, *"Hz. İbrahim belki de peygamber değildi, bu yorumunuzu* ***tek hakikat*** *gibi gösterip savunamazsınız"* diyemez.

Örnekleri çoğaltmayalım.

*

Üçüncü cümle ya da zırva:

> "Belli ki din alanında kendini konuşmaya yetkili gören pek çok kimse kendi inandığına Allah'ın da inandığını zannetmekte, bu yüzden de **Allah'ın sözcüsü** gibi konuşmaya kendini ehil görmektedir."

Ancak, bu dangalak, bunları yazarken aklını rölantiye almış olduğu için, aynı yazıya nasıl başlamış bulunduğunu unutmuş:

> ***"Kur'an*** ve Sünnet açısından bakıldığında müslümanın müslümana din anlatması bir bakıma **zorunludur**. Ancak burada kritik husus, dinin ne maksatla ve nasıl anlatıldığı konusudur. Asr suresinde müslümanların birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye ettikleri vurgulanır. Âl-i İmrân 3/159. ayette ise Hz. Peygamber'in kendi çevresindeki müminlere kaba ve katı kalpli değil, yumuşak ve sevecen davrandığı anlatılır."

Çapsız soytarı, bak burada "**zorunludur**" diyorsun.

Yani, olayı kesinliği bulunmayan **yorum** olmaktan çıkarıyorsun.

Zorunludur kelimesinin başına "**bir bakıma**" kaydı getirmiş olman ise, sadece senin mantıklı ve tutarlı düşünemeyen bir **beyinsiz** olduğunu belgeliyor.

Ayrıca, zorunlu demekle, bir "**tek hakikat"** vurgusu yapmış oluyorsun.

Ve **"Asr suresinde müslümanların birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye ettikleri vurgulanır"** diyorsun.

Şimdi sence bu husus "yorum", "tarihî tecrübe" vs. laga lugasını kabul eder mi?

Birisi çıkıp, *"Hayır, dinimize göre müslümanların birbirlerine batılı ve haksızlığı tavsiye etmesi gerektiği yorumu da benimsenebilir. Lütfen 'tek hakikat'çi olmayalım"* diyebilir mi?

Diyebilmesi için dangalaklıkta seni geçmesi gerekir, fakat seni geçebilen biri çıkar mı?!

*

“Hz. Peygamber’in kendi çevresindeki müminlere kaba ve katı kalpli değil, yumuşak ve sevecen davranması” hususuna gelelim.

Şimdi sence bu konuda farklı bir yorum benimsenebilir mi, birisi çıkıp *“Hayır, Hz. Peygamber s.a.s. çevresindeki müminlere* ***yumuşak ve sevecen davranmamıştır****, bu sizin yorumunuz, bizim* ***yorumumuz*** *farklı”* diyebilir mi?!

Senin “üçüncü zırva”na tekrar dönelim:

> “Belli ki din alanında kendini konuşmaya yetkili gören pek çok kimse kendi inandığına Allah’ın da inandığını zannetmekte, bu yüzden de Allah’ın sözcüsü gibi konuşmaya kendini ehil görmektedir.”

Yeteneksiz soytarı, sen Asr ve Âl-i İmran surelerine atıfta bulunurken “**Allah’ın sözcüsü**” gibi konuşmuş olmuyorsun, fakat **Diyanet** senin hoşuna gitmeyen ayetleri yazdığı zaman “Allah’ın sözcüsü” gibi davranmış oluyor, öyle mi?

*

Gelelim dördüncü cümle ya da zırvaya:

> “Hâlbuki gerçekte herkes ya kendi kanaatini ya da **gelenekten tevarüs** ettiği belli bir **mezhebî görü**şü dillendirmekte ve fakat ne yazık ki bunu **mutlak dinî hakikat**le özdeş addetmektedir.”

Bu salak mezhep meselesini de anlayamamış.

Dine ilişkin her görüş **mezhebî görüş** değildir.

Bazı görüşler/gerçekler **mezhepler üstü**dür.

Mesela, Hz. Muhammed s.a.s.’in peygamberimiz olduğu hususu mezhebe göre değişmez.

Kâbe’nin kutsiyeti konusu mezhebe göre değişmez.

Hz. Musa'nın bir peygamber kabul edilmesi hususu mezhebe göre değişmez.

İncil'in Allahu Teala'nın indirdiği kitaplardan olduğu hususu mezhebe göre değişmez.

Bu ahlâksız soytarının Asr ve Âl-i İmran surelerine atıfta bulunarak dile getirdiği hakikatler mezheplere göre değişmez.

*

Gelelim son cümleye:

> "Dinî bir meselede, 'Bizim sahih ve sağlıklı gördüğümüz anlayış budur; naslardan anlayabildiğimiz kadarıyla meselenin aslı şudur' demek yerine, '**Hak ve hakikat olan yegâne görüş** budur; bunun dışındaki her görüş ve anlayış bâtıldır' şeklinde totaliter ve faşizan bir dil kullanmak, baskı ve tehdit yoluyla belli bir dinî yorumu dayatmak ve aynı zamanda cemaat inzibatlığı yapmaktan başka bir şey değildir."

Bu husus, dinî meselenin **mahiyetine ve delillerine** göre değişir.

Delilin **sübutu (sabit oluşu, varlığı)** ***kat'i*** olduğunda, yani zannî olmadığında, ihtimal içermediğinde, ve **delalet ettiği mana** da ***kesin*** olduğunda, zan ve ihtimal içermediğinde, ortaya "tek hakikat" çıkar.

Mütevatir (yalan üzerinde toplanması mümkün olmayan bir topluluğun naklettiği) bir haber, kat'iyet taşır. O haberin medlulü (delalet ettiği husus, mana ve mefhum) de kesin olduğunda, artık **tek bir hakikat**ten söz edilir.

*

Mesela İstanbul'un **Fatih Sultan Mehmet** tarafından fethedilmiş olması böyle bir **kesin** haberdir.

Biz buna şahit olmadık, bize, nesilden nesile nakledilen ve kitaplara yazılan bir haber olarak intikal etti.

O rivayetleri aktaranlar ve kitaplara kaydedenler yalan üzerinde birleşmesi mümkün olmayan bir topluluk teşkil ettikleri için, bu haberin **sübutu** kesindir.

Haberin **lafzı** da yoruma açık olmayan, **ihtimal içermeyen** bir lafızdır.

Mesela haber, "Bir Osmanlı padişahı fethetti" şeklinde olsaydı, bir iki kişi de, "O padişahın adı Mehmet'ti" deseydi, fethi gerçekleştirenin Sultan Mehmet olduğu hususu kesinlik kazanmazdı.

Çünkü bir iki kişinin rivayeti **mütevatir** derecesine çıkmaz ve **kesinlik** kazanmaz. Ancak, örneğimizde durum bu değil. İstanbul'u Fatih Sultan Mehmet'in fethetmiş olduğu hususu kesindir, bu konuda **ihtimal ya da şüphe** bulunmuyor.

*

Dinî meseleler de aynı durumdadır.

Kur'an'daki bazı ifadeler muhkemdir ve nasstır, anlamı farklı yorumlara izin vermeyecek şekilde açıktır.

Mesela, Öztürk yoz Türk'ünün naklettiği Asr Suresi bu durumda.

Kur'an, mütevatir haber durumundadır, kesinlik taşır.

Burada **lafz**ın yanı sıra **mana** da kesinlik taşımaktadır.

Dolayısıyla, Asr Suresi'nin verdiği mesaj konusunda mezhebî bir ihtilaf ortaya çıkmaz. Çıkmamıştır.

Benzer şekilde, namazın beş vakit olduğu hususu da kesindir. Mezhepler arasında da bu konuda ihtilaf yoktur.

Çünkü bu husus bize mütevatir haber olarak kuşaktan kuşağa nakledilmiş, ayrıca kitaplara da bu şekilde yazılmıştır.

Yani namaz gerçekte üç vakit olup da beşe çıkarılmış değildir. Öyle olsaydı, bu durum nesilde nesile rivayet edilir, beş vakit kılanlara “**Bid’at** çıkarma, dini **tahrif** edip bozma, dini **zorlaştırma**” suçlaması yöneltilirdi.

İnsanlar normalde fazla yükümlülükten hoşlanmadığı için de vakitleri üçten beşe çıkarma değişikliği genel kabul görmezdi. Zamanla da hiç taraftarı kalmazdı.

Aynı şekilde ezan da mütevatir haber durumundadır. Bu da nesilden nesile aktarılmıştır. Bunun namaza çağrı anlamı taşıdığı da kesindir, bu noktada zan veya ihtimal söz konusu değil.

Bu tür örnekler çoğaltılabilir, fakat gerek yok.

*

Mustafa yoz Türk’ü, sesini duyurabilme hususunda, mesela benim gibi birinin hayal bile edemeyeceği imkânlara sahip..

Gazetede yazabiliyor, **televizyon**larda ahkâm kesebiliyor, **kürsü**lerde nutuk atabiliyor.

Maşallah destekçisi de çok.. Kendisi gibi tipler, Mustafa İslamoğlu vs..

Odatv gibi odaklar bile hizmetinde..

Daha ne istiyor bilmiyorum.

Diyanet İşleri Başkanlığı’nı verseler razı olur mu acaba?

CÜBBELİ FESAT'IN "ÖLÇÜ"SÜ

Cübbeli Zahmet'in bir açıklamasını ***Odatv.com*** şu şekilde haberleştirmişti:

Cübeli Ahmet'ten Mustafa Armağan'a sert yanıt: Atatürk'e hakaret eden paylaşımlarla fitne çıkararak…

Cübbeli Ahmet "Atatürk ile ilgili açıklamalarımdan rahatsız olanları rahatlatma" başlıklı bir metin yayımladı.

20.06.2019 15:54

İsmailağa Cemaati'nin hocalarından, **"Cübbeli"** lakaplı Ahmet Mahmut Ünlü'nün Odatv'ye yaptığı açıklamalar konuşulmaya devam ediyor. Ünlü **"Vatanı kurtaran Atatürk'e nasıl düşman olacaksın"** demiş ve **İsmailağa Cemaati'nin lideri Mahmut Ustaosmanoğlu'nun, Atatürk'ün verdiği izinle Kuran öğrendiğini ve okuduğunu anlatmıştı.**

Cübbeli Ahmet'in bu sözleri hem İsmailağa Cemaati içinde, hem de Atatürk düşmanlığıyla bilinen **Kadir Mısıroğlu** ve **Mustafa Armağan** çevresinde tartışma yarattı.

Bunun üzerine de, Cübbeli Ahmet **"Atatürk ile ilgili açıklamalarımdan rahatsız olanları rahatlatma"** başlıklı bir metin yayımladı.

Ahmet Mahmut Ünlü'nün resmi sitesinden yaptığı açıklama şöyle:

"Atatürk hakkındaki bu misilli konuşmaları ilk yapıyor değilim, ***Teketek****'de de yapmıştım. O zaman merhum* ***Kadir MISIROĞLU*** *ağabeyimiz bana reddiye yapmıştı. Sonra* ***Mahmûd Efendi*** *Hazretlerinin yanına çıktığımda:* ***'Seni bu (Teketek'te yaptığın) konuşmalarından dolayı tebrîk ediyorum'*** *buyurmuştu. Dolayısıyla pişmiş aşa su katmanın bir mânâsı*

olmadığı gibi hiçbir tenkit de Efendi Hazretlerinin tebrîkinin üzerinde olamaz. ***Ali Fethi Esener*** *Paşa'nın Atatürk'ün hutbelerde anılmasıyla ilgili teklifine karşı Efendi Hazretleri'nin ona verdiği cevap da bu konuda ufkumu açmıştır.*

Bizim ne yapmak istediğimizi ve memleketin önümüzdeki süreçte yaşaması muhtemel bulunan kutuplaşma tehlikesine karşı hangi tedbirleri almamız lazım geldiği hususunda neleri öngördüğümüzü merak edenler daha önce FETÖ ve IŞİD meselesinde öngördüğümüz çıkarımlardan çok kolay fikir sâhibi olabilirler.

Burada da sevenlerimiz beyanlarımızı mutlaka hikmetlere mebnî olarak düşünmelidirler. Zira biz kırk senelik kürsü hayatımızda abesle iştigal etmedik, kimseyi yanlışa yönlendirmedik. Elbette Allah, Rasûlü ve evliyâullâh hâriç kimse kimseyi sevmeye mecbur değildir ama sövmek ve hakkı tersine çevirmek de hakkı değildir.

Bugün Hayrettin Karaman gibi Ehl-i Sünnet dışı fikirlerle dînimizi tahrîfe yeltenenleri bayramda ziyâret edip duâsını alan bazı yazar çizerler dînimize hizmet etmek istiyorlarsa Atatürk'e hakaret eden paylaşımlarla fitne çıkararak müslümanlara zarar vermek yerine ***sahâbeyi sevmemek****le ve kabir azâbı gibi mütevâtir konuları inkâr etmekle ma'rûf olan kişilere reddiye yaparak dînimize daha ziyâde faydalı olacaklarını anlamalıdırlar ve bu beyânımı kendilerine 'Armağan' olarak kabul etmelidirler.*

Atatürk'ün Kıraat Alimi Mehmet Rüştü Aşıkkutlu Kutlu Hocaefendi'ye Kur'an eğitimi müsaadesiyle ilgili Mehmet GÜNAYDIN'ın yazısı;

1930'lu yıllarda din eğitimini verenlere karşı devlet erkinin olumsuz bir tavır sergilediği bilinen bir gerçektir. Aşıkkutlu, böyle bir dönemde bizzat, Cumhuriyetin kurucusu Mustafa Kemal ATATÜRK'ten aldığı şifahi izinle 1932 yılında kendi köyünde Kur'an öğretimine başlamıştır. 1937 yılında da

Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan resmi izin alarak Kur'an Kursu'nu açmaya muvaffak olmuştur.

Mehmet GÜNAYDIN

***Dini Araştırmalar Dergisi**, Ocak – Nisan 2000, Sh: 179-180*

*

Baştan başlayalım..

Bir defa, Atatürk'ü "**tarihî gerçekler**" ışığında tartışmak, **hakaret etmek** değildir.

Hatta, eleştirmek, hakkında olumsuz yargılarda bulunmak da hakaret kapsamına girmez.

Mustafa Armağan'ın durumuna gelince.. Bir TV programında bir başkasının **"Atatürk ve kadınlar"** konusunda söylediği bir söz yüzünden başı belaya girmişti.. Armağan'ın doğrudan söylediği birşey yoktu.

Buna rağmen, aleyhinde acayip bir **haçlı (pardon Kemalist) sefer** düzenlendi, ceza alması için gereken "kamuoyu baskısı" oluşturuldu.

Bu Cübbeli soytarısının, utanmadan, Armağan'a fitne çıkarma ve hakaret etme **iftira**sında bulunduğu görülüyor.

*

Mahmut Ustaosmanoğlu, Cübbeli'ye, ***"Seni bu (Teketek'te yaptığın) konuşmalarından dolayı tebrîk ediyorum"*** demişmiş..

Yanlış olan bir iş, adı Mahmut ya da Mesut olan bir adamın tebrikiyle fazilet halini almaz.

Mahmut Ustaosmanoğlu, hüsnüzanla bakarsak, en iyi ihtimalle, dünyadan haberi olmayan biri kabul edilmelidir.

Bununla birlikte, adı Mahmut, soyadı da Ustaosmanoğlu diye, **hata** yapmaz, **günah** işlemez diye birşey yoktur.

Üstelik bu Cübbeli soytarısı, "**Sahabe de zina yapmıştır**" diyebilmiş biri..

"Sahabe bile zina yapmışsa, ben haydi haydi yapabilirim, itiraz etmeyeceksiniz" demek ister gibi..

Sahabe zina gibi büyük bir günahı işlemişse, onların ayağının tozu olamayacak Mahmut Ustaosmanoğlu günah işlemez mi, işleyemez mi?!

Onun tebriki, Şeriat'te **delil** olur mu?!

*

Cübbeli soytarıya göre oluyor..

Usta bir tiyatrocu gibi jest ve mimiklerle süslediği bir "şov"unda şöyle konuşmuş:

> Biz **Hocaefendi**'ye Fethullah diye hitap edemeyiz.
>
> Biz Mahmud Efendi Hazretleri'ne mensubuz. Biz Efendi'den duyduk ki, birisi "Fethullah" dedi, Efendi oradan ikaz etti, dedi ki: "**Hocaefendi söyle!"**
>
> … Biz Mahmud Efendi Hazretleri'ne bağlıyız, ipsiz sapsız gezmiyoruz…. Şimdi hal böyleyken de terbiyesizlik yapıp Fethullah falan dememiz **caiz** değildir. Efendi'den ne gördükse biz öyle hareket ederiz.

İşte, tasavvuf ve tarikat kurumunu yozlaştıranlar bu Cübbeli gibi soytarılar.

Gerçekte tarikat adabında “şeyhten ne görülürse öyle hareket etme” diye birşey yoktur.

Mevlana Halid-i Bağdadî’nin (Muhammed Halid Ziyaüddin) tarikat adabıyla ilgili ***Risale-i Halidiyye***‘sinde, şeyhi aynen **taklit** etmenin **zındıklığa** yol açacağı belirtilir.

Ayrıca, şeyh birisine özel olarak iltifatta bulunuyor diye müritlerin de bunu yapmasının doğru olmadığı belirtilir.

Esas olan, **Resulullah s.a.s.’in sünneti**ne (Şeriat’e) uymadır, şeyhten ne görülüyorsa onu yapma değil.

Üstelik, bir insana, gerçekten alim ve fazıl bir kimse olsa bile, salt adıyla hitap etmede dinen bir mahzur yoktur. Bu, onu **aşağılama** ya da **tahkir** anlamına gelmez.

Aksine, hadîslerdeki tavsiyelere bakıldığında, insanları (yüzüne karşı ya da kulağına gidecek şekilde) bu tür yüceltici sıfatlarla anmanın, **medh ü sena**da bulunmanın doğru olmadığı söylenmelidir.

Fethullah Gülen gerçek bir velî olsaydı bile, ondan **Fethullah** diye söz edilmesi, ona yapılmış bir hakaret sayılmazdı.

Tabiî Cübbeli’nin sözleri, hem şeyhinin hem de kendisinin **firaset ve basiret** derecesi kadar çaplarını da ortaya koyuyor.

Merhum Prof. **Mahmud Esad Coşan** Hoca farklı tavır sergilemişti. Gülen’in **28 Şubat**‘taki yanlış ve kaypak sözleri üzerine, **“Ona hoca demeyin”** uyarısını yapmıştı.

*

Cübbeli soytarısı, zina konusunu anlatırken sahabeyi de işin içine katıp anmakla gerçekte anırıyor, affedilmez bir **edep** hatası işliyor.

Sahabenin içinden bir iki kişi bu günahı işlemişse, sanki bütün sahabe o günahı işliyormuş gibi bir **üslup**la konuşman mı gerekiyor, soytarı?

Kendini ya da bu zamanın zanilerini aklamak için sahabeye (hepsini töhmet altında bırakacak şekilde) çamur atman mı gerekiyor, öküz?

İlla da ashabdan örnek vermek zorunda mısın?!..

Evet, **Hayrettin Karaman**, Hz. Muaviye'yi, ashabdan olduğu halde, sevmediğini yazmıştı..

Senin sevmene gelince, senin sevmen, buğzdan ve düşmanlıktan beter..

*

Bir de tutmuş, Atatürk'ü tenkit edenlere **Hayrettin Karaman**'a karşı reddiye yazma **ev ödevi** veriyor.

Bir kimse Karaman'ı eleştirmiyor diye, Atatürk'ü eleştiremez mi, soytarı?

Bu şaklaban bir de tutmuş övüne gerine "**FETÖ meselesinde öngördüğü çıkarımlar**"dan söz ediyor.

Öngörü kerametlerinin ne olduğunu da, yukarıya aldığımız cümleleri ayan beyan ortaya koyuyor.

*

Aşıkkutlu'ya köyünde ***Kur'an*** öğretme izni meselesine gelince..

Böyle bir örneği vermek, meşhur mısrada dile getirildiği gibi, şecaat arzederken sirkatini (hırsızlığını) söylemek gibi birşeydir.

Yani bir insan, ***Kur'an*** öğretmek için neden Mustafa Kemal'in ayağına kadar gidip şifahen (sözlü olarak) izin almak zorunda kalsın ki?

Bu, zulüm değil midir?!

Mesela **faiz** alıp yemek, **kumar** oynamak, **rakı** vs. içmek, malum evlere gidip zina işlemek için Atatürk'ün ayağına gidip ondan şifahen izin almak gerekmiyor, bunlar serbest, fakat ücra bir köyde ***Kur'an*** öğretebilmek için binbir zahmetle gidip özel izin almak gerekiyor..

Cübbeli dangalağı da bunu bir faziletmiş gibi anlatıyor.

Kaldı ki, Aşıkkutlu'nun (Allah rahmet etsin) bir kutsallığı da yok..

Âşıkkutlu merhuma izin verilmiş olması bir lütuf mudur?

Onun zaten sahip olduğu bir hakkı ona (zahmet çektirerek, yalvartıp yakartarak) tanımak, iyilik midir?

MUSTAFA ÇAĞRICI'NIN "KARAR"I: DEVLET İSLAM'A GÖRE GÜNCELLENMESİN; İSLAM, DEVLETE GÖRE GÜNCELLENSİN

İstanbul müftülüğü de yapmış olan ilahiyat profesörü Mustafa Çağrıcı, kararsız ***Karar*** gazetesindeki köşesinde bir ay kadar önce şunları yazmıştı:

> En dindarından dine en mesafeli duranlara kadar hepimiz bu ülkenin eşit değerde çocuklarıyız. Bu ülkeyi birlikte savunuyoruz. En azından verdiğimiz vergilerle birbirimizin aşını ekmeğini sağlıyoruz. Dertlerimize birlikte ağlıyor, mutluluklarımıza birlikte seviniyoruz.
>
> **Bu birlik ve kaynaşma ruhunu diri tutacak bir din anlayışı geliştirmemiz gerekiyor**.

İşte al sana benzerlerini aratmayan bir dangalak..

Yazdığı yer de şu iki cami arasında bînamaz ***Karar*** gazetesi..

İmdi, en dindarından *dine en mesafeli* (gayet de kibar, dinsiz, din düşmanı vs. demiyor) hepimiz bu ülkenin eşit değerde çocuklarıymışız.

Acemi soytarı, bu memlekette bir Atatürkçü ile bir müslüman nasıl eşit?..

Atatürkçü'nün bana en basit vatandaşlık haklarımı kullanmak için bile **Atatürk ilke ve inkılaplarına bağlılık yemini** yaptırma hakkı var, fakat benim ondan, müslüman olduğunu söylese bile, "Allah'ın ve Resulü'nün ilke ve inkılaplarına" bağlılık bekleme hakkım yok.

Şu ülkede Atatürk ilke ve inkılaplarına bağlılık yemini etmeden **milletvekili** olabiliyor musun?!

Cumhurbaşkanı olabiliyor musun?!

Bunları geçtik, **devlet memuru** olabiliyor musun?!

*

Hayır, eşit vatandaşlar değiliz..

Cumhuriyet'in müslümanları, Osmanlı'nın **gayrimüslim zimmîler**inden daha az vatandaşlık hakkına sahip.

Çünkü, Osmanlı'nın gayrimüslimleri resmî ideolojiyi benimsemedikleri için yönetici olamıyor, fakat buna karşılık, onlardan devlet için savaşma, devlet için ölme, ve devletçilik yapma gibi maddî (can) ve **manevî vergiler** istenmiyordu.

Bu dangalak, "Bu ülkeyi birlikte savunuyoruz" diyor. Birlikte savunuyoruz ama, **birilerinin Atatürkçülüğü benim müslümanlığımı dövüyor**.

Bu münafık angut, sonra da, koyu harflerle şunu söylüyor:

> "**Bu birlik ve kaynaşma ruhunu diri tutacak bir din anlayışı geliştirmemiz gerekiyor**."

Soytarı çok akıllı, biz de ahmağız ya, "Kemalizme uygun, onun ilelebet payidar olmasını sağlayacak bir din anlayışı geliştirmeli, dinde reform yapmalı, sanki araba modeli geliştiriyormuş gibi dini oyuncak yapıp onu aşağılık zevklerimize göre geliştirmeli, değiştirmeliyiz" demiyor, dolaylı ifadelerle masal anlatıyor.

*

Bu dümbelek, şunu da yazmış:

> **"Diyanet teşkilatımızın cami hizmeti almayan kesimlere karşı da sunabilecekleri değerli hizmetler vardır**. Mesela kurumun bu yöndeki en acil görevlerinden biri, bazı toplum kesimlerinin yasalara uygun hayat

> tarzları sebebiyle din üzerinden aşağılanmalarına, hakarete maruz kalmalarına engel olacak çalışmalar yapmaktır.”

Yani bu münafık soytarı şunu demeye getiriyor: Diyanet müslümanlara değil, müslüman olmayanlara hizmet etmeli.

Kibar ya, çok zeki ya, “cami hizmeti almayan kesim” diyor.

“Müslüman olmayanlar” demiyor.

Bu münafık soytarıya göre, **“yasalara uygun hayat tarzı”** olanlar din üzerinden aşağılanmamalıymış.

Diyanet’in “**en acil görevi**“, bu yönde çalışmalar yapmakmış.

Demek istediği şu: Yasalara göre mesela **zina** şu anda serbest mi? Serbest. O halde, zinacılar asla aşağılanmamalılar. (Misal, solun saygın lideri **Deniz Baykal**, malum meseleden dolayı “yasaları çiğnemek” gibi bir suçlamaya maruz kalmadı.
Adamın **hayat tarzı** laik Kemalist Türkiye Cumhuriyeti yasalarına uygun. O halde, adamı baş tacı etmeliyiz.)

Müslümanlar arasında böyle “gizli” düşmanlar varken, ve bunlar **müftü** bile olabiliyorken, hariçten düşmana ihtiyaç var mı, bilmiyorum.

*

İşte bu dümbelek gibilerin bütün işi gücü, müslümanların payına **kölelik**, Atatürkçülerin payına ise **efendilik** düşen **“birlik ve kaynaşma ruhu”nu diri tutacak bir “din anlayışı geliştirme”** çabasından ibaret.

Bu suratsız soytarı bir de tutmuş, **Süleyman Hayri Bolay** hocanın kendisi gibi tipler hakkındaki tespitlerini eleştiri konusu yapmış.

Senin gibi aşağılık bozguncular için az bile söylüyor.

Bu tür fırıldaklar, gidip kendi ilkel, **sapık ve putperest “devlet anlayışları”nı geliştirme ve değiştirme** çalışması yapsınlar.

Şunu bilsinler, hak din İslam, kendileri gibi **çukur odak uşağı** soytarıların otlama yeri değildir.

“HİKMET PAZARLAMA” CÜBBELİ PALYAÇO

Cübbeli soytarı, pazarlamacılıkta **Fadıl Akgündüz**‘e nal toplatır.

Görünüşe göre o, insanları **Fadıl** ile birlikte dolandırmamış, sadece, onun dolandırıcılık çarkı sorunsuz işlesin diye **fetva** vermekle yetinmiş.

Vardırmış bir “**hikmet”**i..

Yanmaz kefen ve Hz. Peygamber s.a.s.’i rüyada gösteren **terliği** kendisi satmıyormuş.. Sadece reklam ve tanıtımını yapmış.

Bunda da bir “**hikmet**” vardırmış..

Cübbeli insanları böylece **“yanlış”a** mı **“yönlendiriyor”muş**?

Hayır, yanlışa yönlendirmiyormuş, yaptığı şey doğruymuş.. Pür **“hikmet”**miş..

İnsanlar “hikmet”ten anlamıyorlarsa, bu, **Cübbeli Ahmet Hocaefendi Hazretleri** dangalağının mı suçuymuş?

Dangalak hazretleri ne halt etse, hikmetmiş.. Ama bu cahil millet anlamıyormuş..

Cübbeli sahtekâra göre böyle..

*

Bu Cübbeli soytarı, “**Kemalistliğinin hikmeti**” konulu bir açıklamasında şöyle bir ifade kullanıyordu:

> Burada da sevenlerimiz beyanlarımızı mutlaka **hikmet**lere mebnî olarak düşünmelidirler. Zira biz kırk senelik kürsü hayatımızda **abes**le iştigal etmedik, kimseyi **yanlışa yönlendirmedik**.

Cübbeli Ahmet Hocaefendi Hazretleri soytarısı haşa **“abes”le iştigal** edebilir mi?..

Abesle iştigal, bizim gibi aciz ve kusurlu fanilerin işi..

Yüpyüce Cübbeli Ahmet şaklabanı bundan müberra ve münezzehmiş..

Cübbeli’nin zihniyeti bu.

*

Bu soytarının yukarıya aldığımız şu iki cümlesi bile, onun ne **mal** olduğunu anlamak için yeterlidir..

Tasavvuf ve tarikatın insanın nefsini yenmesine vesile olduğu kabul edilir, bunlarda ise, nefislerin firavunlaşmasına hizmet ediyor.

Bir müslümana bu üslupla konuşmak yakışmaz, tarikat ve tasavvuf davası güdenlere ise hiç yakışmaz.

Her yaptığının hikmetleri varmışmış..

Peygamberler bile bu **üslup**la konuşmamış ve hikmet açısından tam bu şekilde hareket edememişlerdir.

Mesela Yunus a. s.’ın durumu..

Yine, Peygamber Efendimiz s.a.s. de birçok olayda vahiyle uyarılmıştır:

> “Allah senden afvetti ya, şu neden onlara izin verdin de beklemedin ki doğru söyliyenler sence tebeyyün ede ve yalancıları bilesin?” (***Elmalılı Meali***, Tevbe, 9/43)
>
> “Yeryüzünde ağır basıncaya kadar, hiçbir peygambere esirleri bulunması yaraşmaz. Siz geçici dünya malını istiyorsunuz, halbuki Allah (sizin için) ahireti istiyor. Allah güçlüdür, hikmet sahibidir.” (Enfal, 8/67)

Her işinde hikmet olma vasfı ancak Azîz ve Hakîm olan Allahu Teala'ya mahsustur.

"**Nefsini bilen, Rabbini bilir**" denilmiştir.

Cübbeli gibi şarlatan soytarılar ne nefislerini biliyorlar, ne Allahu Teala'yı..

*

Hz. Aişe r. a. validemiz, Resulullah s.a.s. için, "O'nun ahlâkı ***Kur'an***'dı" diyor.

Edep ve ahlâkı ***Kur'an***'dan almak gerekir.

Kur'an'daki edep ve ahlâk, aynı zamanda şeriattır.

O yüzden Hz. Ömer, **"Şeriat'ın edeplendirmediğini, Allah edeplendirmemiştir"** demiştir. (İbn Haldun, ***Mukaddime***, C. 1. çev. Halil Kendir, İstanbul: Yeni Şafak, 2004, s. 168. **İbn Arabî'**ci tasavvuf prof.u **Mahmut Erol Kılıç** gibi Şeriat ile ahlâk arasında karşıtlık ilişkisi kuran sapıklar nerde, **Hz. Ömer** nerde!..)

Allahu Teala şöyle buyuruyor:

> "Ufak tefek kusurları dışında, büyük günahlardan ve edepsizliklerden kaçınanlara gelince, bil ki Rabbin, affı bol olandır. O, sizi daha topraktan yarattığı zaman ve siz annelerinizin karınlarında bulunduğunuz sırada (bile), sizi en iyi bilendir. Bunun için **kendinizi temize çıkarmayın**. Çünkü O, kötülükten sakınanı daha iyi bilir." (Necm, 53/32)
>
> "**Kendi nefislerini temize çıkaranları** görmüyor musun? Hayır! Ancak Allah, dilediğini temize çıkarır. Onlara kıl kadar zulmedilmez." (Nisa, 4/49.)

İLAHİYATÇILAR CEMAATİNİN “LOREL İLE HARDİ”Sİ: TASLAMAN VE OKUYAN

İşte bu size (Allah'ın azâbı)dır.

Haydi bunu tadın!

Muhakkak kâfirler için bir de Cehennem azâbı vardır.

(Enfal, 8/14)

Caner Taslaman‘ın faydalı yazı ve kitapları da var. Ancak, **Mehmet Okuyan** gibi tiplere uyarak bilmediği alanlara giriyor ve saçmalıyor.

Usul/yöntem bilmiyor, fasit kıyaslar, alâkasız genellemeler yapıyor.

Haber ile hüküm verilecek yer ile **akıl** ile hüküm verilecek yer arasındaki fark konusunda hiçbir fikri yok.

Hammaddesi kaliteli bir kereste, fakat yalnızca bir kereste. Sadece sobaya yarayacak odun olma yolunda hızla mesafe katediyor.

Okuyan gibilerden aldığı nem ile kokuşup çürüyor.

Ekrandan taşan tevazudan uzak berduş tavrı da çürümenin bütün bünyeyi sarmış olduğunu gösteriyor.

*

Mehmet Okuyan, suratından anlaşıldığı gibi hamakat ve belahetin cisimleşmiş/mücessem hali..

Resimli sözlüklerde ahmaklık ve eblehlik kelimelerinin yanına vesikalık fotoğrafı konulursa faydalı olur.

Caner'in de, görüldüğü kadarıyla, **itikaden, Mehmet Okuyan tipi ahmaklık mezhebinden** olduğu söylenebilir.

*

Mesela internette yer alan bir video kaydında (**Pelin** bilmem ne adlı bir kadının programı) Taslaman, **kabir azabı** meselesi için sözü "mezhep imamı" Okuyan'a bırakıyor.

Okuyan dangalağı ise, Fatiha'daki "**Maliki yevmiddîn**" (Din gününün sahibi) ayetinden hareketle şunları söylüyor:

> "Hesap gününün sahibi Allah'tır." … Eğer mahşerdeki hesap gününden başka hesap günü olsaydı şu ayet "Maliki yevmiddin" olmayacaktı. Eğer ikinci bir hesap günü olsaydı "Maliki yevmeyiddin" [iki hesap gününün sahibi] olacaktı…. Hesap günü bir tanedir, o da mahşerdir.

Yani özetle, "Mahşer gününden önce hesap vesaire, kabir azabı şu bu yok" demek istiyor.

Bu ahmağa tane tane anlatalım:

Birincisi, "yevmiddîn" (din günü) ibaresindeki **din**, salt **hesab**a indirgenemez. [Cevherî'ye göre din kelimesinin anlamları: Âdet, durum; ceza, mükâfat; **itaat**. Ragıp el-İsfahanî'ye göre: Ceza (iyi ya da kötü karşılık); itaat. İbn Manzûr bunlara "**hesap**" ile **İslam**'ı da eklemiş. Başka yazarlar **yirmi civarında farklı anlam** vermişler. Bkz. ***TDV <u>İslâm Ansiklopedisi</u>***, "Din" maddesi.]

İmdi, ilim ile uğraşan (uğraşmasa bile bir zekâ, fehim ve idrake sahip olan) herkes, **mutlak** ile **mukayyed** arasındaki farkı bilir. Eğer Okuyan dangalağının akıl

yürütüş biçimi çerçevesinde yapılan sınırlama kabul edilirse, **din kelimesinin sadece hesap değil, diğer anlamları için de aynı şeyin söylenmesi gerekecektir.**

Mesela, *bu dünya günü "din" (İslam) günü değildir, "dinsizlik" (İslamsızlık) günüdür* denilebilecektir.

Aynı şekilde, dünyada **din adına** suçlulardan **hesap** sormak da mümkün olmayacaktır.

Çünkü, hesap günü bir tanedir: Mahşer.

Ayrıca bu durumda dünyada "Allah'a **itaat**" diye birşeyin de olmaması gerekir. Çünkü aynı mantıkla **"İtaat günü bir tanedir, o da mahşerdir"** denilebilecektir.

Tabiî ki bunlar saçmalık.. İşte, Mehmet Okuyan dangalağında akıl bu kadar.

*

İkincisi, din kelimesinin **hesap** vs. gibi anlamlarını bir tarafa bırakarak salt ayetin kendisi üzerinde durursak, söz konusu ibarenin izaha/tefsire muhtaç olduğunu görürüz.

Burada din günü ile **mahşer günü**nün kast edildiği ayetin kendisinden anlaşılan birşey değildir.

Din günü ifadesi ile pekala başka bir gün de kast ediliyor olabilir, dilin kullanımı ve mantık açısından bu mümkündür (mesela elest bezmi, veya mesela vahyin tamamlandığı gün).

Ancak biz, din gününden kastın mahşer günü olduğunu biliyoruz.

Nerden biliyoruz?

Okuyan zibidisi ile onu **mezhepte imam** kabul eden "taklitçi" Taslaman'ın beğenmedikleri **hadîs** külliyatlarından.

*

Üçüncüsü, eğer Okuyan, **din günü**nden kastın **mahşer günü** olduğunu, **tek bir mahşer günü bulunduğunu,** başka bir mahşer günü olmadığını söyleseydi, bu mantıklı olurdu.

Fakat, **hesab**ın ve buna bağlı olarak **zımnen, cezanın** (karşılığın) sadece mahşer gününe özgü olduğunu söyleyince, **başka bir hesabın ve azabın (kabir de dahil) bulunmadığını** iddia edince, otomatikman ***Kur'an***'daki pekçok ayeti inkâr etmiş konumuna düşmektedir:

> Biz halkı zalim olan nice memleketleri kırıp geçirdik ve onlardan sonra başka milletler var ettik. / Onlar **azabımızın şiddetini** hissettikleri zaman oradan kaçmaya koyuluyorlardı. / "Koşup kaçmayın; size nimet verilen yere, **yurtlarınıza dönün ki, sorguya çekileceksiniz**" dedik. / Onlar da: "Vay bizlere! Biz gerçekten zalimler idik" dediler. / Biz, onları biçilmiş bir ekin ve bir yığın kül haline getirinceye kadar hep sözleri bu feryad olmuştur. (Enbiya, 21/11-15)

> Yûnus'un kavminden başka, keşke (azabı görmeden) iman edip, imanı kendisine fayda veren bir tek memleket halkı olsaydı! (Yûnus'un kavmi) iman edince, **dünya hayatında rezillik azabını** onlardan uzaklaştırmış ve onları belli bir zamana kadar yararlandırmıştık. (Yunus, 10/98)

> Onlar için **dünya hayâtında bir azab** vardır; âhiret azâbı ise elbette daha şiddetlidir. Onları Allah(ın azâbın)dan koruyacak olan hiç kimse de yoktur! (Ra'd, 13/34)

> Ve (biz) ona İshâk'ı ve (torunu) Ya'kub'u ihsân ettik; hem peygamberliği ve kitâbı onun neslinde kıldık; ona **dünyada da mükâfâtını** verdik. Hiç şübhesiz o, âhirette de sâlih kimselerdendir. (Ankebut, 29/27)

> Kendilerine zulmederler iken meleklerin canlarını aldığı kimseler var ya; melekler onlara şöyle derler: **“Ne durumdaydınız? (Niçin hicret etmediniz?)”** Onlar da, “Biz yeryüzünde zayıf ve güçsüz kimselerdik” derler. Melekler, **“Allah’ın arzı geniş değil miydi, orada hicret etseydiniz ya!”** derler. İşte bunların gidecekleri yer cehennemdir. O ne kötü varış yeridir. (Nisa, 4/97)

> Melekler, kâfirlerin yüzlerine ve artlarına vura vura ve **“Haydi tadın ateş azabını”** diyerek canlarını alırken bir görseydin. (Enfal, 8/50)

> Melekler, onların canlarını iyi kimseler olarak alırken, **“Selâm size! Yapmış olduğunuz iyi işlere karşılık girin cennete”** derler. (Nahl, 16/32)

Bu ayetler, insanın ölürken **hesabının zaten görülmüş**, hakkındaki hükmün verilmiş olduğunu gösterir. Bu, bir..

İkincisi, meleklerin mahşer gününden önce bir **hesap sorma** durumu da var.. Bu da iki..

Hüküm verildiğine göre, kabirde de benzer bir sorgu ve bir ön ceza veya mükâfat olabilir; bu, mantıken **mümkün**dür (hadîslerle de **sabit**tir). Asıl hesap ise mahşerde görülür.

(Teşbihte hata olmaz derler; suçluları önce **polis** sorgular, sonra **savcı**, sonra sorgu hakimi vs., sonra mahkeme kurulur.

Yargı ve hesap sorma yetkisi sadece hakimlerde olduğu için, polis ve savcı sorgusunun anayasa ve yasaların çiğnenmesi anlamına geldiğini iddia eden bir tane bile zır deli çıkmaz. Bu tür angut soytarılar sadece ilahiyat hayvanat bağ ve bahçesinin zenginliği..

Aynı şekilde, bir hükümdarın / devlet başkanının ödüllendirmek üzere huzuruna kabul edeceği kişiler daha önce görevli bürokratlar tarafından müjdelenir, izzet ü ikramla ağırlanırlar.

Bu, ödülün birkaç defa verilmesi demek değildir.

Bir başka deyişle, ödülün resmî tören esnasında verilmesi, daha önce ikramda bulunulmayacağı anlamına gelmez.

Sadece dile gelip konuşabilen bir öküz, "Daha önce herhangi bir ikramda bulunulmaması gerekiyor, çünkü davetiyeye göre tören şu gün şu saatte" diye konuşabilir.

Daha doğrusu, öküzler bile bu kadar angut olamaz. Bu, insan havsalasının sınırlarını zorlayan bir angutluk.)

*

Dördüncüsü, **"din gününün sahibi"** gibi ibarelerden hareketle bu tarz **tahsis ve sınırlandırmalar** yapmak, sadece tek bir şeyi kanıtlar: Mantıklı düşünme melekesine sahip olunmadığını.

Mantık ilmini bilmeme demiyoruz. Çünkü zekâsı yeterli bir kişi, Mantık okumasa da mantıklı düşünmeyi başarabilir.

İmdi, bununla ne demek istediğimizi Mehmet Okuyan gibi budalaların anlaması mümkün olmadığı için ayrıca izahat vermemiz gerekiyor: Böyle bir mantık yürütüş, "Allahu Teala sadece din gününün sahibi, diğer günlerin sahibi değil" demeyi de mümkün kılar. Mantık (daha doğrusu mantıksızlık, yani öküzlük) aynı.

*

Evet, sözünü ettiğimiz video kaydının sadece 1 dakika 5 saniyelik, yani hepi topu 65 saniyelik kısmı bize bunları yazdırdı.

Bu tür angut dangalakların zırvalarına reddiye yazmaya koyulsak, her bir video kayıtları için yaklaşık 300 sayfalık kitap yazmak gerekecek gibi görünüyor.

En iyisi bu tür tosuncukları **Pelin**cikleri ile başbaşa bırakmak.

*

"Kendisine Rabbinin âyetleriyle öğüt verilip de onlardan yüz çeviren, iki elinin öne sürdüğünü unutan kişiden daha zalim kimdir? Biz onların kalpleri üstüne, onu iyice anlamalarına engel perdeler, kulaklarına da bir ağırlık koyduk. Sen onları doğru yola çağırsan da bu halde ebedî hidâyete gelmezler." (Kehf, 18/57)

CÜBBELİ CEHALET'LE İLGİLİ BİR YAZIMIZ İÇİN DÜZELTME

Cübbeli soytarının zırvalarına dair bir yazımızda şu ifadeleri de kullanmıştık:

> Mesela, Resulullah s.a.s.'in vefatının ardından **bedevîler zekât** vermek istemediklerinde, **Üsame** r. a.'in ordusu Suriye'de bulunduğu için, ashabın **Hz. Ömer** ve **Hz. Ali** gibi önde gelenleri bile, **"siyaseten"**, bu talebe rıza gösterilmesini teklif etmişler, Hz. Ebubekir ise, **"fıkhen"** buna karşı çıkmıştır.

Bu ifadeler vakıaya uygun düşmedi, çünkü, Hz. Ömer ve Hz. Ali gibi sahabîler, söz konusu görüşü "siyaset" saikiyle değil, yine fıkhî gerekçelerle savunuyorlardı.

Fakat, içtihatları hatalıydı.

İmam Şatıbî, ***el-İ'tisâm***'da (çev. Ahmet İyibildiren) meseleyi şöyle açıklıyor:

> Hz. Ebu Bekir, zekât vermemekte direnenlere karşı savaş açmak isteyince, Hz. Ebu Bekir'e karşı **meşhur bir hadisi** delil getirdiler. [Hz. Ebu Bekir'e karşı ileri sürülen hadis mealen şöyledir: *"Ben insanlar 'Lâ ilâhe illallah' diyene kadar onlarla savaşmakla emrolundum. Onlar bunu söyleyince malını ve canını korumuş olur.* ***Ancak, (canına ve malına kasdedecek bir uygulamayı) hak eden müstesnâ.****"* Hz. Ebu Bekir bu son cümleyi delil olarak kullanacaktır.]
>
> Hz. Ebu Bekir onların, onların delil olarak görmedikleri bir şey ile, ileri sürdüklerini reddetti. Hz. Ebu Bekir hadiste *"... ancak hak edenler müstesna"* buyurulduğunu ileri sürdü ve "**Zekât, malın hakkıdır**" dedi ve sonra buyurdu: **"Allah'a yemin ederim ki onlar Hz. Peygamber'e zekat olarak verdikleri (küçük) bir oğlak veya (hayvanın boynundaki) ipi**

bana vermek hususunda direnirlerse, bu yüzden mutlaka onlara savaş açarım.”

(Hz. Ebu Bekir’in işaret ettiği) bu manayı iyi düşününüz. … **burada iki incelik vardır**:

Birincisi: Hz. Ebu Bekir, *yorum ile dahi olsa*, (kendi) zamanında olacak işlerin Hz. Peygamber zamanında olanın dışına çıkmasına hiç kimse için yol vermemiştir. Çünkü zekât vermemekte *direnen* kimse, **(açıkça) dinden dönmemiş [müslüman olmadığını söylememiş, dini yalanlamamış], ama *yorum yoluyla dinden dönme* durumuna düşmüştür.** *Doğrudan dinden dönenler* hakkında sahabe arasında tartışma olmamış, ancak ***te’vil yoluyla dinden çıkma*** durumunda olanlar hakkında tartışma olmuştur. **Lâkin Hz. Ebu Bekir *yorum ve cahillik mazeretini* dikkate almamış, meselenin gerçeğine bakarak son noktasına kadar gerçeği istemiştir.** Öylesine ki: “Allah’a yemin ederim ki …..” (ifadesiyle başlayan) sözünü söylemiştir.

Bununla beraber Hz. Ebû Bekir’e [karşı] zekat vermeyenlerle savaşmayı terk etme görüşünü ileri sürenler açık bir **maslahat**tan dolayı böyle düşünmüşlerdi. Üstelik [başka] birtakım dinî meseleler ve *usûl kaideleri* de bu düşünceyi destekliyordu. Fakat **apaçık dinî delil** Hz. Ebu Bekir’e göre ortadaydı. Ona göre bu apaçık delile (birtakım) adamların görüşünün [maslahat düşüncesinin] karşı gelmesi güçlü değildi. **O, *açık delil*e sarıldı.** Daha sonra, savaş yapılmaması görüşünü ileri sürenler [ashab], gerçek hüküm vericiye [yani Sünnet’e/hadîse] öncelik tanımak için, Hz. Ebu Bekir’in **sahih olan delil**ine dönmüşlerdir [Hz. Ebubekir’in görüşünü onaylamışlardır].

YOZ TÜRK MUSTAFA ÇOĞULCULUĞA KARŞI; 'BAĞ'DA TEK BAŞINA YAŞAMAK İSTİYOR

Anıtkabir'in meczup türbedarı Mustafa Öztürk ***Karar*** gazetesinde yayınlanan, bir yazısında, kendisine yöneltilen eleştirileri tartışma konusu yapmak yerine, "Özgürlük olmalı, ben de kafama göre zırvalayabilmeliyim, kimse de bana itiraz etmemeli" demeye getirmiş.

Yazısında eleştirilere cevap?..

Yok..

Mesela hiç değilse şu **Fazlur Rahman** necasetinin Allahu Teala'ya yönelttiği **"ahlâkî idealden taviz"** suçlaması konusunda bizi "aydınlatabilirdi".

Mesela, fıkıh ekollerini Ehl-i Re'y ve Ehl-i Hadîs diye ikiye ayırıp ilk gruba Matüridiyye-Hanefiyye ve Mutezile'yi almış ve Eş'ariyye ile Şafiîlik gibi mezhepleri diğer gruba yerleştirmiş bir adam olarak, ikinci grubun **"akıl" ve "içtihat"** karşıtı olduğunu müşahhas/somut örneklerle ortaya koyup bizi utandırabilirdi.

O ne yapmış, yazısında bir Eş'arî-Şafiî âlimi olan **İmam Gazzalî**'ye sığınmış.

*

Sığındığı bir başka şey daha var.. ***Yeni Şafak***'ın boş bir bayan yazarının şefkati..

(Daha doğrusu, onun hakaret dağarcığından yararlanıyor. İslamî grupların birbirlerine destek olmamalarından hep şikâyetçi olunur, görüldüğü gibi, o grupların aksine, bozacılarla şıracılar loncaları pekâlâ birlik olabiliyor.)

Evet, Mustafa Öztürk, söz konusu yazısında, muhataplarının eleştirilerine cevap vermek yerine, **İmam Gazzalî**'nin kanatlarının altına kaçmış.. Firar etmiş..

Cevap yok.. Sadece hakaret sağanağı var..

Sağanak, yazısının başlığı ile "start" veriyor, giderek şiddetleniyor.

Yazısının başlığı "**Destursuz bağa girenler**"..

Muhataplarına yönelttiği iltifatlar:

> **Kırmızı şal görmüş boğa, bazıları şehirlerarası yolcu otobüslerinin mola mekânlarındaki wc kapılarına yazılan küfür mottolarını anımsatan yorumlar, zevzeklik, fodulluk, nobranlık, ayarsızlık, şımarıklık, laubalilik, lafazanlık, ahlaki arıza, çirkeflik…**

Demek ki, Mustafa muhataplarına karşılık vermeyi gayet iyi biliyormuş.

Yani küfretmeyi..

Eleştirilere cevap ise yok..

*

Hakkını yemeyelim, cevap vermeyi dener gibi yaptığı sadece bir meselecik var. Şunları yazmış:

> Her neyse, çirkeflik bahsini şimdilik kapatmak ve "**Çoğulculuk, özgürlük ve demokratik kültür** gibi kavramların Mâtüridîlikle ilgili bir yazıda ne işi var? Yetti be!" diyerek feveran eden muhteremlerin bu denli köpürmesi münasebetiyle özgürlük, çoğulculuk gibi kavramlar hakkında birkaç şey söylemek lazım gelir. Bu meyanda ilkin söz konusu kavramlardaki semantik örgünün **devlet ve siyasi düzen meselesine**

indirgenemeyeceğini belirtmek gerekir. Özgürlük, çoğulculuk gibi kavramlar dinî alandaki tartışmalar için de bahis konusu edilebilir.

Çirkeflik bahsini "şimdilik" kapatmışmış..

Yani gelecek yazılarda "çirkef cevapları" devam edebilir..

Çoğulculuk, özgürlük ve demokratik kültür meselesine gelince..

Bu şahsın öncelikle, her bilim dalının kendisine özgü bir **terminolojisi**nin bulunduğunu, aynı şekilde her dünya görüşü, din ve/veya ideolojinin de **paradigma** da diyebileceğimiz kendisine ait bir **kavramsal çerçeve**ye sahip olduğunu fark etmesi gerekiyor.

Öğrenememiş, fark edememiş..

*

Böyle bir adam değil prof. unvanı taşımayı hak eden bir bilim adamı, kabiliyetli bir öğrenci olarak bile görülemez.

Mevcut demokratik kültürü ve *özgürlük ve çoğulculuk söylemini* **İslam'ın kendi kavramlarıyla** eleştiriye tabi tutmak yerine, İslamî alana ilişkin bir tartışmayı bu kavramlar zemininde yürütmeye, karşı çıktığı görüşleri bu yabancı paradigma çerçevesinde mahkum etmeye çalışıyor.

Bu, sıradan bir müslümana bile yakışmayacak bir "zemin" kayması demektir. Bir bilim adamı için ise, affı mümkün olmayan bir cehalettir.

Böyle birinin **bilimsel yöntem** ya da **ilmî usul** nedir, biliyor olması düşünülemez.

İkincisi, söz konusu kavramlar **devlet ve siyasî düzen** meselesinin sınırları içine hapsedilemese bile, onlardan ayrı da görülemez.

Üçüncüsü, konuyla ilgili daha önceki yazılarında **Anıtkabir, Atatürk vs. avukatlığına** soyunarak meseleyi siyasî düzen bağlamında ele alan kendisiydi.

Tutarsız mı, çok unutkan mı, yoksa her ikisi mi?

Ve de bu özellikler köylü kurnazlığı türünden "bilinçli meziyetler" mi, yoksa yazarın bilincinin olmamasından ve mental sorunlarından mı kaynaklanıyor?

*

Bu şahsın eski yazı ve konuşmalarına bakıldığında, çok fazla şımartılmış olduğu görülüyor. Muhataplarına, **"Kıvırmayın"** falan diye hakaretler döşenmiş.

Bir taraftan "modern" kıvrak dansların en âlâsını sergilerken diğer taraftan muhataplarına böylesi laflarla sataşacak kadar "dağdan gelip bağdakini kovma" tavrı sergileyen birine, dersini vermek gerekir.

Mesela en son **Prof. Süleyman Hayri Bolay**'a verdiği cevabın acayip bir şımarık üslupla yazılmış olduğu görülüyor. Adam gibi cevap vermek yerine **"Ey gafiller güruhu!"** başlıklı bir yazı döşenmiş.

Böyle birine, "Ulan öküz! Gafilin, kendisinden habersiz beyinsizin önde gideni sensin" demeye Süleyman Hayri Bolay tenezzül etmeyebilir. Fakat böyle burnu havada "bilim serserilerine" hak ettikleri ders mutlaka verilmelidir.

Dünyevî konularda artistlik yapabilir, bizi ilgilendirmez.

Mesela meslektaşlarına, "Baak benim traşım seninkinden daha iyi; senin ayakkabın boyasız, benimki parlak. Hemi de ben daha artistik laflarla konuşup yazıyorum" filan diyebilir.

Çoğulculuk, demokratik kültür ve özgürlüğünü bu tür konularda sonuna kadar kullansın.

Fakat, dinî konularda yalan yanlış şeyler söyler, hakkı batıl, batılı hak gibi gösterirse, üstüne üstlük bir de muhataplarına "gafiller, güruh" filan deme şımarıklığı sergilerse, hak ettiği "çoğulcu ve özgür" cevapları alır.

*

Bakın, bu şımarık soytarı Bolay hocaya cevap sadedinde ne diyor:

> Öte yandan, "tarihsellik/tarihselcilik konusunda samimi eleştiri yapmak gibi bir niyetiniz varsa, o zaman gidin, öncelikle, bütün bir İslam tarihi boyunca tefsir ve fıkıh ulemasının hemen hepsi tarafından benimsenen klasik nesh nazariyesiyle hesaplaşın… Şayet "Neshi Allah caiz kıldı" diyen bir akıldâne çıkarsa, o akıldâneye, 'Peki, o zaman, hangi ayetin hangi ayetle nesh edildiği hususunda niçin her kafadan ayrı bir ses çıkmış?' diye karşılık verin" tarzında çok basit ve sarih şeyler de söyledik ama nafile…

Bre dangalak, **çoğulculuk**tan söz ediyorsan, özellikle senin, **"Falanca konuda neden her kafadan ayrı bir ses çıkmış?"** diye sormaman gerekir.

İki nedenle..

Birinci neden **ahlâkî**.. Hem kel hem fodul olmamalı, perhiz ile *lahana turşusunu tıkınma açgözlülüğünü* birlikte sürdürme madrabazlığından uzak durmalısın.

İkinci neden "**mental**".. Bir taraftan çoğulculuk edebiyatı yapan, diğer yandan da muhataplarındaki çoğulculuğu "her kafadan bir ses" şirretliği ile diline dolayan bir adamın mental melekeleri hakkında insanda şüphe uyanmaması mümkün değildir.

*

Bitmedi..

Bu ahlâk abidesi, *çoğulculuk ve demokratik kültür havarisi* yazar son yazısında şunları da söylüyor:

> Dinî alandaki en temel ihtiyaç, farklı görüş ve yorumların rahatça dillendirilip sapkınlık, ilhad gibi etiketlerle etiketlenmediği çoğulcu ve özgürlükçü bir sosyolojik vasata duyulan ihtiyaçtır. Çünkü böyle bir vasatta marjinal görüşler de dillendirilebilir ve kendini ifade imkanı bulabilir. Bunun için öncelikle tek hakikatçi dil ve üslubu terk etmek, yani **İbn Âbidîn**'in vecize gibi ifadesiyle, "Bizim görüşümüz yanlış olması muhtemel doğrudur; muhalifimizin görüşü ise doğru olması muhtemel yanlıştır" (İbn Âbidîn, ***Reddü'l-Muhtâr***, Riyad 2003, I. 139) demeyi bilmek gerekir.

İlk cümleden başlayalım:

> "Dinî alandaki en temel ihtiyaç, farklı görüş ve yorumların rahatça dillendirilip sapkınlık, ilhad gibi etiketlerle etiketlenmediği çoğulcu ve özgürlükçü bir sosyolojik vasata duyulan ihtiyaçtır."

Bunlar işte böyle..

Adam çıkıp Allahu Teala için haşa **"ahlâkî idealden taviz vermiş"** olduğunu söyleyecek, biz bunun **ilhad** ya da dinsizlik olduğunu ifade edemeyeceğiz..

Yani ne diyeceğiz adama?.. "Beyefendi, lütfen biraz kibar olunuz, bu dil size yakışmıyor" mu diyeceğiz?

İlhad, ilhaddır.. Sapıklık da sapıklık..

Bunlar söylenir. Fakat, **müddeî, iddiasını akıl ve nakil çerçevesinde ispatla mükelleftir**.

Bu çağrıyı, Fazlur Rahman güzellemesi yapan Mustafa'ya da yapmış, Fazlur Rahman'ın sözüne açıklık getirmesini istemiştik..

Cevap yok.. Cevap diye, “Biz her naneyi yiyelim, fakat bize mülhid ve sapık denilmesin” talebi geliyor.

*

İkinci cümleye geçelim, **“tek hakikatçi dil”**in terk edilmesine..

Demokratik kültür, çoğulculuk ve özgürlük gibi kavramlar söz konusu olunca bunu yapmıyorsunuz. Mevcut düzeni bu açıdan eleştirmiyorsunuz.. Tam aksine tutup bu yabancı paradigma ile İslam’ı kuşa çevirmeye kalkışıyorsunuz.

Önce, **küfrün kurum ve kavramları “tek hakikatçi dil” eşliğinde tartışma dışı ya da üstü hale getiriliyor.**

Mesela bu Mustafa akılsızı, Fazlur Rahman’ı ve onun “**tarihselcilik küfür mezhebi**“ni savunduğu bir yazısında, **Fazlur Rahman’ın Atatürk’e verdiği desteğe** arka çıkmış, Müslümanlar’ın **Mustafa Kemal ve Anıtkabir** gibi konularda getirdikleri ihtirazî kayıtları **aşağılamıştı**.

Bir taraftan bunu yapıyor, diğer taraftan özgürlükten, çoğulculuktan, demokratik kültürden söz ediyorsun.

*

Tek hakikatçi dili terk etme, sadece **içtihadî konularda** mevzubahis olabilir.

Basit bir örnek: Hanefîler ile Şafiîler arasındaki namaza ilişkin ihtilaflar, böylesi içtihat farklılıklarına dayanır.

Ama onlar, mesela namazın beş vakit, sabah namazının farzının iki rekat olduğu gibi hususlarda ihtilaf etmezler. **İşte orada tek hakikatçi dil hükmünü icra eder.**

"Bizim görüşümüz yanlış olması muhtemel doğrudur; muhalifimizin görüşü ise doğru olması muhtemel yanlıştır" (İbn Âbidîn, ***Reddü'l-Muhtâr***, Riyad 2003, I. 139) şeklindeki söz, **İmam Şafiî**'ye de atfedilir.

Bu, **müçtehit imamlar** arasındaki ihtilaflar için geçerli olan bir ilkedir.

Yani, sadece **dinin sabitelerini ve içtihadî alanın sınırlarını** bilen âlim, fazıl, takva sahibi, Allahu Teala'dan korkan, dinî konularda heva ve hevesine göre konuşmaktan kaçınan, delillere dayanarak, ince ince düşünerek kanaat sahibi olan, konjonktürel kaygılar gütmeyen, resmî otoritelere dalkavukluk olsun diye hakikati eğip bükmeyen, moda fikir cereyanlarının seline kapılmayan, kâfirlere meyletme onursuzluğundan uzak duran derin bilgili müslümanlar arasındaki ihtilaflar için geçerlidir bu ilke.

Yoksa, mesela bir müslüman, bir **Budist** karşısında *"Bizim görüşümüz yanlış olması muhtemel doğrudur; muhalifimizin görüşü ise doğru olması muhtemel yanlıştır"* diyemez.

Derse, kâfir olur.

Aynı şekilde, *"**Batı**'nın 'ahlâkî ideal' anlayışı **mutlak doğru**dur, ona uymayan **Kur'an** hükümleri ise Allah'ın 'ahlâkî ideal'den taviz vermesi anlamına gelmektedir. Değil müçtehitlerin zannî delile dayanan **içtihat**ları, Allah'ın kat'î delil mahiyetindeki emirleri bile **mutlak doğru** kabul edilmemeli, **'tek hakikatçi' dil** benimsenmemelidir. Tek hakikatçi dil sadece gâvur **Batı**'nın sahip olabileceği bir 'ahlâkî ideal'dir"* diyen *"öküzlük mezhebi imamı"* Fazlur Rahman necaseti de kâfirin, sapığın, ilhad ehlinin, mülhidin ta kendisidir.

NURETTİN YILDIZ VS. GİBİ ÜVEY TÜRKLER VE YENİ ŞAFAK'IN ÖZ TÜRK'Ü

Yeni Şafak'ın cilalı yağdanlıklarından **Hasan Öztürk** hazretleri bir yazısında şöyle buyurmuştu:

> Şimdilik sadece şunu söyleyelim. **Toplumsal uzlaşı**yı, **büyük yürüyüş**ü durdurmak için içimizde kurulan **en tehlikeli aparat** şu anda "**İslamcılık**" ya da "**muhafazakarlık**" üzerinden yürütülen aksiyonerliktir!

Bunlar, İslam'ı çoktan **güncellemiş** bulunuyorlar.

Yeni dinleri "**toplumsal uzlaşı**".. Bu "toplumsal uzlaşı" meselesi, ***Star***'ın Ardan Zentürk'ünün de vird-i zebanı..

Bu toplumsal uzlaşı, memlekette rahatça **Şeriat** (yani **İslam hukuku**, yani Allahu Teala'nın emir ve yasakları) düşmanlığı yapılması, fakat **Mustafa Kemal** ve **laiklik** gibi konular söz konusu olduğunda asla sorgulama yapılmaması ve saygı duruşunda bulunulması anlamına geliyor.

Mustafa Kemal'i tartışma konusu yaparsanız toplumsal uzlaşıya zarar vermiş oluyorsunuz. **Şeriat**'i aşağılarsanız sorun değil (Ki Şeriat'i aşağılamak, Allahu Teala'yı ve Resulü'nü aşağılamak demektir)..

Evet, bu Hasan Öztürk yalakası, **irtica** ya da **gericilik** kavramlarını kullanmadan **28 Şubat'ın diliyle** konuşuyor.

Büyük yürüyüşü (Neyin büyük yürüyüşüyse?) durdurmak için en tehlikeli aparat **İslamcılık** ya da **muhafazakârlık**mış..

Benim gördüğüm kadarıyla bu büyük yürüyüş, şu anki haliyle, "**yağma Hasan'ın böreği**" yürüyüşüne karşılık geliyor.

Bal tutup parmağını yalamak için iktidarın bal tulumlarına yanaşma yürüyüşü..

*

FETÖ ile lafa başlayıp, lafı onlarla hiç ilgisi bulunmayan kesimlere getiriyorlar.

Sanki FETÖ ile can ciğer kuzu sarması olanlar kendileri değildi..

Asıl büyük yürüyüş, asıl toplumsal uzlaşı, **İslam**'dır.. İslam'ın savunulması demek olan **İslamcılık**'tır..

Şeytanî bir toplumsal uzlaşı tarifi icat edip onun üzerinden **İslamcılığa savaş** açmaya çalışan **"Yeni 28 Şubat"** büyük yürüyüşünün de, bunun medyadaki uzantılarının da Allahu Teala belasını versin..

Beyefendilerin **heva ve hevesleri için "en tehlikeli aparat** şu anda "**İslamcılık** ya da **muhafazakârlık** üzerinden yürütülen aksiyonerliktir"miş..

Sanki "aksiyon" imkânı veriliyormuş gibi..

Bırakın aksiyonu, fikrini **her platformda** hür bir biçimde savunma imkânı bile vermiyorlar.

Aksiyonu/eylemi geçtik, fikir hürriyeti bile yok.

*

Mesela bir ara **Nurettin Yıldız** aleyhine yürütülmüş olan kampanyaya bakın..

Nurettin Yıldız, FETÖ'cü mü?

Nurettin Yıldız gidip ABD'ye mi yerleşmiş?

Birileri bu ülkede **"öz"Türk**, birileri de "**öz yurdunda garip, öz vatanında parya**".

Nurettin Yıldız'ın herşeyini onaylıyor değilim, fakat bu muameleyi kesinlikle hak etmiyor.

Adamın seneler önce bir soru üzerine verdiği cevapta geçen iki cümleye bile tahammülleri yok.

Fikri hür, vicdanı hür olma bu mudur?

*

Öbür taraftan da, **Atatürkçülüğü, "derin devlet duyarlılığı"nı arkasına almış** Nihat Genç gibi ağzı bozuklar, **Odatv** gibi saldırgan yayın organları, toplumsal uzlaşıymış, maneviyatmış, mukaddesatmış demeden **İslamî kesime her hakareti** reva görebiliyorlar.

Şu hale bakın, yağdanlığın biri çıkıp İslamcılığı **"en tehlikeli"** ilan edebiliyor.

Ne diyelim..

Allah müstehakınızı versin!

KADERSİZ ABDÜLAZİZ BAŞINI MUCİZE KAYALIĞINA VURURKEN…

Evet, birçoklarının, Resulullah s.a.s.'in tek mucizesinin ***Kur'an*** olduğu safsatasının Prof. Dr. **Abdülaziz Bayındır** adlı şarlatan tarafından icat edildiğini zannettiklerini biliyoruz.

Aslında, bu safsatanın mucitleri **İngilizler**..

Yani Abdülaziz mezheben **Ehl-i Sünnet değil, İngilizî**..

Sapıktır, sapıtmıştır demiyorum, İngilizî kelimesini özellikle kullanıyorum.

Konuyu Said Ramazan el-Bûtî, Türkçe'ye "***Yaratıcının Varlığı, Yaratılanın Görevi – İslam Akaidi***" (çev. Mehmet Yolcu – Hüseyin Altınalan, İstanbul: Madve, 1986, s. 229-35) adıyla çevrilmiş olan kitabında geniş biçimde açıklıyor.

Onun açıklamalarını bir başka yazıya bırakarak, önce, Abdülaziz gibilerin **İngilizî "tez"**ine açıklık getirelim.

Onlara göre, Peygamber Efendimiz s.a.s.'in mucizeleriyle ilgili rivayetler ***Kur'an***'la çelişmektedir. O halde, yalandırlar.

Dedikleri özetle ya da kısaca bu..

*

İlgili ayetler şöyle:

> "Bir de derler ki: 'Rabbinden üzerine bir ayet (mucize) indirilse ya!..' De ki: 'Gayb yalnızca Allah'ındır, siz bekleyedurun; ben de sizlerle birlikte bekleyenlerdenim'." (**Yunus, 10/20**)

“İnkar edenler derler ki: ‘Ona Rabbinden bir ayet (mucize) indirilseydi ya.’ Sen, yalnızca bir uyarıcısın ve her topluluk için bir hidayet önderisin.” (**Ra’d, 13/7**)

İnkar edenler, ‘Ona Rabbinden bir ayet (mucize) indirilseydi ya!’ derler. De ki: ‘Şüphesiz Allah, dilediğini şaşırtıp saptırır, Kendisi’ne katıksızca yöneleni de dosdoğru yola yöneltip iletir’.” (**Ra’d, 13/27**)

“Andolsun, senden önce de elçiler gönderdik, onlara eşler ve çocuklar verdik. Allah’ın izni olmaksızın (hiç)bir elçiye herhangi bir ayeti (mucizeyi) getirmek olacak iş değildi. Her ecel (tespit edilmiş süre) için bir kitap (yazı, hüküm, son) vardır.”(**Ra’d, 13/38**)

“Bizi ayetler (mucizeler) göndermekten, öncekilerin onu yalanlamasından başka bir şey alıkoymadı. Semud’a dişi deveyi görünür (bir mucize) olarak gönderdik, fakat onlar bununla (onu boğazlamakla) zulmetmiş oldular. Oysa Biz ayetleri ancak korkutmak için göndeririz.” (**İsra, 17/59**)

“Dediler ki: ‘Bize kendi Rabbinden bir ayet (mucize) getirmesi gerekmez miydi?’ Onlara önceki kitaplarda açık belgeler gelmedi mi?” (**Taha, 20/133**)

” ‘Hayır’ dediler. ‘(Bunlar) Karmakarışık düşlerdir; hayır, onu kendisi uydurmuştur; hayır o bir şairdir. Böyle değilse, öncekilere gönderildiği gibi bize de bir ayet (mucize) getirsin’.” (**Enbiya, 21/5**)

“Dilersek, onların üzerine gökten bir ayet (mucize) indiririz de, ona boyunları eğilmiş kalıverir.” (**Şuara, 26/4**)

“Sen yalnızca bizim benzerimiz olan bir beşerden başkası değilsin; eğer doğru sözlü isen, bu durumda bir ayet (mucize) getir de görelim.” (**Şuara, 26/154**)

Dediler ki: ‘Ona Rabbinden ayetler (birtakım mucizeler) indirilmeli değil miydi?’ De ki: ‘Ayetler yalnızca Allah’ın Katındadır. Ben ise, ancak apaçık bir uyarıcıyım’.” (**Ankebut, 29/50**)

“Bir ayet (mucize) gördüklerinde de, alay konusu edinip eğleniyorlar.” (**Saffat, 37/14**)

“Onlar bir ayet (mucize) görseler, sırt çevirirler ve: “(Bu,) Süregelen bir büyüdür” derler.” (**Kamer Suresi, 2**)

*

Yunus Suresi’nin 20’nci âyeti, bir mucize gösterilmesinin, mucize gösterilmesini isteyen kâfirlerin keyfine bağlı olmadığını, gösterileceği zamanın Allahu Teala’nın bilgisinde olduğunu, gösterilme zamanına, hikmetiyle O’nun karar vereceğini gösterir.

Aynı şekilde, **Ra’d Suresi’nin 7’nci âyeti**, Peygamber Efendimiz s.a.s.’in vazifesinin, kâfirlerin keyfi doğrultusunda her istedikleri anda harikalar göstermek olmadığına işaret eder. O bir uyarıcı ve hidayet önderidir.

Ra’d Suresi’nin 27’nci âyeti ise, akıllarını kullanmayıp, sözde iman etmek için illa da kendilerinin arzuları doğrultusunda bir mucize isteyenlere, gerçekte bu talepleriyle Allahu Teala’ya yönelmiş olmadıklarını, kötü niyet taşıdıklarını açıklamaktadır.

Ra’d Suresi’nin 38’nci âyeti de, önceki peygamberlerden de rastgele mucize istendiğini, onların da Allahu Teala dilemedikçe mucize gösteremediklerini ifade etmektedir. Onların mucizeleri için de bir ecel (süre, zaman) takdir edilmiş bulunuyordu.

İsra Suresi’nin 59’uncu âyeti, bir rahmet olarak, mucizelerin, onları yalanlayacak olanlara gösterilmediğini ortaya koymaktadır. Nitekim, Peygamber Efendimiz

s.a.s.’in pekçok mucizesine sadece Müslümanlar şahit olmuşlardır. Ya da şahit olanlar, müslüman olmuştur. Bu mucizeler siyer ve hadis kitaplarında geniş biçimde anlatılmaktadır.

Ayrıca **bu âyete Abdülaziz gibilerin mantı(ksızlı)ğıyla bakılırsa,** ***Kur’an*****‘ın da mucize olmaması gerekiyor.** Çünkü, Allahu Teala, yalanlandığı için Hz. Peygamber s.a.s. eliyle mucize göndermediğine göre, ya ***Kur’an***‘ın da gönderilmemiş olması gerekirdi ya da ***Kur’an***‘ın mucize kabul edilmemesi gerekir. Oysa, ***Kur’an*****‘ın mucize olduğunu Abdülaziz gibi beyni işlevsiz olanlar da kabul ediyorlar.** O halde, Resulullah s.a.s.’in başka mucizeleri de bulunabilir.

Çünkü burada sayı önem taşımaz, var olmuş olma bakımından bir tane ile bin tane arasında fark yoktur. Bir şey yoksa, bir tanenin bile bulunmaması gerekir; varsa, ondan bin tane de pekâlâ olabilir.

O halde bu âyet-i kerîmede belirtilen hususun, müşriklerin istedikleri, yalanlanması “geçmiş ümmetlerde görüldüğü gibi” helake yol açacak türden mucizeler olarak anlaşılması gerekmektedir. Peygamber Efendimiz s.a.s., müşriklerin ya da kötü niyet taşıyanların istemesi söz konusu olmadan ve yalanlanma durumu ortaya çıkmayacak şekilde birçok mucize göstermiştir.

Aynı şekilde, **Taha Suresi’nin 133’üncü ayeti** de, **Abdülaziz gibi mezheben İngilizî** olanların mantığıyla anlaşılacak olursa, ***Kur’an***‘ın da mucize kabul edilmemesi gerekir. **Enbiya Suresi’nin 5’inci ayeti ile Şuara Suresi’nin 4’üncü ve 154’üncü ayetleri**nden ve **Ankebut Suresi’nin 50’nci ayeti**nden de aynı sonuç çıkar.

Ayrıca, **Şuara Suresi’nin 4’üncü ayeti**nin, herkesi iman etmek zorunda bırakacak özel bir mucize türünden söz ettiğini, çünkü Semud’a verilen dişi deve mucizesi gibi mucizelere o günün kâfirlerinin “boyunları eğilmiş” kalıvermedikleri bilinmektedir.

Saffat Suresi'nin 14'üncü ayetine gelince.. Bu ayet-i kerime söz konusu olduğunda Abdülaziz gibi tiplerin birden bire, malum Bektaşi fıkrasındaki gibi, ***Kur'an*'ın** bir kısmını hiç okumamış gibi yapıp ifadeleri saklamaları, kör ve sağır kesilmeleri nedensiz değil…

Çünkü bu ayet, önceki ayetlerle birlikte, Abdülaziz gibi tiplerin iddialarını kökünden çürütmektedir.

Okuyalım:

12 – Fakat sen onlara şaşıyorsun, ama onlar (seninle) eğleniyorlar.

13 – Kendilerine hatırlatıldığında da düşünmüyorlar.

14 – Bir mucize gördükleri zaman da eğlenceye alıyorlar.

15 – Ve diyorlar ki: 'Bu apaçık büyüden başka bir şey değildir'."

Burada, "**Kur'an** *okunduğunda*" denilmiyor, "**bir mucize** *gördüklerinde*" deniliyor (Ki, şakk-ı Kamer ve Kâbe'ye asılan boykot yazısını *sadece "Allah" lafzı kalacak şekilde* bir güvenin yemiş olduğu haberinin *kendilerinin bile bilgisi yokken* bildirilmesi gibi mucizeleri görmüşlerdi).

"Âyet" kelimesinin nekra (belirsiz) olarak gelmesi hem mucizelerin varlığını gösterir, hem de bunların sayıca çok olduklarını ve herkesçe bilinen sadece tek bir mucizenin söz konusu olmadığını ortaya koyar.

Tek ve **belirli** olan şeylerden **belirsiz** olarak söz edilemeyeceğini anlamak için dilbilim uzmanı olmak da gerekmiyor.

Abdülaziz gibi kendini beyinsizlik numarası yapmaya zorlamamak yeterlidir. Tek bir başkentin bulunduğu ve herkesin de bu başkenti bildiği bir ülkede "Başkente gidiyorum" denileceğini, "Bir başkente gidiyorum" denilerek sanki birden fazla başkent varmış gibi konuşulamayacağını dağdaki çoban da bilir.

*

İngilizî Abdülaziz, bu ayet-i kerimeler ışığında, “Ben yanılmışım, hata etmişim, demek ki Hz. Peygamber s.a.s. zamanındaki müşrikler de mucize görüyorlarmış, **Kur’an**‘dan başka mucizeler de söz konusuymuş” diyecek midir?

Hayır?..

Derin şaşırtma görevine devam edecektir.

(Bununla birlikte, Abdülaziz gibilerin faaliyetlerinin “**oyun içinde oyun**” içerdiğini, ya da **bir taşla iki kuş** vurmayı hedeflediğini ve “**turpun büyüğünün heybede olduğunu**” söylemek gerekiyor.

Asıl maksat, Müslümanları böylesi **“İslam içi” tartışma** alanlarına çekerek **laiklik, Şeriat vs. gibi kavramların gündeme getirilmesine** ve böylesi konulara açıklık kazandırılmasına, bu tür “itikadî açıdan kritik olduğu kadar **güncel ve hayatî nitelikteki**” mevzular üzerinde düşünülmesine engel olmak.)

YOZ TÜRK MUSTAFA İÇİN ÜCRETSİZ ÖZEL DERS: TUTARLILIK, DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜ VE TARTIŞMA ADABI

Yoz Türk Mustafa Öztürk'e lojistik destek daha çok ***Odatv*** kanalizasyonundan geliyordu..

Karargâh ise kararsız ***Karar*** gazetesiydi.

Kötülüğün bayisi ***Odatv***, onun bu gazetede yayınlanan bir yazısını şöyle haberleştirmişti:

> Mustafa Öztürk, ***Karar*** gazetesindeki bugünkü köşesinde **"Câhillerle tartışmayın; çünkü ben hiç yenemedim"** başlıklı bir yazı kaleme aldı ve kendisine yönelik linç kampanyası yürütenlerle tartışmayacağını ifade etti.
>
> **Mustafa Öztürk'ün yazısının ilgili bölümü şöyle:**
>
> "Başlıktaki çarpıcı söz muhtemelen İmam el-Gazâlî'ye aittir. "Câhil" kelimesi genellikle "âlim" (bilgili) kelimesinin zıddı olarak kabul edilir. Oysa bu kelimenin türediği "chl" (cehl) kökü İslam öncesi Arap dilindeki kullanımlarına göre "hoyratlık, nobranlık, saldırganlık, barbarlık" gibi manalara gelir. Dolayısıyla "câhil" nitelemesi öncelikle ve özellikle hoyrat, nobran, saldırgan kimseyi belirtir. Buna göre "câhil"in karşıtı, "âlim"den ziyade ihtiyatlı, ağırbaşlı, ahlâklı, medenî gibi anlamlar içeren "halîm"dir. "Cehl" ve "cehâlet" kelimesinin bu anlamda kullanımı bazı ayetlerde de görülebilir. Mesela Furkan 25/63. ayette Allah'ın has kullarının faziletli davranışları anlatılırken, "Onlar yeryüzünde ağırbaşlı şekilde yürürler, câhiller kendilerine sataşınca 'selâm' diye karşılık verirler" denilir. Câhillerin sataşmaları cahiliye devrindeki Arapların kimi zaman şiddet de içeren nobranca davranışlarına karşılık gelir.

***

Bu kısa izahtan sonra İmam Gazâlî'ye nispet edilen "Câhillerle tartışmayın; çünkü ben hiç yenemedim" sözü daha iyi anlaşılabilir. Câhillerle tartışmamayı salık veren bu sözün de yönlendirmesiyle ben burada vahyin mahiyetiyle ilgili görüş tercihimi "Mustafa Öztürk ***Kur'an***'ı Muhammed uydurdu diyor" diye dillerine dolayıp son derece alçakça bir linç kampanyasına başlayan güruha cevap mahiyetinde hiçbir şey yazmayacak ve onlarla asla tartışmayacağım. Kaldı ki **kimin hangi konuda nasıl düşünmesi ve hangi görüşü tercih etmesi gerektiği** hakkında resmî din kurullarımız gerekli görüşleri hiç gecikmeden yayımladığı gibi bazı hocalarımız da ulema mahkemesi kurup mürtedin hükmünü tartışıyor."

*

Şimdi bak Mustafa, sana, senin gibi bir angutun da anlayabileceği şekilde tane tane anlatalım..

Sen, ***" '2 karıdan 1 erkek eder mi'yi din zannediyorsun"*** derken benimle mi alay etmiş oluyorsun?

Hayır, Allahu Teala'nın ayetiyle, ***Kur'an***'la alay ediyorsun, angut!

Din Allahu Teala'nın ayetleri değil de, senin o yatıp kalkıp dua etmek istediğin Kamal Atatürk'ün ilke ve devrimleri mi?!

Neyin din olduğuna, senin bağırsaklarından ağzın yoluyla çıkan kazuratla mı karar veriliyor, yoksa Allahu Teala'nın ayetleriyle mi?

(Sıkıştıklarında böyle **tartışmıyorum diyerek tartışmak**,
tartışmanın **zeminini** başka bir yöne çevirmek, bunların klasik ortak taktiğidir.

Hem karşısındakilere cahillik, hoyratlık, nobranlık, saldırganlık ve barbarlık atfediyor, hem de bunları söyleyen sanki kendisi değilmiş gibi ihtiyat, ağırbaşlılık, ahlâk, medenîlik edebiyatı yapıyor.

İşte **derin yani çukur** özel harp, diğer tabirle **psikolojik savaş** ahlâksızlığı böyle birşeydir.)

*

Kifayetsiz salak, **"kimin hangi konuda nasıl düşünmesi ve hangi görüşü tercih etmesi gerektiği"** konusunda bu kadar özgürlükçüsün de, neden *"Türkiye Cumhuriyeti cemaat cenneti olmaktan kurtarılmalı"* diyorsun?

Onlara bırak **düşünce hürriyeti**ni, **yaşam hakkı** bile tanımak istemiyorsun.

İhtiyatlı, ağırbaşlı, ahlâklı, medenî gibi anlamlar içeren
"halîm" kelimesini; **"Şunların rezilliğine bak diye kıs kıs gülüyorum"** diyerek birileriyle **cahilce** alay ederken, onları rezillikle suçlarken, kendini **Bebek, Etiler ve Caddebostan**'da farzederken, oralara yakıştırırken, onlar hesabına müslümanlara sinsi sinsi gülerken neden hatırlamıyorsun?

Cemaatler konusundaki bu alerjin neden **Kamal Atatürk** söz konusu olunca tam aksi yönde birşeye dönüşüyor?

*

Mustafa Öztürk adlı yoz Türk, ***Karar*** gazetesi ve ***Odatv***..

Bu ne yaman ve de ***derin*** **yüz(süzl)ük kardeşliği**!

İKTİDAR, CEMAATLER VE EN KARA ANKARA EKOLÜ

En kara **Ankara Ekolü**'ndün **Şaban Ali Düzgün** adlı kasketli süzgün tipin ismine ilk kez ***Haberlotus.com*** adlı sitede rastlamıştım.

Bu siteyi tanımama sebep olan kişi de **Yenimahalle** eşrafından **tek böbrekli işsiz, sigortasız fakir mücahit Ali Aytaç Şenol**'du.

Hem çok fakirdi hem de "güvenli" bir sitedeki "güvenli bir ev"de, tripleks bir villada yaşıyordu.

"Güvenli" bir sitede de yazı yazıyordu.

Her neyse, konudan uzaklaşmayalım.. Bu **Süzgün Şaban** (Şaban Ali Düzgün) bir zamanlar şunu yazmış:

> "Gerçek alimler**, konformist** bir tutum takınarak **iktidara meşruiyet kazandırmak** ve **hakikati siyasal erke bağlı/bağımlı hale** getirmektense, bu sürecin dışında kalmayı tercih etmişlerdir."

Böylece "gerçek alimlik" için bir kıstas getirmiş oluyor.

*

İmdi Kasketli Süzgün Şaban'ın maşallah traşı yerinde, kasketi de başında, unvanı da kocaman (prof. yani **pırasa**sör)..

Fakat, kendi koyduğu kıstas çerçevesinde gerçek alim mi, yoksa bir şarlatan mı, buna karar vermek için donelere ihtiyacımız var.

Yani konformist mi (düzen-baz mı, zamaneperest mi), değil mi?

İktidara meşruiyet kazandırmak için kırk takla atıyor mu, atmıyor mu?

Hakikati siyasal erke bağımlı hale getiriyor mu, getirmiyor mu?

Ahmet Takan'ın ***Yeniçağ*** gazetesinde yayınlanmış olan "Gerçek Milli Damar Sahaya Çıkıyor" başlıklı yazısı sanırım bu konuda bir fikir verebilir.

Okuyun, Kasketli Süzgün Şaban'ın "gerçek" mi yoksa "çakma" mı, şarlatan mı olduğuna kendiniz karar verin:

> … kafasında ufacık soru işareti olabilecekler için belge konuşturalım. Geçtiğimiz günlerde (*bir Cuma sohbeti*) Ankara Üniversitesi'nden **Prof. Dr. Şaban Ali Düzgün** ve Emniyet KOM Daire Başkanı ile tüm şube müdürlerinin de katıldığı bir toplantı düzenlenir. Muhterem hoca, saraya**bağlılık vaazı** ettiği toplantıda bir takım **gözdağları** vermiş.
>
> Gerisini, adını açıklamayacağım **yetkili**nin gönderdiği **mektup**tan aktaracağım;
>
> ***"****Dinler tarihinden yola çıkarak başladı konuşmasına hoca. Efendimizin (s.a.v) veda hutbesine 100.000 kişinin katıldığı ancak cenazesinin 13 sahabe tarafından kaldırıldığından bahsetti.*
>
> *Yani, İslam'da tefrikanın olmasının mukadder olduğundan bahsetti. Halifeler döneminden örnekler verdi. Hz. Osman'ın akrabalarını devlet kadrolarında değerlendirmesi sonucu olarak da şehit edilmesini anlattı.*
>
> *Sonra İslam ve demokrasi üzerinde durdu. Akabinde mevzuyu, Emniyet içindeki yapılanmalara getirdi.*
>
> ***Diğer cemaatlerin de bir gün paralel gibi güçlenmesiyle aynı problemlerin yaşanabileceğinden*** *bahsetti. Tayyip Erdoğan ile* ***yaptığı bir görüşmede*** *kendisine****'ben de bilmiyor muyum bu cemaatlerin, tarikatların beni neden desteklediklerini, bir tarafından bürokrasiyi nasıl tırtıkladıklarını biliyorum'*** *demiş.*

Dolayısıyla ***dini cemaatlerin yapılarını devletin çizdiği sınırlarda kalır ise problem oluşmayacağı, aksi halde aynı cemaatin başına gelenler gibi olacağından*** *bahsetti.*

Bolca paralel kötülemesi yaptıktan sonra işi son dönemde emniyette sivrildiği söylenen yapılara getirdi. İsim vermeden (millî damar ve KÖZ kavgasına vurgu yaparak) emniyette hiç bir yapıya müsaade edilemeyeceğini ***önemli olanın Ulü'l Emr olan Cumhurbaşkanına ittiba olduğunu*** *söyledi.*

Herkese gaz verdi, yürüdüğünüz yolda devam edin, doğru yoldasınız demeye getirdi… 2 saat kadar sürdü konuşması. Daire başkanı, yardımcıları, şube müdürlerinin hepsi ve 25 kadar da amir kadrosundan kişi katıldı. Memur katılımı yoktu…."

*

Adam hem modernist, hem Tayyipçi..

Hem ilahiyatçı, hem devletçi..

Meydanı boş bulduğunda, yemlenme fırsatı yakalayamadığında radikal, menfaat gördüğünde emir kulu..

Erdoğan'dan aktardığı lafa gelince..

Eğer Erdoğan bu Kasketli Süzgütn Şaban'a "Ben de bilmiyor muyun bu cemaatların, tarikatların beni neden desteklediklerini…" diye konuşmuşsa, gerçekten tam ikili oynuyor demektir.

Bu politika "Aziz Atatürkçülük"e yakışır, fakat Müslümanlığa yakışmaz.

Böyle bir şey demediyse Şaban'a kamuoyu önünde "Şerefsiz, ben sana ne zaman böyle söyledim?" demesi gerekir.

Tabiî söz konusu cemaat ve tarikatlarda da zerre kadar şeref ve haysiyet varsa, Erdoğan'a, "Biz seni neden destekliyormuşuz?" diye sormaları gerekiyor.

Ama sormazlar, çünkü mevcut halleriye şeref ve haysiyet bunların çoğu için taşınamaz ağırlıkta bir yüktür.

Taşıyamazlar.

İLAHİYAT MAFYASININ "ARTİST" JOHN GOTTİ'Sİ

İlahiyat profesörü Mustafa Öztürk, ABD'nin ünlü mafya babası John Gotti gibi "artist" duruşlu bir adam.

Gotti gibi "karizma"yı çizdirmeme kaygısı taşıyan bir duruşu var.

Yazıp konuştuklarına bakınca, ilahiyatçılar mafyasının babalarından biri haline gelmiş olduğunu kabul etmek gerekiyor.

Şu mafyatik sözler ona ait:

> Hz. Peygamber, Yusuf kıssasındaki ibretten fazlasıyla nasipdar olduğundandır ki Mekke fethedildiği gün, vaktiyle kendisine olmadık hakaretler ve eziyetler eden Kureyşlileri, "Size aynen Yusuf'un kardeşlerine söylediği sözü söylüyorum. Yani "Bugün kötülüklerinizi yüzünüze vurup sizi azarlayacak değilim. Gidin, hepiniz serbestsiniz"" diyerek bir çırpıda affetmiştir.
>
> İmdi, böyle bir kitabın mümini, böyle bir peygamberin ümmeti olduğu iddiasını dillerinden düşürmeyip vird-i zeban gibi tekrar eden, hatta her fırsatta, "Biz Kur'an'ın ve İslam'ın muhafızlarıyız" söylemiyle kükreyen sözüm ona sıkı müslümanlar acaba nasıl oluyor da kendi dindaşlarını zehirli yılan gibi sokuyor, dahası kendi dindaşını tekfir etmeyi marifet biliyor, hatta tekfirciliği cihad sayabiliyor?
>
> Üstelik bir taraftan din adına tıpkı bir şiddet makinası gibi iş görürken, diğer taraftan, "Huzur İslam'dadır" mottosuyla özetlenebilecek türden sükseli barış, esenlik, huzur retorikleri üretebiliyor?

Yine bir taraftan, kendilerince gayr-i meşru olduğu gerekçesiyle birçok müslümanı bir çırpıda tekfir ederken, diğer taraftan da münasebet düştükçe, Hâricilik ve Hâricileri kınayabiliyor…

Ama gelin görün ki bütün bu akla ziyan haller bugünkü İslam dünyasının hemen her coğrafyasında ve dahi bu topraklarda bilfiil yaşanıyor. Hal böyle olunca İslam huzurdan çok huzursuzluk, barıştan çok savaş dini olarak algılanıyor.

Ama ne hikmetse, tıpkı muhkem-müteşabih ayetinde, fitne üretmek ve tevile yeltenmek arzusuyla müteşabih ayetler etrafında dönüp duranlara yönelik ilahi ikaz ve kınamayı hiçbir mezhebin kendi üstüne almaması, dolayısıyla müteşabih ayetleri bal gibi tevil ettikleri halde, ilgili ayetteki kınananlar zümresinin mutlaka başka adreslerde aranması gerektiğini savlaması gibi, bugünün dünyasında İslam'ın yakasına yapıştırılan "şiddet dini" yaftasından hemen hiçbir müslüman grup, cemaat veya hareket de zinhar kendini sorumlu tutmuyor.

*

Bunları okuyunca insan, ilahiyatçı bir mafya babası ile, **ilahiyat mafyasının "artist" John Gotti'si** ile karşı karşıya olduğunu düşünmeden edemiyor.

Dangalağın unuttuğu şu, Müslümanlar'a bu suçlamaları kendisinden önce Fethullahçılar yöneltiyordu.

Ve o zaman adları FETÖ değildi, onlar **ılımlı ve hoşgörülü, terör ve şiddete karşı, tekfir muhalifi bir hizmet ve gönül hareketiydi**.

Şimdi, onların boşluğunu bu soytarı tek başına doldurmaya çalışıyor gibi görünüyor.

Mafyatik had bilmezlik böyle bir şey.

*

Tekfir meselesine gelelim..

Bugün Müslümanlar arasında başkalarını tekfire kalkışanlar, oran olarak yüzde biri, hatta binde biri bulmaz.

Bugünün sorunu aslında tekfircilikten ziyade, **tekfiri hak edenlerin bile lüzumsuz tevillerle "mümin" ilan edilmeleri** ve onlara cevap verilmemesi, verilememesidir.

Mesela Mustafa Kemal'in **İslam, *Kur'an* ve Hz. Peygamber s.a.s. ile ilgili ifadelerini** (daha doğrusu **hakaretlerini**) biliyoruz. Kimse çıkıp bir başkasına, bu sözlerden hareketle Mustafa Kemal'i tekfir etmesini söylemiyor; Mustafa Kemal zaten kendisinin durumunu açıklamış. Ama bir Haydar Baş çıkıp, Atatürk'ü **örnek bir müslüman önder**, merhum âlim Said-i Nursî'yi ise lanetli bir vatandaş ilan edebiliyor.

Bugünün sorunu bu..

Terör ve Müslümanlar'ın birbirini **öldürmesi** meselesine gelince..

Bu soytarının bunları söyleyip yazdığı sıralarda **Afrin**'de (Afrika'da değil, Suriye'nin Afrin'inde) tekfir ve öldürme el ele yürüyordu.

Türkiye tarafına sorarsanız, karşılarındakilerle savaşmak suretiyle **cihat** etmiş ve ölünce **şehadet** mertebesine ulaşmış bulunuyorlar.

Daha fazlasını söylemeyelim.

*

Olayın güncel tarafına girmeden ilke olarak şunları hatırlatmak gerekiyor:

Birincisi, Mekke'ye girilmeden önce **Ebu Süfyan** vasıtasıyla gönderilen haberle, evlerine çekilip direniş göstermeyenlere **eman vaadi**nde bulunulmuştu.

İkincisi, Resulullah s.a.s. Bedir Harbi'nde esir alınan müşrikleri idam etmediği için ayet-i kerîme ile uyarılmıştı:

> "Yeryüzünde *düşmanı tamamıyla sindirip hâkim duruma gelmedikçe*, hiçbir peygambere esir almak yakışmaz. Siz geçici dünya menfaatini istiyorsunuz, hâlbuki Allah ahireti (kazanmanızı) istiyor. Allah, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir." (Enfal, 8/67)

Üçüncüsü, Hz. Peygamber s.a.s.'in Mekkeliler'i affetmesinden sonra, şu ayet-i kerîmeler de inmişti:

> 1. Allah ve Resûlü'nden kendileriyle antlaşma yapmış olduğunuz müşriklere bir ihtar!
>
> 2. (Ey müşrikler!) Yeryüzünde dört ay daha dolaşın. İyi bilin ki siz Allah'ı âciz bırakacak değilsiniz; Allah ise kâfirleri rezil (ve perişan) edecektir.
>
> 3. (Bu ihtar) Hacc-ı ekber (en büyük hac) gününde Allah ve Resûlü'nden insanlara bir bildiridir: Allah ve Resûlü müşriklerden uzaktır. Eğer tevbe ederseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. Ve eğer yüz çevirirseniz bilin ki, siz Allah'ı âciz bırakacak değilsiniz. (Ey Resul) o kâfirlere elem verici bir azabı müjdele!
>
> 4. Ancak kendileriyle antlaşma yaptığınız müşriklerden (antlaşma şartlarına uyan) hiçbir şeyi size eksik bırakmayan ve sizin aleyhinize herhangi bir kimseye arka çıkmayanlar (bu hükmün) dışındadır. Onların antlaşmalarını, süreleri bitinceye kadar tamamlayınız. Allah (haksızlıktan) sakınanları sever.
>
> 5. Haram aylar çıkınca (sizinle antlaşma yapmayan) müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün; onları yakalayın, onları hapsedin ve onları her gözetleme yerinde oturup bekleyin. Eğer tevbe eder, namazı dosdoğru kılar, zekâtı da

verirlerse artık yollarını serbest bırakın. Allah bağışlayan, esirgeyendir. (Tevbe, 9/1-5)

İKTİDAR-CÜBBELİ-ODATV DAYANIŞMASI

Önce bir haber:

Cübbeli Ahmet Hoca: "Cumhurbaşkanımıza itaat farzdır"

Cübbeli Ahmet Hoca, "şu anda yetkili başkomutan Cumhurbaşkanımızdır, ona itaat edilmesi farzdır" dedi.

23.07.2016 17:44

Kamuoyunda **"Cübbeli Ahmet Hoca"** olarak bilinen Ahmet Mahmut Ünlü "şu anda yetkili başkomutan Cumhurbaşkanımızdır, ona itaat edilmesi farzdır" dedi.

İstanbul Kısıklı'da darbe girişimine karşı 15 Temmuz darbe girişimi gecesi Erdoğan'ın açıklamalarını beklediklerini ardından harekete geçtiklerini söyleyen Cübbeli, ayetlerin yetkililere itaati farz kıldığını söyledi.
Cübbeli **"şu anda yetkili başkomutan Cumhurbaşkanımızdır, ona itaat edilmesi farzdır"** dedi.

(http://odatv.com/cumhurbaskanimiza-itaat-farzdir-2307161200.html)

*

Şimdi, bu bir haber mi?

Cübbeli böyle konuşmuşa konuşmuş, ne ömemi var?

Ama haber oluyor, çünkü ***Odatv***'nin "İstemez, yan cebime koy" havalarında vermek istediği mesaj, tam da Cübbeli'nin söyledikleri.

Odatv "Erdoğan'a itaat farzdır" dese millet gülecek, onun için çorbaya Cübbeli nanesi ilave ediliyor.

Tezgâh şöyle işliyor olabilir mi: Önce **derin** mahfillerde Cübbeli'ye ev ödevi ya da sipariş verilir, "Hoca, şöyle bir fetva ver, laiklik üstü az vacip ya da farz olsun" denilir. Cübbeali mutfakta siparişi hazırlar, servis işi ise ***Odatv***'ye düşer.

*

Ahir zamanın laik devletinin cübbelisi olmak böyle bir şey.

Laik farz-vacip icat eder.

Şöyle demez: "Cumhurbaşkanımız'ın devlet başkanı sıfatıyla **Allahu Teala'ya itaat etmesi**, ülkede Şeriat'i uygulaması farzdır."

Şunu da demez: "Cumhurbaşkanımız'ın, hep söylediği gibi Allah'tan başka kimseden korkmadığına göre, derhal Anayasa'yı ve yasaları ***Kur'an*** ve Sünnet'e uygun hale getirmesi farzdır."

İşin aslına gelelim..

Cumhurbaşkanı'na itaat **farz** değildir, yetkili olduğu konularda itaat etmek yasal bir zorunluluktur.

Ve bu yasalar **din dışı** (İslam dışı) yasalardır.

Laiklik gereği bu itaatin farzla, vaciple, sünnetle bir alâkası yoktur.

Ne yazık ki Türkiye farzlarla, vaciplerle, sünnetlerle yönetilmiyor. Ali Rıza ile Zübeyde'nin ölmüş oğlunun ilkeleriyle yönetiliyor.

Cübbeli efendi bu sözleriyle Erdoğan yağcılığında kırılması imkânsız bir rekora imza atmış durumda.

Bu vadide onu geçebilecek başka bir yağdanlık hoca artık çıkmaz, çünkü bundan sonrası Erdoğan'ı masum peygamber ilan etmek olabilir ancak.

İNGİLİZ İCADI "FAZLUR RAHMANİYYE MEZHEBİ" VE EN KARA ANKARA EKOLÜ

Fazlur Rahmancılık mezhebinin fanatik taraftarı **Prof. Mustafa Öztürk**, ***Karar*** gazetesindeki iki yazısında, **Prof. Süleyman Hayri Bolay** hocaya cevap vermeye kalkışmıştı..

İlkinde, tarihselciliğin ne olduğu konusunda sadra şifa herhangi birşey yoktu.

İkincisinde de tarihselci yaklaşıma ilişkin **efradını câmi, ağyarını mani** herhangi birşey bulunmuyor.

Fakat, malum temcit pilavları olarak **kölelik, cariyelik, kıtâl, ganimet, cizye** kavramlarını gündeme getiriyor:

> Bahsi geçen konularla ilgili **Kur'an ahkâmının günümüz dünya gerçekliğindeki yeri, işlevi ve bağlayıcılık değeri** hakkında tek kelime etmeksizin, "Tarihselcilik Kur'an metnini güncel bağlayıcılıktan soyutlama çabasıdır" demek, ilmî haysiyetten yoksunluk bir yana, son derece ucuz bir eleştiridir.

Fazlur Rahmancı Mustafa'nın cevabı bu tarz "**Tencere dibin kara, seninki benden kara**" türünden kayıkçı kavgası demagoji ve mugalatalarından ibaret.

*

Kölelik mevzuundan başlayalım..

Kur'an'da kölelik konusu sadece kölelerin hukuku ve azat edilmelerine teşvik bağlamında geçer.

"İlla da birilerini mutlaka köle edinin" denilmez.

Huneyn'de müşrik Araplar esir edildiklerinde, Peygamber Efendimiz s.a.s., **esirleri ve ganimeti paylaştırma**dan yaklaşık 20 gün kadar beklemişti (hafızam beni yanıltmıyorsa 17 ya da 19 gün).

Sonra da, esirleri köle ve cariye olarak dağıtmış, ganimeti de bölüştürmüştü.

Bunun ardından, ilgili düşman kabilelerinin (Hevazin) temsilcileri gelmişler, Peygamber Efendimiz s.a.s.'den **ailelerini ve mallarını geri istemişler**, bunun için istirhamda bulunmuşlardı.

Peygamber Efendimiz s.a.s., kendilerini günlerce beklediğini, fakat artık dağıtım yapıldığı için ya ailelerini ya da mallarını tercih etmelerini söylemişti. Onlar da ailelerini istemişlerdi.

Bunun üzerine Peygamber Efendimiz s.a.s., **köle ve cariye olarak dağıtılan bedevîleri** iade ettirmişti.

*

Günümüze gelince… Günümüzde **kölelik ve cariyelik** (görünüşe göre) kalmadığı için, köle ve cariye azat etme sevabından vazgeçersiniz, olur biter.

Yoz Türk Mustafa, önce, ***Kur'an***'ın bu konudaki hükümlerinin günümüzde **nasıl bir uygulama sorununa yol açtığını** açıklamalıydı.

Onun yerine, **olmayan bir sorun için muhataplarından çözüm isteme** kurnazlığı, daha doğrusu beyinsizliği sergiliyor.

*

Aslında Anıtkabir'in meczup türbedarı Mustafa, yukarıya aldığımız lafları ve yazısının devamındaki ifadeleri ile, **"*Kur'an* ahkâmının günümüz dünya gerçekliğinde yeri, işlevi ve bağlayıcılık değeri"** olmadığını söylemeye getiriyor.

Muhataplarından, bunları göstermeleri talebinde bulunuyor.

Burada da yaptığı şey, **köylü kurnazlığı**ndan ibaret.

Muhatapları, **mevcut Akparti "yerli, milli" düzenine eklemlenmiş**, ve bundan dolayı da cevap veremeyecek konumda oldukları için, Mustafa öküzü üfürüp duruyor (bu konuda yalnız değil):

> "Kur'an ve tarihsellik tartışmalarındaki en temel sorunlardan biri, **dürüst olmama, ahlaklı davranmama** sorunudur. Zira Kur'an ahkâmına sadakat adına tarihselcilik eleştirisinde bulunan zevat, **bizim gibi tarihselci perspektife sahip** insanların dile getirdikleri örneklerle ilgili olarak, sözgelimi, aile hukukuyla ilgili olarak **îlâ, zıhar, dört eşin yanı sıra sayısız cariye edinme** gibi hükümlerin yahut **savaş hukukuyla ilgili olarak ganimet, fey', cizye, savaş esirleri ve esirlerin köleleştirilmesi** gibi hükümlerin günümüz dünyasındaki tatbik zeminleri ve şekilleri hakkında **susma haklarını kullanırken**, tarihselcilik eleştirisinde **şehvet-i kelama râm** olmaları hakikaten çok manidardır."

Bu angut aynı soruyu **Afganistan'da Taliban'a, el-Kaide'ye, Afrika'da Boko Haram'a** vs. sorsun bakalım, ona ne cevap veriyorlar.

Biliyor ki, muhataplarının eli kolu, **içinde yaşadıkları laik rejimden dolayı** bağlı.

Bunları geçtik, bu **laiklik cenneti**nde sadece "altı yaş" meselesi gibi bir lafından dolayı **Nurettin Yıldız**'ın çarmıha gerilmesine ramak kalmıştı.

Amerikan kovboy filmlerindeki gibi birileri hemen bir ağaca ip atıp asmaya yeltenmediler, fakat **savcılık** derhal harekete geçti.

Bu da yetmedi, **Mısır ve Tunus'un laiklik havarisi Recep Tayyip Erdoğan**, üstü kapalı ifadelerle Nurettin Yıldız'ı hedef aldı.

Bilumum yandaş yağdanlık, yağcılık ve yalakalık cemaati de homurdanmaya başladı.

Kankası **Bahçeli** de **“sapık, meczup”** diye saydırdı.

Tabiî ki Recep Efendi, “**Kanka, yaradılanı severiz Yaradan’dan ötürü.. Nurettin’i de severiz. Hem de yerli-milli müslümanın üslubu nezih olmalıdır, üslumuzu güncellemeliyiz**” demedi.

Onun yerine bazı hocalara ve Diyanet’e kızdı, **“Bunları biz söylememeliydik”** diyerek, benim anladığım kadarıyla, **“Ne duruyorsunuz, siz de Bahçeli gibi saydırabilirsiniz”** demeye getirdi.

*

Evet, böyle bir dünyada, şımarık dangalak Mustafa’nın muhataplarına “dürüst olmama, ahlâksızlık yapma” suçlamasında bulunması **gerçekten çok ahlâklıca, çok dürüstçe** bir cevap..

Hayran kaldım..

Tayyip’in tosuncuğu, bu kadar ahlâk İblis’te de var.. **“Hadi koçum, ötün de başınız belaya girsin” ahlâkı..**

Cevabı onların yerine ben vereyim:

Neden söz konusu hükümlerin bugün de “yeri, işlevi ve bağlayıcılığı” olmasın? Dünya beşten de büyüktür, senin Kemalist-laik (dinsiz) devletinden de..

Elinde köle varsa, bugün de azat etmen sevaptır. Hüküm bâki..

Köle yoksa, yapmak gereken birşey de yok.

Dangalak Mustafa, mesele işte bu kadar basit.

“A**llah, bir kimseyi ancak gücünün yettiği şeyle yükümlü kılar**. Onun kazandığı iyilik kendi yararına, kötülük de kendi zararınadır. (Şöyle diyerek dua ediniz): “Ey Rabbimiz! Unutur, ya da yanılırsak bizi sorumlu tutma! Ey Rabbimiz! Bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Ey Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmediği şeyleri yükleme! Bizi affet, bizi bağışla, bize acı! Sen bizim Mevlâmızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et.” (Bakara, 2/286)

Muztar durumda kaldığın zaman domuz eti bile yiyebilir, şarap bile içebilirsin. Fakat bu, domuz eti ve şarap yasağını **tarihsel ve dolayısıyla hükümsüz** hale getirmez:

“Allah, size ancak leş, kan, domuz eti ve Allah’tan başkası adına kesileni haram kıldı. Ama **kim mecbur olur** da, istismar etmeksizin ve zaruret ölçüsünü aşmaksızın yemek zorunda kalırsa, **ona günah yok**tur. Şüphesiz, Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.” (Bakara, 2/173)

Tarihselcilik edebiyatı yapanlar işte günümüz Müslümanlarının bu **mecburiyet** durumunu **istismar** etme ve domuz eti yiyip şarap içmeyi (benzeri **küfür düzeni hükümlerini**) mübah hale getirme derdindeler.

Hatta, mübah hale getirme de değil, “***Kur’an***‘ın lafzının değil fakat anlamının gereği” diye yutturma **gözbağcılığı** sergiliyorlar.

*

Tarihselcilik mevzuuna gelelim.

Ankara Densizlik Ekolu’nun pîri Fazlur Rahman’a göre **İslam Dini’nin gayesi/maksadı**, *“kişinin fiilî gelişimi ve şahsiyetini göstermesi için kendisine azami imkanları sağlayan şartların hazırlanması”*ndan ibarettir.

İslam adlı kitabında böyle diyor.

Böylece, **makasıd-ı şerîa**'nın (Şeriat'in gayelerinin) beş olduğunu (dini / tevhid inancını korumak, canı korumak, malı korumak, nesli korumak, aklı korumak) söyleyen **İmam Şatıbî** ve **Gazzalî** gibi ulemadan farklı bir "maksad" icat etmekte, **"maksad/gaye" meselesini de laikleştirmek**tedir.

Beş olan gaye, ancak palavracı **"kişisel gelişim" edebiyatı**nda kendisine yer bulacak şekilde bir'e iniyor.

Fazlur Rahman'ın aynı kitaptaki "*Bugün için **toplumu bir denetim ve yönetime tabi** tutmaksızın bu gayenin gerçekleştirilmesi imkânsızdır"* şeklindeki ifadesi ise, söz konusu "gayeyi/maksadı" **Şeriat'in maksadı** olmaktan çıkarıp **Faşizm'in maksadı**na dönüştürüyor.

Böylece, Allahu Teala'nın Şeriat'teki konumu, Fazlur Rahman'ın "laik maksadı"nda devlete veriliyor.

Bu, **devletin tanrılaştırılması**dır.

Tapınılan bir put yapılmasıdır.

İşte en kara Ankara Densizlik Ekolü'nün bu laik devletin hem derin hem de sığ adamları tarafından hem açıkça hem de örtülü biçimde desteklenmesinin nedeni de budur.

Sineklerin tanrısı devlet, kendisine tapan pislik meczubu sineklerin sırtını sıvazlıyor.

*

Lafız-anlam gözbağcılığı ile ***Kur'an*** hükümlerini geçersiz hale getiren, "mutlak" olmaktan çıkaran Fazlur Rahman, yukarıda aktardığımız sözleriyle **devlet** hakkında mutlak bir hüküm veriyor ve ona "birey üzerinde mutlak otorite" hakkı tanıyor.

Allahu Teala’ya tanınmayan “birey üzerindeki **mutlak otorite**“nin yerini, “birey üzerindeki mutlak devlet otoritesi” alıyor.

Açık olan husus şudur: Fazlur Rahman, aslında **faşist bir müşrik, bir putperest**tir.

Onun en kara Ankara Densizlik Ekolü mensubu şakirtleri de bu “yeni putperestlik” inancının müntesipleridir.

*

Evet, Fazlur Rahman, aynı kitabında, ***Kur’an*** ve Sünnet’in değil, kendisinin belirlediği, daha doğrusu Batı’dan aldığı bir “**ahlâkî ideal**“ de gündeme getiriyor.

Sonra da, ***Kur’an***’ı (yani Allahu Teala’yı) haşa ahlâkî idealden taviz vermekle suçluyor.

Soytarı, kitabının **Cambridge Üniversitesi** tarafından basılmasını alnının akıyla hak etmiş.

Ankara Ekolü ahlâksızlarının dilinden düşürmediği “ahlâk”ın kökeni işte bu.

Onlar da benzer herzeler yumurtluyorlar ki, İngiliz, Amerikan, Fransız ve Alman efendileri pîrleri Fazlur Rahman soytarısı gibi kendilerini de “bilim adamı” kabul etsinler.

Ne kaa ekmek o kaa köfte, ne kaa zındıklık o kaa bilim adamlığı.. Denklem böyle..

*

Evet, bugünün iktidar yağcısı ilahiyatçı soytarıların önemli bir bölümü aslında Hristiyan uşağı Fazlur Rahman’ın izinde..

İslam’ı tahrif hususunda Türkiye’nin **FETÖ**’sü, Fazlur Rahman’ın ve onun izindeki Ankara Densizlik Ekolü’nün eline su dökemez.

Yaptıkları, yapabildikleri tahrifat da, bunlarınkinin onda biri bile etmez.

Fakat bunlar küresel sulara henüz tam olarak açılamadıkları, **yerli milli sapık şebeke** olarak kaldıkları için makbuller.

Çünkü yerli milli laik (siyasal dinsiz) rejime çok iyi hizmet ediyorlar.

Dönüp dolaşıp verdikleri mesaj şu: Din sadece inanç (akaid), ibadet ve (laik düzenin emrindeki yoz) ahlâk olarak anlaşılsın.

Şeriat (İslam hükükü) unutulsun. Unutturulsun.

Devletçilik putu cilalansın..

Devlet, din dışı bile değil, din üstü kabul edilsin.

Adı konulmamış bir **faşist devlet zihniyeti** benimsensin.

Toplum ve siyaset söz konusu olduğunda "akıl" adı verilen nefsanî arzular, heva ve heves, müstekbirlerin şehvanî tutkuları tek referans olsun.

İslam **güncellenip** çağdaş menfaatperestlik ve hevaperestliğe uyumlu hale getirilsin, laikliğin (siyasal dinsizliğin) emrine verilsin.

BİR ZAMANLAR YOZ TÜRK MUSTAFA…

İslam'ın (içtihadî olmayan, nassa dayanan) hükümleri zamanın değişmesi ile değişmez.

Aslında içtihadî hükümlerin hepsi de öyle zamanla değişebilen şeyler değildir.

Fakat esas itibariyle zannî olan içtihadî hükümlerin kat'î olan nasslar katına çıkarılmaması için bunlarda değişiklik ve farklılaşmalar olabileceği belirtilir.

Belirtilmelidir.

Bununla birlikte, içtihatî hükümler de öyle kolay kolay değişmez. Değişmesi için makul nedenlerin bulunması gerekir.

*

Değişim, İslam'ın değil, zamane ilahiyatçılarının bir bölümünün karakteristik özelliği..

Onların zırvalarının zaman ve zemine göre müthiş bir hızla değiştiklerini görüyoruz.

Bu baş döndürücü hıza yetişebilmek mümkün değil.

O yüzden onlardaki haleti ifade için değişim kelimesi yetersiz kalıyor, bunlarınkine **fırıldaklık** demek gerekiyor.

Ancak, fırıldaklık da bunların durumunu ifade için yeterli bir tanımlama olmaktan uzak.

Çünkü bunlardaki değişme dönüşme, döneklik ve savrulma yeteneği ve kapasitesi değil fırıldaklarda, helikopter ve uçak pervanelerinde bile yok..

*

Mesela bu fırıldaklardan Mustafa Öztürk'ün 15 Temmuz darbe teşebbüsünün akabinde sosyal medya hesabından şöyle bir paylaşım yaptığı görülmüştü:

> Mustafa Öztürk @ozturktefsir
>
> Dindarlığınla hiç ilgilenmiyorum. Allah'la olan hukukun beni ilgilendirmez. Biri devlete tasallut ettiğinde benimle köprüye geliyor musun, ona bakıyorum. Ticaretine, ahlâkına bakıyorum; güvenilir. Bunlardan sonra şöyle inanmışsın, böyle inanmışsın; bana ne!
>
> 23:53 – 11 Mar 2018

Ancak yoz Türk Mustafa,daha önce "**devlet**" konusunda çok daha farklı konuşuyormuş.

Birilerini **devletçilik**le suçlayacak kadar.

Eh, "tarihselci" bir **oryantal** bilimciye de bu **kıvraklık** yakışır.

Tarihin akışı hızlanmış durumda, dolayısıyla **beş yıl öncenin "hükümleri"** ile bugünküler aynı olamaz. **Güncellemek** lâzım.

"Spastik profesörlüğün" mucidi Mustafa da kendisini güncellemiş, ne yapsın..

15 Temmuz'la birlikte birden bire hidayete ermiş..

*

Evet, bu Mustafa, **Star** gazetesinin 25.05.2013 tarihli sayısında "İslamcılık vadisinde Fazlur Rahman" başlıklı bir yazısını yayınlatmış.

O yazısında şöyle diyor:

> … Kanımca Türkiye'ye özgü İslamcılık tecrübesinde **Fazlur Rahman**'ın zikre değer bir yeri yoktur. Zira bugün tartışılan şekliyle **İslamcılığın temel içermesi**, 1950-1960'lı yılların Türkiye'sinde **milliyetçi**, mukaddesatçı, **devletçi** ve aynı zamanda Anadolucu bir fikrî kökenle irtibatı bulunan, fakat zaman içerisinde **saf ve rafine bir din/İslam arayışı**na koyulan, 1960 darbesini müteakip Mevdudi, Seyyid Kutub gibi yazarların Türkçeye çevrilen kitaplarıyla tanışan ve farklı İslam coğrafyalarında neler olup bittiğinden haberdar olma imkânına kavuşan çevrelerin sekteryanlıkla mümeyyiz dinî düşünce tarzına karşılık gelir.

*

Zaman ve zemine göre kıvıran bu oryantal ilahiyatçının şu anddaha sonra geldiği nokta ise, **devletçiliğin** ta kendisi..

Adam için **Allahu Teala'nın hukuku**nun bir önemi yok, fakat **devleti için köprüye gitmemişsen** seni insandan saymıyor.

Melih Gökçek'ten ilham alarak "Böyle ilahiyatçılığın içine tükürürüm" diyesiniz geliyorsa tükürün gitsin..

*

Bu fırıldağın yukarıya aldığımız laflarındaki **sekteryanlık,** "mezhepçilik" demek oluyor.

Siz eğer **İmam-ı Azam ve İmam Malik** gibi müçtehitleri önemserseniz, onlardan saygıyla bahsederseniz mezhepçi oluyorsunuz, fakat kendisi **Fazlur Rahmancılık** yapınca, Fazlur Rahman'ın çağdaş **menakıb**ını hayranlıkla anlatınca (Mesela iyi sigara içiyormuş) mezhepçi olmuyor.

Evet, bu spastik ilahiyatçı, **kendisinin mezhep imamı Fazlur Rahman'**ı şu ifadelerle övüyor:

> … İkbal dinî alanla ilgili fikriyatını bir nevi sütre işlevi gören felsefe jargonuyla ortaya koymuş, Fazlur Rahman ise doğrudan doğruya **naslar hakkında konuşmuş**tur. **Kur'an metninden istimdatla** İslamî bir devlet kurup önce memlekete, bilahare tüm âleme nizam verme hayalinden "gepgerçek" bir gelecek kurmayı arzulayan, bu arada **Anıtkabir, Kemalizm gibi imgeler üzerinden rejimle didişmeyi Müslümanlığın kıvam ölçütü sayan** siyasal İslamcı zihniyette Fazlur Rahman'ın **tarihselcilik** diye adlandırılan fikriyatı ve **Mustafa Kemal hakkında "Yiğidi öldür ama hakkını da ver" tarzında konuşması** pek tabii olumlu karşılık bulmamıştır….

Sadece bu laflar bile, bu yazısında ve diğer yazılarında **İslamcılıkla didişen Mustafa** spastiğinin nasıl bir paçavra olduğunu anlamak için yeterlidir.

Bunlar, **merd-i Kıptî'nin şecaati**ni belgeleyen laflar.

*

Bu fırıldak soytarının, daha sonra, bir taraftan da, **"Bana iftira ediliyor"** diye yeri göğü inlettiği görüldü.

Galiba bu tür zırvaları kendisi yazmamış, bir başkası onun ismini kullanarak yayınlatmış.

Adama göre, ***Kur'an*'ın metninden istimdat**, yani medet/yardım isteme, suç..

İslamî bir devlet kurmak istemek de suç.. Ayıp.. Devlet, şu **kendisi için köprüye gidilmesi gereken devlet**, gayri İslamî olmalı.. İslam dışı olmalı..

Allahu Teala'nın hukukunu önemsememeli..

Evet, insanların Allahu Teala ile olan hukukunu önemsemeyen bu Mustafa densizi, **Mustafa Kemal** mevzubahis olunca birden bire değişiyor.

İslam'ın **tüm âleme nizam verme** idealini **hayal** diyerek tahkir ve tahfif eden bu ahlâksız adam, "**rejim**le didişilmesi"nden rahatsız..

Halbuki tam tersi doğru.. Müslümanla (açık ve **örtülü** yollarla) didişen bizzat Kemalizm ve rejim..

Utanmadan **Kemalizm**'in, **Anıtkabir**'in, "**laik (dinsiz) rejim**"in avukatlığını yapıyor.

*

Siyasal İslamcılar Kemalizm'i, Anıtkabir'i ve rejimi onaylamadıkları için, yanlış yapıyorlarmış..

Ama Kemalist Fazlur Rahman, Mustafa Kemal'e karşı *"**Yiğid**i öldür, hakkını yeme"* tavrı içindeymiş..

(Ne öldürmesi, anıt mezarındaki ölü, cesedi çürümüş adama diri ve hayatta muamelesi yapıyor.

İlke ve inkılaplarını isabetli buluyor.

Allahu Teala'nın emir ve yasakları ise "tarihsel", yani tarihe ait, tarihte kalmış, günü geçmiş şeyler.)

Bu Mustafa dangalağının mevcut rejimle sorunu yok, fakat İslam devleti idealinden rahatsız..

Mezhebinin imamı Fazlur Rahman'ın **naslar (ayetler) hakkında ileri geri konuşmasını** takdirle karşılıyor, fakat **Kemalizm'in sorgulanmasından** şikâyetçi..

Ayetler, **tarihsel**, yani belirli bir tarihe ve mekâna özgü, bugün geçerliliği yok.. Fakat Kemalizm, tarihsel değil.. O, eleştirilmemeli..

Rejim?.. O "mutlak doğru"ya karşılık geliyor..

Evet, bu “**ruhunu rejime ve Kemalizm’e satmış, Anıtkabir’e zihniyeti, kalemi ve ruhuyla uşaklık eden**” adam, bir taraftan da insanlara Müslümanlık dersi vermeye kalkışıyor.

*

Bu spastik ilahiyatçılığın dinamik temsilcisinin, **Anıtkabir türbedarı**nın, bozuk bir saatin günde iki defa doğruyu göstermesi gibi, doğru konuştuğu yerler de var.

Şöyle diyor:

> Bu bağlamda **Said Halim Paşa, Mustafa Sabri, Babanzade Ahmed Naim, Elmalılı Hamdi Yazır** gibi isimlere ilişkin İslamcı nitelendirmesinin de geçmişe dönük bir sıfat izafesi olduğunu söylemek gerekir. Zira bu isimlerle 1960 sonrası **Türkiye İslamcılığı**nın temsilcileri arasında ciddi fikrî mübayenet [karşıtlık] vardır.

Bu doğru..

Hatta şu sıralarda Türkiye İslamcılığı diye birşey de (büyük ölçüde **Akparti ve Recep Tayyip Erdoğan** sayesinde) kalmamış durumda bile diyebiliriz.

Mustafa Yoztürk, Fazlur Rahman’ın savunduğu tarihselciliğin ne anlama geldiğini söylerken de “işin özü”nü doğru aktarıyor (süslemeler ise gözbağcılık):

> “Fazlur Rahman bu memlekette gerek Mevdudi ve S. Kutub referanslı siyasal İslamcılar, gerekse N. Fazıl referanslı muhafazakâr İslamcılar nezdinde **‘modernist’** diye tanımlanmış ve bu tanımlamada modernist kelimesi **tarihselcilik**le eşanlamlı kullanılmıştır. Evet, Fazlur Rahman modernleşmeye atıfta bulunur; fakat modernleşmeden kasdı, geçmişin ihtişamında hali hazırın perişanlığına teselli aramaktan vazgeçip Kuran’ın **dinî-ahlâkî temelde** hedef gösterdiği idealleri modern dünya düzleminde gerçekleştirebilme ve çağın dışına düşmeden çağdaş meydan

> okumalara karşı koyabilmedir. Bunu yolu, belli bir toplumsal-tarihsel matriste nazil olan ayetlerdeki hukukî talimatları tüm zamanlarda **lafzî mucibince tatbike** çalışmak değil, söz konusu talimatların **özündeki maksadı** kavramak, buradan hareketle modern duruma mukabelede bulunmaktır.”

Yazısının başında İslam devleti ve İslam nizamı idealini **“hayal”** olarak gösteren bu şahıs, Fazlur Rahman’ı parlatıp cilalamak için bir **“hayaller manzumesi”** düzüyor:

> “… geçmişin ihtişamında hali hazırın perişanlığına teselli aramaktan vazgeçip Kuran’ın dinî-ahlâkî temelde hedef gösterdiği idealleri modern dünya düzleminde gerçekleştirebilme ve çağın dışına düşmeden çağdaş meydan okumalara karşı koyabilme”.

Allahu Teala’nın **rahmet ve şifa** olduğu “**malum**” olan emir ve yasaklarını vereceğiz, karşılığında **Atatürk’ün dalkavuğu ya da soytarısı** olarak arz-ı endam eden Fazlur Rahman’ın kerameti kendisinden menkul “**meçhul hayalleri**“ni satın alacağız, öyle mi?!

Evet, yukarıdaki süslü lafların anlaşılır tercümesi şu: ***Kur’an***‘ın metnini/lafzını boş ver. Maksadına bak.. O maksada göre sen yeni bir metin/lafız yaz. “Al sana **güncellenmiş *Kur’an!*** ” de..

*

Daha anlaşılır olsun diye bir misal verelim:

Mesela ***Kur’an***, hırsızın (Bugünkü rejimin hırsızlık tanımı burada geçerli değil; Mustafa’nın beğenmediği mezheplerin ortaya koyduğu gibi, hırsızın ve hırsızlık olayının belirli şartları ihtiva etmesi lazım) elinin kesilmesini emrediyor.

Yoz Türk Mustafa'ya göre, hırsızın elinin kesilmesindeki **maksadı** anlayacağız önce..

Bir maksat uydurduktan sonra, o maksadı gerçekleştireceğini düşündüğümüz başka bir ceza belirleyeceğiz.

Mesela, **Üsame bin Zeyd** r.a., Mekkeli itibarlı bir sülalenin isteği doğrultusunda bir kadın için şefaatte bulunduğunda Resulullah s.a.s.'in öfkelenmesi, yüzünün renkten renge girmesi, **"Allah'ın verdiği bir cezanın affı için mi şefaat ediyorsun?"** diyerek tepki göstermesi gerekmiyordu.

Ashaba hitaben yaptığı konuşmada, "*daha önceki milletlerin hırsızlık yapan soyluları bağışlayıp soylu olmayanları hemen cezalandırmaları sebebiyle helâk edildiklerini"* de söylememeliydi.

Ve de, "Allah'a yemin ederim ki **Muhammed'in kızı Fâtıma hırsızlık etseydi** onun da elini keserdim" diye konuş**ma**malıydı. (***Buhârî***, "Ĥudûd", 13)

Ya ne yapmalıydı?

Maksada bakmalıydı. Ve o maksada göre, el kesme cezası yerine başka bir ceza tayin etmeliydi.

Bu "tarihselci" oryantal fırıldakların mantığına göre olması gereken bu..

*

Evet, **Mustafa soytarısının mezhep imamı** Fazlur Rahman'ın "**dindeki güncellemeleri**" bunlarla sınırlı da değil.

Mustafa'nın söz konusu yazısından okuyalım:

> … Fazlur Rahman, klasik içtihad anlayışından farklı olarak, **nassın konuştuğu konularda da içtihadın gerekliliğine** dikkat çeker. Çünkü

> Kur’an toplumsal düzen ve hukuk alanında **son sözü söylememiş**, aksine ilk hitap çevresindeki toplumsal matriste ortaya çıkan tikel sorunlarla ilgili çözümler önermiştir.

Bakın işte, Resulullah s.a.s.’in fark edemediği (!) birşeyi, **Mustafa beyinsizinin mezhep imamı** Fazlur Rahman tespit etmiş..

Mesela hırsızın elinin kesilmesi konusunda ***Kur’an*** **son sözü söylemediği** halde, Resulullah s.a.s. bunu bilememiş, Üsame’yi azarlamış, onu aracı yapan soylu sülaleyi de üzmüş..

Hem Üsame’nin **kalbini kırmış**, hem o sülale mensuplarının..

Olmamış..

İslam; **güzel ahlâktır, aftır, hoşgörüdür, yumuşaklıktır**..

Neyse ki, “Mustafa Kemal’e soytarılık yapmayı şeref bilen” Fazlur Rahman gelmiş, güzel ahlâk nümunesi büyük bir âlim olarak İslam’ı güncellemiş..

Evet, bu İngiliz icazetli soytarı Fazlur Rahman’a göre **nassın (yani anlamı açık muhkem ayetlerin) “konuştuğu konularda da içtihat gerekliymiş”**.

Yani, ***Mecelle***‘de de yer alan **“Mevrid-i nassta içtihada mesağ yoktur” (Açık ayetin bulunduğu yerde kişisel değerlendirmelere izin yoktur)** hükmü bir tarafa atılmalıymış.

Kur’an‘daki ayetler, içtihat (kişisel değerlendirme) ile geçersiz hale getirilebilirmiş.

*

Anıtkabir türbedarı spastik Mustafa’nın aşağıdaki sözleri ise, içinde doğruları da barındırıyor:

> Fazlur Rahman'ın nasları bu şekilde anlayıp yorumlama önerisi Allah'ın tarih-üstü hükümlerini modernitenin seküler çıkarlarına feda etme uğrunda her türlü pazarlığa açık olma teklifi olarak değerlendirilmiştir. Anlayıp dinlemeden Fazlur Rahman'ı yargılayıp mahkûm etme hususunda siyasal İslamcısından Kur'ancı-Mealcisine, gelenekçi İslamcısından "Kur'an bütün ahkâmıyla evrensel ve tarih-üstüdür" diyen ama aynı zamanda içine doğduğumuz **modern dünyadaki genel kabuller ve değer yargılarını terakki olarak gören eklektik yenilikçi İslamcısına** kadar topyekûn bir iştirakle tempo tutulması düşündürücüdür.

Yukarıdaki lafların tek eksiği şu: Sözünü ettiği eklektik **yenilikçi İslamcılar** artık İslamcı olduklarını söylemekten de vazgeçmiş durumdalar.

Saf ve pür **yenilikçi** oldular. (**Yiyicilik** vezninden, yenilip içilen şeylere uygun düşen bir yenilikçilik.. Güfte böyle, beste ise **lüpçülük** makamından..)

Tamamen **"devletçi"** olmuş durumdalar.

Çelişkili ve tutarsız **yenilikçi İslamcılık** konumunu sürdüren birkaç kişi var. Biri Hayrettin Karaman..

Ha bir de, İslamcıları dolmuşa bindirmek için "**tulumbadaki su**" olarak yedekte tutulan "**derin sahte İslamcılar**"..

*

Anıtkabir meczubu Mustafa, mezhep imamını savunmak için şunları da söylüyor:

> Fazlur Rahman'ın namus bildiği fikrî dürüstlük zaviyesinden bakıldığında şunu söylemek gerekir: Modernistlik, Kur'an'ın düşmana karşı silahlanmayla ilgili at besleme tavsiyesini nükleer silahlanmaya hamletmekte sakınca görmeyen, ama öbür taraftan "İki kadın şahit eşittir bir erkek şahit" hükmünü **lafzî mucibine** göre uygulamak gerektiğinde

ısrar edip bu ısrarının **hangi ilmî usule dayandığını açıklamayan** zihniyete yakışan bir sıfattır.

Atatürkçülüğün baş dalkavuğu Fazlur Rahman, yani spastik ilahiyatçılığın şamatacı temsilcisi **Mustafa'nın mezhep imamı**, fikrî dürüstlüğü namus biliyormuş.

Namussuzluğu dürüstçe savunmak türünden bir namus..

Bu ***namuslu satılmış*** Fazlur Rahman, İngilizler'in bastığı ***İslam*** adlı kitabında lafız-maksat meselesi için hırsızın elinin kesilmesi örneğini veriyor.

Fakat, onu kabul ettiğinizde sıra başka şeylere gelecektir. Mesela, oruçtan "**maksat**" ne? Nefis terbiyesi.. Eh, bu maksada uygun başka birşey icat edilemez mi? Edilebilir.

Evlenmekten maksat ne? Neslin devamı vs.; eh o halde o maksatlara uygun başka bir çözüm bulunabilir, **evlilik zahmetine** ne lüzum var?!

İçtihadınızı konuşturur, zina bildiğimiz, fuhuş dediğimiz şeye başka bir isim takarsınız, olur biter.

Namazdan **ma**ksat ne? Belki de spor ve kalp temizliği.. Öyleyse bu maksatlara uygun başka şeyler yaparsan niye sorun olsun?

Tabiî bu oryantal kıvrak beyinliler "fikrî dürüstlüğünü namus bildikleri için", **Erzurum Kongresi'**nde gündüz altına imza attığı kararların tam zıddı yöndeki planlarını geceleyin Mazhar Müfit'e yazdıran **"yiğit"**leri Mustafa Kemal gibi **takiyyeci** hareket ediyorlar.

Şimdilik bunları söylemiyorlar. Namuslular ya..

*

Anıtkabir türbedarı "köprü"cü Mustafa'nın şu sözlerine de bakıp bitirelim:

> Tarihselciliğin asıl adresi, **Kur'an'ın hükümleriyle modern dünyanın genel kabulleri çatıştığında**, o hükmü söz konusu kabuller lehine te'vil etmekte sakınca görmeyen, bu uğurda **Kuran'ın özgün anlamına tasallut etmek**te de beis görmeyen zihniyettir. Gerçek modernist ve tarihselci, Kuran'ın "Tedip maksadıyla karılarınıza tokat atabilirsiniz" ifadesindeki tokat atmayla ilgili cevaz hükmü ile aile içi şiddet sorununu çözme projesi karşı karşıya geldiğinde ya Kuran'da böyle bir ayet yokmuş gibi davranan ya da o ayette geçen 'darb' kelimesine olmadık anlamlar yükleyerek işin içinden çıkmayı hal çaresi gören zihniyettir. Bu zihniyet, bütün bunları yaparken, ilk hitap çevresinde Kuran'ın ne söylediği, ilk Müslüman nesilden son döneme gelinceye kadar on beş asırlık tarihî tecrübede ilgili ayetlerden ne anlaşıldığı ve nasıl uygulandığı gibi hususlara aldırış etmemekte, **Kur'an metnini şahsi malı gibi temellük edip** kendisini her türlü yoruma da salahiyetli görmektedir. Gel gör ki bütün bunlara rağmen söz konusu zihniyet hâlen geleneğe saygı ve sadakatle maruftur; Fazlur Rahman ise modernistlik ve tarihselcilikle anılmaya mahkûmdur.

Türbedar Mustafa'nın bu eleştirilerinde haklılık payı yok değil..

Atatürk'ün soytarısı olmayı şeref bilen Fazlur Rahman gibi düşünüp Fazlur Rahman eleştirisi yapmak da anlamsız..

(Fazlur Rahman'ı eleştirip de "**Aziz Atatürk**" lafını ağzından düşürmeyen devletlu Recep Tayyip Erdoğan karşısında sesi soluğu çıkmayan "dilsiz"lerin sayısı az değil.)

Evet, Türbedar Mustafa'nın bu sözlerinde haklılık payı var, fakat, fazla gaza gelmiş.

Birincisi, ***Kur'an***'ın "Tedip maksadıyla karılarınıza tokat atabilirsiniz" ifadesinden söz ediyor ki, ***Kur'an'***da "tokat atma" diye bir ifade yok. Zaten, tokat denilince yüze vurma akla gelir.

*

Mustafa’nın önce ***Kur’an***‘ı öğrenmeye ihtiyacı var.

Bir yazı yazıyorsun, onda ***Kur’an***‘dan sadece bir alıntı yapıyorsun, ve o da yanlış oluyor.

Seviyesi, ilmî ciddiyeti, hafızası, ***Kur’an***‘a vukufu, zekâ düzeyi ve kavrayışı bu olan bir adam ***Kur’an***‘ın ne metnini ne de maksadını doğru anlayabilir.

Metnini ne kadar anladığı ortada.. Maksadını ne kadar anlayacağı da buradan tahmin edilebilir. Perşembenin gelişi çarşambadan bellidir.

Böyle bir angut, ancak **Atatürk’e soytarılık** yapan Fazlur Rahman’ın müridi olabilir, ve ona özenip **Kemalizm’in uşaklığı**nı yapabilir.

Anıtkabir’in gönüllü meczup türbedarı olarak ahkâm kesebilir.

Çok iyi bir sahne sanatçısı, dans ustası, masal yazarı, dizi oyuncusu ya da tiyatrocu olabilecekken ilahiyat işlerine bulaşan Mustafa, böylece Türk tiyatrosunun muazzam bir yeteneği kaybetmesine ve ilahiyat camiasının da züccaciye dükkânına girmiş bir sakar ve patavatsız fil’le imtihan yaşamasına yol açmış durumda.